

ទី ថៃទី

រថនានេត្រម

តុកាសិតខ្មែរ

អធិប្បាយ



រដ្ឋសន្និសីទស្ថាប័នស្ថាប័ន

ភាគ ២

វចនានុក្រម សុភាសិតខ្មែរអធិប្បាយ

ដោយ

លី ថេលី



ភាគ ២

00025161

ពី "ន" ដល់ "អ"

ចំនួន ២៣៧ សុភាសិត

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន ២០០០ ច្បាប់

ក្រុមព្រះសីហនុ ថ្ងៃទី ១ ធ្នូ ២០១១

កម្រាសឌី



លោកគ្រូបង្អូណាវ ខៀវ ជុំ

វាចាខ្ញុំ

សៀវភៅនេះ មិនមែនជាសៀវភៅ "វេយ្យាករណ៍" រឺជាសៀវភៅ "សរសេរតាមអាន" ទេ ។ ដូច្នោះ ពាក្យពេចន៍ខ្លះ មិនស្របតាមវចនានុក្រមរបស់សម្តេចព្រះអគ្គបណ្ឌិតព្រះសង្ឃរាជ **ជួន ណាត** ទេ។ គឺខ្ញុំសុំសិទ្ធិប្រើបរិពាក្យខ្លះ ដូចជា ទំរើ ដំនើរ ចំនង សំនាង សំនល់ រឹងពឹង ជាដើម ។

ខ្ញុំសូមជំរាបថា សៀវភៅ "វចនានុក្រមសុភាសិតខ្មែរអធិប្បាយ" ទាំងពីរភាគនេះ ខ្ញុំព្យាយាមរៀបរៀងអស់រយៈកាលប្រហែល៦ឆ្នាំ ទើបហើយស្រេច។ ព្រោះធ្វើផង ទុកចោលផង ពុំបានធ្វើជាប់លាប់ទេ ដោយបញ្ហាជីវភាពខ្សត់ខ្សោយ។ សៀវភៅភាគពីរនេះ ខ្ញុំហៀបរហៃតែនឹងទុកចោលទៅហើយ ព្រោះអស់សង្ឃឹម ដោយគិតថា គ្មានការគាំទ្រ។

បន្ទាប់មក ក៏ស្រាប់តែមានទូរស័ព្ទមកសំដែងការគាំទ្រ និងលើកទឹកចិត្តផង សួររកភាគពីរទៀតផង។ ជាមួយនឹងការគាំទ្រនេះ នៅមានរឿងមួយគួរអោយចង់សើច។ ព្រោះមានអស់លោកខ្លះ ភ័យខ្លាចខ្ញុំសរសេរភាគ២មិនទាន់ ព្រោះអាយុច្រើនណាស់ទៅហើយ។

ការលើកទឹកចិត្ត និងគាំទ្រនេះហើយ ធ្វើអោយខ្ញុំឡើងដោរសន្ធឹក ខ្ញុំក៏ចាប់សរសេរភាគ២រហូតដល់បានចប់ជាស្ថាពរ។

ប៉ុន្តែ...ជាពិសេស ខ្ញុំសូមជំរាបដោយស្មោះថា អ្នកដែលជួយជាក់លាក់ចិត្តខ្ញុំខ្លាំងជាងគេ គឺ "គ្រួសារ" របស់ខ្ញុំតែម្តង។

ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំក៏ដឹងច្បាស់ថា ការតាក់តែងសៀវភៅនេះឡើង ប្រាកដជាមាន

ភាពមិនច្បាស់ មិនសមស្រប មិនល្អ ប៉ុន្មានទេ។ ព្រោះទំរើអ្វីក៏ដោយ ដែលពុំមាន
យោបល់ជួយបំភ្លឺពីអ្នកផង ច្បាស់ជាពុំបានឮឡើយ។ ប៉ុន្តែ បើពុំបានឮ អស់ទាស់
យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏វាគ្រាន់បើជាងគ្មានទៅដែរ។ គឺទុកវាដូចជា ពន្លឺភ្លើងទៀនដ៏
តូចមួយ នៅក្នុងទីងងឹតដូច្នោះឯង។

មួយវិញទៀត ការតាក់តែង និងរៀបរៀងអោយបានជារូបរាងសៀវភៅនេះ
ឡើង គឺធ្វើដោយមតិយោបល់ និងគំនិតរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ម្នាក់ឯងគត់ ឥតមានអ្នកដទៃ
ណា ជាគំរប់ពីរឡើយ។ ម៉្លោះហើយ ការភ្នាំងភ្នាត់ កង្វះចន្លោះ ដោយចេតនាក្តី
ដោយអចេតនាក្តី ប្រាកដជាមានមិនខានទេ។

ហេតុនេះ សូមសិក្ខាកាមទាំងឡាយមេត្តាកុំមើលបំនាំ គឺសូមជួយធ្វើ
ការរិះគន់កែលម្អដោយក្តីអនុគ្រោះផងចុះ។

ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាសៀវភៅនេះ បើមិនទាន់ល្អក៏ដោយ ក៏គង់មានអ្នកចាំចំលង
យកទៅបំភ្លឺកែចុះ កែឡើង ដើម្បីធ្វើជាស្នាដៃរបស់ខ្លួនមិនខានឡើយ។

នៅទីបញ្ចប់នេះខ្ញុំសូមជំរាបថា បើជីវិតខ្ញុំនៅមិនទាន់គេត្រូវការទេ ខ្ញុំប្តេជ្ញាថា
នឹងធ្វើការដកស្រង់ ពាក្យស្លោកនៅក្នុង "ស្រីហិតោបទេស" របស់ព្រះតេជព្រះគុណ
វិរយបណ្ឌិតោ **ឆ័ ខាន់** មកធ្វើការអធិប្បាយ ជូនអស់លោកសិក្ខាកាមបន្ត ទៀត។

សូមអរគុណ
ក្រុងព្រះសីហនុ ថ្ងៃទី ១.៧.១១
លិខិតករ
លី ថៃលី
ទូរសព្ទ ០១៦ ៧៣ ១១ ៥១

ប្រវត្តិទៃការបោះពុម្ពផ្សាយ

ខ្ញុំមានចិត្តសោមនស្សរីករាយខ្លាំងណាស់ ដែលបានអស់លោកសាស្ត្រាចារ្យ និងនិស្សិត មានចំនាប់អារម្មណ៍ចំពោះវណ្ណកម្មរបស់ខ្ញុំនេះ ។ ដំបូងឡើយខ្ញុំមិននឹកស្មានថា មានសិក្ខាកាមគាំទ្រនូវស្នាដៃរបស់ខ្ញុំទេ ។ ព្រោះកាលខ្ញុំសរសេរសៀវភៅនេះរួច ខ្ញុំបានយកសំណៅដើមទៅបណ្តាគារមួយនៅភ្នំពេញ ដើម្បីបោះពុម្ពផ្សាយ ។ បណ្តាគារនោះ បានអោយខ្ញុំកក់ថ្លៃក្រដាសពាក់កណ្តាលសិន ។ ប៉ុន្តែ អនិច្ចាអើយ ខ្ញុំរកលុយគ្រាន់នឹង"រស់"នឹងគេ សឹងពុំបានផង តើមានលុយឯណាជាងមួយពាន់ដុល្លារនោះ ។

ដូច្នោះ ដើម្បីអោយសៀវភៅនេះប្រសូតចេញរួច ខ្ញុំសុខចិត្តចំនាយពលកម្ម និងគំនិតបញ្ជូរបស់ខ្ញុំក្នុងការព្យាយាមតាក់តែងសៀវភៅនេះទាំងអស់ គឺសុខចិត្តប្រគល់សំណៅដើមនេះ អោយទៅបណ្តាគារនោះ ដោយមិនយកកំរៃមួយសេនឡើយ ។ តែគេឆ្លើយថា បោះចេញពុំបានទេ ព្រោះសៀវភៅនេះ មិនដឹងជាមានគេអានរឺអត់ផង ។ ទោះបីជាខ្ញុំខំនិយាយពន្យល់គេពីអត្ថប្រយោជន៍ និងខ្លឹមសារនៃសៀវភៅនេះយ៉ាងណាក៏ដោយ ។ ទីបំផុត ខ្ញុំកាន់សំណៅនេះ ទៅអង្វរបណ្តាគារមួយទៀត ដោយរៀបរាប់ប្រាប់គេដូចមុន ព្រមទាំងសន្យាថា មិនទាមទារកំរៃអ្វីទេ ។ ពេលនោះ ចាត់ទុកថាជាសំនាងរបស់ខ្ញុំទៅចុះ គឺគេព្រមទទួលបោះពុម្ពផ្សាយចំនួនពីរពាន់ច្បាប់ ។ ចំនែកខ្ញុំ នៅតែពុំបានទទួលលទ្ធផលអ្វីដដែល ។ ប៉ុន្តែទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយក៏ខ្ញុំសប្បាយចិត្តយ៉ាងក្រៃលែង ។ ព្រោះខ្ញុំបានឃើញស្នាដៃរបស់ខ្ញុំចេញផ្សាយ បំរើសិក្ខាកាម តាមបំនងប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំមកជាយូរហើយ ។ ជាពិសេសទៅទៀត ខ្ញុំសែន

សប្បាយចិត្តឥតឧបមា ដោយបានឃើញស្នាដៃរបស់ខ្លួនចេញបំរើលោក អ្នកនាង
ទាន់ភ្នែកខ្ញុំនៅមើលឃើញ។

ខ្ញុំសូមជំរាបដោយស្មោះថា នៅពេលដែលមានសភាពតានតឹងក្នុងការបោះពុម្ព
ផ្សាយដូច្នោះ ខ្ញុំមានការធ្លាក់ទឹកចិត្តខ្លាំង។

ដូច្នោះ កិច្ចការដែលត្រូវធ្វើបញ្ចប់ភាគពីរទៀតនោះ ខ្ញុំក៏បោះបង់វាចោល
នៅពាក់កណ្តាលផ្លូវតែម្តងទៅ។

ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មកទៀត គឺនៅពេលមួយគ្រួសារខ្ញុំសួរថា ម៉េចមិនឃើញសរសេរ
សៀវភៅទៀត? ខ្ញុំឆ្លើយប្រាប់គេហ៊ីហ្សូរហែសព្វគ្រប់។ គេហ៊ីថា ធ្វើអីចឹងមិនត្រូវទេ!
ត្រូវ"ប្រមូល"សំនេរទាំងអស់ មកសរសេរឡើងវិញទៅ!។

ពេលនោះ ខ្ញុំស្រាប់តែមានកំលាំងចិត្តនឹកចង់សរសេរឡើងវិញភ្លាម។ មួយ
វិញទៀត ខ្ញុំក៏នឹកឃើញដល់ពាក្យស្លោកបារាំងមួយយួរថា "Ni dame, ni
demoiselle au monde, les hommes seraient moins braves នៅក្នុងពិភព
លោកនេះ បើគ្មានស្ត្រីទេ បុរសគ្មានសេចក្តីក្លាហានឡើយ"។

ពេលហ្នឹង ខ្ញុំស្មារភាពថា "ស្ត្រីគឺជាកំលាំងចិត្តដ៏មហិមារបស់បុរស"។

ទីបំផុត ខ្ញុំក៏ព្យាយាមតាក់តែង "ភាគពីរ" បានចប់សព្វគ្រប់ រួចយកទៅ
ប្រគល់អោយរោងពុម្ព "ពេជ្រណែត" បោះពុម្ពផ្សាយទៅ។

ក្រុងព្រះសីហនុ ថ្ងៃទី ៤.៧.១១

លិខិតករ

លី ថែលី

ទូរសព្ទ ០១៦ ៧៣ ១១ ៥១

សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ

ខ្ញុំសូមខ្សឹនកាយថ្វាយបង្គំចំពោះព្រះសង្ឃ និងសំដែងនូវការវិកិត្តចំពោះអស់លោកសាស្ត្រាចារ្យ និងសិស្ស និស្សិត ដែលបានទូរសព្ទមកលើកទឹកចិត្ត និងថ្លែងអំណរអបអរសាទរ ក្រោយពីបានអាន "វចនានុក្រម សុភាសិតខ្មែរ អធិប្បាយ" ជាពិសេសបានសួររក "ភាគពីរ" តើធ្វើចប់ហើយរឺនៅ? ព្រោះមានការទន្ទឹងរង់ចាំ ។

កត្តាទាំងអស់នេះហើយ ដែលធ្វើអោយខ្ញុំមានកំលាំងចិត្ត និងឡើងជំនោរជាខ្លាំង ។ ខាងក្រោមនេះ គឺជាព្រះនាម និងនាមអស់លោកសិក្ខាកាម ដែលបានទូរសព្ទមកខ្ញុំ ។

1. ព្រះតេជគុណ ព្រះអនុគណ ម៉ូ ពិសិដ្ឋ វត្តសាមគ្គីគិរីសីវទ្ធិ ឃុំអូរអណ្តូង ស្រុកសាលាក្រៅ ខេត្តប៉ៃលិន 015 / 092 44 55 54
2. លោកសាស្ត្រាចារ្យ វិម ហ្វួរ សាកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទភ្នំពេញ 081901416
3. លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ស៊ុន ទូច នាយកដ្ឋានមន្ទីរពេទ្យក្រសួងសុខាភិបាល 012 335579
4. និស្សិត U M E ស្នាក់នៅឃ្នាំងលើ សង្កាត់១ ក្រុងព្រះសីហនុ 081 64 75 40
5. ព្រះតេជព្រះគុណ នឹម រ៉ាន់ឡូ វត្តទ្រៀលស្រុកបារាយណ៍កំពង់ធំ 081 592520
6. ព្រះតេជព្រះគុណ មិន ហៀន វត្តព្រែកសំរោង ស.ក តាខ្មៅ ក្រុងតាខ្មៅ (និស្សិតមហាវិទ្យាល័យ សេដ្ឋកិច្ច) 015 57 05 75
7. ព្រះតេជព្រះគុណ ហែម ហន វត្តជ្រៃហោរោ ឃុំវាល ស្រុកគងពិសី ខេត្តកំពង់ស្ពឺ 092 212720
8. ព្រះតេជព្រះគុណសេរីង ម៉េចហ្វួរ វត្តទ្រៀលស្រុកបារាយណ៍កំពង់ធំ 016949784
9. កញ្ញា ឃឹម ថារី សិស្សសាលាអន្តរជាតិ AET អង់គ្លេសកុំព្យូទ័រ ភ្នំពេញ 081725228
10. លោកគ្រូ ឃ្មោត សុផា សាលារបស់សិក្សាកំពង់ស្ពឺ ឃុំការក្រៅ ស្រុកដូនកែវ ខេត្តតាកែវ 081 677 814

- 11. លោកសាស្ត្រាចារ្យ **អេង ឌុន** វិទ្យាល័យមិត្តភាព សង្កាត់៤ ក្រុងព្រះសីហនុ 016236253 បានធ្វើអំនោយកុំព្យូទ័រមួយគ្រឿង និងជួយវាយអក្សររបប្បប់ ការសរសេរសៀវភៅភាគ២របស់ខ្ញុំ
- 12. លោក**ឪ សាវណ្ណ** ប្រធានការិ.វិវាទនិងនីតិកម្មពន្ធដារក្រុងព្រះសីហនុ016511326
- 13. លោក **ផ្លូ ឆា** នាយកសាលាក្រាំងលាវ ឃុំអង្គ-រមាស ស្រុកដងទង់ ខេត្តកំពត 012585281
- 14. លោក **ហង្ស ណារិន្ទ** អាជីវករ ផ្សារលើ ខេត្តព្រះសីហនុ 016 867 515
- 15. លោកសាស្ត្រាចារ្យ **ឈុន លីស** វិទ្យាល័យបុរី១០០ខ្ពង់ភ្នំពេញ 011 71 46 33
- 16. អ្នកស្រី **ចៅ លីថា** ធ្វើអំនោយសៀវភៅ"វចនានុក្រម ថៃ-ខ្មែរ" មួយក្បាល
- 17. អ្នកស្រី **ឡេង ជានី** អាជីវករ ផ្សារអូរឫស្សី ភ្នំពេញ ធ្វើអំនោយ "វចនានុក្រមខ្មែរ តូចធំ" ពីរក្បាល និងវចនានុក្រម អង់គ្លេស-ខ្មែរ
- 18. អ្នកស្រី **ម៉ែ ណែត** អាជីវករ ផ្សារអូរឫស្សី ភ្នំពេញ ធ្វើអំនោយ "វចនានុក្រមខ្មែរធំ" មួយក្បាល
- 19. អ្នកស្រី **សារ៉ា សុទ្ធី** ហៅ**ម៉ែម** អាជីវករ ផ្សារអូរឫស្សី ភ្នំពេញ ធ្វើអំនោយ "វចនានុក្រម អង់គ្លេស ខ្មែរ" មួយក្បាល

សូមអរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅបំផុត

១៦.៧.១១

លិខិតករ

លី ថៃលី ០១៦ ៧៣ ១១ ៥១

ឧទ្ទិសកថា

ខ្ញុំសូមឧទ្ទិសផលានិសង្ស ដែលកើតឡើងពីការព្យាយាមពាក់តែងនូវ វណ្ណកម្មនេះ ប្រគេនព្រះសព ព្រះតេជព្រះគុណ ព្រះធម្មបាល **ខៀវ ខ្ញុំ** ជាគ្រូទ្រឹស្តី របស់ខ្ញុំ និងជូនសពលោកសាស្ត្រាចារ្យ **ភេង វ៉ាន់សាក់** ជាគ្រូអក្សរសិល្ប៍របស់ខ្ញុំ និង ជូនសពលោកគ្រូ **លី សារី** ។

សូមលោកគ្រូទាំងពីរ ទទួលនូវបុណ្យកុសលដែលបានឧទ្ទិសប្រគេន និងជូនពី កូនសិស្សកំសត់នេះ។ សូមលោកគ្រូទាំងពីររីករាយចុះ ព្រោះសព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំឃើញ គេយកទ្រឹស្តីរបស់លោកទាំងពីរមកប្រើមួយមួយដោយស្ងៀមស្ងាត់។

កំណត់បំណិ

- ព្រះធម្មបាល **ខៀវ ខ្ញុំ** មានលក្ខណៈពិសេស គឺមិន"សើច" គ្រាន់តែ "ញញឹម"ប៉ុណ្ណោះ។
- លោកសាស្ត្រាចារ្យ **ភេង វ៉ាន់សាក់** មិន"រើសអើង"ទាល់តែសោះ សូម្បីតែសត្វឆ្កែក្នុងសាលា ក៏មានបាយស្រូបមួយឆ្នាំងធំ យកមកដាក់ អោយស៊ី រាល់ថ្ងៃ មុនចូលបង្រៀន។
- ពាក្យ **"ឧស្សនវិជ្ជា"** បង្កើតដោយព្រះធម្មបាល **ខៀវ ខ្ញុំ** ។
- ពាក្យ **"អក្សរសិល្ប៍"** បង្កើតដោយលោក **ភេង វ៉ាន់សាក់** ។

វត្តមាន

ន

ទំព័រ

២១០	នៅតូចមួយខាកមួយស្ពោះធំឡើងដុះដោះ មួយអើត ពីរអើត.....	២៧៦
២១១	នំមិនធំជាងនាឡិ.....	២៧៨
២១២	នៅផ្ទះម្តាយទី១ នៅព្រៃម្តាយជាមួយ.....	២៧៩
២១៣	នៅផ្ទះឱ្យស្រាស់បន្ទា អារសាច់ជូនខ្លាទើបនៅស្រុកបាន.....	២៨០
២១៤	នឹងលើ រង្កើក្រោម.....	២៨២
២១៥	និយាយយប់បន្តបំព្រៃ និយាយថ្ងៃជញ្ជាំងមានត្រចៀក.....	២៨៣
២១៦	នាងរត់រកអ្នក មេខាតលក្សណ៍រត់រកអាបាក់ទន្សា.....	២៨៤
២១៧	នាងតិស្វាតាងសិរុះសងខាងមិនឱ្យឃើសចិត្ត.....	២៨៦

ប

២១៨	ប្រុសដើមទ្រូងប្រាំហត្ថ.....	២៨៨
២១៩	ប្រាជ្ញចុះរណ្តៅ ខ្លោឡើងស្ថានសួគ៌.....	២៩០
២២០	បង់បោយមិនមើលប្រាណ ដាំជើងក្រានមិនប្រមាណឆ្នាំង.....	២៩១
២២១	បាតដៃក៏សាច់ ខ្នងដៃក៏សាច់.....	២៩២
២២២	បើល្ងង់កុំចង់ធ្វើចេះ បើអត់ដំរេះកុំចង់ធ្វើធំ.....	២៩៤
២២៣	បើមិនជួយចូកចែវ កុំយកជើងរាទឹក.....	២៩៦
២២៤	បានបាបមិនឆ្កាបមាត់.....	២៩៧
២២៥	ប្រពន្ធល្អ ច្រើនចាញ់ប្តី.....	២៩៨
២២៦	បាយបិណ្ឌជាបាយបាត្រ.....	២៩៩
២២៧	ប្លង់នៅនឹងមាត់ បន្ទាត់នៅនឹងភ្នែក.....	៣០០
២២៨	បានពីក្អែកចែកតារៅ.....	៣០១
២២៩	ប្រហែសបាត់ ប្រយ័ត្នគង់.....	៣០២

២៣០ បានស្វាយណាយ ក្រូច ៣០៣

២៣១ ប្រាក់កំបង់ ថង់កំដាច ៣០៤

២៣២ បាចអង្កាមច្រាសខ្យល់..... ៣០៥

២៣៣ បានតែពាក្យ ត្រគាកស្លាប់ឈឹង..... ៣០៦

២៣៤ ប្រាជ្ញមិនសើប្រប បាក់ស្លឹកត្រចៀកខួបមិនសើអាឡើមឡើម..... ៣០៧

២៣៥ បន្លាមុត យកបន្លាដោះ..... ៣០៩

២៣៦ បញ្ជើ សើបំនុល..... ៣១១

២៣៧ បុណ្យកុំធ្វើ ឈើកំកាប់..... ៣១២

២៣៨ បានមាស ខ្លះក្រដាសខ្ចប់ ៣១៣

២៣៩ បណ្តាក់គ្នាដូចខ្យង..... ៣១៤

២៤០ ប្រដៅខ្លួនឯងឱ្យបានបទសីមប្រដៅអ្នកដទៃ..... ៣១៦

២៤១ ប្រដៅក្មេងមិនបាច់រកឱកាសប្រដៅចាស់ត្រូវរកពេលវេលា..... ៣១៧

២៤២ បើគេបបួលកុំឱ្យខាន បើគេបានកុំឱ្យសុំ..... ៣១៩

២៤៣ ប្រពន្ធរកបានឆាប់ ឆាប់មានសហាយ ប្រាក់រកបានងាយ..... ៣២០

២៤៤ បើចាញ់បានលុយ បើឈ្នះបានដី..... ៣២២

២៤៥ ប្រុសពេញដី ស្រីពេញគរ..... ៣២៤

២៤៦ ប្រពន្ធដើមដូចស្រូវវិជ្រុក ប្រពន្ធចុងកំបុកកំបុកដូចអង្ករកំប៉ុង... ៣២៥

២៤៧ បញ្ឆោតឱ្យខ្លាចេញពីព្រៃ..... ៣២៧

២៤៨ ប្រាជ្ញាបុណ្យផងកើតដោយប្រណិប័តន៍..... ៣២៩

២៤៩ ប៉ោតទទេលីសួរខ្លាំង..... ៣៣០

ឆ

២៥០ ផ្លែឈើ ជ្រុះមិនឆ្ងាយពីគល់..... ៣៣២

២៥១ ផ្ការលានមិនដែលភ្លៀង..... ៣៣៤

២៥២ ផ្ទះក្បឿងផ្ទះស្បូវ រលត់ភ្លើងទៅងងឹតដូចគ្នា..... ៣៣៥

២៥៣ ផ្ទៃឈើច្រើន ច្រើនចាញ់ស្លឹក..... ៣៣៧

២៥៤ ផ្លូវរៀបចំបោះបង់ ផ្លូវណាត្រង់កុំដើរហោង..... ៣៣៨

២៥៥ ផ្លូវរឹង មាត់រឹងជាងផ្លូវ..... ៣៤០

២៥៦ ផ្តាច់ពីមាត់ ពង្រាត់ពី-ក..... ៣៤១

៣

២៥៧ ពេលឈឺយកដំបន់ ជម្ងឺស្រន់ពងមាន់ស្តាយ..... ៣៤២

២៥៨ ពុតសិស្សគ្រូបី ពុតស្រីប្តីលែង ពុតឆ្កែបង់ម្ចាស់ ៣៤៤

២៥៩ ព្នៅក្នុងថ្នក់ ទំពាក់ក្នុងដៃ..... ៣៤៦

២៦០ ពុតគ្រូកុំគ្រាប់ ច្បាប់គ្រូឱ្យយក..... ៣៤៧

២៦១ ពងមាន់កុំជល់នឹងថ្ម..... ៣៤៨

២៦២ ពាក្យពិតរឹងស្លែងពុំពិរោះថា បណ្តើបមេបារាំងថាពុំគាប់..... ៣៥០

២៦៣ ពស់ប្រឹងលេប កង្កែបប្រឹងលោត..... ៣៥១

២៦៤ ពាក្យសង្ឃ ពាក្យសត្យ..... ៣៥២

២៦៥ ព្រាពូមួយបាញ់បានសត្វពីរ..... ៣៥៣

២៦៦ ពុះទ្រូងរូងយកថ្លើម..... ៣៥៤

២៦៧ ពាក្យពិត ជាពាក្យមិនស្លាប់..... ៣៥៦

២៦៨ ពិបាកដូចសុំភ្លើងយករូ..... ៣៥៧

២៦៩ ព្រហ្មវិហារធម៌ចំពោះកូន..... ៣៥៨

២៧០ ពស់វែកដំបូកមួយស្រែ ពស់វែកស្រងែមួយព្យាម..... ៣៦០

២៧១ ព្យែររាំងបំដោយការមិនចងព្យែរ..... ៣៦២

៣

២៧២ ភូតនៅហោរ ចោរនៅជាង..... ៣៦៣

២៧៣ ភូតច្រើន ច្រើនចាញ់អាត្មា..... ៣៦៥

២៧៤ ភ្លើងឆេះពីសំរាម..... ៣៦៦

២៧៥ មានផ្ទះអត់មនុស្សនៅ មានផ្លូវអត់មនុស្សដើរ ៣៦៨

២៧៦ មនុស្សល្ងង់កុំប្រើឱ្យនិយាយការ មនុស្សមានប្រាជ្ញាកុំប្រើឱ្យរែកពុន.... ៣៧០

២៧៧ ម្តៅៗយកដំរីព្នៅត្បៀតត្បៀក..... ៣៧២

២៧៨ មិនៗកេះឆ្នាំងឆ្នុះ..... ៣៧៣

២៧៩ មនុស្សគេយកសំដី ដីគេយកភ្នក..... ៣៧៤

២៨០ មាន់ពងលើស្រូវ តែងស៊ីស្រូវ..... ៣៧៥

២៨១ មនុស្សឈ្មោះគ្នាមិនគិត ទៅគិតឯសួរកំបែកមាត់..... ៣៧៧

២៨២ មុជមិនជ្រៅ ទៅមិនឆ្ងាយ ៣៧៨

២៨៣ មិនជឿពាក្យចាស់ ស្រលះដៃឆេង..... ៣៧៩

២៨៤ មាត់ចាប មាត់ព្រាប..... ៣៨០

២៨៥ មេម៉ាយកូនមួយដូចគ្រួយលំពស់..... ៣៨១

២៨៦ មុននឹងជួយគេ ត្រូវជួយខ្លួនឯងសិន..... ៣៨២

២៨៧ មានប្រលាយទើបទឹកវាល្អរ មានសំរាមទើបផ្លែវាជុះ..... ៣៨៣

២៨៨ មាន់ព្រែកំចាយមាន់ស្រុក..... ៣៨៥

២៨៩ មានប្រាក់ទិញយក្សប្រើ..... ៣៨៦

២៩០ មានដីពេរុយរោម..... ៣៨៨

២៩១ មានភ្លើង ទើបមានផ្សែង..... ៣៩០

២៩២ មេម៉ាយ ចំនាយពាក្យ ៣៩១

២៩៣ ម៉ែឱ្យថែកូនដូចចង្កាប្រដេញ កូនថែម៉ែវិញដូចព្រះប្រែក្រោយ..... ៣៩២

២៩៤ មាសទឹកដប់មិនខ្លាចភ្លើង..... ៣៩៤

២៩៥ មិនទាន់ឃើញការមឃុស មិនទាន់ស្រក់ទឹកភ្នែក..... ៣៩៥

២៩៦ ម៉ែកាត់ ម៉ែការ..... ៣៩៧

២៩៧ មានណាខ្ពត មាននោះពង..... ៣៩៨

២៩៨ មេម៉ាយចាយរាង..... ៣៩៩

២៩៩ មានអ្វី មិនស្មើមានចិត្ត..... ៤០០

៣០០ មុខឆ្កែ ស្រែជំរៅ..... ៤០២

៣០១ មេមិនដែលនៅក្រោមពង..... ៤០៣

៣០២ មាត់ជាផ្លូវ..... ៤០៤

៣០៣ មានកូនក្រមុំបីនាក់ ដូចមានប្រហុកបីពាង..... ៤០៥

៣០៤ ម្នាក់ឯងជិះទូកពីរ..... ៤០៦

៣០៥ មួយបានទឹក មួយបានគោក..... ៤០៧

៣០៦ មកអត់គេហៅ ទៅអត់គេរក..... ៤០៩

៣០៧ មានសត្រូវជាបណ្ឌិត ប្រសើរជាងមានមិត្តល្ងង់ខ្លៅ..... ៤១០

ឃ

៣០៨ យុត្តិធម៌ ជាគ្រឹះនៃសាមគ្គីធម៌..... ៤១២

៣០៩ យល់ព្យាតិ ឃ្លាតច្បាប់..... ៤១៣

៣១០ យក.កទៅ.លអន្ទាក់..... ៤១៤

៣១១ យកមេឃទ្រាប់ក្អិតអង្កុយ..... ៤១៥

៣១២ យីអ៊ុនដាក់ អារក្សជាន់..... ៤១៦

៣១៣ យកអន្លង់ទៅចំហុងនឹងភក់..... ៤១៧

៣១៤ យល់សប្តិក្លាយជាការណ៍ពិត..... ៤១៨

៣១៥ យកប្រពន្ធស្រុកឆ្ងាយស៊ីបាយដែលឆ្កា..... ៤១៩

៣១៦ យកបន្លាស្រាស់មុខផ្ទះ..... ៤២០

៣១៧ យុវជនរស់ក្នុងក្តីសង្ឃឹម ចាស់រស់ក្នុងក្តីស្រមៃ..... ៤២១

៣១៨ យុត្តិធម៌នៅឯណា ?..... ៤២៣

ង

៣១៩ រោគអ្វីមិនស្មើនឹងរោគឃ្មាន..... ៤២៥

៣២០ រពិសដៃ ផ្ទៃផ្អែត..... ៤២៧

៣២១ រកអុសប្រទះឈើងាប់..... ៤២៨

៣២២ រស់នៅក៏គាប់ ស្លាប់ទៅក៏គួរ..... ៤៣០

៣២៣ រនាបបាក់ហាក់បានជួស សំដីហួសជ្រុះអស់មាសប្រាក់..... ៤៣១

៣២៤ រទេះបាក់កន្លែងណា ខ្ទេចស្លោកកន្លែងនោះ..... ៤៣២

៣២៥ រងថ្មបាក់..... ៤៣៤

៣២៦ រូងមួយ គ្មានខ្លាឈ្មោលពីរទេ..... ៤៣៥

៣២៧ រលកក្រោយរុញច្រានរលកមុខ..... ៤៣៧

ឆ

៣២៨ លួចគេធ្លាប់ដៃ ដេកថ្ងៃធ្លាប់ភ្នែក..... ៤៣៨

៣២៩ លួចគេបានវាគ្រាន់ បើគេទាន់វាក្រៃល..... ៤៤០

៣៣០ លើកស្នា បង្ការភ្នែក..... ៤៤១

៣៣១ លឺផ្លូវ កុំអាលចាក់ទឹកចោល..... ៤៤៣

៣៣២ លើកកញ្ជើដើរ..... ៤៤៥

៣៣៣ លេងក្មេងអាប់យស លេងពស់ខាំដៃ..... ៤៤៦

៣៣៤ លិចកញ្ចង់ លង់កញ្ជើ..... ៤៤៧

៣៣៥ លូកប្រហុក លូកឱ្យគប់ភ្លៀក..... ៤៤៨

៣៣៦ លួចស្រលាញ់លួចកើតទុក្ខ..... ៤៥០

៣៣៧ លើកក្តោង ទាន់មានខ្យល់..... ៤៥២

៣៣៨ លោកថាឆ្លុតបី..... ៤៥៣

៣៣៩ លក្ខណៈមនុស្ស៤ពួក កម្លោះឱ្យមើលជ្រុង ក្រមុំឱ្យ..... ៤៥៦

ច

៣៤០ វាយផ្អែឱ្យមើលម្ចាស់..... ៤៦០

៣៤១ វត្តមួយសង្ក្រាជពីរ ទីមិនស្អាត..... ៤៦២

៣៤២ វិះពោះបង្ហាញក្អែក..... ៤៦៣

៣៤៣ វែងលែងដឹង ខ្លឹក្រញឹងលីដឹងចូលព្រៃ..... ៤៦៥

៣៤៤ វាស់ជំរៅទឹកសមុទ្របាន វាស់ទឹកចិត្តមនុស្សមិនបាន ៤៦៧

៣៤៥ វាយក្បាល បកចេកបញ្ចុក..... ៤៦៩

៣៤៦ វរវិក ទទឹកស្ងួត..... ៤៧០

៣៤៧ វិទ្យាសាស្ត្រ ជាអារុវមុខពីរ..... ៤៧២

ស

៣៤៨ សាបមួយដៃ ប្រែមួយច្រើន ៤៧៣

៣៤៩ ស្នឿងសាប អង្គុយឱ្យទាប ប្រាជ្ញាឱ្យវៃ..... ៤៧៥

៣៥០ សាច់មិនបានសុំ យកឆ្អឹងព្យួរ-ក..... ៤៧៧

៣៥១ សុខចិត្តហូបស្បែង គ្រាន់បើជាងយល់សប្តិហូបសាច់គោ..... ៤៧៨

៣៥២ ស៊ីព្រោះលោះកំលាំង..... ៤៨០

៣៥៣ សង្សារបានខ្លួនមិនសូវអានិត សង្សារបានចិត្ត..... ៤៨១

៣៥៤ ស្នេហ៍មិនស្នើស្និទ្ធ..... ៤៨២

៣៥៥ សន្សឹមកុំបំបោល ក្រែងពុំដល់ដូចប្រាថ្នា..... ៤៨៣

៣៥៦ ស្រលាញ់កុំទៅញឹក រលឹកសឹមទៅម្តង..... ៤៨៥

៣៥៧ សំដីជាងក លេខជាទោ..... ៤៨៦

៣៥៨ សំនាបយោងដី ស្រីយោងប្រុស..... ៤៨៨

៣៥៩ សត្វបរោក្ខោ ទុំមែកពោធិ ស៊ីផ្លែជ្រៃ..... ៤៩០

៣៦០ សូវអោយសាច់ កុំបង្ហាញព្រៃ..... ៤៩២

៣៦១ ស្រីខ្មៅដូចក្អិតអម្បែង ចេះតុបចេះតែងប្តីលែងមិនរួច ៤៩៣

៣៦២ សូវយកស្រីខូចធ្វើប្រពន្ធ កុំយកប្រពន្ធច្រើស្រីខូច..... ៤៩៤

៣៦៣ សម្បត្តិកំចាត់ព្រួយ មានគេជួយមិនបាច់ហោរក..... ៤៩៥

៣៦៤ សម្បត្តិច្រើន ចំរើនបុណ្យ ប្រពន្ធល្អសម្បរមិត្រ..... ៤៩៦

៣៦៥ ស្អាតតែរូប ម្ហូបមិនឆ្ងាញ់..... ៤៩៧

៣៦៦ ស្វីស្តមក្នុងកិត្តិយស កុំឱ្យដុះពោះក្នុងការបំផ្លាញជាតិ..... ៤៩៨

៣៦៧ ស្រុកសង្គ្រាមត្រូវការអ្នកក្លាហាន ស្រុកសាន្តត្រាណត្រូវការអ្នកចេះដឹង..... ៤៩៩

៣៦៨ ស្រីៗបង្វិលចង្រ្កានមិនជុំ..... ៥០១

៣៦៩ ស្ងួតស្លាប់ វៀចវើរមានភព្វអាយុយើនយូរ..... ៥០២

៣៧០ សម្តីសរជាតិ មារយាទសរត្រកូល..... ៥០៤

៣៧១ ស្រលាញ់មេ បំពេកូន..... ៥០៥

៣៧២ ស្រលាញ់ខ្លួនឱ្យស្ងួនចំនី ស្រលាញ់ស្រីឱ្យស្ងួនចិត្ត..... ៥០៧

៣៧៣ ស្ងួរស្ងួច កុំឱ្យដាច់..... ៥០៨

៣៧៤ សេះដាច់យកសេះតាម..... ៥០៩

៣៧៥ ស្រមោចនៅជិតស្ករ..... ៥១១

៣៧៦ ស្អប់អាចម៍ជិះដីរី ស្អប់ក្តីឡើងចុងត្នោត..... ៥១២

៣៧៧ ស្ងួរចង្អៀតផ្ទះ កុំឱ្យចង្អៀតចិត្ត..... ៥១៤

៣៧៨ ស៊ីពងរងសំបុក..... ៥១៦

៣៧៩ ស្លៀកស្លាងមិនកោរសក់ ឆ្លុះកញ្ចក់ធ្មេចនេត្រា..... ៥១៧

៣៨០ សិលជាស្ថាន ទានជាស្លៀង..... ៥១៩

៣៨១ ស្រលាញ់កូនមួយតៅ ស្រលាញ់ចៅមួយថាំង..... ៥២០

៣៨២ ស្នា១ អម្រែក២..... ៥២២

៣៨៣ សាមគ្គីជាកម្លាំង..... ៥២៣

៣៨៤ ស្តោះទឹកមាត់លើឡែងឯង..... ៥២៤

៣៨៥ សំលមិនឆ្ងាញ់ ឱ្យតែនៅក្តៅ ប្រពន្ធខ្មៅ ឱ្យតែនៅក្មេង..... ៥២៥

៣៨៦ ស្អប់កុំឱ្យបាញ់ ស្រលាញ់កុំឱ្យខ្ចី..... ៥២៧

៣៨៧ ស៊ីលៀសរអៀសខ្លួន..... ៥២៩

៣៨៨ ស្រលាញ់ពេញប្រាស ស្អប់ជិតបំលើ..... ៥៣០

៣៨៩ សំនាងពីអតីត គំនិតបច្ចុប្បន្ន..... ៥៣១

៣៩០ សងសឹកជាការកំឡៅ..... ៥៣២

៣៩១ ស៊ីបាយបោកឆ្នាំង..... ៥៣៣

៣៩២ សំពត់រំហក កុំហែកថែម..... ៥៣៤

៣៩៣ សូរស្លាប់បា កុំឱ្យស្លាប់មេ..... ៥៣៦

៣៩៤ ស្លាប់មិនដូរឈ្មោះ រស់មិនដូរត្រកូល..... ៥៣៧

៣៩៥ សូរលិចទូកកណ្តាលទន្លេ កុំឱ្យតែភ្លើងឆេះផ្ទះ..... ៥៣៨

៣៩៦ សេចក្តីព្យាយាមគង់បានសម្រេចដូចប្រាថ្នា..... ៥៣៩

៣៩៧ សូរស្រក់ឈាម មិនឱ្យស្រក់ទឹកភ្នែក..... ៥៤០

៣៩៨ សុ-ចិ-បុ-លិ..... ៥៤១

៣៩៩ សេចក្តីស្រឡាញ់ស្នេហាមិនមាន..... ៥៤៣

៤០០ ស្នាងតឹង ស្រវឹងធ្ងរ..... ៥៤៤

៤០១ ស៊ីត្រង់ណា ជុះត្រង់នោះ..... ៥៤៥

៤០២ ស្នាស៊ីបាយ លាបមាត់ពពៃ..... ៥៤៦

៤០៣ ស្លាប់ក្រោមកន្ទុយក្បិន..... ៥៤៨

៤០៤ ស្រីមាយា១០០ជំពូក..... ៥៤៩

៤០៥ ស្រីមាយាដកខ្លី..... ៥៥១

៤០៦ ស្រូវក្នុងជង្រុក ប្រហុកក្នុងពាង..... ៥៥៣

៤០៧ ស្លាប់ទៅបិទភ្នែកមិនជិត..... ៥៥៤

៤០៨ ស្រីក្តោកមាស..... ៥៥៦

៤០៩ ស្លាប់ទាំងរស់ សុយទាំងស្រស់..... ៥៥៧

ង

៤១០ ហាលេបស្លាក់ ហាខ្នាក់ស្លែង..... ៥៥៩

៤១១ ហុតទឹកសម្លឹងកាក ទាញច្រវ៉ាខ្នាតសម្លឹងត្រើយ..... ៥៦១

៤១២ ហ៊ិនយសព្រោះព្រហ្មើន ៥៦៣

៤១៣ ហុចអំបោះស្រនោះដៃ..... ៥៦៤

ឡ

៤១៤ ឡើងខ្ពស់កប់ពពក ធ្លាក់មកជ្រកអាចម៍ជន្លួន..... ៥៦៦

ង

៤១៥ អយតោ មលំ ខាទតិ..... ៥៦៨

៤១៦ អូសទូកកុំឱ្យល្អាន ចាប់ត្រីបានកុំឱ្យល្អក់ទឹក..... ៥៧១

៤១៧ អ៊ឹមអ៊ុំម ស្ងៀមជាងស្រដី ស៊ីចេកខ្ចីជាងមាត់ទទេ..... ៥៧៣

៤១៨ អណ្តើកនៅជើង ចាំបាច់ក្តក់ឆ្កែ..... ៥៧៥

៤១៩ អ្នកឡើងមិនបានបេះ អ្នកប្រលេះមិនបានស៊ី អ្នកនៅទំនេរស៊ីឆ្កែត .. ៥៧៧

៤២០ អ្នកប្រាជ្ញជាន់ចាស់ស្មៅដុះលើដី អ្នកប្រាជ្ញជាន់ថ្មីដុះលើស្មៅ..... ៥៧៩

៤២១ អណ្តាតជាអាទិកន្លង បានសុខទុក្ខផងព្រោះអណ្តាត..... ៥៨១

៤២២ អាវែក គេស៊ីក្រោមភ្នែក អាវែកមិនដឹង..... ៥៨២

៤២៣ អូសសំរាស់ ប្រទះពាក្យ..... ៥៨៣

៤២៤ អាវៀចធ្វើកង់ អាត្រង់ធ្វើកាំ..... ៥៨៤

៤២៥ អង្គុយលើចង្កែរលើកខ្លួនឯង..... ៥៨៥

៤២៦ អ្នកហ៊ានស្បែកដាច់ អ្នកខ្លាចស្បែកស្ងិត..... ៥៨៦

៤២៧ អន្លង់វែង កុំរកឆ្នាំវែង..... ៥៨៧

៤២៨ អាគមផ្សំអាយុ..... ៥៨៩

៤២៩ អ្នកក្រត្រដររស់ក្បែរអ្នកមាន..... ៥៩១

៤៣០ អាយុមិនអស់ មិនស្លាប់..... ៥៩២

៤៣១ អ្នកដទៃ បើស្និទ្ធទុកជាញាតិ ញាតិបើឃ្លាត ទុកជាជាតិអ្នកដទៃ... ៥៩៤

៤៣២ អង្ករក្លាយជាបាយ..... ៥៩៦

៤៣៣ អ្នកក្រមិនហ៊ាន អ្នកមានមិនចូល..... ៥៩៧

៤៣៤ អូសឬស្សីបញ្ឆោសចុង..... ៥៩៩

៤៣៥ អ្នកមានសក្តិ មិនស្នើអ្នកមានយស..... ៦០០

៤៣៦ អ្នកមានរក្សាខ្យល់ ដូចសំពត់ព័ទ្ធពិក្រៅ អ្នកប្រាជ្ញរក្សាខ្លៅ..... ៦០១

៤៣៧ អាមិនដឹងខ្យល់..... ៦០៣

៤៣៨ អំបិលកំពុងស្អុយ..... ៦០៥

៤៣៩ អសារក្តីបី បណ្តាំមេ-ដី ព្រេងព្រីទ្ធប្រដៅ អង្ករ-សស្ត្រ..... ៦០៧

៤៤០ អន្តិកគោលោត..... ៦១០

៤៤១ អក្កោធនេ ជិនេ កោធំ..... ៦១២

៤៤២ អំពិលអំពែកទំមែកពុទ្រា ព្រើតៗគ្រប់គ្នា ថាឯងក្តី..... ៦១៣

៤៤៣ អ្នកមានរក្សាខ្យល់ ដូចសំពត់ព័ទ្ធពិក្រៅ អ្នកប្រាជ្ញរក្សាខ្លៅ...✓..... ៦១៨

៤៤៤ អោយត្រាប់កុកសាប់ កុំត្រាប់កុក-ស..... ៦២០

ទំព័ររង្វង់

កាន់តែខឹង កាន់តែញញឹម សំដីទន់ភ្លន់ ហតដៃត្រជាក់ តែបេះដូងក្តៅ..... ៦២៣

ផ្លាញ់មនុស្សបីពួក..... ៦២៥

កុំឆៀងដោយខ្យល់ កុំឱ្យពាក្យពល..... ៦២៨

ឈាម រត់រកឈាម..... ៦៣១



២១០. នៅតូចមួយខាកមួយស្មោះ ធំឡើងដុះដោះ មួយអើត ពីរអើត

និយមន័យ

សោភណភាពរបស់នារីពេញវ័យ

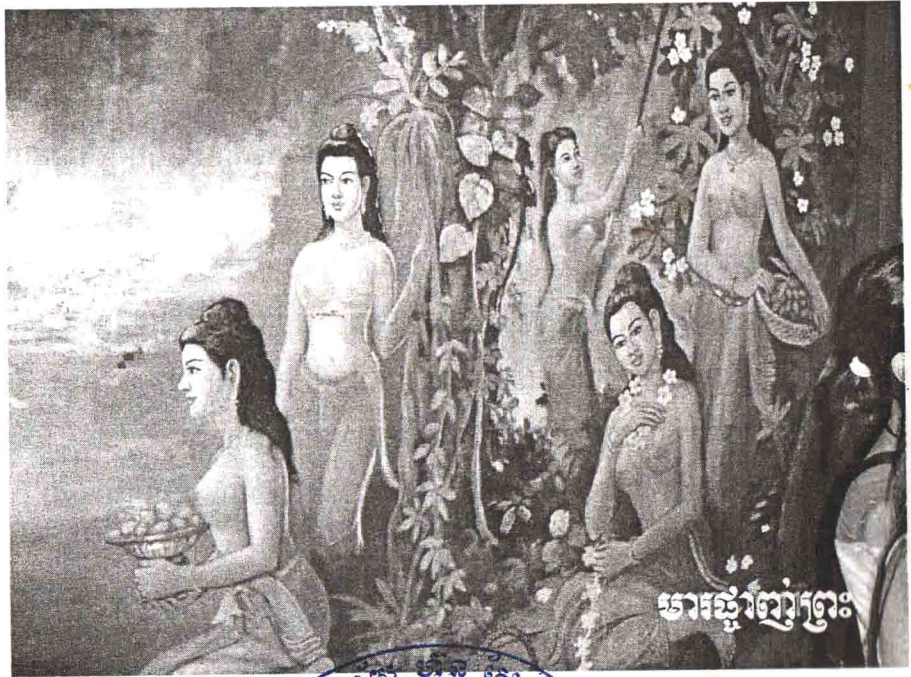
អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមខាងលើនេះ លោកចង់ពោលដោយចំពោះតែទៅលើក្មេងស្រីៗកាលពីសម័យដើម ។ ជាពិសេសទៅលើក្មេងស្រីក្នុងគ្រួសារក្រីក្រ ។ ព្រោះក្នុងគ្រួសារក្រីក្រ ឪពុកម្តាយច្រើនបណ្តោយឱ្យកូនតូចៗទោះជាស្រីក៏ដោយ ឱ្យលែងនៅដងខ្លួនទទេននលកក គ្មានគិតពីអនាម័យប៉ុន្មានទេ ។ ជួនគេឃើញក្មេងស្រីទាំងនោះមានពោះកំប៉ោង សំបោរហៀរកក្តាក់ យូរៗវាយកខ្លុងដៃដូតសំបោរ រួចយកមកជូតត្រង់កំប៉េះតូចខ្លួនវា ។ ឯភ្នែកពព្រៀកមានសត្វមមង់ ឬរុយតាមរោមវា មើលទៅឃើញគួរឱ្យខ្លើម ។ ប៉ុន្តែ ១៥ឆ្នាំក្រោយមក អ្វីៗក៏ត្រូវប្រែប្រួលដូរផ្លាស់ទៅតាមពេលវេលាអស់ហើយ គឺដើមទ្រូងដុះដោះមួយគូ រាងរោសមស្មន ដំណើរលូតលូន់គយគន់យូរៗទៅ ឃើញសមឡើង សមឡើង ។ ចំពោះអ្នកដែលខានឃើញនាងជាង១០ឆ្នាំមកហើយនោះ ពេលនេះច្បាស់ជាប្លែកភ្នែកលាន់មាត់ថា : *កណ្តុរែប កង្កែបអាំងភ្នែក អញស្រវាំងទេដឹង?*

ដូច្នេះ យុវជនម្នាក់ៗចេះតែចង់ទៅអើតងើតមិនដាច់ពេល ។ ប្រសិនបើនាង
នោះលក់ទឹកត្នោតជូរ មានសាច់ក្លែមផងនោះ ។ គេឃើញពួកយុវជនទៅអង្គុយជីក
ស៊ីយ៉ាងត្របែបអែអុកមិនចេះដាច់ ទោះបីទឹកត្នោតនោះជីកទៅវាកូសបន្តិចក៏ដោយ ។

ហ្នឹងហើយដែលចាស់លោកថា នៅតូចកុំអាលស្តាប់ខ្លឹមនាងឱ្យសោះ ប្រយ័ត្ន
តែទ្រូងគេដុះដោះ កំលោះ កំលោះៗនាំគ្នាឆ្កួត ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៤-០៩



២១១. នំមិនធំជាងនាឡិ

និយមន័យ

កូនចៅត្រូវស្ថិតក្នុងអំណាចមេបា

❖ អត្ថានុរូប

នាឡិ : គឺជារង្វាស់ ឬពុម្ពសំរាប់ធ្វើនំ ឬចាក់នំ គឺលោកសំដៅយកពែង កែវ ឬកន្លែង សំរាប់ចាក់នំអាការ ចាហួយ ។ល ។

ក្នុងន័យនេះ លោកមិននិយាយយោងទៅដល់នំដែលដាក់ "មេ"ពេលត្រូវក្តៅ វាឡើងធំជាងពែងនោះទេ ។

ហេតុនេះហើយ បានជាលោកពោលថា : នំទាំងអស់មិនធំជាងរង្វាស់របស់វាទេ ។

❖ អត្ថប្បដិរូប

ន័យរបស់សុភាសិតនេះ លោកពោលដោយចំពោះតែទៅលើការទុកដាក់កូន ចៅឱ្យមានគ្រួសារប៉ុណ្ណោះ ។

ទំនៀមទម្លាប់ជាប្រពៃណីខ្មែរ តាំងពីបុរាណកាលមក ការទុកដាក់កូនចៅឱ្យមាន គ្រួសារ ។ មាតាបិតា ឬអាណាព្យាបាលតែងមានសិទ្ធិសំរេចលើគាត់ទាំងស្រុង ។ ទោះ បីកូនចៅមិនពេញចិត្តនឹងគូគ្រងរបស់ខ្លួនក៏ដោយក៏មិនហ៊ានប្រកែកដែរ ។ ដូច្នេះ កូន ចៅ ត្រូវតែគោរពតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់មេបាចាស់ទុំទាំងអស់ ។

បើមានកូនចៅណាម្នាក់ ហ៊ានប្រកែកនឹងបំនងរបស់គាត់ៗតែងពោលថា : នំមិនធំជាងនាឡិទេរឺយ ។

ថ្ងៃទី ១៥-១០-០៦



២១២. នៅផ្ទះម្តាយទីផ្ទះ នៅព្រៃម្តាយជាមួយ

និយមន័យ

ត្រូវចេះស្រលាញ់គ្នា នៅពេលឃ្លាតឆ្ងាយពីផ្ទះ

អត្ថាធិប្បាយ

ការរស់នៅក្នុងគ្រួសារនិមួយៗ តែងមានឪពុកម្តាយទីទៃរៀងៗខ្លួន ។

ប៉ុន្តែនៅពេលដែលគេត្រូវឃ្លាតឆ្ងាយពីផ្ទះ ឬពីគ្រួសារទៅជួបគ្នានៅកន្លែងណាមួយ ដូចជាទៅរស់នៅក្នុងវត្តដើម្បីរៀនសូត្រ ឬទៅនៅស្រុកគេដើម្បីទៅរកស៊ីលោកទុកដូចជាទៅនៅព្រៃ ។

ក្នុងករណីបែបនេះ លោកអប់រំថា ត្រូវចេះស្រលាញ់គ្នារាប់អានគ្នា ហាក់ដូចសាច់ឈាមបងប្អូនបង្កើតដែលមានឪពុកម្តាយរួមគ្នា ។

ព្រោះគំលាតឆ្ងាយពីគ្រួសារបែបនេះ បើមានអាសន្នអន់ក្រដូចម្តេចម្តាគ្មានឪពុកម្តាយ ឬបងប្អូនណាដឹងទេ មានតែគ្នាឯងដែលនៅជិតខាងហ្នឹងឯងហើយដែលជួយទុក្ខចុរះគ្នា ឬជួយយកអាសារគ្នាបានភ្លាមៗ ។

ថ្ងៃទី ១៦-១០-០៦



២១៣. នៅផ្ទះឱ្យស្រាស់បន្លា អារសាច់ជូនខ្លាទើបនៅស្រុកធាន

និយមន័យ

កិច្ចការពារខ្លួន និង មធ្យោបាយរកសុវត្ថិភាព

អន្តរាធិប្បាយ

- នៅផ្ទះឱ្យស្រាស់បន្លា :

បន្ទានៅពេលនេះ លោកប្រៀបទៅនឹងសម្ព័ន្ធមេត្រីភាពរវាងញាតិមិត្តជិតខាងភូមិផងរបងជាមួយ ។

ការតាំងទីលំនៅត្រង់កន្លែងណាមួយ លោកឱ្យចងមេត្រីទំនាក់ទំនងនឹងញាតិមិត្តជិតខាងផងគ្នាឱ្យបានជិតស្និទ្ធ ។ ព្រោះថាអ្នកនៅជុំវិញផ្ទះហ្នឹងហើយដែលលោកចាត់ទុកដូចជាបន្ទាសំរាប់ធ្វើរបងការពារសុវត្ថិភាពផ្ទះសំបែង ។

ផ្ទុយមកវិញ បើផ្ទះនោះហ៊ុំព័ទ្ធដោយសំអប់ ផ្ទះនោះទុកដូចជាគ្មានរបងការពារម៉្លោះហើយរមែងរងនូវការមើលងាយពីបច្ចាមិត្ត និងជាពិសេសពីពួកចោរឃ្នាញគ្រប់ ទិស ។

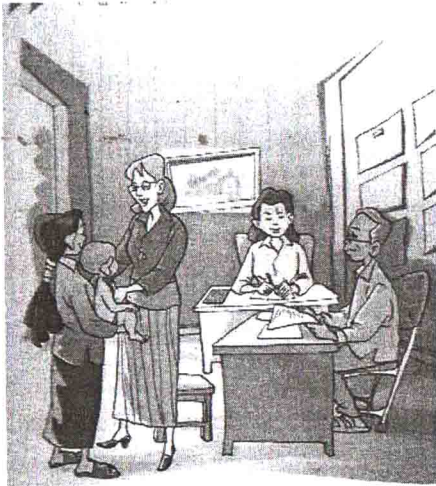
ប្រសិនបើអ្នកនៅជុំវិញ សុទ្ធសឹងតែជាមិត្តដ៏ល្អឈ្មោះថា គេមានរបងយ៉ាងមាំសំរាប់ការពារហើយ ។

- អារសាច់ជូនខ្លាទើបនៅស្រុកបាន :

ខ្លានេះនៅពេលនេះ លោកប្រៀបប្រដូចទៅនឹង អ្នកមានអំនាច ឬ អ្នកគ្រប់គ្រងណាម្នាក់ ។

ប្រសិនបើគេទៅនៅក្នុងស្រុក-ភូមិណាមួយហើយ គេមិនបានត្រូវដងត្រូវផ្លែ ជាមួយអ្នកមានអំនាច រឺអ្នកគ្រប់គ្រងនោះទេ ។ គឺគេប្រាកដជាពុំអាចរស់នៅបានសុខសាន្ត ឡើយ ជាពិសេស គឺអ្នករកស៊ីតែម្តង ។ ដូច្នេះ គេត្រូវអារសាច់ជូនខ្លា គឺត្រូវនាំ ផលប្រយោជន៍ រឺនាំសួយសារអាករជាជំនូនចូលទៅលោកអ្នកធំនោះ ។ សមដូច ពាក្យគេថា អារសាច់ជូនខ្លាទើបរកស៊ីស្រុកផ្សារបាន ។

ថ្ងៃទី ១៦-១០-០៦



២១៤. នឹងលើ រឿងក្រោម

និយមន័យ

គំនិតលាក់ពុត របស់ជនខិលខូច

អត្ថាធិប្បាយ

មនុស្សដែលមានពុតត្បូតខិលខូច តែងលាក់គំនិតអាក្រក់របស់ខ្លួន និងប្រើ
គ្រប់ឥរិយាបថរបស់ខ្លួន ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះ ជនលាក់ពុតធ្វើឬកនឹងធ្វើសុភាពរាបសា ទន់ភ្លន់ ត្រឹមត្រូវ
ដើម្បីក្លែងបន្លំភ្នែកសាធារណៈជនឱ្យជឿឱ្យទុកចិត្តលើគេថា ជាមនុស្សប្រកបដោយ
គុណធម៌ខ្ពស់ ។

គេសង្កេត ឃើញអ្នកខ្លះស្លៀកស-ពាក់ស ខ្លះ ក៏ធ្វើឬករាបរមទម្បស្រគត់
ស្រគំបន្លំភ្នែកបរិស័ទឱ្យគេ យល់ច្រឡំថាខ្លួនជាអ្នកប្រព្រឹត្តនូវព្រហ្មចរិយធម៌ ។ ប៉ុន្តែ
ការណ៍ពិត គេជាមនុស្សពោរពេញទៅដោយការបោកប្រាស់ ទាក់ទាញយកផល
ប្រយោជន៍ ពីអ្នកណាដែលពុំបានត្រិះរិះពិចារណាឱ្យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។

ដូច្នេះហើយបានជាលោកថា ការវាយតម្លៃមនុស្សត្រឹមតែសំបកក្រៅពិត
ជាពុំត្រឹមត្រូវឡើយ ។

២១៥. និយាយយប់បន្ទប់ព្រៃ និយាយថ្ងៃជញ្ជាំងមាណត្រចៀក

និយមន័យ

ត្រូវប្រយ័ត្នមាត់ក្នុងការនិយាយរឿងសម្ងាត់

អត្ថាធិប្បាយ

លោកពោលថា និយាយយប់បន្ទប់ព្រៃ គឺក្នុងន័យឱ្យប្រុងប្រយ័ត្នការនិយាយ ស្តីកិច្ចការអាទិកំបាំងនៅក្នុងពេលយប់ ។ ព្រោះពេលយប់ងងឹត គេមិនអាចដឹងថាមាន មនុស្សនៅឆ្ងាយ ឬជិតចាំលបស្តាប់ការណ៍សំងាត់ដែលគេនិយាយនោះទេ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកពោលថា បើនិយាយការណ៍សំងាត់ក្នុងពេលយប់ គឺដូចជាយកព្រៃធ្វើជាបន្ទប់ ។ ដូច្នេះគេមិនអាចបិទបាំងការណ៍សំងាត់នោះបានឡើយ ។

ផ្ទុយទៅវិញ បើគេនិយាយការណ៍សំងាត់នៅពេលថ្ងៃវិញ ក៏លោកឱ្យប្រយ័ត្នដែរ ។ ព្រោះគេមិនអាចដឹងបានថា នៅឯម្ខាងជញ្ជាំងអត់មនុស្ស ឬមានមនុស្សចាំលបស្តាប់ កិច្ចការអាទិកំបាំង ឬមានគេឮនូវរឿងដែលយើងនិយាយ ។

ដូច្នេះ ទោះគេនិយាយពេលយប់ក្តី ពេលថ្ងៃក្តី លោកឱ្យរាំងប្រុងប្រយ័ត្ន ទាំងអស់ ។

២១៦. នាងរត់កអ្នក

មេខាតលក្សណ៍រត់កអាបាក់ទន្សា

និយមន័យ

ប្តី ប្រពន្ធ ដែលមាននិស្ស័យកម្មត្រូវគ្នា

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិម្លឹមបុរាណនេះ លោកចង់ពោលទៅដល់គូប្តី-ប្រពន្ធណាដែល មានកិរិយាមារយាទសមស្របគ្នា ។ ធម្មតាមនុស្សដែលមានចិត្តគំនិតប្រហាក់ប្រហែលគ្នា និស្ស័យកម្មក៏ប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដែរ ។ ដូច្នោះ គេតែងតែរត់រកគ្នាចុងស្ពានមេត្រី នឹងគ្នាទៅ ។

□ នាងរត់កអ្នក

ស្ត្រីដែលប្រកបដោយចិរិយាមារយាទល្អ រមែងគាប់ចិត្តនឹងបុរសណាដែលមាន គុណធម៌ខ្ពស់ និងឧត្តមគតិល្អប្រសើរ គឺជាសភាពបុរសដែលមានកិរិយាមារយាទថ្លៃថ្នូរ ។ ឯសភាពបុរសវិញ ក៏តែងគាប់អធ្យាស្រ័យនឹងសភាពនារីដូចខាងលើនេះដែរ ។ ហេតុនេះហើយបានជាលោកពោលថា *នាងរត់កអ្នក* ។

□ មីខាតលក្សណ៍រត់កអាបាក់ទន្សា

ស្ត្រីដែលមានកិរិយាមារយាទមិនល្អ គ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ខ្លះខ្លាយក្នុងការងារ

រឡេះរឡោះពុំសមរម្យខ្លួន ជាស្រីដែលចាស់ទុំតែងជេរថា ស្រីកញ្ជើធ្នុះ ។ ស្រីដែល
មានលក្ខណៈបែបនេះតែងពេញចិត្តនឹងបុរសកញ្ជើឆ្ងាយ ដែលលោកប្រៀបប្រដូចទៅ
នឹងកាំបិតបាក់ទន្សា ។ ព្រោះកាំបិតបាក់ទន្សាមិនមានពន្លឺព្យាដាក់ដងកើតទេ ។ ធម្មតា
កាំបិតដែលគ្មានដង ទោះបីកាប់អ្វីៗក៏ពុំកើតដែរ បើកាប់បានបន្តិចបន្តួចក៏ទាំងត្រដាប
ត្រដួស ។

អត្ថចរិត បុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់មនុស្សដែលមាននិស្ស័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា
តែងតែរត់រកគ្នាជានិច្ច ។

ថ្ងៃទី ០៣-០១-០៦



<p>នារីមានលក្ខណ៍តែងប្រាថ្នា ស្រីកញ្ជើធ្នុះប្រុសកញ្ជើឆ្ងាយ</p>	<p>នូវបុរសណាស្អាតរាយ តែងវេចសម្តាយរត់រកគ្នា ។</p>
<p>លី ថៃលី</p>	

២១៧. នាងតីស្មាតាខ ស៊ុះសងខាងមិនឱ្យឃើសចិត្ត

ឆិយចឆិយ

ល្បិចស្រី ដែលយកប្តីម្តងពីរ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ លោកពោលសំដៅទៅលើស្ត្រីម្នាក់ដែលយកប្តីម្តងពីរ ហើយចេះផ្តាច់ផ្តុនប្តីទាំងពីរនាក់នោះ មិនឱ្យទាស់ទែងខ្លាំងគំនិតគ្នាបាន ។

តាមធម្មតាប្រុសម្នាក់យកប្រពន្ធម្តងពីរ គេកម្រឃើញប្រពន្ធទាំងពីរនោះសុខ កាយសប្បាយចិត្តសិទ្ធស្នាលយកគ្នាជាមិត្តបានណាស់ ។ ទោះបីនៅផ្ទះដាច់ដោយ ឡែកពីគ្នា និងទំនុកបំរុងជាប្រាក់កាស ឬសំភារៈយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់ដូចម្តេចក៏ដោយ ។

ផ្ទុយទៅវិញ បើស្ត្រីម្នាក់យកប្តីម្តងពីរ គេតែងឃើញប្តីទាំងពីរនាក់នោះល្អក ល្អិនស្រលាញ់គ្នាជាមិត្ត ។ ជួនគេឃើញប្តីទាំងពីរនាក់នោះរកស៊ីជាមួយគ្នាទៀតផង ។

កត្តាដែលនាំឱ្យប្តីទាំងពីរស្រលាញ់គ្នាបាន គឺមកពីកាយវិការយ៉ាងប៊ុនប្រសប់ និងឆ្លាតវាំងវៃរបស់នាងស្រីជាប្រពន្ធ ។ ដូចជាចេះផ្តាច់ចិត្តប្តីទាំងសងខាងទៅតាម ចំនង់ចំនូលចិត្តរបស់ប្តីនិមួយៗ ។ ព្រោះប្រុសម្នាក់ៗតែងមានចំណុចខ្សោយ បើកាល ណាស្ត្រីនោះឯងឆ្លាត ចេះបំពេញត្រង់ចំណុចខ្សោយរបស់បុរសនោះបានហើយ ។

បុរសនោះឯងតែងលុតជង្គង់ចំពោះមុខស្រ្តីនោះជាពិតប្រាកដ ។

ហេតុនេះហើយបានជាបណ្ឌិតពោលថា ល្បិចកលមាយាស្រ្តី គឺជាឱសថទិព្វ រឺ ជាអាវុធពិសេសដែលសំលាប់បុរសទាំងឡាយឱ្យស្លាប់ដោយស្ងៀមស្ងាត់ និងដោយ គ្មានទោសព័រឡើតផង ។

ថ្ងៃទី ១៣-០៥-០៩



*** នប សេរា នប អញ្ជោរ**

អ្នកដែលទៅកើតថ្មីឡើត មិនមែនយើងទេ, តែក៏គ្មានអ្នកណាក្រៅពីយើងដែរ ។

* ដើមស្វាយថ្មីដែលដុះឡើង មិនមែនដើមស្វាយចាស់ទេ, តែក៏គ្មានដើម ស្វាយណា ក្រៅពីដើមស្វាយចាស់ជាបច្ច័យដែរ ។ ព្រោះ បើគ្មានស្វាយចាស់ ស្វាយថ្មីក៏គ្មានដែរ ។

* បើ "នេះ" ពុំមាន "នោះ" ក៏ពុំមានដែរ ។

ព្រះពុទ្ធ



២១៨. ប្រុសដើមទ្រូងប្រាំហត្ថ

និយមន័យ

កាតព្វកិច្ច អ្នកដែលបានបួសជាភិក្ខុភារៈ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យថា ប្រុសដើមទ្រូង៥ហត្ថនេះជាពាក្យទំនិមទំនៀមខ្មែរមានមកជាយូរហើយ ។
ពាក្យនេះ លោកមិនមែនសំដៅយកមនុស្សប្រុសគ្រប់ទាំងអស់ទេ គឺលោកចុចសំដៅ
ចំពោះតែបុរសណាដែលបានឧបសម្បទាជាភិក្ខុប៉ុណ្ណោះ ។

ព្រោះភិក្ខុសង្ឃតាមពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ តំរូវឱ្យមានវត្ថុពន្ធទ្រូងសំរាប់ចងក្រវាត់ទ្រូង
ពីលើសង្ឃាដីកុំឱ្យធ្លាក់រយីករយាក ។

វត្ថុពន្ធទ្រូងនេះ តាមពុទ្ធប្បញ្ញត្តិតំរូវឱ្យធ្វើទទឹងប្រហែលបីចំអាមព្រះសុគត និង
បណ្តោយប្រវែង ៥ហត្ថ ។

តាមការបកស្រាយរបស់លោកគ្រូធម្មាចារ្យខ្លះ បានឱ្យដឹងថា ៥ហត្ថនេះ
ជាតំនាងឱ្យបុគ្គល៥ពួកគឺ មាតា១, បិតា១, គ្រូ១ (គ្រូឧបជ្ឈាយ័ និងគ្រូលេខអក្សរ),
ប្រពន្ធ១, កូន១ ។

មូលហេតុដែលនាំឱ្យលោកធ្វើបំណកស្រាយបែបនេះ ព្រោះលោកចាត់ទុកថា
អ្នកដែលបានបួសជាភិក្ខុភារៈមានការចេះច្បាប់គតិលោកគតិធម៌ជ្រៅជ្រះ ។

ដូច្នោះ នៅពេលដែលគេលាចាកសិក្ខាបទមកជាត្រីហារវាសវិញ គេត្រូវដឹងនូវ
ឧបការគុណ មាតា, បិតា, គ្រូ, និងសង្គ្រោះប្រពន្ធ, កូនដែលជាប្រពៃណីដ៏ល្អរបស់ខ្មែរ ។

ថ្ងៃទី ១៦-១០-០៦



២១៩. ប្រាជ្ញចុះរណ្តៅ ខ្លៅឡើងស្ថានសួគ៌

និយមន័យ

បរិយាកាសពុករលួយ និងបដិវត្តន៍ ធ្វើឱ្យអ្វីៗត្រលប់ធាតុទាំងអស់ ។

អត្ថាធិប្បាយ

នៅក្នុងបរិយាកាសពុករលួយដល់ឆ្អឹង គេពុំសូវគិតគូរពីគុណសម្បត្តិប៉ុន្មានទេ ។ គឺគេយកសំភារៈ ឬលុយ កាក់ជាធំជាចំបងលើសអ្វីៗទាំងអស់ ។ ដូច្នោះមនុស្សអវិជ្ជាក៏ដោយឱ្យតែមានលុយ គឺអាចទិញសញ្ជាប័ត្រ បុណ្យ សក្តិ ឬមុខតំណែងខ្ពស់បាន ។ រីឯអ្នកចេះដឹង គឺពួកអ្នកប្រាជ្ញបញ្ជូនដោយអាងមានចំនេះដឹង និងសមត្ថភាពពេញខ្លួន មិនចាំបាច់ស្តុកប៉ាន់គេនោះ ច្បាស់ជាអង្គុយកេះក្រចកនៅកៀនជញ្ជាំងដែលលោកថា អ្នកប្រាជ្ញចុះរណ្តៅ ហើយពេលហ្នឹង ។

ម្យ៉ាងទៀតនៅពេលប្រទេសជាតិមានបដិវត្តន៍ម្តងៗអ្វីៗត្រូវប្រែប្រួលត្រលប់ត្រលិនខុសទម្លាប់ទាំងអស់ ។ ដូចជាគេយកមនុស្សចេះដឹង បញ្ជូន បណ្ឌិត វិស្វករ ។ល។ ទៅសំលាប់ពេញៗរណ្តៅ ។ រួចហើយពួកវាបន្តបមនុស្សអវិជ្ជា ចោរហារយដែលធ្លាប់តែលួចគោ ទៅលក់ឱ្យបរទេសឱ្យឡើងកាន់តំណែងធំខ្ពស់ ។ល។ ព្រោះពួកទម្ងន់ឥតសាសនា នេះឥតត្រូវការអ្នកចេះដឹងទេ មានពួកខ្មែរក្រហមជាដើម ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកថា ប្រាជ្ញចុះរណ្តៅ ខ្លៅឡើងស្ថានសួគ៌ ។

២២០. បង់ហោយមិនមើលប្រាណ ដាំដើងក្រាន មិនប្រមាណឆ្នាំ១

និយមន័យ

ទំរើ និងឥរិយាបថមិនសមស្របនឹងឋានៈខ្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

📖 បង់ហោយមិនមើលប្រាណ

មនុស្សខ្លះ ធ្វើអ្វីៗមិនចេះគិតគូរឱ្យសមស្របនឹងឋានៈរបស់ខ្លួនទេ ដូចជាខ្លួនមានឋានៈតូចទាបតែធ្វើប្លកដូចជាមេកោយគេ។ ការនិយាយស្តីទៀតសោត ក៏ពុំសមស្រប ទៅនឹងឋានៈខ្លួនដែរ។ បើគេនិយាយពីច្បាប់ គេហាក់ធ្វើដូចខ្លួនបណ្ឌិតច្បាប់ បើនិយាយពីការសាងសង់ គេធ្វើហាក់ដូចខ្លួនជាវិស្វករសំនង់។

បើមានពិធីអ្វីៗផ្សេងៗ ចូលចិត្តធ្វើខ្លួនឱ្យគេមើលមកថា ខ្លួនជាអ្នកមុខអ្នកការ រៀបចាត់ចែងកម្មវិធី។

📖 ដាំដើងក្រានមិនប្រមាណឆ្នាំ១

ក្នុងន័យនេះ ក៏មានខ្លឹមសារដូចខាងលើដែរ ត្រាន់តែលោកពោលប្រៀបធៀបបែបជាអត្ថប្បដិរូបប៉ុណ្ណោះ ព្រោះអ្នកដែលរៀបរៀបកំនល់ធ្វើដើងក្រានមិនបានគិតទៅដល់ទំហំឆ្នាំតូច ឬធំនោះ គឺជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅមិនចេះប្រមាណក្នុងការងារ។



ថ្ងៃទី ១៧-១០-០៦

២២១. បាតដៃក៏សាច់ ខ្នងដៃក៏សាច់

និយមន័យ

សម្រេចសេចក្តីមិនបាន ព្រោះញាតិទាំងពីរខាង

អត្ថាធិប្បាយ

▣ **អត្ថានុរូប**

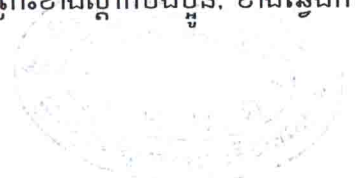
"សាច់" គឺជាបរិវាតនៃរាងកាយរបស់មនុស្ស និងសត្វ បន្ទាប់ពីស្បែកទៅ ស្រោបឆ្អឹង ។

ដូច្នោះ បើគេលើកបាតដៃឡើងមើល គេឃើញថា : បាតដៃក៏មានសាច់, ខ្នងដៃក៏មានសាច់ ។

ម្យ៉ាងទៀត "សាច់" ក៏ជាសញ្ញាណសំគាល់នូវញាតិពន្ធផងដែរ ដូចជា : សាច់ញាតិ, សាច់សារលោហិត ជាដើម ។

▣ **អត្ថប្បដិរូប**

ពាក្យថា "សាច់" នៅពេលនេះ សំដៅយកសាច់ញាតិ រឺសាច់សារលោហិត ។ ខ្លឹមសារក្នុងនិយមន័យខាងលើនេះ បំនងលោកអ្នកបង្កើតពាក្យនេះឡើង គឺក្នុងការអ្វីដែលនិយាយមិនចេញ និងកាត់សេចក្តី រឺសំរេចសេចក្តីឱ្យទៅជាយ៉ាងណាពុំកើត ។ ដោយសារតែទើសទាល់ ។ ព្រោះខាងស្តាំក៏បងប្អូន, ខាងឆ្វេងក៏បងប្អូន រឺថា ខាងនេះ



ក៏សាច់ ខាងនោះក៏សាច់ ។ ដូច្នោះ មិនដឹងជាត្រូវថា : ឱ្យខាងណាត្រូវ ខាងណាខុស បានឡើយ ។

ម្យ៉ាងទៀតប្រសិនបើដឹងថា ខាងនេះត្រូវ ខាងនោះខុស ក៏នៅតែសំរេចសេចក្តី ឱ្យខាងណាត្រូវ ខាងណាខុសពុំបានដែរ ។

ករណីបែបនេះហើយ ដែលលោកពោលថា : បាតដែក៏សាច់ ខ្នងដែក៏សាច់ ។

ថ្ងៃទី ០២-០៣-១១



❑ បំរះស្មៅក្នុងថ្នាលអក្សរសិល្ប៍

- * ងាប់ ប្រើបានចំពោះតែសត្វតិរច្ឆាន, រុក្ខជាតិ និងសំភារៈប្រើប្រាស់ ។
 ឧ. ឆ្កែងាប់, ដើមឈើងាប់ នាឡិកាងាប់
- ☞ ឃើយកពាក្យ(ងាប់)មកប្រើនឹងមនុស្សគឺជាការមើលងាយ រឺអសីលធម៌ ។
- * ស្លាប់ អ្នកដែលសូន្យសង្ខារទាំងអស់ គឺមិនមានការគោរព រឺសីលធម៌ ។
 ពាក្យសមរម្យតាមឋានៈ ឧ. ព្រះសង្ឃ : អនិច្ចធម្ម, ព្រះរាជា : សោយទិវង្គត,
 គ្រូហស្ថ : អនិច្ចកម្ម, មរណភាព.....
- * សណ្តាប់(ស្តាប់)កិ. ប្រើបានចំពោះតែព្រះមហាក្សត្រ រឺ ព្រះសង្ឃ ។
- * រាជានិយម មកពី : រាជ = ស្តេច + អនិយម = មិនចូលចិត្ត រឺ ប្រឆាំង,
 រាជានិយម = អ្នកប្រឆាំងនឹងស្តេច ។ ពាក្យត្រូវ រាជនិយម ។

២២២. បើល្ងង់កុំចង់ធ្វើចេះ

បើអត់ដំរេះកុំចង់ធ្វើធំ

និយមន័យ

កុំចង់ធ្វើអ្វីឱ្យហួសសមត្ថភាពខ្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

📖 បើល្ងង់កុំចង់ធ្វើចេះ

សឹងតែជាការធម្មតាទៅហើយ មនុស្សល្ងង់មិនដែលដឹងថាខ្លួនឯងល្ងង់ទេ បើសិនជាដឹងក៏ព្យាយាមបិទបាំងនូវភាពអវិជ្ជារបស់ខ្លួនដោយខំប្រឹងធ្វើបូកជាអ្នកណាស់ ។ ការនិយាយស្តីក៏ខំប្រឹងបញ្ចេញនូវវោហារសព្ទ ម៉េតប្រាយឱ្យគេអួតថាខ្លួនគ្រាន់បើពូកែនិយាយមិនចេះអស់ពាក្យ ។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលគេចេះដឹងច្រើនជាង គេស្តាប់ទៅគេដឹងភ្លាមថា មនុស្សនេះនិយាយគ្មានវគ្គ គ្មានឃ្លា វិលវល់ដដែលៗដូចគេអុំទូកក្នុងបឹង ។ ដូច្នេះវាគ្មានចេះអីវាទេ មុននឹងវានិយាយបានប៉ុណ្ណឹង គឺវាសួរគេច្រើនាក់ណាស់ហើយ ខំប្រឹងទន្ទេញមិនស្ទើរដែរ ។

📖 បើអត់ដំរេះកុំចង់ធ្វើធំ

ខ្លឹមសារនៃពំនោលនេះ ក៏មានន័យប្រហាក់ប្រហែលនឹងពំនោលខាងលើដែរ គឺលោកពោលទប់ស្កាត់ មនុស្សអវិជ្ជា កុំឱ្យជ្រួលច្របល់ចង់ធ្វើធំមិនស្គាល់សមត្ថភាព

ខ្លួនខ្លាំងពេក ។ ព្រោះមនុស្សអវិជ្ជាតែងមានមហិច្ឆតា ស្កុះស្កាវត្រហេបត្រហាប ចង់បាន
សក្តិ ឬមុខតំនែងធំណាស់ ។ ប្រសិនបើបានធ្វើចំហើយ គឺក្រាញនឿលតោងស្អិត ខាំ
ស្មៅមិនងាយរលេចទេ ។ ព្រោះដឹងខ្លួនថា បើឱ្យរលេចក៏មិនងាយឡើងវិញបានដែរ ។

ថ្ងៃទី ១៧-១០-០៦



២២៣. បើមិនជួយចូកថែវ កុំយកជើងរាទឹក

និយមន័យ

បើមិនបានជួយធ្វើការគេ កុំមកធ្វើឱ្យយឺតការងារគេ

អត្ថាធិប្បាយ

* អត្ថានុរូប

ទូកតូចធំ កាលណាធ្វើដំនើរទៅមុខបាន លុះត្រាតែគេដោល គេអុំ ឬថែវ ។

ដូច្នោះ អ្នកដែលត្រូវធ្វើឱ្យទូកមានចលនាទៅមុខបាន គឺប្រឹងបញ្ចេញពលកម្មខ្លាំងណាស់ និងហត់ខ្លាំងណាស់ដែរ ។

ឯអ្នកដែលនៅស្ងៀមកណ្តាលទូក កុំយកជើងដាក់ក្នុងទឹកនាំឱ្យស្ទះ ឬកាត់ បន្ថយល្បឿនរបស់ទូក ។

* អត្ថប្បដ្ឋិរូប

ទំរើអ្វីមួយដែលគេកំពុងធ្វើ បើមិនបានជួយធ្វើគេទេ កុំទៅមានយោបល់ជំទាស់ កិច្ចការគេ ទុកឱ្យគេធ្វើតាមដំនើរគេទៅចុះ ។ ដូចជា :

- អ្នកខ្លះពេលគេធ្វើកិច្ចការរួចរាល់ហើយ ទើបទៅនិយាយថាធ្វើបែបនេះ មិនល្អ មិនត្រូវ គឺខុសយ៉ាងនេះយ៉ាងនោះ ។

- ខ្លះទៀតពេលគេកំពុងធ្វើ ដើរទៅឈររបៀបជាបន្ទាសគេថា ធ្វើខុសបែប បទ បើធ្វើបែបនេះវិញ ទើបត្រឹមត្រូវ ។

ករណីទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែបន្តុចបង្អាក់ ធ្វើឱ្យរាំងស្ទះ និងយឺតដំនើរ ការងារគេ ដែលលោកហៅថា បើមិនជួយចូកថែវ កុំមកត្រេងត្រាងយកជើងរាទឹក ។

២២៤. ធានាបមិនឆ្លាបមាត់

និយមន័យ

ធ្វើបាបកម្ម តែមិនបានទទួលផល ឬមិនបានធ្វើបាបកម្ម ត្រលប់ជារងបាបកម្មវិញ ។

អត្ថាធិប្បាយ

ការប្រព្រឹត្តនូវបាបកម្មមួយដោយមានបំណងនឹងយកផល ប៉ុន្តែផលប្រយោជន៍ នោះពុំបានផ្តល់មកឱ្យអ្នកធ្វើនោះវិញទេ ត្រលប់ជាបានទៅអ្នកដទៃវិញ ។ ដូច្នេះ អ្នកធ្វើបានត្រឹមតែទទួលនូវបាបកម្មប៉ុណ្ណោះ ។ ដូចជា :

- ព្រានប្រមាញ់ម្នាក់បាញ់សត្វឈ្នួសមួយក្បាល ។ ប៉ុន្តែឈ្នួសនោះ ពុំបាន ងាប់ភ្លាមទេ វារត់ទៅដេកងាប់ក្នុងព្រៃបាត់ទៅ ។ ដូច្នេះ ព្រានប្រមាញ់នោះ បាន ត្រឹមតែធ្វើបាបកម្មប៉ុណ្ណោះ គេឥតទទួលបានផលពីអំពើបាបនោះឡើយ ។

- នៅក្នុងអង្គភាពមួយ អ្នកដឹកនាំប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយស៊ីសំណូកគ្មាន ប្រណី ។ លុះដល់មានបញ្ហា ផលអាក្រក់នេះ ធ្លាក់ទៅលើសហការីដែលគ្មានឥតបាន ដឹងអ្វីបន្តិចសោះ ។

ទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែបានបាបមិនឆ្លាបមាត់ ព្រោះអត់បានស៊ី ។

ថ្ងៃទី ១៧-១០-០៦



២២៥. ប្រពន្ធល្អ ច្រើនចាញ់ប្តី

និយមន័យ

ប្រពន្ធដែលមានលក្ខណៈដយ៉ាងភាគច្រើនប្តីចាញ់

អត្ថាធិប្បាយ

ក្នុងន័យប្រពន្ធល្អនៅពេលនេះ លោកពោលសំដៅយកស្ត្រីដែលមានលក្ខណៈសម្បូរ ដយ៉ាង ។

ឯពាក្យថា ច្រើនចាញ់ប្តី គឺប្តីភាគច្រើនទេជាអ្នកចាញ់ ។ បានជាលោកប្រើពាក្យ "ច្រើន" នោះ ព្រោះគង់នៅមានប្តីអវិជ្ជាខ្លះ មិនព្រមចាញ់ប្រពន្ធដែលមានលក្ខណៈសម្បូរទាំងដយ៉ាងបែបនេះ មកពីភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់គេដូចជា គេបានមាសហើយមិនស្គាល់មាសដូច្នោះឯង ។

ពាក្យថា លម្អដោយលក្ខណៈសម្បូរដយ៉ាងនោះគឺ :

- មានរូបស្អាតស្រស់ត្រកាល គួរជាទីគយគន់
- មានទ្រព្យធនធានច្រើន មិនភ័យព្រួយពីរឿងខ្វះខាត
- មានកិត្តិយសថ្លៃថ្នូរ ទោះទៅទីណាក៏មានគេស្រលាញ់រាប់អានច្រើន
- មានសីលធម៌ខ្ពស់ មានចរិយាសម្បូរជាទារីប្រកបដោយគន្លងធម៌
- មានបុត្រ ដែលជាមរតកស្នងត្រកូល

បើប្រពន្ធមានលក្ខណៈសម្បូរ ដយ៉ាងនេះហើយ ប្តីសឹងតែទាំងអស់ត្រូវតែខ្លាច និងចាញ់ប្រពន្ធដោយស្វ័យប្រវត្តិ តួយ៉ាងដូចជានាង វិសាខា ក្នុងពុទ្ធសម័យជាកសុតាងស្រាប់ គឺប្តីលុតជង្គង់ចាញ់នាងវិសាខា ហើយលើកតម្កើងប្រពន្ធទុកដូចម្តាយ (មាតុភរិយា) ។

កំណើត លី គីមហ្សូ ថ្ងៃទី ១០-០៧-០៨

២២៦. បាយបិណ្ឌជាបាយបាត្រ

និយមន័យ

ភាពមិនប្រាកដនិយម

អត្ថាធិប្បាយ

* **បាយបិណ្ឌ** លោកសំដៅយកបាយដែលពុទ្ធបរិស័ទនាំយកទៅធ្វើទានដល់វត្តអារាមក្នុងរយៈកាល ១៥ ថ្ងៃ(១រោចដល់ ១៥រោច) ។

* **បាយបាត្រ** លោកសំដៅយកបាយដែលព្រះសង្ឃនិមន្តទៅទ្រង់បាត្រតាមមូលដ្ឋាន គឺទៅដល់ផ្ទះសំបែងពុទ្ធបរិស័ទ ។

ការដែលលោកលើកពាក្យនេះមកពោលគឺ លោកចង់ដៅទៅដល់កិច្ចការណា ឬទំរើណាដែលមានភាពច្របូកច្របល់ត្រលប់ត្រលិនសារចុះសារឡើងមិនច្បាស់លាស់ជាអ្វី ។

ដូច្នេះពាក្យនេះ ពុំមែនជាពាក្យប្រៀនប្រដៅអ្វីទេ គឺជាពាក្យសំរាប់បន្ទោសទៅលើអ្នកណាម្នាក់ ដែលធ្វើកិច្ចការអ្វីមួយមិនច្បាស់លាស់មិនប្រាកដប្រជា ដូចជា :

ប្រធានម្នាក់ បញ្ជាឱ្យសហការីធ្វើកិច្ចការអ្វីមួយ ដែលជិតរួចរាល់ទៅហើយ ស្រាប់តែ បញ្ជាឱ្យកែប្រែ បែបយ៉ាងនេះយ៉ាងនោះទៅវិញ កែចុះកែឡើងមិនច្បាស់យ៉ាងណា ។

ករណីបែបនេះ លោកថាច្របូកច្របល់ត្រលប់ត្រលិន បាយបិណ្ឌជាបាយបាត្រ យកជាការពុំបាន ។

ថ្ងៃទី ១៧-១០-០៦

២២៧. ប្តូរទៅនឹងមាត់ បន្ទាត់ទៅនឹងភ្នែក

និយមន័យ

ទំរើគ្មានក្រិត្យក្រម

អត្ថាធិប្បាយ

ធម្មតាការសាងសង់ វិទំរើអ្វីមួយ គេតែងធ្វើតំរោង រឺប្លង់ដែលមាន ឧបករណ៍ និងក្បួនខ្នាតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ទើបគេចាប់ផ្តើមការសាងសង់ទៅតាមលក្ខណៈ បច្ចេកទេសតាមក្រោយ ។

ចំនែកអ្នកដែលធ្វើប្លង់ធ្វើតំរោងដោយមាត់នោះ មិនប្រាកដជាបានត្រឹម ត្រូវទាំងអស់ទេ គឺជួនត្រូវ ជួនខុស ។ ព្រោះការនិយាយថាភ្លាមៗមិនបានពិចារណាឱ្យ ម៉ត់ចត់ឡើយ ។

ឯបន្ទាត់នៅនឹងភ្នែកក៏ដូចគ្នាដែរ គឺគេមើលទិស មើលទីវាស់តំរង់នឹងភ្នែកម្ខាង ដោយឥតប្រើឧបករណ៍ ខ្សែបន្ទាត់ រឺកែវស្នង់ ។ ទំរើបែបនេះ ក៏ពុំប្រាកដជាត្រង់ រឺស្មើល្អដែរ ។ ព្រោះភ្នែកមនុស្សមានល្បឿនឆ្លង-ស្តាំ លើ ក្រោមជាធម្មតា ។ ម្យ៉ាងទៀត បើភ្នែកមនុស្ស តំរង់ធ្វើជាខ្សែបន្ទាត់បានត្រឹមត្រូវមែននោះ ម៉្លោះសមអ្នកបច្ចេកទេសមិន បង្កើតកែវស្នង់ជាឧបករណ៍សំរាប់ស្នង់មកធ្វើអ្វីទេ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកតែងបន្ទោសថា អ្នកដែលយកមាត់ធ្វើប្លង់យក ភ្នែកធ្វើខ្សែបន្ទាត់តំរង់ គឺជាមនុស្សខ្ជិល រឺខ្ជីខ្ជា ព្រោះវាមិននាំមកនូវភាពសុក្រិត្យ ឡើយ ។

២២៨. បានពីក្អែកចែកតារាវៅ

និយមន័យ

ការចែកចាយបន្តគ្នា

អត្ថាធិប្បាយ

ការដែលលោកពោលពាក្យនេះឡើង ក្នុងបំនងប្រាប់ឱ្យដឹងថាការដែលទទួលបាននូវវត្ថុអ្វីមួយហើយ ។ គេមិនបានទុករបស់នោះស៊ីចុក រឺប្រើប្រាស់ម្នាក់ឯងទេ ។ គេតែងបែងចែករំលែកឱ្យទៅអ្នកដទៃបន្ត ទៀត ។ ដូចជា :

- អ្នករកស៊ីដឹកទំនិញពីខេត្តតាមម៉ូតូម្នាក់ ។ គាត់គិតថា បានចំណេញគ្រាន់រស់ដែរ ។ ប៉ុន្តែពេលធ្វើដំនើរចូលទីក្រុង ត្រូវអ្នកឈរតាមផ្លូវបណ្តាក់គ្នាដូចខ្យងចាំសួរសុខទុក្ខគាត់ ។ ហេតុនេះហើយពេលមានគេសួរ គាត់ពិផលចំណេញ ។ គាត់តែងនិយាយថា មិនបានចំណេញប៉ុន្មានទេ គឺតិចតួចស្តូចស្លឹងណាស់ ។ ព្រោះបានពីក្អែកចែកតារាវៅស៊ីផង ។

- អ្នករកស៊ីកំប៉ុកកំប៉ុកតាមឆ្នេរសមុទ្រទាំងត្រដាបត្រដូស ។ ពេលបានកំរៃបន្តិចបន្តួចមកសង្ឃឹមថាបានរស់មួយថ្ងៃហើយ ។ ប៉ុន្តែចាំបាច់ត្រូវបែងចែកទៅឱ្យរំពេរឆ្នេរសមុទ្រទៀតទោះចង់មិនចង់ក៏ដោយ ។

- ហេតុការណ៍នេះហើយបានជាលោកពោលថា : បានពីក្អែកចែកតារាវៅ រឺចែករំពេរសមុទ្រទៀត បើ មិនចែកច្បាស់ជាមិនបានសុខឡើយ ។

ថ្ងៃទី ១៨-១០-០៦



២២៩. ប្រហែសបាត់ ប្រយ័ត្នគង់

និយមន័យ

លទ្ធផលនៃការធ្វេសប្រហែស និងកិច្ចការពារ

អត្ថាធិប្បាយ

ពំនោលនេះ គ្មានអ្វីតុបតិនទេ គឺលោកប្រាប់ត្រង់ៗតែម្តង ។ ព្រោះអ្វីក៏ដោយ បើកាលណាគេធ្វេសប្រហែសដាក់ចោលផ្តេសផ្តាសប្រាកដជាបាត់មិនខាន ។ បើមិនបាត់ ដោយសារដៃមនុស្ស ក៏បាត់ដោយសារឆ្កែឆ្កា ពាំយកទៅបាត់ចាកផុតពីកន្លែងដើម រឺក៏ បាត់បង់ដោយសារធម្មជាតិមានខ្យល់កូចបើងផាត់យកបាត់ទៅ ។

ឯការប្រុងប្រយ័ត្នដោយមិត្តចតវិញ របស់នោះនឹងស្ថិតនៅជាពិតប្រាកដ ។

ពំនោលខាងលើនេះ គេតែងឮអ្នកនិយាយបញ្ជោសផ្ទុយត្រលប់មកវិញថា ប្រហែសក៏មិនបាត់ ប្រយ័ត្នក៏មិនគង់ ក្នុងន័យនេះគឺគេចង់និយាយថា **ជម្ងឺ** បើគេ ធ្វេសប្រហែសយ៉ាងណា ក៏មិនបាត់ទៅណាដែរ គឺវាចេះតែកើត មានឡើងជានិច្ច ។ ឯការប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងមិត្តចតនៅតែមិនគង់វែងនោះ គឺសំដៅយករបស់ខ្លះមាន **ធ្មេញ** ជាដើម ធ្មេញនេះបើទោះបីជាគេខំប្រឹងការពារយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នៅទីបំផុតវានឹង បាក់អស់នៅសល់តែអណ្តាតខ្លះៗ យ៉ាងអាក្រក់មើល ។

ថ្ងៃទី ១៨-១០-០៦

២៣០. ធានស្វាយណាយក្រូច

និយមន័យ

បានថ្មីចោលចាស់

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យពំនោលនេះ លោកចង់និយាយពីចិត្តមនុស្សបុគ្គជួនគ្រប់រូបដែលមាន ចិត្តគំនិតសឹងតែប្រហាក់ប្រហែលគ្នាទាំងអស់ ។

ព្រោះធម្មតារបស់ថ្មី គេចាត់ទុកថាជារបស់ប្លែកដែលគេតែងចង់ដឹង ចង់ ស្គាល់គុណភាពជានិច្ច ។ ដូចជា :

-មនុស្សដែលធ្លាប់ទទួលបានផ្លែក្រូចជាញឹកញាប់ហើយតែងជិនណាយ កាល បើបានផ្លែស្វាយមកគេតែង ចង់ដឹង ចង់ស្គាល់ ចង់ភ្នក្សរសជាតិ ។

- អ្នកដែលធ្លាប់ប្រើម៉ូតូម៉ាកស៊ុយ លុះបានម៉ូតូម៉ាកសង់ គេតែងទុកអាស៊ុយ មួយអន្លើសិន ទៅណាមកណា អូសតែអាសង់ជិះជូនដំនើរម្តងវិញ ។

- គូសង្សារខ្លះតែងបន្ទោសគ្នាទៅវិញទៅមកថា ម៉េច! បានអាថ្មី ចោល អាចាស់ហើយហ្នឹង? ភ្លេចត្រាក់សត់កម្រពីកាលណោះដែលញុំាបាយសាយដំឡូងលាយ គល់ចេក លាយក្តូចអស់ហើយឬ? ។

ថ្ងៃទី ១៨-១០-០៦



២៣១. ប្រាក់ក៏បង់ ថង់ក៏ដាច

និយមន័យ

ខូចខាត រឺបាត់បង់ទាំងពីរផ្លូវ

អត្ថាធិប្បាយ

ទំរើខ្លះ រឺការងារខ្លះដែលគេធ្វើទៅហើយដោយនឹកសង្ឃឹមថា គេនឹងបាន ទទួលផលត្រលប់មកវិញ ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលគេនឹកសង្ឃឹមនោះ ត្រលប់ជាត្រូវទទួលនូវ កំហុកចិត្តយ៉ាងខ្លោចផ្សាទៅវិញ ។ ដូចជា :

- អ្នករកស៊ីចង់ការប្រាក់ម្នាក់ បានចងការប្រាក់ឱ្យគេជាច្រើន ។ នៅឯចុង ចប់កូនបំណុលមិនបានសងការប្រាក់ ថែមទាំងរត់បាត់ទាំងប្រាក់ដើមទៅទៀត ។ ដូច្នេះ គេត្រូវខាតទាំងចុងខាតទាំងដើម ។
- អ្នករកស៊ីរត់ពន្ធម្នាក់ ត្រូវសមត្ថកិច្ចចាប់យកអីវ៉ាន់អស់ រួចហើយពិន័យ ថែមទៀត ។ ដូច្នេះ គេត្រូវខាតទាំងពីរយ៉ាង ។
- អ្នកប្រមឹកម្នាក់ វាយគេបែកក្បាល ត្រូវចេញថ្លៃព្យាបាលឱ្យគេផង និងសង ជម្ងឺចិត្តឱ្យគេផង ហើយខ្លួនត្រូវជាប់ឃុំទៀត ។
- ស្រីស្រស់ម្នាក់ បានបូជាខ្លួនចំពោះគូស្នេហ៍រួចហើយ ត្រូវគូស្នេហ៍ល្ងង់ល្ងង់ លោមយកមាស-ប្រាក់មួយចំនួន រួចក៏ភៀសខ្លួនបាត់ស្រមោលតែម្តង ។ ដូច្នេះខ្លួន ក៏អស់របស់ក៏ខ្ទេច ។

ក្នុងករណីនេះ សុទ្ធតែបាត់បង់ទ្រព្យសម្បត្តិហើយ បាត់បង់កិត្តិយសទៀត ។

ថ្ងៃទី ១៨-១០-០៦

២៣២. ឆាបអង្កាមប្រាសខ្យល់

និយមន័យ

រងផលវិបាកដោយសារសម្តី រិទ្ធិវើខ្លួនឯង
អត្ថាធិប្បាយ

☞ អត្ថានុប្ប

"អង្កាម" គឺជាសំបកផ្ទៃស្រូវដែលមានទំងន់ស្រាល។ ដូច្នេះបើគេចាប់មួយដៃបាចបញ្ឆោសខ្យល់។ អង្កាមនោះ នឹងប្តើងត្រលប់មករកអ្នកបាចវិញមិនខាន។ វានឹងធ្វើឱ្យមានការរំខានដូចជាហុយលំអងចូលភ្នែក ចូលច្រមុះ និងធ្វើឱ្យស្បើបរមាស់ ខ្លួនទៀតផង ។

☞ អត្ថប្បដ្ឋិប

ន័យខាងលើនេះលោកប្រៀនប្រដៅអនុជនជំនាន់ក្រោយថា ធ្វើការអ្វីក៏ដោយត្រូវពិចារណាឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយជាមុនសិន ។ ក្រែងវាមានផលលំបាកស្រោចត្រលប់មករកម្ចាស់ដើមវិញ ។ ដូចជា :

- សត្វមេអំបៅមួយបានដៀលដង្កូវដែលកំពុងវារលើត្របកផ្កាថា ចូរឯងចៀសចេញ ឯងជាសត្វគួរឱ្យស្តប់ខ្ពើមមិនសមនៅលើផ្កានេះទេ ។ ដង្កូវតបវិញថា កាលពីម្សិលមិញឯងក៏ជាដង្កូវដូចអញដែរ ទើបតែថ្ងៃនេះទេឯង បានក្លាយជាសត្វមេអំបៅ ម្តេចក៏ឆាប់ភ្លេចជាតិកំនើតខ្លួនម៉្លេះ?

- នាយ ក និងនាយ ខ នៅផ្ទះជិតគ្នា ។ ថ្ងៃមួយនាយ ក ទៅរាំងច្រកផ្លូវមិនឱ្យនាយ ខ ដើរតាមរបៀងផ្ទះ របស់ខ្លួន ។ នាយ ខ មិនសប្បាយចិត្តក៏កាត់បណ្តាច់ខ្សែភ្លើងដែលនាយ ក ទាញកាត់លើដំបូលផ្ទះរបស់ខ្លួនវិញដែរ ។

២៣៣. ធានតែពាក្យ ត្រួតគាតស្នាមរយីង

និយមន័យ

ទ្រឹស្តីចាក់ធារ ការងារធាក់ថយ

អត្ថាធិប្បាយ

មនុស្សខ្លះមានឥរិយាបថស្ងៀមស្ងាត់ តែធ្វើការយ៉ាងសកម្ម ហើយស្អាតទៀត ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកខ្លះទៀតបានវេហារម៉ែតប្រាយបង្កាប់បញ្ឆោតធ្វើបូកបែបហំហានខ្លាំងណាស់ ។ ប៉ុន្តែការងារសព្វសារពើធ្វើមិន កើតចេញជារូបរាងអ្វីមួយសោះ ។

មានអ្នកខ្លះទៀត ពូកែខ្លាំងណាស់ខាងទ្រឹស្តី ហានិយាយកាលណាសុទ្ធតែខ្លួន ធ្លាប់ធ្វើកិច្ចការនៅកន្លែងនេះ នៅកន្លែងនោះរាប់មិនអស់ គឺគេនិយាយតែកន្លែងណាដែលគេមិនដែលស្គាល់ មិនដែលដឹង ។ ប៉ុន្តែតាមការណ៍ពិតទៅ គេគ្មានបានធ្វើអ្វីមួយកើតទេ ។

ត្រង់នេះហើយ ដែលគេតែងតែកត់សំគាល់ថា មនុស្សដែលបានវេហារ ច្រើនធ្វើអ្វីពុំកើតទេ ដូចសំបក ប៉ោតដែលគ្មានទឹក តែងពូម៉ូងម្យ៉ាងដូច្នោះឯង ។

ថ្ងៃទី ១៩-១០-០៦



២៣៤. ប្រាជ្ញមិនស្មើប្រប បាក់ស្លឹកត្រចៀកខួប មិនស្មើអាឡេមឡឹម

និយមន័យ

អត្ថចរិតអ្នកស្មោះត្រង់ និងអ្នកប្រចុប

អគ្គនិយាយ

- ប្រាជ្ញមិនស្មើប្រប

ប្រាជ្ញនៅពេលនេះ លោកសំដៅយកអ្នកដែលមានវោហារសព្ទពូកែនិយាយស្តី
ប្រាជ្ញព្រោកដើម្បីឱ្យគេស្គាល់ខ្លួន ។

ក្នុងន័យនេះ លោកចង់និយាយពីមនុស្សដែលប៉ិនប្រសប់និយាយស្តីម៉ែតប្រាយ
ដើម្បីឱ្យបានស្ម័គ្រនឹងអ្នកធំណាម្នាក់ ។ ប៉ុន្តែលោកថា ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយក៏វាមិន
ស្មើនឹងអ្នកដែលនៅអែបអង្គប្របខាងជិតស្ម័គ្រនឹងអ្នកធំនោះទេ ។ ព្រោះ អ្នកនៅប្របខាង
អ្នកធំតែងស្គាល់គេជាវាល់ថ្ងៃ ។

- បាក់ស្លឹកត្រចៀកខួប មិនស្មើអាឡេមឡឹម

អ្នកបាក់ស្លឹកត្រចៀកខួប គឺមនុស្សដែលរលោបរណឹបដៃក្តោបតែប្រដាប់ ចាំ
តែឆ្លើយថា បាទបាទ-បាទបាទ កាយវិការខ្លឹបចុះខ្លឹបឡើងបែបនេះក៏ក្នុងគោលបំណង
ចង់ឱ្យគាប់ចិត្តនឹងអ្នកធំ រឺធ្វើឱ្យអ្នកធំស្គាល់រាប់អានដូចគ្នា ។ ប៉ុន្តែលោកថា បើទុកណា

ជាខំត្រួនៗឱនៗយ៉ាងណាក៏ដោយក៏មិនបានស្និទ្ធស្នើនឹងអាឡេមឡឹមដែរ ។ ព្រោះអា-
 ឡេមឡឹម វាចេះប្រចុបប្រចែង, លើកដាក់ធ្វើហាក់ដូចខ្លាច ។ តែការណ៍ពិតវាឥតខ្លាចទេ ។
 ករណីនេះ បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា ល្បិចកិច្ចកលមនុស្សប្រចុបមានប្រសិទ្ធិភាព
 ជាងមនុស្សឱនលំទោន ។

ថ្ងៃទី ២០-១០-០៦



២៣៥. បន្ទាមុត យកបន្ទាដោះ

និយមន័យ

មានបញ្ហា ត្រូវយកបញ្ហាដូចគ្នាមកដោះស្រាយ

អត្ថាធិប្បាយ

☞ **អត្ថានុប**

បើបានជើងគេត្រូវមុតដោយបន្ទា គេត្រូវយកបន្ទាដូចគ្នាមកដោះចាក់ឆ្អឹងរក
បន្ទាដែលមុតនោះដកយកចេញមកវិញ ។

☞ **អត្ថប្បដ្ឋិរូប**

ប្រសិនបើគេមានបញ្ហាអ្វីមួយកើតឡើង គេត្រូវយកបញ្ហាដូចគ្នាទៅដោះ
ស្រាយ ។ តែពុំមែនគ្រប់ករណីទាំងអស់ទេមានករណីខ្លះ គេត្រូវយកករណីផ្សេងទៅ
ដោះស្រាយបានដែរ ។

ប៉ុន្តែ ក្នុងន័យខាងលើនេះលោកនិយាយតែពីអ្វីដែលត្រូវយកករណីដូចគ្នាទៅ
ដោះស្រាយ ។ ដូចជា :

- មានបញ្ហាគេរំលោភព្រំដែន គេត្រូវយកដែនទឹកស្ទឹងព្រំដែនទៅដោះស្រាយ ។
- បើចង់ចាប់ចោរ ត្រូវយកចោរធ្វើធ្នាក់ គឺយកចោរចាប់ចោរ ។
- បើខ្មាំងវាយប្រហារដោយកាំភ្លើង ត្រូវយកកាំភ្លើងទៅទប់ទល់ ។

- អ្នកបោកបែនស្រូវកណ្តាលវាលស្រែ បើមានភ្លើងនេះព្រៃរាលមក ត្រូវដុត
ភ្លើងស្រុកឱ្យនេះរាលទៅទប់ទល់ ។

- ត្រីប្រឡាក់ រឺនៃប្តីប្រែពេក ត្រូវយកទៅត្រាំក្នុងទឹកអំបិលប្រៃខ្លាំង វា
នឹងកាត់បន្ថយជាតិប្រៃក្នុងត្រី ក្នុងនៃប្តី ។

នេះជាន័យខាងលើ តែមិនយោងដល់កំហាតប្រាក់ដោយចាញ់ល្បែង ត្រូវយក
ប្រាក់ពីផ្ទះទៅទប់ទល់ទេ ។

ថ្ងៃទី ២០-១០-០៦



២៣៦. បញ្ជី ស្មើបំនុល

និយមន័យ

ការទទួលបញ្ជី ទុកដូចជំពាក់បំនុលគេ ស្មើនឹងតំលៃបញ្ជី

អត្ថាធិប្បាយ

ការដែលហ៊ានទទួលនូវរបស់អ្វីដែលគេផ្ញើទៅអ្នកណាម្នាក់ លោកថាទុកដូចជាជំពាក់បំនុលគេដែលមានតម្លៃស្មើនឹងតំរាន់នោះដែរ ។ ការណ៍ដែលលោកពោល ដូច្នោះគឺក្នុងគំនិតថា ប្រសិនបើរបស់នោះត្រូវបែកបាក់ រឺត្រូវបាត់បង់ដោយប្រការ ណាមួយ អ្នកទទួលបញ្ជីត្រូវជួសជុល រឺត្រូវសងតាមតំលៃរបស់នោះទាំងស្រុង ព្រោះបើសងត្រឹមពាក់កណ្តាលគឺគេមិនព្រមជាដាច់ខាត ដោយគេជឿថាអ្នកទទួលបញ្ជីនោះក្លែងធ្វើឱ្យបាត់របស់គេដោយចេតនា ។ ដូច្នោះ ទោះចង់មិនចង់ក៏ដោយ ក៏ត្រូវតែសងគេពេញថ្លៃ ។

ករណីដូចខាងលើនេះហើយ បានជាលោកពោលថា បើអ្នកហ៊ានទទួលបញ្ជីគេមានតម្លៃប៉ុណ្ណា គឺទុកដូចជាជំពាក់បំនុលគេស្មើនឹងតំលៃបញ្ជីនោះដែរ ។

ថ្ងៃទី ២០-១០-០៦



២៣៧. បុណ្យក៏ធ្វើ លើក៏កាប់

និយមន័យ

ធ្វើបុណ្យផង ធ្វើបាបផង

អក្ខរាវិរុទ្ធិ

មនុស្សខ្លះ ខំប្រឹងព្យាយាមកំចាត់បង់នូវកម្មជាអកុសល ដោយគេខំប្រឹងធ្វើបុណ្យសុន្ទរ៍ទានជាឃើយៗ ទោះបីជាគេដឹងថាខ្លួនមិនទាន់បានឈានទៅដល់កិរិតខ្ពស់ក៏ដោយ ។

មនុស្សខ្លះ បានថ្វាយខ្លួនជាឧបាសក-ឧបាសិកាចំពោះព្រះរតនត្រ័យគោរពប្រតិបត្តិតាមធម៌វិន័យរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ។

ប៉ុន្តែនៅមានមនុស្សមួយពួកទៀត ដែលគេហៅថាទាយក-ទាយិកា ។ ពពួកជននេះ ក៏ជាអ្នកគោរពប្រតិបត្តិព្រះពុទ្ធសាសនាដែរ ។ គ្រាន់តែមិនទាន់បានថ្វាយខ្លួនដាច់ខាតចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនាប៉ុណ្ណោះ ។ ពីព្រោះ គេនៅប្រកបអាជីវកម្មផ្សេងៗទៀតដូចជា : សំលាប់គោ, ជ្រូក, មាន់, ទា, ត្រី ។ល ។ ប៉ុន្តែនៅពេលប្រារព្ធពិធីបុណ្យទានក្នុងសាសនាវិញ គេធ្វើមិនដែលខានទេ ជូនកាលហ៊ានចំនាយធនធានច្រើនសន្ធឹកសន្ធាប់ទៀតផង ។

ដោយសារគេជាអ្នកថ្វាយទានដល់សាសនា តែមិនទាន់បានថ្វាយខ្លួន ដូច្នោះហើយទើបលោកពោលថា បុណ្យក៏ធ្វើ លើក៏កាប់ ។

ថ្ងៃទី ២០-១០-០៦



២៣៨. បានមាន ខ្វះក្រដាសខ្ទប់

និយមន័យ

កង្វះកិរិយាមារយាទរៀបចំដាក់ទុក

អត្ថាធិប្បាយ

ក្រដាសនៅពេលនេះ លោកប្រៀបទុកជាគំនិតកិរិយាមារយាទ ចេះរៀបចំទុកដាក់ឱ្យមានរបៀបរៀបរយត្រឹមត្រូវ ។

ដូច្នេះ ការណ៍ដែលលោកពោលថា បានមានខ្វះក្រដាសខ្ទប់ គឺសំដៅយកមនុស្សដែលខ្វះគំនិតរៀបចំទុកដាក់របស់របរដែលខំប្រឹងរកពីក្រៅបានមកហើយ យកមកដាក់ចោលអារាត់អារាយក្នុងផ្ទះ ។ គឺគ្មានគំនិតចេះ រៀបចំទុកដាក់ឱ្យគង់វង់រីអោយមានសណ្តាប់ធ្នាប់ត្រឹមត្រូវ ។

ម្យ៉ាងទៀត ការដែលចេះរកប្រាក់កាសដោយមធ្យោបាយផ្សេងៗបានមកទុកជាគុណសម្បត្តិមួយហើយ តែបើមិនចេះសន្សំសំចៃគ្បិតត្បៀតក្នុងការចាយវាយ ខ្លះខ្លាយឥតគិតដល់កម្លាំងព្រើសដែលខំប្រឹងរកមកសោះនោះ ក៏លោកពោលថា ខ្វះក្រដាសខ្ទប់ដែរ ។ ដូចជាយកលុយទៅចំនាយដែលមិនចាំបាច់ក្នុងគ្រួសារ មានដើរលេងស៊ីផឹករីលេងល្បែងស៊ីសងផ្សេងៗជាដើម ។

ថ្ងៃទី២០-១០-០៦



២៣៩. បណ្តាភក្តីដូចខ្យង

និយមន័យ

អ្នកទន់ខ្សោយ ក៏អាចផ្តាពុំអ្នកខ្លាំងបានដែរ អោយតែមានប្រាជ្ញា ។

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ មានន័យថាអ្នកខ្លាំងពូកែ រឺអ្នកមានអំនាច មិនត្រូវមើលងាយអ្នកទន់ខ្សោយ ថាគ្មានប្រាជ្ញាសោះនោះទេ ។ ម្យ៉ាងទៀតលោកទូន្មានថា កុំឡើងអំនួតអួតអាងថាមានតែអញទេដែលមានបញ្ហាបាទីខ្លាំងជាងគេគ្មានអ្នកស្មើ ។ អញចង់ធ្វើអ្វីក៏មានប្រៀបលើអ្នកទន់ខ្សោយដែរ ។

ទាក់ទងនឹងន័យខាងលើនេះ លោកបានលើកជាល្បីកនិទានដូចតទៅ :

- ថ្ងៃមួយ សត្វទន្សាយបានចុះទៅជីកទឹកក្នុងត្រពាំង ។ ពេលនោះសត្វខ្យងក៏មកសួរថា អ្នកឯងមានអំនាចអីបានជាហ៊ានមកចុះជីកទឹកត្រពាំងនេះ ។ បើអ្នកឯងចង់ជីកទឹកត្រពាំងនេះ លុះត្រាតែអ្នកឯងអាចរត់ប្រនាំងឈ្នះយើង ។ ទន្សាយគិតថា អាសត្វខ្យងតើម្តងនៅតែមួយកន្លែងយ៉ាងនេះ រឿងអីមករត់ប្រនាំងឈ្នះអញ ។ ភាគីទាំងពីរសន្យារត់ប្រណាំងគ្នានៅថ្ងៃស្អែក ។

ពេលនោះ សត្វខ្យងបានប្រមូលគ្នាមកប្រាប់ថា ថ្ងៃស្អែកនេះយើងនឹងបណ្តាក់គ្នាក្នុងទឹកហូរហែតាមមាត់ត្រពាំង ។ កាលណាទន្សាយស្រែកហៅត្រូវឱ្យអ្នកនៅខាង

មុខឆ្លើយថា គួក ។ ឯទន្សាយលុះដល់ពេលណាត់ហើយ ក៏មករត់ប្រនាំងនឹងខ្យង ។ ទន្សាយក៏ចាប់ផ្តើមរត់តាមទីកំនត់ ។ លុះរត់បានបន្តិច ទន្សាយក៏ហៅខ្យង ។ ខ្យង ដែលនៅខាងមុខក៏ឆ្លើយ គួក ។ ទន្សាយប្រឹងរត់លឿនជាងមុន ។ ប៉ុន្តែ ពេលហៅ ទន្សាយចេះតែឮខ្យងនៅ ខាងមុខឆ្លើយរហូត ។

ទីបំផុតទន្សាយក៏ចុះចាញ់សត្វខ្យង ដោយសន្យាថាលែងមកផឹកទឹកត្រពាំង ទៀត សុខចិត្តលិទ្ធិទឹកសន្សើម ដែលជាប់តាមស្លឹកឈើជារៀងរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ។

អាស្រ័យហេតុនេះហើយ បានជាអ្នករកស៊ីដឹកទំនិញពីខេត្តចូលក្រុងតែង ត្អូញត្អែរថា រកស៊ីសព្វថ្ងៃសឹងតែមិនគ្រប់មាត់ ។ ព្រោះអស់លោកតាមផ្លូវ បណ្តាក្តី ដូចខ្យង ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៨-០៧



* ក្នុងពិភពលោកយើងនេះ គ្មានកន្លែងណាស្ងាត់កំបាំងទេ,
បុគ្គលប្រព្រឹត្តនូវកម្ម បើគ្មានគេដឹង គេឃើញ ក៏ខ្លួនឯងដឹង និងឃើញដែរ ។
ព្រះពុទ្ធ

២៤០. ប្រដៅខ្លួនឯងឱ្យបានបង សឹមប្រដៅអ្នកដទៃ

និយមន័យ

មុនអប់រំគេ តោងអប់រំខ្លួនឯងសិន

អត្ថាធិប្បាយ

មានមនុស្សមួយចំនួន ចូលចិត្តតាំងខ្លួនជាអ្នកប្រដៅគេ និងអប់រំគេ ។ ប៉ុន្តែ គេភ្លេចគិតថា ខ្លួនឯងមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ហើយរឺនៅ? មានចំនេះដឹងផ្នែកខាង ការអប់រំរឺទេ?

អាស្រ័យហេតុនេះហើយបានជាលោកហាមដូច្នោះ ព្រោះបើចង់តាំងខ្លួនជាអ្នក ប្រដៅគេ, អប់រំគេ តោងអប់រំខ្លួនឯងឱ្យមានចំនេះដឹង, មានបទពិសោធន៍, មានគុកោសល្យ ឱ្យបានម៉ត់ចត់ជាមុនសិន ទើបអប់រំនិងប្រដៅគេបាន ។ ព្រោះបើខ្លួនឯងជា មនុស្សអវិជ្ជា បើទៅដឹកនាំគេ ក៏ដឹកនាំទៅរកហាយនភាពដែរ ដូចពួកខ្មែរក្រហមជាដើម ។

- អ្នកខ្លះទីទ័លក្ររកអង្ករច្រកឆ្នាំងគ្មាន ខំប្រឹងដឹកនាំឱ្យគេធ្វើស្រែចំការ ។ កាលណាធ្វើទៅខុស គេថា ដកពិសោធន៍ ។ តួយ៉ាងដូចខ្មែរក្រហមជាដើម ។

- អ្នកខ្លះដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងគ្រួសារខ្លួនឯងមិនកើតផង តែចិត្តមហិច្ឆតាចង់ ដឹកនាំ និងគ្រប់គ្រងប្រជាសហគមន៍ ។

ថ្ងៃទី ២១-១០-០៦



២៤១. ប្រដៅក្មេងមិនបាច់កេឱកាស

ប្រដៅចាស់ត្រូវកេពេលវេលា

និយមន័យ

ការទូន្មានមនុស្សត្រូវកេពេលវេលាសមស្របតាមវ័យ

អត្ថាធិប្បាយ

ការប្រៀនប្រដៅ, ការអប់រំមនុស្ស ពុំមែនចេះតែធ្វើបានផលគ្រប់ពេលទេ ។ សូម្បីតែព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ មុននឹងយាងទៅប្រោសមនុស្សក៏ព្រះអង្គប្រមើលមើលនូវ ឧបនិស្ស័យរបស់សត្វលោកដែរ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកឱ្យជ្រើសរើសកេពេលវេលា ។

📖 ប្រដៅក្មេងមិនបាច់កេឱកាស

ក្មេង ស្ថិតនៅក្នុងថ្នាក់បឋមវ័យដែលពុំទាន់មានអស្មិមានរឹងត្អឹងប៉ុន្មានទេ គឺ ប្រៀបបានទៅនឹងដើមឈើ ដែលនៅខ្ចី នៅទន់នៅឡើយដែរ ។ ម៉្លោះហើយការអប់រំ, ការទូន្មានប្រៀនប្រដៅចង់ធ្វើនៅពេលណាក៏បានដែរ មិនចាំបាច់កេឱកាសឡើយ ឱ្យ តែអ្នកទូន្មានប្រៀនប្រដៅមានវិធីសាស្ត្រក្នុងការអប់រំគ្រប់គ្រាន់ ។

📖 ប្រដៅចាស់ត្រូវកេពេលវេលា

ការប្រៀនប្រដៅ រឺការអប់រំមនុស្សចាស់នេះ គឺជាការលំបាកក្រៃលែង គេ





តោងរើសរកពេលវេលាឱ្យបានសមស្រប និងឱ្យបានល្អជាទីបំផុត ។ ព្រោះមនុស្ស
កាន់តែចាស់ កាន់តែមានអស្មិមានៈ អាត្មានិយមកាន់តែខ្លាំង ប្រៀបដូចដើមឈើកាន់
តែចាស់ កាន់តែមានភាពស្ងួតរឹងមាំកាន់តែខ្លាំងដែរ បើប៉ះដើមឈើណាមានខ្លឹមទៀត
ការពត់លែងធ្វើកើតសោះតែម្តង ។ ឯមនុស្សចាស់វិញបើជាមនុស្ស អវិជ្ជាទៀតនោះ
មានទិដ្ឋិរឹងក្តឹងដូចឈើខ្លឹមដែរ គឺការអប់រំទូន្មានសឹងតែគ្មានប្រសិទ្ធិភាពដូចគ្នា ។

ហេតុនេះហើយ បានជាលោកប្រាប់ថា ការប្រដៅមនុស្សចាស់ចាំបាច់ត្រូវរក
ពេលវេលាឱ្យសមស្របទើបបាន ។

ថ្ងៃទី ២១.១០.០៦



ចម្ងល់ ចំពោះវចនានុក្រមខ្មែរ

-  **សន្ស័យ** : សរសេរបាន ហេតុអ្វី **សន្ស័យ** សរសេរមិនបាន ?
-  **តាវោ** : គ្មាន "ធូញកណ្តុរ" ទេ ហេតុអ្វី "តាវោ" មាន ?
-  **ឧត្តអារាម** : គ្មាន "ធូញកណ្តុរ" ទេ ហេតុអ្វី "ឧចាមអាវាម" មាន ?
-  **ទុកដាក់** : កិ. លុះទៅជាគុ. ម្តេចមានជើង"ខ" ពីណាមក ? ប្រទុក្ខប្រដាក់

២៤២. បើគេបបួលកុំឱ្យខាន បើគេបានកុំឱ្យសុំ

និយមន័យ

កំចាត់បង់នូវភាពខ្ជិលច្រអូស

អត្ថាធិប្បាយ

នេះគឺជាការអប់រំមួយ ដើម្បីកំចាត់បង់នូវកំជិលរបស់មនុស្សខ្លះដែលស្លឹកស្រពន់មិនចង់ចេញទៅរកស៊ីចាំតែសុំគេ ។

□ បើគេបបួលកុំឱ្យខាន

ក្នុងន័យនេះ លោកចង់ទូន្មានថា បើមានគេមកបបួលចេញទៅរកស៊ី, ចេញទៅនេសាទ, ចេញទៅប្រមាញ់ ។ល ។ លោកថាត្រូវតែទៅប្រកបការងារជាមួយគេ កុំនៅខ្ជិលច្រអូស រឺនៅដើរស៊ីជីកសប្បាយមិនគិតដល់ជីវភាពខ្លួន ។ ម្យ៉ាងទៀតការដែលគេមកបបួលទៅរកស៊ីនេះ ចាត់ទុកជាកក្តិមេត្រីភាពខ្ពស់ណាស់ ត្រូវតែទៅកុំឱ្យខាន... ។ តែអោយស្របច្បាប់ផង ។

□ បើគេបានកុំឱ្យសុំ

ដើម្បីឱ្យសាងភាពអាម៉ាស់មុខ ពេលដែលគេបបួលមិនទៅ លោកប្រាប់ថា បើឃើញគេទៅរកបាន រឺរកស៊ីបានផលចំណេញ កុំទៅសុំគេឱ្យសោះ ។ ព្រោះការសុំគេនេះជាការបង្ហាញនូវភាពកំសោយ និងគួរឱ្យខ្មាស់អៀនជាទីបំផុត ។ ម្យ៉ាងទៀតនាំឱ្យគេមើលងាយ មើលថោកទៀតផង ។

ថ្ងៃទី ២១-១០-០៦



២៤៣. ប្រពន្ធរកបានឆាប់ ឆាប់មានសហាយ ប្រាក់រកបានងាយ ងាយចាយឆាប់អស់

និយមន័យ

អ្វីដែលចូលមកដោយចូរ ចេញទៅវិញក៏ចូរដែរ
អត្ថាធិប្បាយ

ក. ប្រពន្ធរកបានឆាប់ៗមានសហាយ

មនុស្សស្រីណា ដែលប្រុសទៅលួងលោមយកមកធ្វើជាប្រពន្ធបានដោយងាយ
ពេក, ឆាប់ពេក និងរហ័សពេក ច្រើនតែជាស្រ្តីដែលពុំសូវមានគំនិតចេះគិតឱ្យបាន
ម៉ត់ចត់ និងពិចារណាឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយទេ គឺឱ្យតែមានគេមកនិយាយផ្អែមល្អែម
លួងលោមតែបន្តិច ក៏ទោរទន់បាក់ចិត្តស្រលាញ់គេភ្លាម, វេចបង្វេចទៅតាមគេភ្លាម
គ្មានសួរពិគ្រោះយោបល់នឹងព្យាបាលមិត្តណាម្នាក់ឡើយ ។

ដូច្នេះស្រីប្រភេទងាយនេះ លោកថាដល់ពេលចេញទៅវិញក៏ឆាប់ដូចគ្នានឹង
ពេលចូលមកដែរ ។ លោកប្រៀបប្រដូចរឿងនេះទៅនឹងដើមឈើដែលដុះងាយដុះ
រហ័ស ដល់ពេលងាប់ក៏ឆាប់ ក៏រហ័សដូចគ្នា ដូចជា : ដើមជី, ម្ទេស, ប៉េងប៉ោះ ។ល ។

ខ. ប្រាក់រកបានងាយៗចាយឆាប់អស់

ខ្លឹមសារនេះ ក៏មានន័យដូចខាងលើដែរ ព្រោះប្រាក់ដែលរកបានមកងាយៗ

ដល់ពេលចាយទៅវិញក៏ងាយៗដែរ ដោយគេពុំសូវបានគិតគូរឱ្យបានម៉ត់ចត់ទេ ។ ព្រោះ
គេយល់ថា ប្រាក់បានមកដោយមិនបែកញើស ដូចជា ប្រាក់ឈ្នះល្បែង, រើសបាន
ត្រូវឆ្នោតជាដើម ។

ដូច្នេះអ្វីៗដែលចូលមកដោយឆាប់រហ័សនឹងងាយពេក លុះដល់ពេលចេញទៅ
វិញ ក៏ឆាប់រហ័ស និងងាយពេកដូចគ្នាដែរ ។

ថ្ងៃទី ១៤.០៥.០៩



ពាក្យត្រូវរឹងរឹង	ស្រាវែងស្រវឹង	ពុំដែលពិសា
ពាក្យពិតរឹងស្លែង	ពុំពិរោះថា	បណ្តឹងមេបា
	រឹងថាពុំគាប់ ។	
		ព្រះរាជសម្ភារ

២៤៤. បើចាញ់បានលុយ បើឈ្នះបានដី

និយមន័យ

ការតវ៉ា ដើម្បីការពារផលប្រយោជន៍

អត្ថាធិប្បាយ

នៅក្នុងអំឡុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ២០០០ គេតែងជួបប្រទះភាពចម្រូងចម្រាស់រវាង ភាគីរដ្ឋ, ពួកវិនិយោគិន, ឧកញ៉ា និងពួកអ្នកមានលុយច្រើន ជាមួយនឹងប្រជារាស្ត្រ ។

ភាពចម្រូងចម្រាស់នេះកើតឡើងដោយពួកមហាសេដ្ឋី និងពួកលោកលន់ដែល មានលុយច្រើនសន្លឹកសន្លាប់មកទិញដីរាប់ពាន់ហិចតា ក្រោមផ្អាកអភិវឌ្ឍន៍ ។ ដូចជា :

វិនិយោគិនម្នាក់ចង់ទិញដី ដើម្បីដាំកាហ្វេ, ដាំកៅស៊ូ ។ល ។ ក៏បុបបិត ជាមួយអាជ្ញាធរពុករលួយ ។ ដោយមហិច្ឆតាលោភលន់ អាជ្ញាធរនោះក៏ទៅវាស់ដី យក រឺធ្វើប្លង់ជាន់គ្នាទៅលើដីរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។ ជួនកាល ដីមួយដុំមានប្លង់ពីរ-បី ។

កាលបើបញ្ហាកើតឡើងចំលើផលប្រយោជន៍របស់ខ្លួន ប្រជារាស្ត្រនាំគ្នាក្រោក ឡើងតវ៉ា ។

- បើតវ៉ាទៅហើយចាញ់ អ្នកមានលុយ រឺមានអំនាចគេឱ្យលុយខ្លះ ទោះបី សមស្របក្តី មិនសមស្របក្តី ។

- បើតវ៉ាទៅបានឈ្នះ គេអាចនៅគ្រប់គ្រងនូវដីកម្មសិទ្ធិបន្តទៅទៀត ។

ប៉ុន្តែ បើមិនតវ៉ាសោះ ប្រាកដជាស្លាប់អត់អំបិលប្រលាក់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត នៅក្នុងន័យនេះដដែលនេះ ក៏មានជនកំហិង្គខ្លះដើរតែចាប់ដីយ៉ាងអនាធិបតេយ្យ ដោយឥតគិតថាដីនោះជារបស់លោកអ្នកណាទេ ។

លុះដល់ម្ចាស់គេដេញចេញ ក៏នាំគ្នាធ្វើបាតុកម្មតវ៉ាយ៉ាងគគ្រឹកគគ្រេងឡើង ។ ជួនកាលម្ចាស់ដីជាអ្នកមានធំ គេខ្ជិលរឿងរ៉ាវវែងឆ្ងាយ គេឱ្យលុយខ្លះដើម្បីឱ្យដើរ ចេញទៅ ។ ជួនកាលទៀតប៉ះលើអ្នកចិត្តបុណ្យទាល់ច្រក ក៏សុខចិត្តកាត់ដីចែកឱ្យ ម្នាក់មួយដុំទៅ ។

ត្រង់នេះហើយ ដែលគេពោលថា បើចាញ់បានលុយ បើឈ្នះបានដី ។

ថ្ងៃទី ១៤.០៤.០៧

ចូលឆ្នាំកុរ នព្វស័ក ១២ : ៤០ នាទី



មើលមេឃធំធេងវែងរលឹក	មើលទឹករលករលាមសាយ
មើលដី-ដីដុះវែងអន្លាយ	មើលស្រីឃ្លាតឆ្ងាយពីទ្រូងបង ។

២៤៥. ប្រុសពេញដី ស្រីពេញនគរ

និយមន័យ

សំដីសំរាប់កាត់បន្ថយអារម្មណ៍ទាល់ច្រកក្នុងរឿងស្នេហា

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ លោកលើកឡើងពោលចំពោះអ្នកទាល់ច្រកក្នុងរឿងស្នេហា ។ ក្នុងរឿងស្នេហា បើមិនទាន់មានវិបត្តិផ្លូវចិត្តទេ គេមិនដែលនឹកឃើញពាក្យនេះសោះឡើយ គឺគេនឹកឃើញតែពាក្យម្យ៉ាងថា "ស្នេហាស្មោះស្ម័គ្រមួយទល់ នឹងមួយ" ។

ប៉ុន្តែ ចំពោះស្នេហាមានវិបត្តិដូចជា : តួអង្គប្រុសបែកចិត្តចោល តួអង្គស្រីមានអារម្មណ៍ក្អកក្អួលក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ។ ដូច្នោះ ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពឆានតឹងក្នុងផ្លូវចិត្ត តួអង្គស្រីតែងពោលថា : *មិនថីទេអ្នកឯងចង់ទៅងាប់តាយហោង ឯណាក៏ទៅចុះ អញក៏មិនខ្លីកើតទុក្ខនាំឱ្យមុខជ្រួញនាំពិបាកលាបឡេទេ ម៉ាអាប្រុសពេញដី រឺថាប្រុសក្បែរនឹងជើង ។*

ការណ៍ដែលពោលយ៉ាងហ្នឹង មកពីមានកំហឹងខ្លាំងពេក ។ ផ្ទុយទៅវិញបើក្នុងរឿងនេះតួអង្គស្រីបែកចិត្ត ព្រាត់ប្រាស់ចោលតួស្នេហ៍ប្រុសវិញនោះ អ្នកប្រុសអភព្វនេះក៏ពោលពាក្យទាំងកំហឹងថា : *មិនអីទេបើវាប្រញាប់ ទៅស្នូលយាមឯណា ក៏តាមចិត្តចើកវាចុះ អញក៏មិនខ្លះប្រពន្ធដែរ ម៉ាអាស្រីពេញនគរនោះ ! ។*

រឿងវាវិបត្តិស្នេហ៍អប្រិយនេះហើយ ដែលបណ្តាលឱ្យកើតពាក្យដូចខាងលើនេះឡើង ។

ថ្ងៃទី ១៥.០៥.០៩

២៤៦. ប្រពន្ធដើមដូចស្រូវចង្រ្កក ប្រពន្ធចុះកំប៉ុកកំប៉ុកដូចអង្ករកំប៉ុច

និយមន័យ

បំរៀបប្រៀបតំលៃប្រពន្ធដើម និងប្រពន្ធចុង

អត្ថាធិប្បាយ

នេះជាពាក្យពំនោលរបស់អ្នកលេងសំដី ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសសើចលេងឱ្យបានសប្បាយរីករាយផង និងសំរាប់ដោះស្រាយការពារទំរើរបស់ខ្លួន កុំឱ្យគេបង្កាប់ខ្លាំងពេកផងដូចជា :

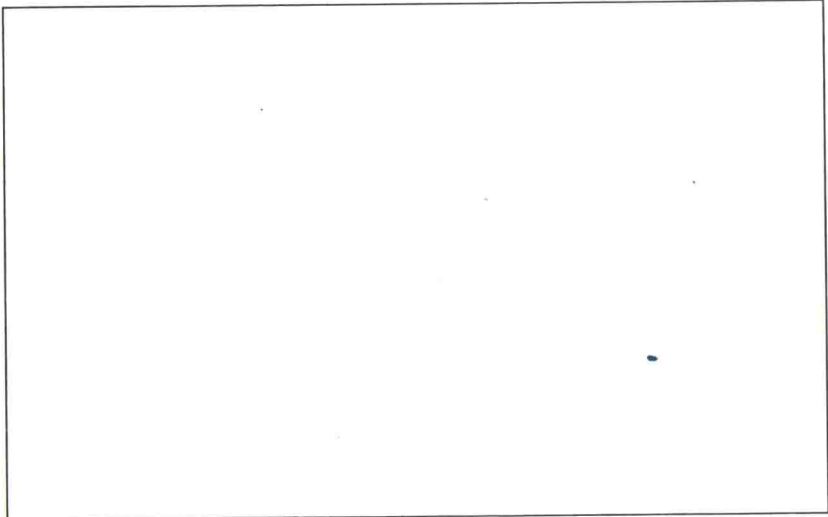
-បុរសសំបូរស្នេហ៍ម្នាក់មានប្រពន្ធរួចហើយ ស្រាប់តែទៅនាយអាយនិងនាងខាវាអូខេម្នាក់ដែលមានរូបស្រស់ត្រកាល ។ ដំបូងគេគិតថា នេះគ្រាន់តែជាការណ៍មួយកែអផ្សុកទេ ។ ប៉ុន្តែយូរឬនិច្ចទៅ គេកាន់តែយល់ចិត្តគ្នា ភាពជិតស្និទ្ធដិតអារម្មណ៍កាន់តែខ្លាំង ដកលែងរួច ។ ពេលនោះមានមិត្តស្និទ្ធស្នាលម្នាក់សួរថា :

- ឯងលែងប្រពន្ធដើមរួចរាល់ហើយឬនៅ ?
- ទេ! បដិវត្តន៍គេធ្វើពីតិចទៅច្រើន រឿងលែងគ្មានមានតែយកថែម ។
- អូហ៎ ឯងធ្វើដូច្នោះ មិនខ្លាចខុសនឹងច្បាប់ទេឬ ?
- មានរឿងអីត្រូវខុស គេថាបង្កបង្កើនផលគឺស្នេហាជាតិ យកប្រពន្ធមួយ

ថែមទៀតគឺស្នេហាប្រជាជន ។

ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេនៅតែឱ្យតំលៃប្រពន្ធដើមដែលធ្លាប់កំសត់ កម្រយូរមកហើយថា ប្រពន្ធដើមគឺជាស្រូវជង្រុក និងជាកន្លែងសិទ្ធិស្តុកភ័ស្តុភារ ប្រចាំគ្រួសារ ឯប្រពន្ធចុងប្រៀបបានត្រឹមតែអង្ករកំប៉ុង រឺថាដូចកាហ្វេ, គុយទាវ, បង្អែមប៉ុណ្ណោះ ។

ថ្ងៃទី ១៦.០៥.០៩



២៤៧. បញ្ជោតឱ្យខ្លាចេញពីព្រៃ

និយមន័យ

កលល្បិចបោកប្រាស់ឱ្យបញ្ជាមិត្តភ្នាក់ស្មៀគ្រ

អត្ថាធិប្បាយ

➢ អត្ថានុរូប

ព្រានព្រៃវៃឆ្លាតម្នាក់ បានដឹងថានៅក្នុងព្រៃស្តុកនោះ មានសត្វខ្លាមួយក្បាល ។ តែគេមិនហ៊ានចូលទៅជិតព្រៃនោះទេ ។ ព្រោះគេក៏មិនប្រាកដថា ខ្លានោះនៅត្រង់ ម៉ូណា ។ ដូច្នេះគេក៏ព្រលែងឆ្កែប្រមាញ់ពីរ-បីក្បាលឱ្យដើរជិតព្រៃនោះ ។ ខ្លាឃើញ ដូច្នោះក៏ដើរចេញលបៗដើម្បីចាប់ឆ្កែ ។ ប៉ុន្តែ ក៏ត្រូវព្រានបាញ់ប្រហារងាប់ភ្លាម ។

➢ អត្ថប្បដិរូប

អ្នកនយោបាយ គឺជាអ្នកបោកប្រាស់ ។ អ្នកណាបោកប្រាស់បានសមដាងគេ ។ គេថាអ្នកនោះពូកែធ្វើនយោបាយ ។ ធម្មតាអ្នកនយោបាយតែងមានល្បិចកាច់ក្នុងគ្នា ។ អ្នកខ្លះអួតថា ខ្លួនពូកែកំពូលគ្មានអ្នកណាស្មើ ឯគេសុទ្ធតែនៅស្ទើរណាស់មិនច្បាស់ដូច ខ្លួនឡើយ ។

ប៉ុន្តែការណ៍ពិត មិនមែនពូកែនៅត្រង់អំនួតថាខ្លួនឯងកំពូល ឯគេសុទ្ធតែ កំពោតនោះទេ វាស្រេចតែនៅលើគេមានល្បិច ។ ដូចជាអ្នកប្រដាល់ខ្លះ ជន្មឆ្លេង-វីវីស្តាំ,

ជន្លងដៃ វីវើដឹង វីស៊ីញ៉ូស្តាំ បត់ឆ្វេងក៏មាន ។ ជាញយដង គេតែងឃើញអ្នកពូកែអូត ក្លាយជាអ្នកពូកែអន់ ។ ក្នុងន័យនេះដែរ គេឃើញអ្នកនយោបាយជើងចាស់ ច្រើននៅ ស្ងៀមស្ងាត់ រង់ចាំឱកាសល្អហុចឱ្យ គេវាយប្រហារតែមួយដៃគឺចំគោលដៅតែម្តង ។ អ្នកនយោបាយខ្លះ គ្រាន់តែគេជន្លលេងបន្តិច ស្រាប់តែលោតរហូតខោធ្វើឱ្យគេទះដៃ សើចលាន់ ។ ព្រោះអ្វីដែលគេចង់បាន គឺបានហើយនៅពេលនេះ ។

បំរៀបចៀបម្យ៉ាងទៀតថា អ្នកលេងល្បែងអុក វីអ្នកលេងរែកដំរីវឆ្លាត គេដាក់ កូនអុកឱ្យគេស៊ីធ្វើបែបុភ្លើ ។ ប៉ុន្តែការណ៍ពិតគេសម្លឹងឃើញក្រលាសីអាធំរូចទៅហើយ ។ គេបញ្ឆោតចុះ បញ្ឆោតឡើង ភាគីអូតភ្លាត់ស្ងៀតដួលអុកក្អិតទាំងមិនដឹងខ្លួន ។

ហេតុនេះហើយ បានជាគេថា " អ្នកនយោបាយ គឺជាអ្នកបោកប្រាស់ " បើមិន ចេះបោកប្រាស់ទេ គួរកុំធ្វើនយោបាយអី ។ អ្នកអូត និងអ្នកជោរ ឃើញតែចាញ់ ល្បិចគេ ។

ថ្ងៃទី ១៨.០៩.០៩



នតិ សន្តិ បរិ សុខំ : គ្មានក្តីសុខណាស្មើក្តីស្ងប់
ព្រះពុទ្ធ

២៤៨. ប្រាជ្ញាបុណ្យដ៏ចកើតដោយប្រណិម័តន៍

និយមន័យ

បុណ្យសក្តិ ចំនេះវិជ្ជា កើតឡើងដោយការចេះគោរពត្រូវ

អត្ថាធិប្បាយ

សឹងតែក្លាយជាប្រពៃណីរបស់ខ្មែរទៅហើយ កាលពីសម័យដើម បើមានសិស្សណាចង់ចូលទៅស្វែងចំនេះ វិជ្ជាអ្វីមួយដូចជា : សិល្បសាស្ត្រ, វិជ្ជាការ, មន្តអាគម អូមអាម រឺក្បាច់ប្រយុទ្ធ និងក្បាច់គុនប្រដាល់ផ្សេងៗ ។

ត្រូវតែងសង្កេតមើលសិស្សណាយកចិត្តទុកដាក់ និងគោរពប្រណិម័តន៍ត្រូវដូចជា បំរើទឹកក្តៅទឹកត្រជាក់ដល់ត្រូវតែងមានមនោសញ្ចេតនាដិតអារម្មណ៍នឹងសិស្សនោះខ្លាំងជាងគេ ។ ដូចនេះ ត្រូវតែងយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការបង្រៀនដល់សិស្សនោះច្រើនជាងគេដែរ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះត្រូវបានតំលើងឋានៈសិស្សនោះឱ្យទៅជាសិស្សរៀបច្បងជួយបង្រៀនសិស្សក្រោយៗទៀតផង ។ ពិសេសទៅទៀត ប្រសិនបើត្រូវមានកូនក្រមុំ ជួនកាលគ្នាតក់រៀបផ្សំផ្តុំឱ្យបានជាគ្រួសារទៀតផង ។

នេះហើយដែលជាអត្ថរសរបស់ន័យខាងលើនេះ ។

លុះដល់សម័យក្រោយៗមក ការសិក្សាដូចកាលនោះប្រែក្លាយមកជាការសិក្សាអក្សរសិល្ប៍, វិទ្យាសាស្ត្រ ។ល ។ វិញក៏ដោយ ក៏អត្ថរសនៃពាក្យខាងលើនេះនៅតែមានតំលៃដដែល ។

ថ្ងៃទី ២១.១០.០៦

២៤៩. ឆោតទទេលីស្មុខ្លាំង

និយមន័យ

មនុស្សអវិជ្ជាតែងមានអំនួតខ្លាំង

អត្ថាធិប្បាយ

ស្របនឹងពំនោលខាងលើនេះ មានពាក្យពីរផ្សេងគ្នាគឺ សំបើមដូចសំបកប៉ោត និងដូចទឹកកន្លះក្អម ប៉ុន្តែ មានន័យ និងខ្លឹមសារតែមួយ ។

➤ អត្ថានុរូប

សំបកប៉ោតក្តី ទឹកកន្លះក្អមក្តី រមែងតែងមានស្មុខ្លាំងជាងប៉ោត រឺក្អម ដែលមានទឹកពេញ ។ ព្រោះសំបកប៉ោតជាតិដែកស្តើង បើគេគោរវាវាពួស្មុរម៉ាងៗ ។ ឯក្អមជាតិដីគោរមិនពួស្មុរទេ តែបើមានទឹកកន្លះវិញ កាលណាគេញ្ជឹងយូរទៅទឹកនោះ ក្រឡកលីស្មុរក្អមក្នុងក្រាវ ឯក្អមមានទឹកពេញមិនលីស្មុរទេ ។

➤ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

មនុស្សអវិជ្ជាមួយចំនួន លោកប្រៀបដូចសំបកប៉ោត រឺទឹកកន្លះក្អម ។ ព្រោះមនុស្សជំពូកនេះ ពូកែខាងអួតក្លែងក្លាងសំបើមណាស់ ហានិយាយឡើងកាលណា សុទ្ធតែអួតថាខ្លួនធ្លាប់មានបទពិសោធន៍ក្នុងការងារគ្មានខ្លះចន្លោះ និងគ្មានអ្នកណាស្នើ ។ ដូចជា :

- ពេទ្យខ្មែរក្រហមតែងអួតថា ដុកទ័រចក្រព័ត្ររៀនដល់ស្រុកបារាំងរាប់

ឆ្នាំទើបចេះចាក់ថ្នាំ ចំនែកអញ្ជរៀនក្រោមដើមឈើតែមួយអាទិត្យចេះចាក់ថ្នាំដូចគ្នា ។

- ពួកអវិជ្ជាខ្លះអួតថា អញមិនចេះអក្សរទេ តែចេះដឹកនាំអ្នកចេះអក្សរ

ឱ្យធ្វើស្រែបាន ។

- អ្នកខ្លះអួតថា អញល្ងង់មែនពិត តែចេះដឹកនាំ ។

ការអួតក្នុងក្តាងដូចខាងលើនេះហើយ ដែលលោកថា សំបើមដូចសំបក

បោត រឺដូចទឹកកន្លះក្តុម ។

ថ្ងៃទី ២១-១០-០៦



ចង់បុណ្យបានបាប	ចងើងចង់លាភ	រែងបាត់ធនទៅ
មានបាត់មិត្ត	ឥតអ្នកជាដៅ	ក្រេវក្រោចឃោរឃៅ
	រមែងបាត់អង្គ ។	

ព្រះរាជសម្ភារ



២៥០. ផ្លែឈើជ្រុះមិនឆ្ងាយពីគល់

និយមន័យ

ឪពុកម្តាយយ៉ាងណា កូនយ៉ាងនោះ

អត្ថាធិប្បាយ

➢ អត្ថានុរូប

ដើមឈើណាក៏ដូចដើមឈើណាដែរ កាលណាមានផ្លែទុំ ផ្លែនោះតែងជ្រុះក្បែរៗគល់ ទោះផ្លែនោះតូចក៏ដោយធំក៏ដោយ ។ ប៉ុន្តែ នៅមានផ្លែមួយចំនួនតូចអាចជ្រុះ ឆ្ងាយពីគល់ដែរ ដូចជា ផ្លែត្រាច, ផ្លែគគី ។ ផ្លែពួកនេះ មានស្លាបកង្ហារវិលទៅតាម ចរន្តខ្យល់ខ្លាំង រីឯខ្សោយ វាអាចជ្រុះនៅជិត រឺឆ្ងាយបាន ។ មានផ្លែមួយចំនួនទៀត អាចជ្រុះទៅឆ្ងាយៗបាន ដោយសារសត្វជ្រឹងពាំយកទៅស៊ី រួចក៏ដុះគ្រាប់ខ្លះវាក៏ដុះ ឡើង ដូចជា ផ្លែពោធិ, ផ្លែក្រខុប, ផ្លែមៀន, ផ្លែត្របែក និងផ្លែលូតជាដើម ។

➢ អត្ថប្បដិរូប

ឪពុកម្តាយលោកឧបមាដូចដើមឈើមួយដើម ។ បើឪពុកម្តាយមានលក្ខណៈ យ៉ាងម្តេចម្នា កូនភាគច្រើនតែងមានបុគ្គលិកលក្ខណៈដូចឪពុកម្តាយដែរ ។ ព្រោះកូន កើតឡើងតែងតែឃើញគ្រប់សកម្មភាពរបស់ឪពុកម្តាយគ្រប់ដង្ហើមចេញចូលតាំង ពី

តូចរហូតដល់ធំ ។ ម៉្លោះហើយកូនតែងមានអារម្មណ៍ដិតជាប់ធ្វើគ្រាប់តាម ព្រោះ
ស្មារតី ក្មេងប្រៀបបាននឹងក្រដាស"ស" មួយសន្លឹក ។ បើផាត់ពណ៌អ្វី វានឹងដិតជាប់
ច្បាស់ល្អណាស់ ។ ដូចជា ឪពុកធ្វើ មន្ត្រី កូនក៏ធ្វើមន្ត្រីដែរ (ដោយឪពុកផ្ទុះផ្ទើម), ឪពុក
ធ្វើជាង កូនធ្វើជាង, ឪពុកធ្វើកសិកម្ម កូនធ្វើកសិកម្ម, ឪពុក ធ្វើចោរ កូនធ្វើចោរ ។ល ។

ករណីបែបនេះហើយដែលលោកថា **ផ្លែឈើជ្រុះមិនឆ្ងាយពីគល់** ។ ប៉ុន្តែនៅ
* មានករណីមួយទៀតដែលមានគំលាតឆ្ងាយពីគល់ដែរ ដែលលោកប្រៀបដូចសត្វជ្រឹង
ពាំគ្រាប់ពូជទៅឆ្ងាយពីគល់ដូចជា : ឪពុកធ្វើចោរ កូនធ្វើប៉ូលិសចាប់ចោរ, ឪពុក
ធ្វើអាចារ្យ កូនធ្វើអាចោរ ។ ឪពុកអវិជ្ជា កូនជាមន្ត្រីបណ្ឌិតច្បាប់, ជាវិស្វករ ។ល ។

ករណីនេះ លោកប្រៀបដូចសត្វជ្រឹងពាំទៅឆ្ងាយពីគល់ គឺការសេពគប់ដឹក
នាំទៅរកផ្លូវល្អ ។

ថ្ងៃទី ២២.១០.០៦



២៥១. ផ្លូវលាន់មិនដែលភ្លៀង

និយមន័យ

ពាក្យសំដី រឺ ជំនឹងដែលពូមុន ច្រើនឥតបានការ

អត្ថាធិប្បាយ

➢ អត្ថានុរូប

ផ្លូវលាន់គឺជាបាតុភូតធម្មជាតិ ដែលគេតែងតែឮឡើងនៅពេលមុនភ្លៀង ។ ប៉ុន្តែ ជួនកាលគេតែងសង្កេត និងចំនាំឃើញថា បើកាលណាមិនទាន់មានភ្លៀង ស្រាប់តែឮមានសូរផ្លូវលាន់ លោកថា ឥតមានភ្លៀងទេ ។

➢ អត្ថប្បដិរូប

ផ្លូវលាន់ លោកប្រៀបដូចពាក្យគេនិយាយ រឺ ជំនឹងដែលពូសូរមកថា បន្តិច ទៀតគេយកអំនោយមកចែក, គេមកដឹកអណ្តូង, មកសង់សាលារៀន, មកធ្វើផ្លូវ, មកធ្វើស្ពាន ។ ជាពិសេសគេយកពូជស្រូវមកចែកឱ្យ ។

ជំនឹងទាំងអស់នេះ ច្រើនតែពូសូរដូចផ្លូវលាន់ដែរ ។ តែការណ៍ពិត មិនឃើញមានអ្វីលេចចេញជារូបរាងសោះ ។

ថ្ងៃទី ២២.១០.០៦



២៥២. ផ្ទះក្ស័យផ្ទះស្ងួត លេត់ភ្លើងខ្មៅវិចិត្រជួបគ្នា

តិយចត័យ

អ្នកមាន និងអ្នកក្រ នៅឯចុងចប់គឺដូចគ្នា

អត្ថាធិប្បាយ

បំរៀបប្រៀបនេះ លោកពោលសំដៅដល់អ្នកមាន និងអ្នកក្រដែល
មានសភាពផ្ទុយគ្នាស្រឡះ ។ ព្រោះអ្នកមាន មានទ្រព្យសម្បត្តិមហាសាល
មានប្រាក់កាសចាយ មិនអស់ មានភូមិគ្រឹះគ្រប់ទីកន្លែង, មានដី
រាប់ពាន់ហិចតា មានឡានគ្រប់ប្រភេទ, មានឡានគ្រប់ប្រពន្ធ-កូន, របស់
ប្រើប្រាស់សុទ្ធតែទំនើប នេះមិននិយាយដល់មាស-ពេជ្រ កែវ-កង
ពិទ្ធរូស្យកាន្តផងទេ ។

ចំណែកអ្នកក្រ គឺក្រវកអង្ករច្រកឆ្នាំងគ្មាន កុំនិយាយឡើយដល់ទៅ
របស់ប្រើ ប្រាស់, ផ្ទះសំបែង, ដីធ្លី ។ល ។

ក្នុងន័យដដែលនេះ លោកធ្វើការប្រៀបប្រៀបទៅដល់អ្នកដែល
មានបុណ្យ សក្តិ ខ្ពស់, មានអំនាចទើសមេឃ និងអ្នកដែលមាន
ឋានៈតូចតាចអំនាចក៏គ្មានផងដែរ ។

ភូមិត្រីក្តី ខ្នមកំប្រកក្តី ពេលដែលរលត់ភ្លើងទៅគឺងងឹតសូន្យឈឹង
ដូចគ្នា ។ ន័យនេះលោកចង់ប្រៀបថា មហាសេដ្ឋីក្តី អ្នកក្ររហោមរហាមក្តី
ពេលដែលរលត់ភ្លើង ធាតុទៅ មួយណាក៏ស្ងួតត្រុកដូចគ្នា. ដង្កូវចុះដូចគ្នា
បើយកទៅកប់ក្នុងដីជន្លេនរុក ដូចគ្នា ។

ថ្ងៃទី ២២.១០.០៦



២៥៣. ផ្លែឈើច្រើន ច្រើនចាញ់ស្លឹក

ឥរេមឥរេម

មានទ្រព្យច្រើន ព្រួយនឹងរក្សា

អត្ថាធិប្បាយ

➢ **អត្ថានុរូប**

គេតែងសំគាល់ឃើញថា ដើមឈើណាដែលមានផ្លែច្រើនដូចជា ដើមស្វាយ ជាដើម ។ គេឃើញស្លឹកវាដាច់ដោចជ្រុះរាយប៉ាយពាសពេញដី ។ ពីព្រោះមនុស្សត្រូវការផ្លែ ម្ល៉ោះហើយគេយកទំពាក់ផ្តក់មូលយកផ្លែដោយទាំងស្លឹកមកជាមួយផង, អ្នកខ្លះគប់និងដបងបណ្តាច់យកផ្លែ ក៏រឹតតែធ្វើឱ្យស្លឹកដាច់រហ័ត់រហ័យច្រើនទៀត ។

➢ **អត្ថប្បដិរូប**

ផ្លែឈើច្រើនលោកប្រៀបដូចអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន ឯស្លឹកលោកប្រៀបដូចមនុស្សអ្នកថែរក្សាការពារ គឺជាម្ចាស់របស់ទ្រព្យ ។ ព្រោះស្លឹកក៏ជាអ្នកជួយផ្តល់សារធាតុចិញ្ចឹមផ្លែដូចមនុស្សជាអ្នករក និងគ្រប់គ្រងរបស់ទ្រព្យដូចគ្នាដែរ ។ ជាការធម្មតា អ្នកដែលខំរកទ្រព្យសម្បត្តិបានមក តោងជាអ្នកការពារថែរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិនោះ ។ ដូចនេះអ្នកការពារ និងថែរក្សារមែងទុកព្រួយកង្វល់ដេកមិនលក់បក់មិនល្ហើយព្រោះតែទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនពេក ដូចជាមានដីច្រើនពេក ព្រួយបារម្ភខ្លាចគេយកដី, មានលុយច្រើនពេក ភ័យខ្លាចចោរឃាត ចោរចាប់ជំរិត.....

ការព្រួយកង្វល់នេះហើយ ដែលលោកចាត់ទុកដូចជាចាញ់ទ្រព្យដូចផ្លែឈើច្រើនស្លឹកចាញ់អន្តរាយដូច្នោះដែរ ។

២៥៤. ដួវវៀចកុំបោះបង់ ដួវណាត្រង់កុំដើរហោង

និយមន័យ

ក្នុងផ្លូវពាណិជ្ជកម្ម កុំដើរផ្លូវត្រង់

អន្តរាធិប្បាយ

ន័យនិងខ្លឹមសារខាងលើនេះ ដកស្រង់ចេញពីច្បាប់កេរ្តិ៍កាល ស្តីពីសេដ្ឋីផ្តាំកូន ឱ្យចេះរកស៊ី និងសាងអំពើសុចរិត ដូចមានពាក្យផ្តើមបទថា "កេរ្តិ៍កាលពីព្រេងព្រឹទ្ធ សាងសុចរិតទៀងទុកនៅ សេដ្ឋីផ្តាំប្រដៅ បុត្រសង្សារទុក ក្រោយហោង..." ។

ក្នុងន័យនេះ បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា លោកផ្តាំឱ្យប្រព្រឹត្តតែសេចក្តីល្អទៀងត្រង់ ជានិច្ច គឺលោកហាមមិនឱ្យកេងប្រវ័ញ្ចគេ ដូចជា បន្តភ្នែកជញ្ជាំង មួយគីឡូនៅសល់ តែប្រាំបីខាំ, បន្តរបស់ខូចគុណភាពដោយបិទផ្លាកថ្មី, បើវាល់អង្ករលក់ កុំលួចកាត់ មាត់កំប៉ុង រឺបុកគូទកំប៉ុងឱ្យប្រាំងឡើង និងដាក់បាតកំប៉ុងពីរជាន់ជាដើម ។

មានឃ្លាមួយទៀតលោកពោលថា "ដួវវៀចកុំបោះបង់ ដួវណាត្រង់កុំដើរ ហោង ដើរដោយផ្លូវត្រង់ តម្រាយអ្នកចាស់បុរាណ" ។

ក្នុងន័យនេះ លោកប្រាប់ថា ដួវវៀចកុំបោះបង់ ដូចជារបស់ទិញចូលតំលៃ ៥០០រៀល ដល់លក់ចេញវិញ ត្រូវលក់លើសតំលៃទិញចូល ។ នេះហើយដែលលោកថា ដួវវៀចកុំបោះបង់ ។ ព្រោះថា ក្នុងការរកស៊ីលក់ដូរ ត្រូវតែមានកំរៃខ្លះ ។ នេះគឺជា

ក្រិត្យក្រមរបស់អ្នករកស៊ីលក់ដូរ ។

តាមន័យនេះដែរ អ្នកស្មានានសីលក៏អាចរកស៊ីលក់ដូរបានដូចគ្នា គ្រាន់តែកុំ
និយាយកុហកគេ មិនមានប៉ះពាល់ដល់សិក្ខាបទទី ៤ ទេ ។ ទោះបីគេនិយាយថា តំលៃ
លក់ចេញថ្លៃជាងតំលៃទិញចូលបន្តិចក៏ដោយ គឺគេនិយាយត្រង់ៗ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើតំលៃដើម ៥០០រៀល លក់ចេញតំលៃ ៥២០រៀល រួចប្រាប់
គេថាលក់ថ្លៃដើមជូន... ក៏នៅ តែមិនប៉ះពាល់ដល់សិក្ខាបទទី ៤ដែរ ។ ព្រោះកំរៃ
២០រៀលគិតទាំងថ្លៃពន្ធ, ថ្លៃដឹកនាំ, តំលៃពលកម្ម និងកំរៃដែលអ្នករកស៊ីត្រូវបានខ្លះ ។

ថ្ងៃទី ២៣.១០.០៦



លតាវង្សី :តូច និងទន់ភ្លន់ អាចឡើងខ្ពស់បាន អាស្រ័យវារតោងដើមឈើធំ
លី ថៃលី

២៥៥. ដួវតែង មាត់តែងជាងដួវ

និយមន័យ

ការនិយាយបន្តគ្នា គ្មានទីបញ្ចប់

អត្ថាធិប្បាយ

លោកថា ដួវមានប្រវែងវែងឆ្ងាយណាស់ ព្រោះដួវនោះទោះនៅចុងកាត់មាត់ ញុកណាក៏ដោយ ក៏ជាបណ្តាញជាប់គ្នាពីមួយទៅមួយទាំងអស់ ។

ប៉ុន្តែ ទោះបីជាដួវមានប្រវែងដល់ណាក៏ដោយក៏នៅតែមានព្រំដែន ។ ឯសីមនុស្ស គ្មានព្រំដែនទេ ។ ដូច្នោះ ការនិយាយស្តីដែលគ្មានគិតគូរដល់ក្រិត្យក្រមដល់តក្កភាព ក៏គ្មានព្រំដែនដែរ ។ ដូចជានាយ "ក" ខ្សឹបរឿង មួយប្រាប់នាយ"ខ" រួចខ្សឹបថា កុំប្រាប់អ្នកណាឱ្យសោះព្រោះរឿងនេះសំងាត់ណាស់ ។ នាយ"ខ" ខ្សឹបប្រាប់មីង"គ". មីង"គ" ក៏ខ្សឹបបន្ត រួចក៏បន្ត.... ទាល់តែគ្មានទីបញ្ចប់ ។ ប្រសិនបើចប់នៅស្រុកខ្មែរ ក៏តង់តែឆ្ងាយបន្តទៅដល់ បរទេសជិតឆ្ងាយទៀត ។

ការនិយាយតគ្នាតព្រំដែននេះ អាស្រ័យមកពីតណ្ហាមនុស្សឥតព្រំដែនដែរ ។

ដូច្នោះហើយ បានជាលោកថា ដួវវែងអីប៉ុណ្ណឹង មាត់មនុស្សវែងជាងដួវទៅ ទៀត ហើយដែលគេពុំបានដឹងថាតើត្រូវបញ្ចប់នៅថ្ងៃណា ឬទីណាទៀតផង ។

ថ្ងៃទី ២៣.១០.០៦

ខួបទិវាសន្តិសញ្ញាកសន្តិភាពសំរាប់ ប្រទេសកម្ពុជានៅទីក្រុងប៉ារីស

២៥៦. ផ្កាចំពិមាត់ ពង្រាត់ពីក

និយមន័យ

ដោយក្តី មេត្តា ករុណា ស្វីលះបង់

អក្ខរាវិចារយ

ពំនោលនេះ លោកចង់និយាយពីមនោសញ្ចេតនារបស់មនុស្សខ្លះដែលប្រកបដោយ ក្តីស្រឡាញ់ទៅលើជនណាម្នាក់ ។ គឺនៅពេលណាដែលគេបានអ្វីធ្លាញ់បន្តិច គេ តែងនឹកឃើញទៅដល់ជននោះភ្លាម ។ បើនៅចំពោះមុខ គេក៏រំលែក ឬបែងចែកម្ហូបម្ហា ឬនំចំនីឱ្យដល់ជននោះ ។ ដូចជា :

- ឪពុកម្តាយ កំពុងពិសានំ ស្រាប់តែឃើញកូនមកដល់ គាត់ក៏ឈប់ពិសាភ្លាម រួចហុចនំ ចំនីដែលនៅសល់ ទៅឱ្យកូនទាំងអស់ ។ ព្រោះគាត់លេបលែងចូលហើយ ។

- សំលាញ់ម្នាក់កំពុងជក់បារី ពេលឃើញមិត្តម្នាក់កំពុងចង់ជក់បារីដែរចូល មកដល់ ក៏ហុចកំណាត់បារីឱ្យទៅភ្លាម ។

ហ្នឹងហើយដែលលោកពោលថា ស្វីផ្កាចំពិមាត់ ពង្រាត់ពីក ។

ន័យខាងលើនេះ លោកនិយាយតែពីគ្រឿងបរិភោគទេ ឥតនិយាយយោង ទៅដល់របស់ប្រើប្រាស់ផងឡើយ ។

ថ្ងៃទី ២៣.១០.០៦





២៥៧. ពេលឃើញកង្កែបនាំ ជម្ងឺស្រន់ពងមាន់ស្តាយ

និយមន័យ

ពេលមានអាសន្នហ៊ានចំនាយ ពេលសប្បាយត្បិតត្បៀត

អត្ថាធិប្បាយ

ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់មានបន្ទូលថា **នត្តិ អត្ត សមំ បេមំ** សេចក្តីស្រឡាញ់ឯណា ស្មើនឹងខ្លួនមិនមានឡើយ ។

ហេតុនេះហើយ បានជានៅពេលមានភ័យអាសន្នអន់ក្រមនុស្សតែងដង្ហោយហៅជំនួយពីខាងក្រៅមកជួយ ។

▣ អត្ថានុរូប

ពេលឃើញធ្នូម្តងៗ មនុស្សមានការភិតភ័យខ្លាចក្តីស្លាប់ខ្លាំងណាស់ ។ នៅពេលនេះ គេក៏មិនខ្លាចនឹងចំនាយធនធានដែលមានដូចជា លក់ក្បាលដី, ផ្ទះសំបែង ។ ជួនគេហ៊ានយកកូនទៅឱ្យស៊ីឈ្នួលបំរើគេ ដើម្បីយកប្រាក់មកសង្រ្គោះជីវិតគេក៏មាន ។

▣ អត្ថប្បដិរូប

កាលណាមនុស្សមានភាពអាសន្នអន់ក្រ ដូចជាលិចទូកកណ្តាលទន្លេ រឺសមុទ្រ ។ គេខំបន់ស្រន់ដល់គុណវត្ថុសក្តិសិទ្ធិក្នុងលោក មានគុណលោកយាយម៉ៅជាដើម ។ នៅ

ពេលភ័យស្លន់ស្លោតក្តមាបែបនេះ គេហ៊ានបន់ថ្វាយដីមួយ ឱ្យតែគុណលោកជួយ
សង្គ្រោះជីវិតគេ ឱ្យរួចផុតពីគ្រោះមហន្តរាយនេះ ។

ប៉ុន្តែលុះដល់គេបានរួចផុតពីមរណៈហើយ គេយកត្រឹមតែពងមាន់មួយគ្រាប់
ទៅថ្វាយទាំងស្តាយស្រនោះទៀតផង ។ ជួនកាលដើម្បីកុំឱ្យខុសមាត់ខ្លាំងពេកគេ
យកដីរដំ រដីទៅថ្វាយក៏មាន តែលោកតាសេពសោយអត់កើត ។

ថ្ងៃទី ២៣.១០.០៦



បើស្រណាញ់ស្រីឱ្យបួស បើស្រណាញ់ផ្លូវឱ្យសិក្សា
ប៊ុត - សារវង្ស

២៥៨. ពុតសិស្សគ្រូបី ពុតស្រីម្នីលេង ពុតឆ្កែបង់ម្ចាស់ ពុតគោច្រោះជ្រលង

និយមន័យ

កំនត់សំគាល់មើលពុតត្បូតមនុស្ស និងសត្វ
អន្តរាធិបរាយ

- ពុតសិស្សគ្រូបី

កាលពីសម័យដើម គឺក្នុងទស្សវត្សរ៍ឆ្នាំ ៤០ សាលារៀនមួយចំនួនមាននៅ
តែក្នុងវត្ត និងមានព្រះសង្ឃជាគ្រូបង្រៀន។ ជូនវត្តខ្លះ ពុំមានសាលារៀនទៀតផង។
ប៉ុន្តែទោះមានក្តីមិនមានក្តី ក៏ឧបាសកទាយកដឹងវត្តតែងយកកូនចៅទៅធ្វើនឹងលោកគ្រូ
សង្គ្រាម ដើម្បីសុំឱ្យលោកជួយបង្រៀនលេខ, អក្សរ និងនៅបំរើព្រះសង្ឃយក បុណ្យផង ។
ពេលយកកូនចៅទៅធ្វើនឹងព្រះសង្ឃដោយទូលធ្លាំថា សុំតែភ្នែក និងឆ្អឹងទេ គឺវាយយ៉ាង
ណាកុំឱ្យខ្វាក់ភ្នែក និងបាក់ឆ្អឹង សមនឹងព្រះសង្ឃជាគ្រូជំនាន់នោះកាចៗខ្លាំងណាស់ ។

ពេលថ្ងៃលោកបង្រៀនអក្សរ សិស្សស្រែកឡងៗ ពេលយប់លោកបង្រៀនធម៌
ថ្វាយបង្គំ និងធម៌បួស ទោះបានបួស រឺមិនបានក្តី ។

ប្រសិនបើកូននៅរៀនវត្តនោះ ពុំចេះអ្វីសោះឪពុកម្តាយផ្លាស់កូនឱ្យទៅនៅ
រៀនវត្តមួយផ្សេងទៀត ។ បើផ្លាស់ប្តូរវិវត្តហើយកូននោះនៅតែរៀនធម៌ និង

អក្សរមិនចេះទេ ។ លោកថា កូននោះមានពុតត្បូតហើយ មិនមែនមកពីគ្រូទេ ។
ព្រោះ វិត្តមួយលោកទុកដូចជាគ្រូម្នាក់ ។

- ពុតស្រីប្តីលែង

លោកឱ្យសំគាល់មើលស្រីនោះល្អ វិមានពុតត្បូតយ៉ាងណាក៏នៅត្រង់ស្រីនោះ
ប្តីស្លាប់ វិលែងប្តី វិក៏ប្តីលែង ។ បើឃើញថាស្រីនោះត្រូវប្តីលែងចោល គឺស្រីនោះមាន
ពុតត្បូតអាក្រក់ហើយ ។

- ពុតឆ្កែបង់ម្ចាស់

សត្វឆ្កែ ក៏លោកឱ្យមើលសកម្មភាពវាដូចមនុស្សដែរ ។ គឺលោកឱ្យមើល
ឆ្កែណាដែលរត់ចោលម្ចាស់ វិបង់ម្ចាស់ដើរជួសផ្កាសគ្មានទិសដៅ ។ ឆ្កែបែបនេះ
លោកថាមិនល្អទេ វាមានពុតត្បូតហើយ ។

- ពុតគោជ្រោះជ្រលង

សត្វគោ ក៏មានពុតត្បូតដូចមនុស្សដែរ ។ លោកឱ្យសំគាល់មើលនៅពេលគេ
បររទេះទៅដល់ជ្រោះជ្រលងដងអូរ ។ ពេលវាឡើងមាត់ច្រាំងមាត់ជ្រោះជ្រលង
វិទិទូល ។ បើវាខំប្រឹងទាញប្រឹងអូសរទេះ លោកថាគោល្អហើយ ។ ប៉ុន្តែ បើវា
មិនខំប្រឹងអូសរទេះទេ វាធ្វើជាស្តុះស្តារកាច់-កនីម វិធ្វើជាដួលក្រោកមិនរួច លោកថា
គោនេះមានពុតត្បូតហើយ ។

២៥៩. ញៅក្នុងថ្នក់ ទំពក់ក្នុងដៃ

និយមន័យ

ជនល្ងចដែលមានភស្តុតាងសព្វគ្រប់ក្នុងដៃ

អត្ថាធិប្បាយ

ចោរដែលគេចាប់បានដោយគ្រាន់តែសង្ស័យ ច្បាប់មិនអាចឱ្យចោទប្រកាន់ ជាផ្លូវការបានទេ គឺមិនត្រូវកាត់ទោសឱ្យជាប់គុកយ៉ាងណាបានឡើយ ។

ប៉ុន្តែ បើចាប់បានវត្ថុតាងជាក់ស្តែងក្នុងដៃ ព្រមទាំងឧបករណ៍សំរាប់សំរួល ក្នុងការលួចនោះ ។ ដូចជា :

- ជនលួចម្នាក់ជិះម៉ូតូទាំងយប់អប្រាត្រ ។ សមត្ថកិច្ចសង្ស័យក៏ឃាត់រែករេរ គេគ្មានឃើញសញ្ញាណអ្វីទាំងអស់ ។ តែគេរកឃើញកន្លែកកាត់ដៃក និងដៃកអក្សរ "តេ" នៅក្នុងថង់ទៅវិញ ។

- ចោរលួចចេកម្នាក់ លឺចេកមួយស្នងដើរក្បែរចំការចេកគេ ។ ពេលម្ចាស់ គេសង្ស័យ ក៏ចាប់យកស្នងចេកទៅដាក់ផ្តុំនឹងគល់ស្នង ឃើញថាត្រូវតាមគន្លាក់វាឥត ល្បឿង ។

វត្ថុតាងដែលមាននៅក្នុងដៃ និងសមស្របជាក់ស្តែងបែបនេះ លោកថា ញៅ ក្នុងថ្នក់ ទំពក់ក្នុងដៃ ។

ថ្ងៃទី ២៤.១០.០៦



២៦០. ពុតគ្រូកុំត្រាច់ ច្បាប់គ្រឿងយក

និយមន័យ

ជ្រើសយកតែគុណសម្បីទរបស់គ្រូមកដាក់ខ្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

ពុតគ្រូនៅពេលនេះ លោកសំដៅយកអំពើអ្វីដែលជាគុណវិបត្តិរបស់គ្រូ ដូចជា គ្រូប្រព្រឹត្តល្បែងស៊ុសង រឺសេពសុរាជាដើម ។

អំពើទាំងនេះ លោកប្រាប់ថាកុំឱ្យយកមកដាក់ខ្លួន ។ ព្រោះធម្មតាបុគ្គជន កម្ររកបានមនុស្សណាដែលល្អគ្រប់ដប់ណាស់ ។ ដូច្នេះ គប្បីជ្រើសយកតែអ្វីដែលជា គុណសម្បីទរបស់គ្រូ ។ ដូចជាពេលបង្រៀន និងអប់រំសិស្ស លោកឥតបានបង្រៀនឱ្យ សិស្សប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់មានការសិរីជឿកប៉ោឡៃ រឺលេងល្បែងពាលាដូចគាត់ទេ ។

ករណីនេះ លោកប្រៀបដូចផ្លែស្វាយទុំមួយដែលមានសភាពរលួយនៅកន្ទុយ ។ លោកឱ្យកាត់ចុងកន្ទុយចោល ហើយចិតយកខាងក្បាលផ្នែកល្អបរិភោគទៅ ។

ថ្ងៃទី ២៤.១០.០៦



២៦១. ពងមាន់កុំជល់នឹងថ្ម

និយមន័យ

អ្នកទន់ខ្សោយកុំប្រឆាំងនឹងអ្នកមានអំនាច

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

"ពងមាន់" ជារបស់ដែលមានសំបកស្លើងស្រួយងាយបែកអន្តរាយណាស់ ។

"ថ្ម" ជាវត្ថុរឹងធ្ងន់ មិនងាយបែកផ្ដេសផ្ដាសទេ ។

ដោយសារជំនាប់រវាងរបស់ទាំងពីរនេះខុសគ្នាឆ្ងាយយ៉ាងនេះ ទើបលោកប្រាប់
ថា កុំយកពងមាន់ទៅជល់នឹងថ្ម ព្រោះថ្មមិនបែកទេ គឺបែកពងមាន់អន្តរាយអស់ ។

▣ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

លោកប្រៀបពងមាន់នេះទៅនឹងអ្នកទន់ខ្សោយ រឺប្រជារាស្ត្រតូចតាច គឺអ្នក
មានធនធានតិច និងអ្នកមានបុណ្យសក្តិតូច ។

ឯថ្ម លោកប្រៀបទៅនឹងអ្នកមានអំនាច រឺមន្ត្រីធំណាម្នាក់ រឺក៏អ្នកមានធន
ធានច្រើន ។

បើមានវិវាទកើតឡើងរវាងអ្នកខ្សោយនឹងអ្នកខ្លាំងនេះ លោកប្រាប់ថា អ្នក
ខ្សោយកុំទៅប៉ះនឹងអ្នកខ្លាំងឱ្យសោះ ។ ព្រោះពុំដែលឃើញឈ្នះគេទេ ផ្ទុយទៅវិញ

ឃើញតែទឹកភ្នែក និងបង់ប្រាក់ឱ្យគេថែមទៀត រឺរុះផ្ទះរត់ចោលស្រុក បើសំនាង
អាក្រក់ អាចជាប់គុកពីរអាយុសទៀតផង ។

ម្យ៉ាងទៀតកុំអានតុលាការពេក ព្រោះតុលាការភាគច្រើនពាក់វែនតាខ្មៅ
ម្ល៉ោះហើយមើលមិនសូវឃើញច្បាស់ទេ ។

នេះជាបំណងរបស់ន័យខាងលើនេះ ។

ថ្ងៃទី ២៤.១០.០៦



ប្រទេសឡើងប្លែក	សប្បាយតែភ្នែក	ក្នុងចិត្តរងកម្ម ។
		ក្រម ដុយ

២៦២. ពាក្យពិតទេវស្នេងពុំពិរោះថា បណ្ឌិបមេធាទេវថាពុំគាប់

និយមន័យ

ពាក្យពិតខ្លះពុំគួរនិយាយ, ពាក្យទូន្មានពុំសូវពិរោះស្តាប់ទេ

អត្ថាធិប្បាយ

📖 ពាក្យពិតទេវស្នេងពុំពិរោះថា

ព្រះរាជសម្ភារ ទ្រង់ត្រាស់សំដៅទៅលើរឿងណាដែលមានមែនពិត ប៉ុន្តែជា រឿងអាស្រូវរបស់អ្នកណាម្នាក់ ជាពិសេសអ្នកមានអំនាច រឺអ្នកធំ ។ ទ្រង់បានហាម ថាពុំពិរោះថា គឺពុំគួរនិយាយទេ ។ ព្រោះវាអាចចូលក្នុងបទបរិហារនិយាយដើមគេ វាស្លែងណាស់ក្រែងមានបញ្ហា ។

📖 បណ្ឌិបមេធាទេវថាពុំគាប់

ពាក្យ បណ្ឌិបមេធានេះ មានន័យថា ការទូន្មានប្រៀនប្រដៅរបស់មាតាបិតា ។ ជាការធម្មតា ពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់មាតាបិតាពុំសូវមានការពិរោះពិសា ប៉ុន្មានទេ តែងតែមានការព្រមានខ្លះ, គំរាមខ្លះ, សំលុតខ្លះ បើប៉ះលើគាត់កំពុងខឹង ខ្លាំងទៀតផងនោះ ការប្រៀនប្រដៅរបស់គាត់រឹតតែរម្ងាប់រម្ងាក់ ពិបាកស្តាប់ខ្លាំង ណាស់ទៅទៀត ។

ហេតុនេះហើយបានជាទ្រង់ត្រាស់ថា បណ្ឌិបមេធាតែងតែពោលពាក្យពុំគួរ គាប់ពិរោះស្តាប់ប៉ុន្មានឡើយ ។

ថ្ងៃទី ២៥.១០.០៦

២៦៣. ពស់ប្រឹងលេប កង្កែបប្រឹងលោត

និយមន័យ

ម្នាក់ប្រឹងចង ម្នាក់ប្រឹងស្រាយ

អត្ថាធិប្បាយ

☐ អត្ថានុប្ប

"ពស់" នៅពេលនេះ លោកសំដៅយកពស់សំណប់កង្កែប ។ ឯសត្វកង្កែបជាចំនី របស់ពស់ ។ ដូច្នេះពេលវាឃើញកង្កែប វាស្ទុះទៅខាំកង្កែបបានភ្លាម ។ ឯសត្វកង្កែប ក៏ប្រឹងលោតដើម្បីរំដោះជីវិតពីមាត់ពស់ ។ ចំណែកពស់វិញចេះតែខំប្រឹងលេបចំនី ។

☐ អត្ថប្បដ្ឋិប

ន័យនេះ លោកនិយាយប្រៀបធៀបយោងទៅលើភាគីដើមចោទ និងចុង ចោទ ។ អ្នកដើមចោទ ចេះតែ ខំប្រឹងរកភស្តុតាងយកមកសង្កត់-កចុងចោទ ដើម្បី ចាប់ពីរុទ្ធ ។ ឯអ្នកចុងចោទចេះតែខំប្រឹងរើបំរះលោតឱ្យផុតចេញ ពីចំនោទដែលគេ ចេះតែប្រឹងសង្កប់មក ។

ត្រង់នេះហើយ ដែលលោកថា ពស់ក៏ប្រឹង កង្កែបក៏ប្រឹង ។

ថ្ងៃទី ២៥.១០.០៦



២៦៤. ពាក្យសង្ឃ ពាក្យសត្យ

និយមន័យ

ការនិយាយអះអាងរកសច្ចភាព

អត្ថាធិប្បាយ

ជាពាក្យទំនឹមទំនៀម មិនមែនជាពាក្យប្រៀនប្រដៅអ្វីទេ គឺជាពាក្យដែល
និយាយគ្នា ដើម្បីរកអំនះអំនាងឱ្យភាគីម្ខាងទៀតជឿនូវសម្តីខ្លួនថាជា ការណ៍ពិត
ប្រាកដប៉ុណ្ណោះ ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះ គេទុកព្រះសង្ឃក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាជាតំនាងឱ្យភាវៈល្អ
ត្រឹមត្រូវទាំងផ្លូវកាយ, ទាំងផ្លូវចិត្ត, ទាំងផ្លូវវាចា។ ហេតុនេះហើយបានជាគេយកពាក្យ
សង្ឃដែលមិនចេះភូតកុហកភ្ជាប់នឹងពាក្យសត្យដែលមានន័យថា **សច្ចភាព** ។

ឧទាហរណ៍ :

- គួរចរចរតែងនិយាយគ្នាថា : ហ្នឹងហើយ ! យើងនិយាយគ្នានៅពេលនេះ
គឺជាពាក្យសង្ឃពាក្យសត្យ ម៉ាត់ណា ម៉ាត់ហ្នឹង ថាស្លែកនេះអ្នកឯងយកលុយមកសង
ខ្ញុំកុំខាន ។

- យើងទាំងពីរនាក់សូមសច្ចាយកពាក្យសង្ឃពាក្យសត្យមកធ្វើអំនះអំនាងថា
យើងមិនក្បត់ចិត្តមិនកុហកគ្នាទេ ។

ថ្ងៃទី ២៥.១០.០៦

២៦៥. ព្រួញមួយឆ្មារបានសត្វពីរ

និយមន័យ

ប្រហារមួយករណី ត្រូវបានពីរករណី

អត្ថាធិប្បាយ

📖 អត្ថានុរូប

សត្វក្នុង ធម្មជាតិវាមិនចេះកាយរូងធ្វើជំរកនៅទេ វាចាំតែដើរនៅជាមួយគេ ។

សត្វក្តាមវាមិនចេះមាត់-កអ្វីទេ តែចេះកាយរូងបាននៅ ។ ឯសត្វក្នុង ពេលឃើញរូងក្តាមក៏ចូលទៅនៅជាមួយគេ ។

ឯមនុស្សពេលឃើញរូងក្តាមក៏យកកង្វារទៅខ្វារ ។ គេខ្វារបានទាំងក្នុង បានទាំងក្តាម ។ ដូចនេះ ឃើញថាកង្វារមួយ ខ្វារបានសត្វពីរ ។

📖 អត្ថប្បដ្ឋិរូប

ករណីណាដែលគេលើកឡើងតែមួយរឿងទេ ប៉ុន្តែលទ្ធផលបានដល់ទៅពីររឿង ។ ដូចជា:

- ប៊ូលីសចាប់ឡានមួយគ្រឿងឥតមានផ្ទាក់លេខ ។ ពេលចាប់មកស្រាប័ត្រ ឃើញក្នុងឡាននោះមានសុទ្ធតែលើប្រណិត ប៊ូលីសសួរថា : អ្នកឯងដឹកលើយកទៅណា?
- បាទលោកខ្ញុំដឹកឱ្យគេ ។
- កណ្តុំរែប ដឹកឱ្យគេ ចុះម៉េចក៏មិនដឹកឱ្យខ្ញុំ? ប៉ុន្តែ មិនអីទេចាំខ្ញុំបញ្ជូនទៅ ថ្នាក់លើ ។ ថ្ងៃនេះអ្នកឯងច្បាស់ជាសិយធំ ឯខ្ញុំច្បាស់ជាឡើង បុណ្យ ។ ប៉ុន្តែកុំភ្លេចបង ពិន័យផ្អាកលេខឱ្យខ្ញុំសិន ។

២៦៦. ពុះខ្លួនរួចយកឡើង

ឆិយមឆីយ

ស្នេហា ដែលគេឆក់ដណ្តើមយកទៅបាត់

អត្ថាធិប្បាយ

ល្បែងស៊ីសងគ្រប់ប្រភេទ. ចាប់តាំងពីពីរនាក់ឡើងទៅ. គេអាចលេងបានទាំងអស់ ។ ព្រោះគេឥតមានកំរិតចំនួនទេ កាលណាបានចំនួនគ្នាកាន់តែច្រើន កាន់តែប្រសើរ ។ ប៉ុន្តែចំពោះល្បែងស្នេហាវិញ គេអាចលេងបានតែពីរនាក់គត់ បើហ៊ានលេងដល់បីនាក់ ដែលគេហៅថាស្នេហាត្រីកោណនោះ តោងមានម្នាក់អង្គុយយំសង្រ្គោកសង្រ្គែងខ្សឹកខ្សួលអូលអាក់ ។ ជួនកាលអាចរហូតដល់ស្លាប់ខ្លួនទៀតក៏សឹងមាន ។ ដូចជា :

- គូស្នេហ៍មួយគូ ដែលកំពុងតែទទួលនូវអារម្មណ៍ថាសុខ ស្រាប់តែថ្ងៃមួយ គូអង្គប្រុស បានទទួលដំណឹងថា គូអង្គស្រីត្រូវបានអ្នកមានម្នាក់មកពីបរទេស ចូលដណ្តឹង រៀបការយកធ្វើប្រពន្ធបាត់ទៅហើយ ។ គូអង្គប្រុសនឹកតូចចិត្តមកពីខ្លួនឯងក្របានជា គេបែកចិត្ត ។ ក៏លេបថ្នាំធ្វើអត្តឃាតស្លាប់បាត់ទៅ ។

- កាលពីឆ្នាំ ១៩៨៨ កូនក្រមុំតែងខ្លួនបំរុងចេញទទួលភ្ញៀវក្នុងថ្ងៃអាពាហ៍ពិពាហ៍ ស្រាប់តែបានទទួលដំណឹងថា កូនកំលោះនោះត្រូវបាននារីម្នាក់ មកកញ្ជក់យកទៅបាត់ហើយ ។

- កាលដើមឆ្នាំ ២០០៧ មានស្វាមីកំសត់ម្នាក់ត្រូវអ្នកជើងល្អ មកលួងលោម ពាមរយះដុំល្អាវ ឆក់ប្រពន្ធកំសត់កម្រទៅបាត់ ដោយទុកឱ្យស្វាមីអភព្វនៅកណ្តោច កណ្តែងដូចខ្លែងដាច់ខ្សែ ។

ទាំងអស់នេះហើយ សុទ្ធសឹងតែជាទារុណកម្មស្នេហ៍ដែលត្រូវជនពាលអន្យតិរិយ មកពុះទ្រូងរូងយកធ្វើមទៅស៊ីទាំងភ្នែកស្រស់ទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ២៨-០៤-០៧



ឃម្រង់ និង ឥទ្ធិពលពាក្យ

* នរណាហ្ន៎ បង្កើតពាក្យថា : "បទ" អោយស្រ្តីហៅ "បុរស" ដែលមានអក្សរ តែពីរតួ គ្មានស្រះកំដរទេ, ប៉ុន្តែ អីក៏មានឥទ្ធិពល ចាក់យ៉ាងសែនជ្រៅទៅក្នុង បេះដូងបុរស គ្មានទីបំផុត ។

* ប្រសិនបើគេត្រលប់តួអក្សរនៃពាក្យនេះពីមុខទៅក្រោយ ពីក្រោយមកមុខ, រួចសុំខ្លី "បន្តក់" តូចមួយមកដាក់ពីលើ "តួ-ប" បានពាក្យថា "បម្រ" មានន័យថា ឈ្នាក់ វិឆ្គុតរង្វេង ។

ល-ថ-ល

២៦៧. ពាក្យពិត ជាពាក្យមិនស្លាប់

និយមន័យ

ពាក្យពោលត្រូវ ស្ថិតនៅជាអមតៈ

អន្តរាធិប្បាយ

ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា សច្ចំ វេ អមតា វាចា=ពាក្យពិតជាពាក្យមិនស្លាប់។

ពាក្យពិត គឺជាពាក្យណាដែលពោលត្រូវគ្រប់កាលសម័យ និងគ្រប់ជាតិ-សាសន៍ ។ ដូចជា :

- ធ្វើល្អបានល្អ, ធ្វើអាក្រក់បានអាក្រក់, ចេះពីរឿនមានពីរក, អ្នកណាជាន់ភ្លើងអ្នកហ្នឹងរលាក ។ល ។

ពំនោលទាំងនេះ តើមានជាតិសាសន៍ណា ហ៊ានបដិសេធថា មិនត្រូវ រឺមិនពិតទេ?

បើគ្មានទេ ពាក្យនេះជាពាក្យពិតប្រាកដ ត្រូវគ្រប់ជំនាន់ គ្រប់និន្នាការ ។

ដូច្នេះ ពាក្យនេះជាពាក្យមិនស្លាប់ មិនសាបសូន្យ គឺត្រូវតែស្ថិតនៅជាអមតៈ តរៀងរហូតទៅ ។

ថ្ងៃទី២៥.១០.០៦



២៦៨. ពិបាកដូចសុំភ្លើងយក្ស

និយមន័យ

អ្វីដែលតឹងតែងពេក

អត្ថាធិប្បាយ

នៅក្នុងអក្សរសិល្ប៍ខ្មែរ គ្រួសារយក្សជាតំនាងឱ្យភាវៈចិត្តអាក្រក់ ។ យក្សមានប្រុសមានស្រី តែគេមិនដែលឮថាពួកយក្សរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍សោះ ។ គេឆ្ងល់ថា តើយក្សកើតមកពីណា? ភាគច្រើនសុទ្ធតែប្រុសៗ យូរៗមានស្រីម្នាក់ហៅថាយក្សិនី មាននាង **សន្ធិមា** និងនាង **កន្តិយតិយ** ជាដើម ។ ទោះបីស្រីក៏ដោយ ក៏សុទ្ធតែកាចៗ និងចិត្តអាក្រក់ជាមួយមនុស្សដូចគ្នា ។ ឯកូនក្រមុំយក្សវិញសុទ្ធតែយកកូនស្រីមនុស្សទៅចិញ្ចឹម ដូចជា **នាងកម្រី** ជាដើម ។ ម្យ៉ាងទៀតកូនក្រមុំយក្សសុទ្ធតែយកប្តីមនុស្សដូចជា **កម្លោះពុទ្ធិសែន** ជាដើម ។ គេមិនដែលឮថាយក ប្តីយក្សគ្នាឯងទេប្រហែលខ្លាចយក្សធំពេកទេដឹង? ។

ដោយសារយក្សប្រុស និងយក្សស្រីសុទ្ធតែកាចៗ កំនាត់ទ្រឹស្តីជាមួយនិងមនុស្សដូច្នោះហើយបានជាលោកពោលថា ការងារណាដែលទៅពីងគេ តឹងតែងពេកលោកពោលថា ពិបាកដូចទៅសុំភ្លើងយក្ស ។

ម្យ៉ាងទៀត ដោយសាសន៍យក្សទាំងប្រុសទាំងស្រីកំនាត់ស្វិតចិត្តអាក្រក់ដូច្នោះហើយ បានជាគេមិនដែលឃើញមានអ្នកណាម្នាក់ទៅសុំភ្លើងយក្សដុតបារី ឬដាំបាយបានឡើយ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត គេក៏មិនដឹងថា មានយក្សនៅទីណា ក្រៅពីយក្សសិប្បនិមិត្តដែលច្បាំងគ្នានឹងមនុស្សឡើងរង្វើរោងល្ខោនបាតាក់នោះឯងទេ ។

ថ្ងៃទី ០៩-១១-០៦

២៦៩. ព្រហ្មវិហារធម៌ចំពោះកូន

និយមន័យ

ធម៌សំរាប់មាតាបិតាសង្គ្រោះដល់កូន

អន្តរាធិប្បាយ

នេះគឺជាពាក្យស្លោករបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ដែលទ្រង់ត្រាស់បញ្ញត្តិទុកមកដល់ វេនេយ្យជន គឺជនដែលអាចទូន្មានបានថា : មាតាបិតាត្រូវមានធម៌ ៤យ៉ាង សង្គ្រោះ ដល់កូនប្រុសស្រីគ្រប់ៗគ្នាគឺ : មេត្តា, ករុណា, មុទិតា, ឧបេក្ខា ។

- **មេត្តា** : (ការរាប់អានគ្នាស្និទ្ធស្នាល, មេត្រីភាព, នាំសេចក្តីទុក្ខចេញ)

ពេលកូននៅតូចត្រូវឃុំគ្រង ថ្នាក់ថ្នម បីបាច់ថែរក្សា ។ រកសេចក្តីសុខឱ្យ កូនទៅតាមលទ្ធភាពដូចជា : មានរបស់ជាល្បែងលេងកំសាន្ត, ស្លៀកពាក់ស្អាត, មាន ចំនីចំនុកម្ហូបម្ហា, ផ្គត់ផ្គង់ឱ្យរៀនសូត្រ ។ ពេលកូនធំ ជួយ រកវិជ្ជាជីវៈ, រកមុខរបរ, រកតួស្រករ និងចែករករអាករតាមលទ្ធភាព ។ល ។

- **ករុណា** : (សេចក្តីអាណិតអាសូរ, នាំសេចក្តីទុក្ខចេញ)

ពេលកូននៅតូច ត្រូវជួយកំចាត់ជម្ងឺដំកាត់ផ្សេងៗដូចជា បើកូនមានឈឺថ្កាត់ ត្រូវរកគ្រូព្យាបាល ។

- **មុទិតា** : (ជួយត្រេកអរ និងជួយរំលែកទុក្ខ)

ពេលកូនធំចេញផុតពីការគ្រប់គ្រង កាលបើកូនរកស៊ីមានបាន, មានអាជីព ត្រឹមត្រូវ, មានបុណ្យសក្តិ, មានកិត្តិយសត្រូវជួយអបអរសាទរ ។ ផ្ទុយទៅវិញបើ កូនមានទុក្ខព្រួយកង្វល់កង្វាយអ្វីមួយត្រូវជួយរំលែកទុក្ខតាមផ្លូវមនោសញ្ចេតនា ។

- **ឧបេក្ខា :** (តាំងចិត្តជាកណ្តាលស្មើៗធម្មតា) មិនរំភើបញាប់ញ័រ,

មិនតក់ស្លុត, ហឺៗ ព្រងើយៗ ។ ចិត្តជាឧបេក្ខា ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៥-០៩
មាលាទោរសំនៅអូស្រ្តាលី



លោកធម៌ទាំងប្រាំបី		
- មានលាភ	ជាតូនឹង	ឥតលាភ
- មានយស	ជាតូនឹង	ឥតយស
- សរសើរ	ជាតូនឹង	និន្ទា
- សុខ	ជាតូនឹង	ទុក្ខ

២៧០. ពស់វែកដំបូកមួយស្រែ

ពស់វែកស្រងៃមួយព្យាម ពស់ស្រងៃអោម បំភ្លេចស

និយមន័យ

ឥទ្ធិពលពិសពស់កំនាចទាំងបីប្រភេទ

អន្តរាធិប្បាយ

ពាក្យនេះ មិនមែនជាពាក្យសុភាសិតទេ ហើយក៏មិនមែនជាពាក្យទំនឹមទំនៀមដែរ គឺជាពាក្យស្លោករបស់ អ្នករកស៊ីចាប់ពស់នៅឃុំម្សាក្រុង ស្រុកស្នោង ខេត្តកំពង់ធំ ដែលតែងតែដំនាលប្រាប់កូនចៅជាយូរមកហើយៗ ដែលយើងមិនគួរខាននឹងលើក យកមកធ្វើអធិប្បាយដែរ ។

❑ ពស់វែកដំបូកមួយស្រែ

បើពស់ប្រភេទនេះចឹកភ្លាម គេអាចដើរបានត្រឹមចម្ងាយប្រហែលមួយស្រែ ប៉ុណ្ណោះ គេនឹងដួលភ្លាម ព្រោះឥទ្ធិពលពិសឡើងដល់កំរិត ។

❑ ពស់វែកស្រងៃមួយព្យាម

ពស់ប្រភេទនេះ រឹតតែមានពិសខ្លាំងក្លាណាស់ទៅទៀត- បើអក្ខត្រូវវាចឹក គេអាចដើរបានតែមួយព្យាម ឬបីបួនជំហានតែប៉ុណ្ណោះ ។ គេនឹងដួលដេកលើឆរណីភ្លាម ព្រោះពិសវារត់សព្វឆ្លុនប្រាណ ។

៣ ពស់វែកនាម ប័កព្រួស

ពស់នេះវឹតតែមានពិសយ៉ាងសាហាវខ្លាំងណាស់ទៅទៀត ។ បើកាលណាវា
ចឹកហើយជនរងគ្រោះមិនពិបាកដើរឆ្ងាយនាំហត់ទេ គឺចឹកប័កដួលព្រួសតែម្តង ។ ពីព្រោះ
វាកើតក្នុងព្រៃនាម ម៉្លោះហើយពិសវាមានឥទ្ធិពល គ្មានអ្វីប្រៀប សូម្បីតែអ្នក
សិក្សាស្រាវជ្រាវអន្តរជាតិក៏ទទួលស្គាល់ថា វាមានពិសខ្លាំងជាងគេទាំងអស់ក្នុងពិភព
លោក ។

ថ្ងៃទី ២៨-១២-០៦



ថ្វីពស់ចឹក

- បើពស់ចឹក ទោះបីប្រភេទណា មានឥទ្ធិពលខ្លាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ ចូរយកលោហិតរដូវនាវី មកលាបពិលើមុខរបួសភ្លាម នឹងបាត់ចុកចាប់ភ្លាម ក្រោកដើរមួយរំពេជភ្លាម ។
- បើគ្មានអាស្រស់ យកអាក្រៀមដែលជាប់នឹងសំលឹអនាម័យផ្សើមទឹកបន្តិច បិទពីលើមុខរបួស ។
- បើប្រថុចប៉េច អាស្រស់ក៏គ្មាន អាក្រៀមក៏គ្មាន លូកនៅ លាបនៅ ។

២៧១. ព្យៀរវិចារបដោយការមិនចងព្យៀរ

និយមន័យ

ការលើកអភ័យ គឺជាកាបញ្ចប់នូវការសងសឹកគ្នា

អត្ថាធិប្បាយ

ព្រះពុទ្ធបរមគ្រូត្រាស់ថា : អក្កោធនេ ជិនេ កោចំ ព្យៀរវិចារបដោយការមិនចងព្យៀរ វិថា ការប្រទូស្តរាយគ្នា បញ្ចប់ដោយការមិនសងសឹកគ្នា ។

ក្នុងន័យនេះ ការព្យាបាទគ្នា, ការសងសឹកគ្នា, ការចងព្យៀរគ្នា គេមិនអាចវិចារប រឺបញ្ចប់ទៅបានដោយយកអំពើទាំងអស់នេះទៅសងវិញនោះទេ ។ ព្រោះមនុស្សបុគ្គលជួន កាលណាមានគេធ្វើអ្វីមិនល្អមកលើខ្លួន ។ គេតែងតបតទៅវិញភ្លាម ។ បើថ្ងៃនេះសងសឹកមិនបាន គេចិញ្ចឹមគំនុំទុកទៅថ្ងៃក្រោយទៀត ។ កាលណាគេសងសឹកបានទើបសប្បាយចិត្ត ។ ប៉ុន្តែភាគីម្ខាងទៀតមិនសប្បាយចិត្តម្តងវិញ ។ ម៉្លោះហើយការសងទៅសងមកគ្មានទីបញ្ចប់ទេ ។

ហេតុនេះ បានជាព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ថា បើចង់បញ្ចប់ព្យៀរ ចូរកុំយកព្យៀរទៅស៊ីសងគ្នា ត្រូវយកខន្តីធម៌ទៅសងទើបចប់ ។

ប៉ុន្តែក្នុងន័យនេះ មិនស៊ីជំរៅទៅដល់សង្គ្រាមរវាងជាតិ ដែលរំលោភឈ្លានពានមកលើបូរណភាពទឹកដី និងអធិបតេយ្យជាតិ រួចយើងដេកស្ងៀមនោះទេ ។

ថ្ងៃទី ២៦-១០-០៦





២៧២. ភូតនៅហោរ ចោរនៅថាង

និយមន័យ

ការទស្សន៍ទាយក្តី ការធ្វើជាងក្តី ពុំត្រឹមត្រូវទាំងអស់ទេ

អក្ខរាធិប្បាយ

☐ ភូតនៅហោរ

"ហោរ" គឺជាអ្នកទស្សន៍ទាយនូវជោគជតារាសីឱ្យមនុស្សប្រុសស្រី ទៅតាមក្បួនតម្រា ដែលកើតឡើងពីកំនត់សំគាល់របស់បុព្វបុរសជំនាន់មុនរួមផ្សំនឹងវោហារសាស្ត្រផង ។ ម៉្លោះហើយគ្មានភស្តុតាងអ្វីយកមកអះអាងថា ត្រឹមត្រូវឥតខ្ចោះនោះទេ ។

ហេតុនេះហើយ បានជាគេឃើញគ្រូហោរពីរនាក់កាន់កូនតែមួយ តែទស្សន៍ទាយខុសគ្នា គឺម្នាក់ទាយត្រូវបានប្រហែល ៦០ភាគរយ, ម្នាក់ទៀតត្រូវបានប្រហែល ៤០ភាគរយប៉ុណ្ណោះ ។

ដូច្នេះហើយបានជាលោកពោលថា ភូតនៅហោរ ។

☐ ចោរនៅថាង

"ចោរ" គឺអ្នកដែលយករបស់គេដោយមិនឱ្យគេដឹង ទោះបន្តិចបន្តួចក៏ដោយ លោកហៅថា "ចោរ" ទាំងអស់ ។ ដូចជា :

- ជាងកាត់ដេរម្នាក់មានគេយកកំណាត់សំពត់ទៅកាត់អារវី ។ លុះកាត់រួច ជាងប្រគល់ឱ្យតែអារវីប៉ុណ្ណោះ ឯកំណាត់នៅសល់បន្តិចបន្តួចនៅលើជាងទាំងអស់ ។
- ជាងធ្វើតុ-ទូម្នាក់មានគេយកកំណាត់ឈើទៅឱ្យធ្វើទូមួយ ។ លុះធ្វើរួច ជាងប្រគល់ឱ្យតែទូប៉ុណ្ណោះ ឯកំណាត់ឈើដែលនៅសល់បន្តិចបន្តួច នៅលើជាងទាំងអស់ ។
- ជាងមានម្នាក់ គេយកមាសឱ្យទៅធ្វើជាខ្សែ-ក ។ លុះធ្វើរួចជាង ប្រគល់ឱ្យតែខ្សែ-កប៉ុណ្ណោះ ។ ឯកំណាត់មាសបន្តិចបន្តួចនៅលើជាងទាំងអស់ ពិតមែន តែជាងឆ្លឹងឱ្យមើលឃើញថាត្រឹមត្រូវហើយក៏ដោយ ។

ថ្ងៃទី ២៦-១០-០៦



ស្តីកណាមិនទាន់ជាប់ផុងម្តង
 សត្វដីរតែងយល់ថា ភក់ខ្សោយ

លី ថៃលី

២៧៣. ភូតច្រើន ច្រើនចាញ់អាត្មា

និយមន័យ

អ្នកភូត-ភរច្រើន តែងអន្តរាយខ្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

ខ្លឹមសារពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ លោកបានប្រាប់ត្រង់ៗតែម្តង ។ ព្រោះមានមនុស្សខ្លះមាននិស្ស័យចូលចិត្តនិយាយភូត-ភរ កុហកធ្វើជាល្បែងកំសាន្តសើចលេងសប្បាយ ។ មនុស្សប្រភេទនេះ ឥតគិតពីផលវិបាកដែល កើតឡើងដោយសារតែសំដីភូតកុហកលេងសើចរបស់ខ្លួនទេ ។

កាលណាមានមហាជនដឹងថា អ្នកនោះជាមនុស្សដែលនិយាយគ្មានបានការ គេក៏ពុំសូវរាប់អានយកជាគ្នាដែរ ។ ព្រោះគេចាត់ទុកជាមនុស្សគ្មានតំលៃ ។

ទីបំផុតមនុស្សនេះ ដើរត្រូវទៅរកគេ ។ ហ្នឹងហើយដែលលោកថា ចាញ់ខ្លួនដោយខ្លួនឯង មិនចាំបាច់អ្នកណាមកផ្តាព្វ់ធ្វើអ្វីផង ។

ម្យ៉ាងទៀតមនុស្សម្នាក់ឈ្មោះ ចូច ថ្ងៃមួយបានស្រែកផ្អើលគេជិតខាងថា លោកអើយជួយផង ចោរលួចម៉ូតូខ្ញុំហើយ ។ លុះដល់អ្នកជិតខាងផ្អើលឈ្លឺឆរមកជួយ ស្រាប់តែមនុស្សកំភូតនេះ សើចកាច់-ក ហើយថា ខ្ញុំនិយាយលេងទេមានចោរ ឯណាឈ្លួចស្តី ។ អ្នកមកជួយត្រលប់ទៅវិញទាំងខឹងសម្បា ។ ថ្ងៃក្រោយមកទៀតមាន ចោរចូលមកលួចត្រីវ៉ាន់មែនទែន ។ ពេលនោះ ទោះបីជនកំភរនេះស្រែកបែកបំពង់-ក ក៏គ្មានអ្នកណាម្នាក់អើតមុខមកជួយដែរ ។

ហ្នឹងហើយ អ្នកភូត-ភរច្រើន ច្រើនចាញ់ខ្លួនឯង ដោយខ្លួនឯង ដូច្នោះឯង ។

ថ្ងៃទី ២៦-១០-០៦

២៧៤. ភ្លើងឆេះពីសំរាម

និយមន័យ

ភ្លើងកំហឹងកើតឡើង សុទ្ធតែផ្ដើមចេញពីរឿងតូចតាច

អត្ថាធិប្បាយ

☛ អត្ថានុរូប

ធម្មតា ភ្លើងដែលឆេះសន្ទោសនៅបំផ្លាញផ្ទះសំបែងអស់រាប់រយខ្នង, បំផ្លាញព្រៃឈើ អស់រាប់សិបហិកតា សុទ្ធតែផ្ដើមចេញពីសំរាមកំទេចកំទីរ មានភ្លើងកន្ទុយហិរជាដើម ។ កាលណាភ្លើងឆេះកាត់បានបន្តិចហើយ ទើបរាលដាលទៅរកទំហំធំតែម្ដង ។

☛ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

រឿងរ៉ាវវិវាទគ្រប់ករណី សុទ្ធតែផ្ដើមឡើងពីរឿងតូចតាចបន្តិចបន្តួចរួចឈាន ទៅដល់ការកាប់សំលាប់គ្នាយ៉ាងសាហាវតែម្ដង ។ ព្រោះម្នាក់ៗសុទ្ធតែកាន់ចិត្តអាត្មា និយមទៅតាមភាវៈមនុស្សបុថុជ្ជន ។ អ្នកខ្លះថា សុខចិត្តចាញ់សុយ កុំឱ្យចាញ់ចិត្ត ។ ដូចជា :

- កូនក្មេងឈ្មោះគ្នា ប្រវាយប្រតប់គ្នាតាមកំលាំងក្មេង ។ រួចរាលដាលដល់ មនុស្សធំ គឺឪពុកម្តាយទាំងសងខាង ។ ទីបំផុតមនុស្សចាស់ប្រហារគ្នាតាមកំលាំងចាស់ ។ បើប៉ះលើមនុស្សអវិជ្ជាទៀត ច្បាស់ជាមានដឹកចូលមន្ទីរពេទ្យមិនខាន ។ ដូចជា :

- ដើមត្នោតមួយដើមដុះត្រង់ព្រំដី ដណ្ដើមគ្នារហូតដល់ឡើងសាលាក្តី ។

- ដំបូលផ្ទះជិតគ្នា ពេលភ្លៀងមកទឹកសាចប៉ះពាល់ដល់អ្នកម្ខាងទៀត ។
ជំលោះ កើតឡើងរហូតដល់ឡើងប៉ុស្តិ៍ប៉ូលិស ។

ថ្ងៃទី ២៦-១០-០៦





២៧៥. មានផ្ទះអត់មនុស្សទេវ

មានផ្លូវអត់មនុស្សដើរ

និយមន័យ

វិនាសកម្ម ក្នុងបរិយាកាសស្រុកកើតសង្គ្រាម រឺមានបដិវត្តន៍ឆ្គួតលីលា

អត្ថាធិប្បាយ

នៅពេលស្រុកមានភាពអសន្តិសុខ ឬស្រុកមានសង្គ្រាម អ្វីៗក៏ត្រូវប្រែប្រួល ទាំងអស់ គឺប្រែប្រួលពីស្រស់បំព្រងមកស្ងួតស្រពោន ។

ដូច្នោះ ពេលស្រុកមានបរិយាកាសដូចខាងលើ មនុស្សម្នាមហាជនតែងកៀស ខ្លួនពីតំបន់អសន្តិសុខ ទៅរកតំបន់មានសុវត្ថិភាព ។ ហេតុនេះផ្ទះសំបែង និងផ្លូវថ្នល់ ត្រូវស្ងាត់ជ្រងំ ព្រោះគ្មានមនុស្សដើរ ។

ម្យ៉ាងទៀត កាលបដិវត្តន៍ឆ្គួតលីលារបស់ខ្មែរក្រហមក្រោមការញាក់បរទេស វាចាប់ព្រះសង្ឃផ្សឹកអស់ស្ងាត់វត្ត ។ វាយកព្រះវិហារធ្វើគុក ធ្វើទ្រុងជ្រូក, សំលាប់ បញ្ជាវិន័យ លើកដំកើងមនុស្សអវិជ្ជា ។ វាដេញប្រជាពលរដ្ឋពីទីក្រុងឱ្យទៅធ្វើស្រែចំការ ចោល ផ្ទះសំបែងទាំងក្រុង, ទាំងស្រុក, ទាំងភូមិស្ងាត់លឿង ។

ករណីបែបនេះហើយបានជាលោកពោលថា មានផ្ទះអត់មនុស្សនៅ ។ ឯផ្លូវ
មិនបាច់និយាយក៏បានដែរ បើមនុស្សត្រូវពួកទមិទ្យតតសាសនាជំនឿសអស់ និងកាប់
សំលាប់គ្មានអាសូរ តើមានមនុស្សឯណាមកដើរទៀត បើគ្រាន់តែផ្អែផ្អា ១ក្បាល ក៏
ត្រូវពួកវាសំលាប់ស៊ីគ្មានសល់ដែរនោះ ។

ថ្ងៃទី ២៧-១០-០៦



២៧៦. មនុស្សល្ងង់កុំប្រើឱ្យនិយាយការ មនុស្សមានប្រាជ្ញាកុំប្រើឱ្យរែកពុន

និយមន័យ

ត្រូវប្រើមនុស្សទៅតាមសមត្ថភាព និងជំនាញ

អត្ថាធិប្បាយ

- មនុស្សល្ងង់កុំប្រើឱ្យនិយាយការ

ការប្រើមនុស្សឱ្យធ្វើអ្វីមួយ ត្រូវមើលសមត្ថភាពសិនដូចជា បើគេយកមនុស្ស មានសមត្ថភាពខាងជាងឈើធ្វើផ្ទះ ទៅឱ្យជួសជុលឡាន, ម៉ូតូ ឬកុំព្យូទ័រ ។ល ។ គឺពុំបានផលឡើយ ។ ឯមនុស្សដែលមិនសូវមានចំនេះដឹង ឬគ្មានជំនាញអ្វីមួយ គេពុំ គួរយកមនុស្សប្រភេទនេះឱ្យទៅនិយាយការអ្វីដែលសំខាន់ ដូចជាចូលទៅនិយាយ ការជាមួយអស់លោកមន្ត្រីតូច-ធំ ឬឡើងទៅថ្លែងការណ៍នៅមុខមីក្រូក្នុងអង្គប្រជុំ ឡើយ ។

- មនុស្សមានប្រាជ្ញាកុំប្រើឱ្យរែកពុន

មនុស្សមានប្រាជ្ញា គឺមនុស្សដែលមានចំនេះដឹងជ្រៅជ្រះ ។ មនុស្សប្រភេទ នេះ ក៏គេមិនគប្បីប្រើឱ្យរែក ពុន លិសែងដែរ ។ គេគួរប្រើទៅតាមសមត្ថភាព រឺ ជំនាញរបស់គេ ។ ព្រោះបើគេប្រើមនុស្សមិនត្រូវសមត្ថភាព គឺ ច្របូកច្របល់គ្នា

ការងារនោះមិនរីកចំរើនទេ ដូចជានៅសម័យវាលពិឃាតខ្មែរក្រហម គេយកបញ្ញវន្ត
ឱ្យរែក, ពុន, លី, សែង និងកាប់ដី យកពួកខ្មោចគ្មានដឹងខ្យល់អីឱ្យធ្វើធំ និងដឹកនាំគេ ។

ទីបំផុត គ្មានរីកចំរើនអ្វីបន្តិចសោះ មានតែការហិនហោចខ្មោចចម្រុះ ។

ថ្ងៃទី ២៦-១០-០៦



* ចូររៀបចំរូប និងអ្នកដែលស្រលាញ់យើង ។
កុំរៀបការនឹងអ្នកដែលយើងស្រលាញ់ ។

២៧៧. ឆ្មៅឃ្មុយកង់រល្ហៅត្បឿតត្បឿត

និយមន័យ

នៅស្ងៀមមិននៅ យករឿងមកដាក់ខ្លួន
អត្ថាធិប្បាយ

☛ **អត្ថានុរូប**

"ផ្អែព្នៅ" មានជំរស្អិតនៅរុំគ្រាប់ ដែលគេប្រើជាការបិទក្រដាសបាន ។ បើ កាលណាគេកាន់ជំរដោយម្រាមពីរ វានឹងតោងស្អិត ។ បើគេយកជំរវាមកត្បឿត ត្បឿត វាធ្វើឱ្យក្បឿកស្អិតជាប់គ្នាពិបាកបង្ហើប និងធ្វើឱ្យរំខានក្នុងការជំរះជំរវា ។

☛ **អត្ថប្បដិរូប**

"ជំរព្នៅ" នៅពេលនេះលោកប្រៀបដូចជារឿងរ៉ាវផ្សេងៗ ដែលនាំមកនូវទុក្ខ ទោសដល់ខ្លួនដោយសារតែ កង្វះខាតការពិចារណាឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។ ដូចជា :

- គេឈ្លោះគ្នាតែគេសោះ មិននៅឱ្យស្ងៀមទេ ខំដើរទៅជួយកាត់ក្តីឱ្យគេ ។ ទីបំផុតបានឡើងសាលាក្តីធ្វើសាក្សីឱ្យគេទៅ ។
- មានមិត្តម្នាក់យកម៉ូតូមកផ្ញើ បីម៉ោងក្រោយមកប៉ូលិសមករឹបអូសយក ម៉ូតូនោះទៅវិញ ។ ព្រោះចោរលួចយកមក បន្ទាប់មកក៏មានបញ្ហានឹងគេទៅ ។
- គ្រួសារមួយ សុំកូនគេយកមកចិញ្ចឹម ។ កូននោះឈឺរហូត អស់ប្រាក់ ព្យាបាលជាច្រើន ។

ករណីអស់នេះហើយដែលលោកពោលថា : "នៅមិននៅ ដើរទៅយក ជំរព្នៅ មកត្បឿតត្បឿត " ។

២៧៨. មីៗកេះឆ្នាំខឆ្នុះ

និយមន័យ

មនុស្សធ្វើប្លកទុយមុយ ច្រើនមានពុតត្បូត
អគ្គាធិប្បាយ

គេមិនអាចវាយតម្លៃមនុស្សត្រឹមតែសំបកក្រៅបានទេ ។ ព្រោះប្លកពា
មនុស្សមានមនោកម្ម, វិធីកម្ម និងកាយកម្មពុំស្របគ្នាទាំងអស់ទេ ។ មនុស្សខ្លះមើល
ឃើញកាយវិការហាក់ដូចពុំសូវសមរម្យបន្តិចមែន តែចិត្តល្អ ។ ខ្លះទៀតធ្វើប្លកពា
សមរម្យគួរឱ្យរាប់អាន តែចិត្តខ្មៅអប្រិយ ។

នៅក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកពោលសង្កត់ទៅលើមនុស្សដែលមានសភាព
ទុយមុយ មីៗខុយទំមិនបក់ ។ មនុស្សបែបនេះ ច្រើនតែជាមនុស្សលាក់ពុតត្បូត
គំនិតខិលខូច ។ កាលណា មានអ្នកភាន់ច្រលំយល់ខុសថាជាមនុស្សមានសីលធម៌
ប្រាកដជាខកចិត្ត ឬខកខ្លួនមិនខាន ។ ដូចជា :

- អ្នកមេម៉ាយម្នាក់ យល់ដោយភាន់ច្រឡំថាជាមនុស្សល្អត្រឹមត្រូវ,
ជាសភាពប្រសូ បានឱ្យផ្ទះស្នាក់មួយយប់ ស្រាប់តែយប់ហ្នឹងខ្មែចទាំងអស់ ។
 - អ្នកខ្លះទុកចិត្តឱ្យនៅផ្ទះស្នាក់ៗជាមួយកូនក្រមុំ មានអីខ្មែចដូចគ្នា ។
- ហេតុនេះហើយបានជាមានពាក្យស្លោកមួយចែងថា :

មីៗធ្វើមុខរាបរមទម្ង កេះកៀវក្រមុំក្នុងទីស្នាក់
ឆ្កាំងបាយកាយយកទៅបាត់ ឆ្កុះឆ្កាយប្រយ័ត្នមនុស្សធុនហ្នឹង ។

២៧៩. មនុស្សគេយកសំដី ដីគេយកភ្នក

និយមន័យ

តំលៃរបស់មនុស្ស និងសត្វ

អត្ថាធិប្បាយ

☛ មនុស្សគេយកសំដី

គោលបំណងរបស់ខ្លឹមសារនេះ លោកមិនសំដៅយកមនុស្សចេះដឹង ឬល្ងង់ ខ្លៅអ្វីទេ គឺលោកយកពាក្យសំដីរបស់មនុស្សដែលប្រកបដោយគតិបណ្ឌិត, និយាយ ពាក្យថ្លៃថ្នូរប្រាកដនិយម មានសច្ចភាពមិនបាត់ដៃជានឹងដៃ ។ ទោះបីមនុស្សនោះ ល្ងង់ខ្លៅក៏ដោយឱ្យតែប្រកាន់ខ្ជាប់នូវពាក្យសំដីរបស់ខ្លួនឱ្យបានប្រាកដប្រជា ក៏លោក ចាត់ទុកថាជាសំដីយកជាការបានដែរ ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើមនុស្សដែលមានចំនេះ ដឹងច្រើន ។ ប៉ុន្តែសំដីនិយាយគ្មានសច្ចភាព បាយបិណ្ឌជាបាយបាត្រលោកថា សំដី នេះគ្មានតំលៃអ្វីបន្តិចទេ ។

☛ ដីគេយកភ្នក

ពាក្យចាស់លោកពោលថា មួយតួខ្លួនដីគ្មានកន្លែងត្រង់ណា មានតំលៃស្មើនឹង ភ្នកវាទេ ។

ដោយសារយ៉ាងនេះហើយ បានជាគេឃើញព្រានប្រមាញ់ដើរស្វែងរកសត្វដីណា ដែលមានភ្នកធំល្អ ។ ព្រោះឈ្នួញហ៊ានឱ្យតំលៃខ្ពស់ណាស់ ដោយសារគេយកទៅ រចនាជាក្បាច់ក្បូរដាក់តាំងលម្អក្នុងគេហដ្ឋានពួកអភិជន ។

អាស្រ័យយ៉ាងនេះហើយ ទើបលោកថា ដីគេយកភ្នក ។

ថ្ងៃទី ២៦-១០-០៦

២៨០. មាន់ពងលើស្រូវ តែទស៊ីស្រូវ

និយមន័យ

កាន់ការងារអ្វី តែងកេងយកផលប្រយោជន៍ពីការងារនោះ

អត្ថាធិប្បាយ

៣ អត្ថានុប

សត្វមាន់តែងពងក្នុងសំបុក តែសំបុកដែលវាចូលចិត្តជាងគេគឺនៅក្នុងដោក ឬក្នុងជង្រុកស្រូវ ។ ព្រោះស្រូវអាចជួយសំរួលក្នុងការភ្ជាស់កូនផង ជួយសំរួលក្នុង ការចិញ្ចឹមជីវិតផង ។

ក្នុងរយៈកាលក្រាបពង ២១ថ្ងៃនេះ វាមិនចុះទៅណាផ្ដេសផ្ដាសទេ ។ ព្រោះដើម្បីបង្កប់កំដៅភ្ជាស់កូន ។ យូរៗវាចុះទៅរកចំនីម្ដង ។ ប៉ុន្តែ បើមានស្រូវ ជាចំនីហើយវាមិនចុះទេ គឺវាស៊ីស្រូវនោះតែម្ដង ។

៣ អត្ថប្បជ្ជិប

"មាន់" លោកប្រៀបដូចមនុស្សខ្លះដែលកាន់ការនៅកន្លែងណាមួយ កាលណាគេ ស្លាបស្ទង់ដឹងក្រលុកក្រលៀត គឺគេដឹងថាគ្រង់ណាអាចទាញយកផលប្រយោជន៍បាន គេក៏បេះបោចកេងយកប្រយោជន៍កន្លែងនោះ ។ ដូចជា :

- អ្នកគ្រប់គ្រងពូជស្រូវរដ្ឋ គេចេះធ្វើបញ្ជីចេញ-ចូល ចុះឡើង-ចុះឡើង គេក៏

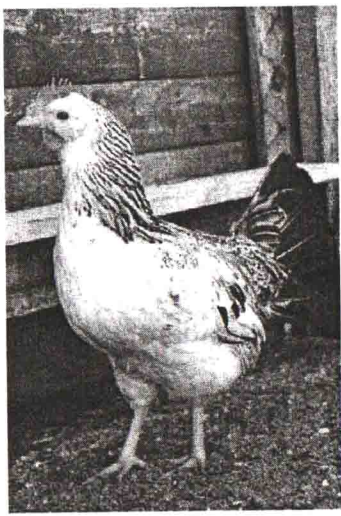
លែលករកកំរៃក្រៅបាន ។

- អ្នកកាន់លុយឥណទានខេត្ត-ក្រុង គេចេះធ្វើបញ្ជីបង្វិលចុះបង្វិលឡើង គេ
ក៏មានជីវភាពធូរធារគ្រាន់បើដែរ ។

- អ្នកកាន់ឃ្នាំងសម្ភារៈកងឯកភាព ។ គេឃើញសម្ភារៈនោះលក់នៅទីផ្សារ
ព្រោងព្រាត ។

ករណីនេះហើយ ដែលលោកថា នៅត្រង់ណាស៊ីត្រង់នោះ ។

ថ្ងៃទី ៣០-១០-០៦



២៨១. មនុស្សឈ្មោះគ្នាមិនគិត

ទេវតិតឯស្តរកំបែកមាត់

និយមន័យ

ត្រូវគិតដោះស្រាយរឿងធំមុនរឿងតូច

អត្ថាធិប្បាយ

▣ **អត្ថានុរូប**

“ស្តរកំបែកមាត់” នៅពេលនេះ លោកទុកដូចជា “ករណី” តូចតាច កំប៉ុកកំប៉ុក ។

ធម្មតាមនុស្សឈ្មោះគ្នា ជូនកាលក៏ងាយដោះស្រាយ ជូនកាលក៏ពិបាកដោះស្រាយ ដូចជាការវិវាទបង្កឱ្យមានរបួសស្នាម ឬដឹកចូលមន្ទីរពេទ្យ ។

ដូចនេះ លោកឱ្យគិតតួរឿងមនុស្សធំៗឈ្មោះគ្នាសិនសឹមទៅគិតរឿងក្មេងៗ ឈ្មោះគ្នា ឬរឿងចោរលួចចេក លួចមាន់ជាក្រោយ ។

▣ **អត្ថប្បដិរូប**

ពំនោលនេះ លោកចង់និយាយពីរឿងរ៉ាវណាដែលស្មុគស្មាញដូចជា ករណី សន្តិសុខសង្គមមានចោរកម្ម ចោរប្លន់, ឃាតកម្ម, ជួញដូរមនុស្ស, ការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ, បញ្ហាសាងសង់មន្ទីរពេទ្យ, សង់សាលារៀន, ស្ថាបនាស្ថាន, ផ្លូវថ្នល់ និងធារាសាស្ត្រ ។ល ។

បញ្ហាអស់ទាំងនេះ អាជ្ញាធរត្រូវតែគិតគូរដោះស្រាយជាមុន ។ ឯរឿងណាដែល អាចពន្យាបានគួរទុកដោះស្រាយទៅថ្ងៃក្រោយដូចជា ជម្លោះប្តឹងផ្តល់គ្នាពីរឿងព្រំ ដីប្រវែងមួយចំអាម, ពីរចំអាម និងដណ្តើមដើមត្នោតមួយដើមនៅត្រង់ព្រំដីជាដើម ។

ថ្ងៃទី ២៨-១២-០៦

២៨២. មុជមិនជ្រៅ ទៅមិនឆ្ងាយ

និយមន័យ

មនុស្សល្ងង់ ប្រាជ្ញាអាប់

អត្ថាធិប្បាយ

មនុស្សដែលមានលក្ខណៈដូចពំនោលថា មុជមិនជ្រៅ ទៅមិនឆ្ងាយនេះច្រើនជាមនុស្សល្ងង់ ។ មនុស្សល្ងង់ប្រភេទនេះ ទោះនឹងធ្វើការងារអ្វីក៏មិនស៊ីជម្រៅដែរ ។ គេធ្វើការងារណាដែលគេបង្គាប់ឱ្យធ្វើ ។ ជួនកាលការងារខ្លះ គេប្រាប់គេពន្យល់ យ៉ាងណាក៏នៅតែធ្វើពុំកើតដែរ ។ ព្រោះគេគ្មានគំនិតចេះត្រិះរិះពិចារណា ជួយច្នៃប្រឌិតផ្សំផងទេ ។

បើត្រូវចេញទៅរកស៊ីនៅឆ្ងាយវិញ គឺគេទៅលែងបានតែម្តង គេសុខចិត្តតែពីនៅខ្លិចខ្លួល-ខ្លិចខ្លួលក្បែរផ្ទះរហូត ។ ប្រសិនបើគេមានប្រពន្ធវិញ គឺគេសុខចិត្តឱ្យប្រពន្ធធ្វើមេបញ្ជាការចុះ ឯខ្លួនគេ គឺជាកូនទាហានដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់ដែលរង់ចាំតែទទួលបញ្ជា ។

មនុស្សប្រភេទនេះ ច្រើនតែជាមនុស្សល្ងង់មានចរិតស្អិតស្អាតដូចសំណាក់ចែងថា ស្អិតស្អាត ។ ប៉ុន្តែ បើបែរជាកាចយង់យ្មងវិញ គឺឆ្កួតសោះតែម្តង ។

ថ្ងៃទី ០១-១០-០៦



២៨៣. មិនជឿពាក្យចាស់ ស្រលះដៃឆេង

និយមន័យ

មនុស្សចាស់ឆ្លងកាត់បទពិសោធន៍ច្រើន

អន្តរាធិប្បាយ

ពាក្យនេះ ជាពាក្យសំរាប់ព្រមានអ្នកណាម្នាក់ធ្វើអ្វីមួយដែលមនុស្សចាស់មើលទៅឃើញថា អាចនឹងមាន ផលវិបាកកើតឡើងដោយប្រការណាមួយ ។

ឧទាហរណ៍ :

យុវជនពីរ-បីនាក់ បបួលគ្នាទៅរកស៊ីរត់ពន្ធប្រេងសាំង ។

ចាស់ៗបានដឹងហើយក៏ឃាត់មិនឱ្យទៅ ។ ប៉ុន្តែក្មេងៗទាំងនោះមិនស្តាប់ទេ ខ្លះគ្មានលុយប្រឹងខ្ចីមិត្តភក្តិ, ខ្លះទៀតខ្វះកកាយពីម៉ែឪ ។ លុះទៅទិញសាំងបានមក នាំគ្នាសប្បាយចិត្តណាស់ ព្រោះគិតថាបានចំណេញគ្រាន់នឹងទិញសៀវភៅរៀន ។ ពេលមកដល់កន្លែងឆែកឆេរ គេចាប់យកអស់ ទោះជាខំអង្វរ-ក គេយ៉ាងណាក៏ដោយ ។

ដូច្នេះ គេមកផ្ទះវិញទាំងហៅហត់ជាពិសេសគេអស់រលីងពីខ្លួន គឺនៅតែបាត់ដៃទេ ។

ចាស់ៗដឹងហើយក៏បន្ទោសថា ហ្នឹងហើយអញថាកុំទៅវាមិនជឿពាក្យចាស់ ឥលូវស្រលះដៃឆេង អីចឹងក៏ស្រួលម្យ៉ាងដែរ វាមិនពិបាកយូរសាំងមកផ្ទះនាំឆ្នង ។

ថ្ងៃទី ០២-១១-០៦



២៨៤. មាត់ចាប មាត់ព្រាប

និយមន័យ

ការនិយាយបន្តគ្នាពីមាត់មួយទៅមាត់មួយ និងគ្មានប្រភពច្បាស់ការណ៍

អន្តរាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ គឺជាពាក្យដែលលោកចង់ពោលថា ព័ត៌មានខ្លះគ្មានប្រភពច្បាស់ការណ៍ទេ ចេះតែព្រួញគ្នាមកក៏មាន ។ គេមិនអាចដឹងបានថាមនុស្សមួយណាឈ្មោះអ្វីនិយាយទេ ។ ដោយមិនច្បាស់ដូច្នោះ គេក៏ទំលាក់ទៅលើមាត់ចាបផង មាត់ព្រាបផងទៅ ។

ម្យ៉ាងទៀតក្នុងន័យនេះដដែល លោកចង់ពោលថាទំរើអាក្រក់ដែលគេប្រឹងលាក់មិនងាយលាក់ជិតទេ ។ ព្រោះមាត់ចាប មាត់ព្រាប ចេះតែនិយាយតៗគ្នាព្រួយណាស់ មិនយូរប៉ុន្មានគង់គេដឹងសុះសាយមិនខាន ។

រឿងខ្សឹប, រឿងសំងាត់ ដែលគេខំលាក់បិទបាំងមនុស្សលោកតែងចង់ដឹង, ចង់ស្តាប់, ចង់ឃើញ និងចង់ស្ទាបណាស់ ។

ដូច្នោះមាត់ចាប មាត់ព្រាប លោកសំដៅយករឿងណាដែលមនុស្សនិយាយតែរកមុខអ្នកនិយាយមួយណា ឱ្យច្បាស់ពិតប្រាកដមិនឃើញ ។

ថ្ងៃទី ០២-១១-០៦



២៨៥. មេម៉ាយកូនមួយដូចគ្រួយលំពស់

និយមន័យ

សោភណភាពអ្នកមេម៉ាយកូនមួយ

អគ្គានិច្ចាយ

“លំពស់” គឺជាឈើតូចមួយប្រភេទ ដើមស្ទើរវល្លិ ស្លឹកស្រួចស្លើង គ្រួយវាប្រើ ជារបាយ ឬអន្ទក់បានឥតមានរសជាតិចត់, លឿងទេ ។

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ ជាពាក្យកំប្លែងសំរាប់និយាយសើចលេងចំអែចំអន់ ឱ្យអ្នកមេម៉ាយកូនមួយដែលមានរូបសម្ផស្សស្រស់ត្រកាល ។

តាមទំលាប់មកគេតែងនិយាយថា ស្រីក្រមុំប្រៀបដូចផ្កាក្រពុំ ឯមេម៉ាយកូន មួយប្រៀបដូចផ្កាកំពុងរីក ។ ម៉្លោះហើយផ្កាក្រពុំនឹងផ្ការីក គេឃើញផ្កាកំពុងរីកស្រស់ ស្អាតជាង និងមានក្លិនពិដោរក្រអូបផង ។ គេថាអ្នកមេម៉ាយកូនមួយកំពុងបែកសាច់ លេចចេញរូបរាងមើលឃើញគួរឱ្យខ្លាញ់ ។ ប៉ុន្តែ លោកដូចជាមិនឃើញសរសើរអ្នក មេម៉ាយកូនពីរផង ប្រហែលជាលោកភ្លេច ឬក៏យល់ថាហួសដេឡើក៏មិនដឹង ។

នេះជាមតិយោបល់ក្នុងនិយមន័យខាងលើ ឯអ្នកមានមតិផ្ទុយស្រេចលើគេចុះ ។

ថ្ងៃទី ០២-១១-០៦



២៨៦. មុននឹងជួយគេ ត្រូវជួយខ្លួនឯងសិន

និយមន័យ

គិតប្រយោជន៍ខ្លួនឯងសិន សឹមគិតប្រយោជន៍គេ

អក្ខរាវិបារាយ

បុរាណាចារ្យបានទូន្មានថា បើអ្នកមានសមាធិចិត្តខ្ពស់ចង់ជួយទុក្ខចុះដល់អ្នកដទៃឱ្យមានបានប្រកបដោយសុភាព ។ អ្នកគប្បីគិតគូរដល់ជីវភាពខ្លួនអ្នកឱ្យបានប្រសើរជាមុនសិន ។ គឺឱ្យមានផ្ទះសំបែងត្រឹមត្រូវ និងផ្គត់ផ្គង់ប្រពន្ធកូនឱ្យមានជីវភាពសមរម្យ សឹមយកកំលាំងកាយ កំលាំងប្រាជ្ញាទៅជួយអ្នកដទៃទើបជាការគួរ ។ ព្រោះ បើខ្លួនឯងបានព្រឹកខ្វះខាត តើមានប្រយោជន៍អ្វីដើរទៅជួយគេ ។

មានបេក្ខជនតំនាងរាស្ត្រខ្លះយោសនាថា ខ្លួនគេសុខចិត្តលះបង់ប្រយោជន៍ខ្លួនដើម្បីទៅបំរើប្រយោជន៍រាស្ត្រ ។ សំដីនេះមានតែមនុស្សអវិជ្ជាទេដែលមានជឿខ្លះ ។ ការណ៍ពិត ជួយខ្លួនឯងម្នាក់មិនបានផង ទំរាំទៅជួយគេជាច្រើននាក់ទៀតនោះ ។

ករណីជួយខ្លួនឯងមុននេះ សូម្បីតែព្រះបរមគ្រូក៏ព្រះអង្គជួយខ្លួនព្រះអង្គមុនដែរ ដូចជាទ្រង់ជួយខ្លួនព្រះអង្គ ឱ្យដល់នូវអនុត្តរសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ គឺត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ចរួចហើយ ទើបព្រះអង្គយាងទៅប្រោសបញ្ជូរក្តីយភិក្ខុជាក្រោយ ។

ថ្ងៃទី ០៣-១១-០៦



២៨៧. មានប្រលាយទើបទឹកវាហូរ មានសំរាមទើបផ្អែវាដុះ

និយមន័យ

មានហេតុ ទើបមានផល

អត្ថាធិប្បាយ

៣ អត្ថានុប្ប

ទឹកហូរពីទីខ្ពស់ទៅកាន់ទីទាបតាមប្រលាយ ឬរងទឹក ។ បើពុំមានចង្កូរ រឺ គន្លងនាំទឹកឱ្យហូរបានទេ ទឹកនឹងដក់នៅមួយកន្លែង ។

ឯផ្អែចូលចិត្តជុះនៅកន្លែងណាដែលមានសំរាម ព្រោះមានកិនសួយ ។ ប៉ុន្តែ ផ្អែឥលូវនេះ ត្រង់ណាក៏ជុះបានដែរ ។

៣ អត្ថប្បដ្ឋិប

ន័យខាងលើនេះ លោកយក ផល ភ្ជាប់ទៅនឹង ហេតុ ព្រោះផលកើតមាន ឡើងក៏អាស្រ័យនឹងហេតុ ។ បើគ្មានហេតុ-ផលក៏គ្មានដែរ ។ ដូចជា :

- គ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ជាហេតុ ។ ដឹកចូលមន្ទីរពេទ្យ ឬចូលប៉ារ៉ាជាផល ។ សំរាម លោកប្រៀបទៅនឹងរឿងអាស្រូវភាស ។ ផ្អែជុះដាក់ គឺសំអប់របស់

មហាជន ។ ដូចជា :

- មន្ត្រីម្នាក់ប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយរមែងទទួលបាននូវការជេរប្រទេចផ្តាសា
ពីសំនាក់មហាជនគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។

- អ្នកអគតិ, អ្នកអយុត្តិធម៌, អ្នកពុករលួយ គឺជាសំរាម ។ កាលណាមាន
ទោសទណ្ឌ, អ្នកតូចតាចតែងចោមរោមនាំគ្នាសាចុ គឺដូចជានាំគ្នាជុះអាចម៍ដាក់ក្បាល
បន្ថែមទៀតដូច្នោះឯង ។

ថ្ងៃទី ០៥-១១-០៦



២៨៨. មានព្រៃកំចាយមានស្រុក

និយមន័យ

អ្នកក្រៅ ឬអ្នកចំនួនថ្មីចូលមកជំនួសអ្នកមូលដ្ឋាន

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យនេះ ពុំមែនជាពាក្យអប់រំ ឬប្រៀនប្រដៅអ្វីទេ គឺជាពាក្យកើតឡើង ដោយក្តីខឹងក្រែវក្រាធរបស់អ្នករងគ្រោះ ។

មានព្រៃលោកប្រៀបទុកដូចអ្នកក្រៅអង្គភាព រឺអ្នកចំនួនថ្មី ឯមានស្រុក លោកប្រៀបដូចអ្នកមូលដ្ឋាន ។ ដូចជា :

- នៅក្នុងអង្គភាពមួយមានអ្នកចំនួនថ្មីផ្លាស់មក ។ អ្នកថ្មីនេះបានខ្សឹបខ្សៀវ រឺនឹងលោកប្រធានឱ្យដកបុគ្គលិកចាស់ម្នាក់ចេញដើម្បីខ្លួនចូលធ្វើការជំនួសវិញ ។
- ប្រធានអង្គភាពរដ្ឋបាលម្នាក់ធ្វើការយូរមកហើយបានត្រូវអ្នកក្រៅអង្គភាព ចូលមកដេញថ្លៃយកតួនាទីប្រធាននេះបាត់ទៅ ។
- អ្នកចំនួនស្រុកម្នាក់បានចូលមកបំបែកបំបាក់អ្នកមូលដ្ឋាន ដើម្បីខ្លួនធ្វើជា អ្នកមុខអ្នកការក្នុងទីនោះ ។

ការដែលលោកប្រៀបធៀបដូចមានព្រៃកំចាយមានស្រុកនេះ សុទ្ធតែចូលមក តាមរយៈមនោសញ្ចេតនាជាបងប្អូន ឬមិត្តភក្តិ ។ ជាពិសេស ចូលតាមផ្លូវងងឹតទើប កំចាយមានស្រុកបាន ។

ការចូលដោយខុសធម្មតានេះហើយ ទើបកើតពាក្យនេះឡើង ។

ថ្ងៃទី ០៦-១១-០៦

២៨៩. មានប្រាក់ទិញយករូបរម្យ

និយមន័យ

ឥទ្ធិពលរបស់ទឹកប្រាក់

អត្ថាធិប្បាយ

នេះមិនមែនជាពាក្យសុភាសិតបុរាណចារ្យ ហើយក៏មិនមែនជាពាក្យទំនិម
ទំនៀមមានយូរហើយនោះដែរ ។ គឺជាពាក្យពំនោលដែលម្នាក់ៗបង្កើតឡើងដោយ
ចាញ់អំនាចទឹកប្រាក់ ។

គោលបំនងអ្នកទាំងអស់គ្នាដែលពោលពាក្យនេះឡើង ក៏ដោយសារតែមាន
ការស្ទើរសរសើរនូវឥទ្ធិពលទឹកប្រាក់ថា ជាអាទិទេពដែលអាចជំបន់រូបរបស់អ្វីៗបាន
សមតាមបំនងប្រាថ្នា ។

ហេតុនេះហើយ បានជាអ្នកទាំងអស់គ្នាពោលពាក្យនេះដូចៗគ្នាគ្រប់មជ្ឈដ្ឋានថា
ឱ្យតែមានលុយយកសងរូបិសាចក្រមុំក៏បានដែរ ។

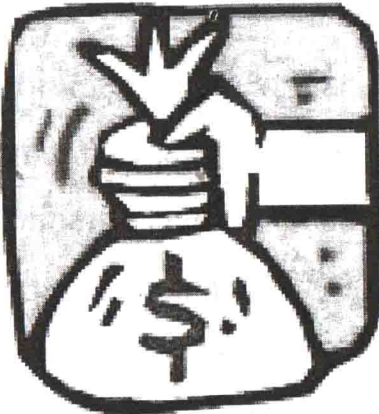
ការណ៍ពិត លុយអាចជួយសំរេចបំនងបានដូចចិត្តពិតប្រាកដមែន ប៉ុន្តែលុយ
មិនអាចទិញទឹកចិត្តស្នេហាបានទេ ។ ដូចជា :

- មហាសេដ្ឋីម្នាក់មានសម្បត្តិមហាសាលអាយុជាង ៨០ឆ្នាំទៅហើយ គាត់ទៅ
យកបរិកញ្ជាអាយុ ១៨ឆ្នាំមកធ្វើប្រពន្ធ ។ នាងនោះសុខចិត្តមកធ្វើជាប្រពន្ធបង្កើត

បានកូនពូនជាចៅមែន ។ ប៉ុន្តែ ទឹកចិត្តស្នេហាទៅលើតានោះគ្មានទេ ។ ហេតុនេះហើយ
បានជានៅពេលសមស្រប នាងចេះតែអភ័យទៅជួបប្រុសស្អាតកំពុងពេញវ័យ
ជាញឹកញាប់ ។

ករណីនេះ បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា លុយ ឬសម្បត្តិមហាសាលពុំប្រាកដថាមាន
សុភមង្គលទាំងអស់ទេ ។

ថ្ងៃទី ០៦-១១-០៦



២៩០. មានដំបៅរួមរោម

និយមន័យ

មនុស្សមានកំហុស តែងហុំព័ទ្ធដោយបញ្ហាចោទ

អត្ថាធិប្បាយ

៣ អត្ថានុរូប

“ដំបៅ” គឺជាស្ថាច់ស្គុយរលួយដែលមាននៅលើសាច់ឈួរបស់មនុស្ស ឬសត្វ ។ កាលណាគោ ឬមនុស្សមានដំបៅតែងផុំក្លិនស្អុយ ។ សំអុយ គឺជាការទាក់ទាញឱ្យរួមមកចោមរោម ។

៣ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

មនុស្ស កាលណាបានប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតលាមកអ្វីមួយហើយ មហាជនតែងនាំគ្នាស្អប់ខ្ពើម ឬនាំគ្នាចោមរោម ចោទកំហុសទំលាក់បន្ថែមជាច្រើនទៀត ។ ដូចជា :

- ចោរដែលសមត្ថកិច្ចចាប់បានពីបទលួច ឬប្លន់ម៉ូតូគេ ។ មហាជនដែលបាត់ម៉ូតូ នាំគ្នាមកចោមរោមចោទ ប្រកាន់ពីលើមួលទោសនេះបន្ថែមទៀត ។
- មន្ត្រីពុករលួយម្នាក់ដែលស៊ីសំនូកគ្មានរើសមុខ តែគ្មាននរណាម្នាក់ហ៊ានចេញមុខប្តឹង ឬតវ៉ាទេ ព្រោះខ្លាចអំនាច ។ ថ្ងៃមួយសមត្ថកិច្ចចាប់បាន រួចបកស្រាយចេញ ។ ពេលនោះ អ្នករងគ្រោះទាំងប៉ុន្មាន នាំគ្នាមកចោមរោមចោទប្រកាន់ត្រួតពីលើ

មូលទោស របស់ជនកំហូចនេះបន្ថែមទៀត ។

ដូច្នេះហើយបានជាលោកថា មនុស្សអាក្រក់ពេលណាមានពិរុទ្ធកម្មដែលលោក
ទុកដូចជាដំបៅស្អុយ តែងមានរុយគឺអ្នករងគ្រោះមកចោមរោមជាច្រើន ដើម្បី
ចោទប្រកាន់បន្ថែមទៀត ។

ថ្ងៃទី ០៦-១១-០៦



២៩១. មានភ្លើង ងើបមានផ្សែង

និយមន័យ

ពាក្យចោមអារ៉ាមភ្ជាប់ទៅនឹងមូលហេតុ

អត្ថាធិប្បាយ

កាលណាមានផ្សែង គឺមានធាតុភ្លើងជាដើមហេតុ ។ ក្នុងន័យនេះ លោកចង់ពោលថា រឿងរ៉ាវអ្វីក៏ដោយ ដែលលេចពួតៗគ្នាពុំទាន់ពិតប្រាកដថាចេញពីប្រភពណា លោកទុកដូចជាផ្សែង ។

គោលបំណងរបស់លោកចង់ពោលថា កាលណាមានពាក្យចោមអារ៉ាម ពិតមែនតែមិនទាន់ច្បាស់ក៏ដោយ ក៏លោកសន្មត់ថាច្បាស់ជាមានមូលហេតុជាដើមភ្លើងមិនខាន ។ ឧទាហរណ៍ :

- មុនឆ្នាំ ៧៥ មានពាក្យចោមអារ៉ាមថា បន្តិចទៀតប្រទេសខ្មែរនឹងក្លាយទៅជាប្រទេសកុំមុយនីស្តហើយ គេលែងចាយលុយហើយ, គ្មានទេព្រះសង្ឃ, គេរៀបការម្តងពី ៥០ទៅ ៦០គូ... ម្នាក់ៗនាំគ្នាសើចហួសចិត្ត គឺមិនជឿទាល់តែសោះ ។

លុះថ្ងៃ ១៧ មេសា សុបិនក្លាយជាការណ៍ពិត ។

- នៅចុងឆ្នាំ ៧៨ មានពាក្យខ្សឹបខ្សៀវថា ខ្មែរយើងជិតរួចផុតពីនរកលោកិយហើយ ។ លុះដល់ថ្ងៃ ៧ មករា ៧៩ ខ្មែរបានរួចផុតពីនរក បីឆ្នាំប្រាំបីខែដប់ប្រាំបួនថ្ងៃ ១២ម៉ោង និងសាមសិបនាទីពីពួកទមិទ្យុតតសាសនាខ្មែរក្រហមមែន ។

ថ្ងៃទី ០៧-១១-០៦

២៩២. មេម៉ាយ ចំណាយពាក្យ

និយមន័យ

ស្ត្រីមេម៉ាយតែងទទួលរងនូវពាក្យលែបខាយពីភេទផ្ទុយ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ លោកពោលចំពោះទៅលើស្ត្រីមេម៉ាយ ។ ព្រោះស្ត្រីមេម៉ាយគឺជាស្ត្រីដែលបើករបាំងមុខរួចហើយ ផ្ទុយពីស្ត្រីក្រមុំដែលនៅមានប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់ការពារ ។

ម្ល៉ោះហើយ ពួកប្រុសៗចាស់ក្មេងតែងហ៊ាននិយាយលេងបែបឡកឡើយញ៉ោះញ៉ោះនាយអាយពុំសូវគិតក្រែងចិត្តប៉ុន្មានទេ ។ បើនាងមេម៉ាយនោះនៅក្មេង ប្រកបដោយសោភណភាពស្រស់បស់ថែមទៀតផងនោះ អន្តិតប្រុសៗវិតតែចែបប្រែលែបខាយនាយអាយមិនចេះចប់ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើនាងមានភាពស្និទ្ធស្នាលនឹងបុរសណាម្នាក់ដោយស្មោះត្រង់ក៏ដោយ រមែងមានពាក្យដៀមដាមរិះគន់ពីមជ្ឈដ្ឋានផ្សេងៗថាអីចេះអីចុះជានិច្ច ។

មួយវិញទៀត បើមានពាក្យផ្តេផ្តាច់អែចំអន់មករកនាងបែបរាងខ្លាំងបន្តិចនាងតែងមានប្រតិកម្មតបវិញខ្លះៗ មិនខាន ។

ការដែលមានពាក្យលែបខាយមកលើនាង និងពាក្យប្រតិកម្មតប វិញនេះហើយដែលលោកថា *មេម៉ាយចំនាយពាក្យ* ។

២៩៣. ម៉ែឪថែកូនដូចចង្វារប្រដេញ កូនថែម៉ែវិញដូចព្រះប្រែក្រោយ

និយមន័យ

ទឹកចិត្តម៉ែឪចិញ្ចឹមកូន និងទឹកចិត្តកូនចិញ្ចឹមម៉ែឪ
អន្តរាធិប្បាយ

- ម៉ែឪថែកូនដូចចង្វារប្រដេញ

“ចង្វារ” គឺជាត្រីតូចៗមានស្រកា ។ បើគេបោះដុំបាយមួយដុំទៅ វាតែងស្ទុះ
របរន់ដើម្បីដណ្តើមគ្នាសុំ ។ ប៉ុន្តែ បើគេធ្វើឱ្យវាផ្អើលតែបន្តិចវាហែលស្ទុះប្រដេញគ្នាយ៉ាង
រញឹករញ្ចឹពពាក់ពពូនគ្នាប្រសេចប្រសាចទៅបាត់អស់ភ្លាមដែរ ។

ត្រង់នេះហើយ ដែលលោកលើកយកមកធ្វើការប្រៀបធៀបដូចមានចែង
ខាងលើថា ឪពុកម្តាយចិញ្ចឹមកូន, ស្រលាញ់កូន និង ថែថ្នាក់ថ្នមកូនប្រៀបដូចត្រី
ចង្វារប្រដេញគ្នា ។

ម្យ៉ាងទៀតបើគាត់មានកូនច្រើនចំនួន ១០នាក់ក៏ដោយក៏គាត់ចិញ្ចឹមរស់ដែរ ។
ព្រោះគាត់យល់ថានេះគឺ ជាកូនឯកជនរបស់គាត់ទាំងពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះ ។

- កូនថែម៉ែវិញដូចព្រះប្រែក្រោយ

“ព្រះប្រែក្រោយ” លោកពោលថាព្រះពុទ្ធបដិមាដែលគេតម្កល់ក្នុងព្រះវិហារក្តី
ក្នុងទីសក្ការៈនានាក្តី គេមិនដែលឃើញព្រះបដិមាទាំងអស់អង្គនោះចេះបែរប្រែ
ក្រោយឡើយ ។

ហេតុនេះហើយទើបលោកយកន័យប្រៀបធៀបថា ពេលកូនថែរក្សា និង ចិញ្ចឹមម៉ែឱ្យវិញបែបរាងតឹងមិនដូចកាលគាត់ចិញ្ចឹម និង ថែរក្សាកូនទេ គឺប្រៀបដូច ព្រះពុទ្ធបដិមាមិនចេះប្រែត្រលប់មកក្រោយដូច្នោះឯង ។

ការណ៍នេះ មកពីគេយល់ថា ខ្លួនគេក៏ជាបចិញ្ចឹមកូនគេដែរ ម្យ៉ាងទៀតគេគិតថា ការណ៍ដែលម៉ែឱ្យចិញ្ចឹមកូន គឺជាភារកិច្ចដែលត្រូវតែចិញ្ចឹមតៗគ្នា អ្នកណាបង្កើតកូនត្រូវ តែចិញ្ចឹមកូនដូច្នោះឯងហើយ គ្មានគុណស្រ័យអ្វីទេ ។

ការណ៍ពិតម្យ៉ាងទៀត មកពីកូនៗទាំងអស់នោះប្រចាំជើងគ្នា ព្រោះគេយល់ ថា មិនមែនម៉ែឱ្យតែម្នាក់អញ្ចូទេ គឺជាម៉ែឱ្យសមូហភាព ។ ត្រង់នេះហើយដែលលោក ថា កូន១០នាក់ចិញ្ចឹមម៉ែឱ្យមិនរស់ទេ ។

ថ្ងៃទី ០៤-១២-០៦

ចៅ នីថា ចូលគេងមន្ទីរពេទ្យចំការចេកក្រុងព្រះសីហនុ

- កាលម៉ែនៅក្រមុំ ដល់ម៉ែមានកូន	ម៉ែខ្មួសអៀនណាស់
- កាលម៉ែនៅក្រមុំ ដល់ម៉ែមានកូន	ម៉ែសើយអាវឱ្យកូនចៅទីណាក់បាន
- កាលម៉ែនៅក្រមុំ ដល់ម៉ែមានកូន	អ្នកណាធ្វើឱ្យប្រឡាក់សំពត់ម៉ែតែបន្តិច ម៉ែខឹងណាស់ កូនជុះដាក់សំពត់ម៉ែ ម៉ែអត់ខឹងទេ ។
	ព្រះវិរិយបណ្ឌិតា ឆ័ង ខាត់

២៩៤. មាសទឹកដប់មិនខ្លាចភ្លើង

និយមន័យ

អំនះអំនាងពីភាពបរិសុទ្ធរបស់ខ្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

៣ អត្ថានុរូប

ការណ៍ដែលលោកពោលថា មាសទឹកដប់មិនខ្លាចភ្លើងនោះ ព្រោះថាមាសដែលមានល្បាយសារធាតុផ្សេងៗ កាលណាត្រូវភ្លើងក្តៅ សារធាតុល្បាយទាំងនោះតែងរត់ចេញពីមាស នាំឱ្យគេដឹងថាមាសនោះមិនសុទ្ធទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើមាសទឹកដប់ពិតប្រាកដវិញ បើគេបញ្ជោះភ្លើងដល់កំរិតប៉ុន្មានអង្សាក៏ដោយក៏មាសទឹកដប់នៅតែទឹកដប់ដដែល ។ ដូច្នេះវាឥតខ្លាចភ្លើងឡើយ ។

៣ អត្ថប្បដិរូប

មនុស្សសុចរិតទៀងត្រង់ពិតប្រាកដប្រព្រឹត្តតែអំពើល្អ គ្មានពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសផ្សេងៗដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់រដ្ឋ រមែងរស់នៅជាសុខស្រួលគ្មានការព្រួយបារម្ភពីសុវត្ថិភាពរបស់ខ្លួនឡើយ ។

មនុស្សបែបនេះ លោកប្រៀបដូចមាសទឹកដប់ ។ ម្យ៉ាងទៀតមនុស្សប្រភេទនេះឥតខ្លាចតុលាការទេ រឿវលែងតែតុលាការពុករលួយ ។

ថ្ងៃទី ០៤-១២-០៦

មន្ទីរពេទ្យចំការចេក, ក្រុងព្រះសីហនុ

២៩៥. មិនទាន់ឃើញភ្លាមរយៈស មិនទាន់ស្រក់ទឹកភ្នែក

និយមន័យ

គ្រោះថ្នាក់មិនទាន់មកដល់ ជនប្រមាទ ឬជនអំនួត តែងមើលងាយ

អត្ថាធិប្បាយ

ចំពោះអ្នកគិតខ្លីមើលមិនឃើញភ្លាម តែងតែមានអំនួតក្នុងក្លាំងពុំខ្លាច រឺ កោតព្យញ្ជីតអ្វីទាំងអស់ ។ មួយថ្ងៃៗគេតែងសំដែង ឬក៏ពាក្រអីតក្រទមឱ្យគេកោតខ្លាចខ្លួនឯងជាអ្នកខ្លាំងប្រចាំប្រវត្តិសាស្ត្រ ។ ដូចពាក្យគេតែងនិយាយថា គ្មានអ្នកណាខ្លាំងជាងអញទេ " ក្រៅពីអញគឺមានតែអញ " ។ ដូចជា :

- អ្នកប្រមឹកម្នាក់ឈ្មោះ ម៉ុក ពេលស្រវឹងគេតែងឡឡាថា គ្មានអាណាខ្លាំង និងធំជាងម៉ុកទេ នៅលើម៉ុកមានតែម៉ុក នៅលើម្នាក់មានតែមេឃ... រួចក៏បង្ករបួសស្នាមដល់អ្នកជិតខាង ។ សមត្ថកិច្ចក៏ចាប់យកទៅព្យាត់គុក ។ លុះឃើញគុកទើបស្រក់ទឹកភ្នែក ។

- អ្នកប្រមឹកម្នាក់ទៀត ទោះបីគេប្រាប់យ៉ាងណាក៏មិនស្តាប់ដែរ ។ ថ្ងៃមួយឈឺខ្លាំងពេទ្យប្រាប់ថា ក្រពះអ្នកឯងខូចអស់ហើយ ហួសសមត្ថភាពពេទ្យព្យាបាលហើយ ចូលព្រលប់ទៅផ្ទះវិញ សូត្រធម៌វិលីកគុណព្រះទៅ ។ ពេលនោះស្រាប់តែគេស្រក់ទឹកភ្នែក តក់... ។

- ពួកស្មារអន្ធពាល នាំគ្នាប្រនាំងរថយន្តកណ្តាលទីក្រុង ។ សមត្ថកិច្ចបាន ចាប់ព្រមានយ៉ាងណាក៏ពួកវាមិនគោរពតាម ។ ពេលមួយវាបើកបុកគល់អំពិលមួយ ដើមធំ គ្រោះថ្នាក់ជាទំងន់ទាំងអស់គ្នា ។ វាស្រែកយំថា ខ្ញុំរាងហើយ ខ្ញុំរាងហើយ ព្រោះវាឃើញ គេសែងក្តារមឈូសគ្រប់ចំនួនគ្នាវា ។

- អ្នកដឹកនាំផ្តាច់ការម្នាក់ប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ ។ ពេល សវនាការកាត់ទោសវា វាធ្វើបូកក្លាហានណាស់ វាទះតុផ្សងផ្សាងចង្អុលមុខមន្ត្រីតុលាការ ។ ពេលតុលាការកាត់ទោសព្យួរ-ក ។ គេនៅតែធ្វើបូកគ្រាន់បើញញឹមចំអក ឱ្យ តុលាការឡើត ។

លុះដល់ថ្ងៃគេអនុវត្តសាលក្រមប្រហារជីវិត ។ គេក៏បណ្តើរវាទៅដល់បង្គោល ឈើឆ្នោកដែលមានខ្សែពួរវិច-ក ។ ស្រាប់តែពេលនោះ មុខវាគ្មានឈាមមួយតំនក់ សោះ ។ វាក៏ស្រក់ទឹកភ្នែកយំ អានិតខ្លួនពេលនោះតែម្តងទៅ ។

ហ្នឹងហើយនាទីចុងក្រោយរបស់អ្នកអំនួត និងអ្នកក្មេងក្មាង ទាល់តែឃើញ ក្តារមឈូសច្រងាងទើបស្រក់ទឹកភ្នែក ។

ថ្ងៃព្យួរ-កសាដាំ ហុស្សេន ថ្ងៃទី ៣០-១២-០៦



២៩៦. ថ្ងៃកាត់ ថ្ងៃកោរ

និយមន័យ

ពេលខ្លះធូរស្រាល ពេលខ្លះធ្ងន់ធ្ងរ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ លោកពោលសំដៅចំពោះតែទៅលើអ្នកជំងឺដែល មានស្ថានភាពសុខភាពពុំប្រក្រតី គឺពុំមានការឡើងទាត់ពិតប្រាកដយ៉ាងណា ។

ពាក្យថា **ថ្ងៃកាត់** លោកនិយាយប្រៀបទៅនឹងសក់ដែលដុះវែងអាចកាត់ឱ្យ ស្អាតបាន គឺមានន័យថាជំងឺនោះ នៅថ្ងៃខ្លះហាក់ដូចជាបានធូរស្រាលគ្រាន់បើ ។ ព្រោះអ្នកជំងឺ អាចក្រោកអង្គុយនិយាយប្រាស្រ័យជាមួយនិងញាតិមិត្តដែលទៅសួរ សុខទុក្ខបាន និងទាររកបបរហូបបានជាដើម ។

ឯពាក្យ **ថ្ងៃកោរ** លោកនិយាយប្រៀបធៀបទៅនឹងសក់ដែល គេកោរអស់ រលីងពីក្បាល គឺមានន័យថា ជំងឺនោះ នៅថ្ងៃខ្លះហាក់ដូចជាធ្ងន់ពាប់ដាបខ្លាំង មិន បើកភ្នែក មិនចង់និយាយស្តីរកអ្នកណា ហុចបាយ-បបរនំចំនីទៅត្រូវតែក្បាល ។ ញាតិមិត្តដែលមកសួរសុខទុក្ខក៏មិននិយាយរកដែរ ។

អាការៈជំងឺបែបខាងលើនេះ លោកថា **ថ្ងៃកាត់ ថ្ងៃកោរ** ។

ថ្ងៃទី ១៥-១២-០៦



២៩៧. មាន់ណាខ្ពត មាន់នោះពង

និយមន័យ

ពាក្យដោះសារការពារខ្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ គឺជាពាក្យសំរាប់និយាយដោះសារដើម្បីគ្រាន់តែជាការបិទបាំង នូវអំពើអាក្រក់របស់ខ្លួនកុំឱ្យខ្មាសគេខ្លាំងពេកប៉ុណ្ណោះ រឺជាពាក្យសំរាប់អ្នកលេងសំដី ។

■ **អត្ថានុរូប**

ធម្មតាមេមាន់ កាលណាពងរួចរាក់ខ្ពតជាសញ្ញាឱ្យដឹងថាវាពងរួចហើយ ។ ឯមាន់ឈ្មោលព្រហើយវាក៏ខ្ពតជួយបន្តឡើងអឹងអាច់ដែរ ដើម្បីជួយអបអរសាទរនឹង មាន់ញីដែលពងរួចហាក់ដូចជាគេសប្បាយរីករាយនឹងការឆ្លងទន្លេរួចរបស់មនុស្សដែរ ។

■ **អត្ថប្បដិរូប**

ខ្លឹមសារន័យខាងលើនេះ លោកចង់ធ្វើការប្រៀបធៀបថា មនុស្សដែល ប្រព្រឹត្តអំពើខុសឆ្គងណាមួយតែងតែព្យាយាមបិទបាំងនូវអំពើអាក្រក់របស់ខ្លួនជានិច្ច ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ គេថែមទាំងរកពាក្យសំរាប់ដោះសារទៀតផង ។ ដូចជាខ្លួនគេស៊ី សំនូក បើមានគេដឹងរួចគេចោទថា អ្នកឯងជាអ្នកពុករលួយស៊ីសំនូក ។ ជនពុក រលួយតែងឆ្លើយជាបន្ទាន់តបទៅគេវិញថា មាន់ណាខ្ពតមាន់នោះពង គឺគេចង់និយាយ ថា អ្នកណានិយាយអ្នកនោះឯងពុករលួយ ។ ប៉ុន្តែ អ្នកចោទឆ្លើយវិញថា មាន់ ឈ្មោលខ្ពតមែន តែឥតពងទេ ។

ថ្ងៃទី ១២-១២-០៦

២៩៨. មេម៉ាយចាយរាង

និយមន័យ

ភាពរូសរាយ និងការតុបតែងខ្លួនរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ

អត្ថាធិប្បាយ

ធម្មតាស្ត្រីមេម៉ាយតែងមានឥរិយាបថផ្ទុយពីស្ត្រីក្រមុំ ។ ស្ត្រីក្រមុំស្ថិតនៅក្នុង ឃ្លាបប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់ និងជាពិសេសគឺនៅក្នុង " វ័យរង់ចាំ " ។ ឯវ័យមេម៉ាយ លែងនៅរង់ចាំទៀតហើយ គឺជាវ័យវ័រពេមើលឱកាសហុចឱ្យ ។ ប្រៀបដូចអ្នកស្នូចត្រី វ័រពេមើលត្រឹមកស៊ីនុយ ។ កាលណាមានត្រឹមកស៊ីនុយ គេវាត់យកភ្លាម ។

ដូច្នេះស្ត្រីមេម៉ាយ ចាស់ទុំពុំសូវប្រកាន់ពីឥរិយាបថប៉ុន្មានទេ ។ គេអាច និយាយលេងសើចជាមួយបុរសប្រភេទណាក៏បាន កុំឱ្យតែហួសព្រំដែនពេក ។

ម្យ៉ាងទៀត សំលៀកបំពាក់, ការតុបតែងខ្លួន គេអាចប្រើពណ៌សំបុរឆើត ឆាយ ឬខើចលើខើចក្រោម បន្តិចក៏គ្មានអ្នកណាវិះគន់ដែរ ។

ឥរិយាបថខាងលើនេះហើយ ដែលអ្នកមាត់ដាច់តែងនិយាយចំអន់ថា មេម៉ាយ ចាយរាង គឺចាយរាងដើម្បីរកណោះណោះគ្រាន់កំដរបរិយាកាសទៀតហើយ ។

ការណ៍ពិត ប្រហែលជាដូចពាក្យគេថាមែនហើយ ។ ព្រោះថាអ្វីក៏ដោយឱ្យ តែសល់ពីគេត្រូវតែផ្សាយពាណិជ្ជកម្មបន្តិចអីចឹងហើយ ។

ផ្ទុយទៅវិញ បើមេម៉ាយហើយកំនាញ់រាងទៀត ជាពិសេសកាចឆ្មាស បន្ថែម ទៀតផងនោះ ច្បាស់ជាចាយមិនដាច់ទេដឹង ? បើដាច់ក៏ចង់ហួសដេឡេ រឺក៏ថយ គុណភាពបន្តិចដែរ ។

២៩៩. មនោវិទ្ធ មិនស្មើមនោចិត្ត

និយមន័យ

ចិត្ត ជាកុសលរបស់មនុស្ស

អន្តរាធិប្បាយ

អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយមានព្រះពុទ្ធជាប្រធានតែងពោលថាចិត្ត(មនោ) គឺជាវត្ថុ
ចម្បងយ៉ាងឯករបស់មនុស្ស ។ ព្រោះថាទំរើអ្វីក៏ដោយទោះឈ្ល ឬអាក្រក់ក្តីសុទ្ធសឹង
សំរេច ឬកើតឡើងអាស្រ័យពីចិត្តជាមេដឹកនាំទាំងអស់ ។ សមដូចព្រះពុទ្ធ គាថា ថា :
“មនោ បុព្វង្គមា ធម្មា, មនោសេដ្ឋិ, មនោមយា”

“ចិត្ត” នៅពេលនេះ លោកសំដៅយកចិត្តជាកុសល ។ មនុស្សមានចិត្តជា
កុសល នេះមានគុណប្រយោជន៍ខ្ពស់ណាស់ ។ ព្រោះគេអាចញ៉ាំងកុសលកម្មឱ្យកើត
ឡើងបាន ដូចជា បំពេញកុសលក្នុងសាសនាមានការធ្វើបុណ្យសុន្ទរ៍ទាន, ចែកអំនោយ
ដោយសុទ្ធចិត្តចំពោះអ្នកទីទ័លក្រពិតប្រាកដ ដោយឥតសំលឹងឃើញផលប្រយោជន៍
ត្រលប់មកវិញទេ ។

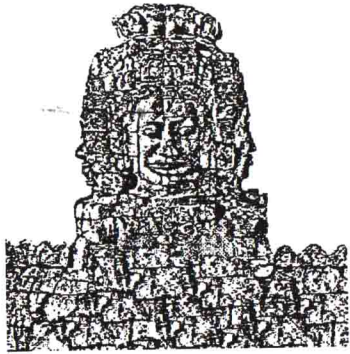
នៅក្នុងសហគមន៍ ទំរើអ្វីដែលជាប្រយោជន៍សាធារណៈមានការកសាងសមិទ្ធិផល
ផ្សេងៗគេតែងមានចិត្តជួយផ្តល់ជាវិភាគទានតាមលទ្ធភាព ។

ម្យ៉ាងទៀត មនុស្សមានចិត្តនេះមិនចេះមើលបំណាំគេទេ បើឃើញគេធ្វើអ្វី

ដែលជាប្រយោជន៍សាធារណៈ តែងលាត់ដៃអាវចូលជួយធ្វើគេជានិច្ចដោយមិនចាំបាច់
ឱ្យគេហៅរកទាន់ទេ ។ និយាយដោយហោចទៅ សូម្បីតែគេឃើញដុំថ្ម ឬសំបកដូង
នៅកណ្តាលផ្លូវក៏គេមិនដើររំលងដែរ គឺគេតែងរើស ឬទាត់ឱ្យទៅខាងដែរ ។

ហ្នឹងហើយជាគុណសម្បត្តិរបស់អ្នកមានចិត្ត ។

មន្ទីរពេទ្យចំការចេក, ក្រុងព្រះសីហនុ ថ្ងៃទី ០៤-១២-០៦



៣០០. មុខផ្អែ ច្រែងជំរៅ

និយមន័យ

ខ្មាសត្រួតលើខ្មាស

អន្តរាធិប្បវាយ

“ច្រែងជំរៅ” គឺជាស្រែដែលនៅទីទំនាបជិតមាត់បឹង ។ ស្រែនេះគេសំរាប់ ព្រោះស្រូវធ្ងន់ដែលមានរយៈកាលពីប្រាំពីរទៅប្រាំបីខែទើបបានច្រូតកាត់ ។

ដូច្នេះ ការណ៍ដែលលោកលើកយកពាក្យនេះមកប្រៀបធៀបនឹងអ្វីដែលនាំ ឱ្យអាប់មុខដូចមុខផ្អែ គឺវាអន់អាប់ពេកទៅហើយ ថែមស្រែជំរៅមួយទៀត ដែលជា ស្រែធ្ងន់ក្របានច្រូត គឺវាអន់ចង់ ថែមមួយកម្រិតទៀត ។ ដូចជា គេដើរទៅជាន់ដុំថ្ម ក្រលាច់ជើងដួលព្រួសនៅមុខមនុស្សម្នា ។ បើគ្រាន់តែដួលអុកក្នុង គេអាចក្រោក ឡើងដើរទៅមុខទៀតធ្វើមិនដឹង ខ្មាសគេល្មមៗទេ ។ ប៉ុន្តែ ចង្រៃចែដន្យអាក្រក់ ថែមទាំងលេចពងទៅទៀត ។ ដូច្នេះគេត្រូវរងនូវភាពអាម៉ាស់ដល់ទៅពីរដង គឺខ្មាស ត្រួតលើខ្មាស ឬខ្មាសគេខ្លាំង ។ ហេតុនេះហើយបានជាលោកថា ខ្មាសគេឡើងស្តឹក មុខ គឺមុខដូចផ្អែ ច្រែងជំរៅអីចឹង ។

ថ្ងៃទី ០៣-០១-០៧



៣០១. មេមិនដែលនៅក្រោមពង

និយមន័យ

មេកោយ មិនចំនុះកូនចៅទេ

អក្ខរាវិរុទ្ធិ

“ មេ ” នៅពេលនេះ លោកសំដៅយកអ្នកដែលអាណាព្យាបាល ឬអ្នកគ្រប់គ្រងលើគេដូចជា : មេបាចាស់-ទុំ, ឪពុកម្តាយ, គ្រូបាអាចារ្យ, ប្រធាន រហូតដល់មេល្បែងស៊ីសង មានមេកាស៊ីណូ, មេអាប៉ោងជាដើម ។

“ ពង ” គឺកូនចៅ វិសហការី ។ ធម្មតាអ្នកជាមេគេ, អ្នកគ្រប់គ្រងគេ, អ្នកអាណាព្យាបាលគេ តែងប្រកាន់ យកនូវសិទ្ធិអំនាច សិទ្ធិសំរេច ឬកលល្បិចជាងកូនចៅជានិច្ច ។ ដូចជា :

- ឪពុកម្តាយ តែងប្រកាន់យកអាទិភាពគ្រប់យ៉ាងលើកូនតូច-ធំ ។
- គ្រូ តែងប្រកាន់យកបុព្វសិទ្ធិធំជាងសិស្ស ។
- ប្រធាន តែងប្រើសិទ្ធិសំរេចកិច្ចការគ្រប់បែបយ៉ាងលើសហការីរបស់ខ្លួន ។
- និយោជក តែងប្រើប្រាស់សិទ្ធិសំរេចលើនិយោជិកជានិច្ច ។
- ផ្តៅកែ តែងប្រើអំនាច សំរេចកិច្ចការគ្រប់យ៉ាងដោយអត្តនោម័ត និងមិនរលបកម្មករទេ ។
- មេល្បែងស៊ីសងគ្រប់យ៉ាង តែងមានល្បិចកិច្ចកលពិសេសលើអ្នកចូលរួមលេងគ្រប់ៗគ្នា ។

ហេតុនេះហើយទើបលោកពោលថា អ្នកលេងល្បែងភ្នាល់ស៊ីសង មិនខុសពីយកលុយទៅឱ្យមេឱ្យកាន់តែមានឡើង ។ ព្រោះមេមិនដែលនៅក្រោមពងទេ ទោះបីមេមានកាយវិការទន់ភ្លន់ក៏ដោយក៏ពុំមែនមានន័យថា មេមកចំនុះ ឬមករលាបកូនចៅដែរ ។

ថ្ងៃទី ០១-១១-០៦

៣០២. មាត់ជាផ្លូវ

និយមន័យ

ការសួររកគោលដៅដែលត្រូវទៅ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ ពុំមានន័យអ្វីវែងឆ្ងាយទេ គឺលោកគ្រាន់តែចង់បញ្ជាក់ប្រាប់ថា សំដីជាប្រធានឯកក្នុងការសាកសួររកនូវអ្វីមួយដែលគេចង់ដឹង, ចង់យល់, ចង់ស្គាល់ និងជាកម្មវត្ថុដែលគេត្រូវទៅរក ដូចជា :

មនុស្សម្នាក់ចង់ទៅរកផ្ទះពូសុខ នៅក្នុងភូមិដែលគេមិនធ្លាប់ស្គាល់ទីកន្លែង ឬផ្ទះសំបែងគាត់សោះ ។ ដូច្នោះដើម្បីបានទៅដល់ផ្ទះគាត់ដែលជាគោលដៅនោះ គេត្រូវសួររកពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ទៀតដែលគេបានជួបជាហូរហែ ។

ទីបំផុត គេក៏បានទៅដល់ផ្ទះពូសុខដូចបំណង ។ ការណ៍នេះហើយបានជាលោកថា មាត់ជាផ្លូវដែលនាំឱ្យទៅដល់ផ្ទះពូសុខបាន ។

ថ្ងៃទី ០៨-០១-០៧



៣០៣. មានកូនក្រមុំមិនាក់ ដូចមានប្រហុកមីពាង

និយមន័យ

ការចោមរោមមើលកូនក្រមុំគេ ដូចរុយរោមប្រហុក

អត្ថាធិប្បាយ

ខ្លឹមសារនៅក្នុងនិយមន័យខាងលើនេះ លោកពុំមែនចង់ប្រៀបធៀបកូនក្រមុំ ទៅនឹងក្លិនប្រហុកនោះទេ គឺលោកចង់ប្រៀបប្រដូចការចោមរោមរបស់សត្វរុយ ។

ក្នុងគ្រួសារមួយដែលមានកូនក្រមុំម្នាក់ មិនសូវមានកំលោះៗចាប់អារម្មណ៍ប៉ុន្មានទេ ។ ព្រោះវាជាការធម្មតា តែបើមានពីរនាក់ធ្វើឱ្យកំលោះៗកន្ត្រាក់អារម្មណ៍ចង់ទៅមើល មុខគ្រាន់បើ ។ ប៉ុន្តែ បើមានដល់ទៅបីនាក់វិញ លោកថាកំលោះៗ ពិតជានៅស្ងៀម មិនកើតឡើយ ។ ព្រោះថា នៅក្នុងគ្រួសារមួយ តែមានរបស់ដែលជាកម្មវត្ថុរបស់ពួក កំលោះៗដល់ទៅបី ។ ម៉្លោះហើយធ្វើឱ្យកំលោះៗទៅអើតងើតមើលជា ហូរហែ ។ ព្រោះគេមើលតែម្តង ចំនេញបានគំហើញដល់ទៅបីកម្មវត្ថុ រឺថាបាញ់ព្រួញ មួយត្រូវបានសត្វបី ។ ដូច្នោះ គ្រួសារនេះមានគេដើរកាត់មុខផ្ទះមិនសូវដាច់ ។ ខ្លះចង់ ឃើញនាងបង, ខ្លះនាងកណ្តាល, ខ្លះនាងពៅ ។ លោកប្រៀបថា ផ្ទះណាមានប្រហុក មួយពាង រុយរោមតិច, បើមានពីរពាង រុយក៏កើនចំនួនទ្វេជាពីរដែរ ប៉ុន្តែបើមាន ដល់ទៅបីពាងវិញ រុយកើនចំនួនកុះករតែម្តង ។

ថ្ងៃទី ២៥-០៤-០៩



៣០៤. ម្នាក់ឯងខឹងទូកពីរ

និយមន័យ

មនុស្សមានមហិច្ឆតាលោភលន់

អត្ថាធិប្បាយ

៣ អត្ថានុរម

ក្នុងដំនើរតែមួយ មនុស្សម្នាក់បានយកទូកពីរមកអែបគ្នា រួចដាក់ជើងម្ខាង នៅលើទូកខាងស្តាំ ជើងម្ខាងទៀតដាក់លើទូកខាងឆ្វេង ។ គេធ្វើដូច្នោះមកពីមាន គំនិតថា បើទូកម្ខាងលិច គេអាងមានទូកម្ខាងទៀត ។ ប៉ុន្តែ គេធ្វើដំនើរទៅមុខក៏ បានដោយលំបាកដែរ ។

៣ អត្ថប្បដ្ឋិរម

ក្នុងខ្លឹមសារខាងលើនេះ លោកចង់ចង្អុលបង្ហាញពីមនុស្សខ្លះ មានចិត្តចង់យក ចំនេញខ្លាំងពេក គឺគេលែងគិតពីបញ្ហាដែលកើតឡើងជាមួយហេតុ ។ គេគិតតែពី ស្វែងរកពិន័យពីរក្នុងពេលតែមួយ ដើម្បីកេងយកប្រយោជន៍ធំដូចជា :

- ស្រ្តីម្នាក់មានសង្សារពិនាក្នុងរយៈកាលជាមួយគ្នា ដោយគេយល់ថា ធ្វើដូច្នោះចំនេញព្រោះបានផលប្រយោជន៍ទាំងសងខាង ។ ម្យ៉ាងទៀតបើម្នាក់បែក ចិត្តក៏នៅមានម្នាក់ទៀតដែរ ។
- អ្នករាជការម្នាក់ ធ្វើគ្រូផង ធ្វើប្តីលិសផង គេបើកប្រាក់ខែទាំងពីរអង្គភាព ។ ទំរើដូចមានក្នុងករណីខាងលើនេះ គេឥតគិតពីផលវិបាកទៅថ្ងៃក្រោយថាជា យ៉ាងណាទេ ។

ថ្ងៃទី ១៩-០៥-០៩

៣០៥. មួយបានទឹក មួយបានគោក

និយមន័យ

ទំរើផ្សងព្រេង ជួនបានផលល្អ ជួនបានផលអាក្រក់

អត្ថាធិប្បាយ

៣ អត្ថានុរូប

ពាក្យទំនឹមទំនៀមក្នុងនិយមន័យខាងលើនេះ លោកលើកយកសំលៅពីរបាន មកប្រៀបធៀប ដែលមានមួយបានមើលទៅសុទ្ធតែទឹករលីងរលោង សឹងតែរកបន្លែ និងសាច់មិនឃើញ ។ ឯមួយបានទៀតមើលទៅមិនឃើញមានទឹកទេ គេឃើញតែ បន្លែ និងសាច់មានសំលៅជាដើម ។

៣ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

ក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកពោលប្រៀបធៀបទៅនឹងទំរើណាដែលមានការ ផ្សងព្រេងព្រមទាំងជឿជាក់ ថាបើធ្វើទៅអាចមានលទ្ធផលពីរផ្ទុយគ្នា គឺបើធ្វើទៅបាន ជោគជ័យ គេទទួលបានផលជាទីគាប់ចិត្ត ។ តែបើគេធ្វើទៅបរាជ័យ គេទទួលបាន អាក្រក់ តួយ៉ាងដូចជា :

- អ្នករកស៊ីរត់ពន្ធសាំង បើគេចាប់មិនបានគ្រាន់បានស៊ីអាចរស់ចិញ្ចឹមប្រពន្ធ, កូនបាន ។ តែបើគេចាប់បានវិញ ប្រហែលនៅសល់តែកូនខោដើរមកផ្ទះ ។

- បេក្ខជនតំណាងរាស្ត្រ ចំនាយធនធានយ៉ាងធំសំបើម ដើម្បីបោះឆ្នោត បើជោគជ័យអាចស្តារសេដ្ឋកិច្ចគ្រួសារបានយ៉ាងឆ្ងាញ់ តែបើបរាជ័យអាចរហេមរហាម ប្តូរតំបន់ស្រុក ឬក៏ប្រពន្ធតំបន់ ។

- អ្នករត់ពន្ធគ្រឿងញៀន បើគេចាប់មិនបានអាចធ្វើសេដ្ឋី តែបើគេចាប់បាន ត្រូវជាប់គុក ឬរត់ទៅនៅបរលោក ។

- អ្នកនយោបាយធ្វើដ្ឋប្រហារ បើជោគជ័យធ្វើទេវតា បើបរាជ័យត្រូវរត់ ចោលស្រុក ឬរត់ទៅនៅស្ថាននរក ។

ទំរើអ្វីដែលផ្សងព្រេងធ្វើហើយមានលទ្ធផលពីររង់ចាំទទួលបែបនេះ ។ លោក ពោលថា មួយបានទឹក មួយបានគោក ។

ថ្ងៃទី ២៤-០៨-០៩



៣០៦. មកអត់គេហៅ ទៅអត់គេរក

និយមន័យ

មនុស្សដែលគេមិនសូវនិយមរាប់អាន

អត្ថាធិប្បាយ

មនុស្សក្នុងនិយមន័យខាងលើនេះ មិនមែនមានន័យថា ជាមនុស្សទន់ខ្សោយ គ្មានចំនេះដឹងនោះទេ ។ លោកសំដៅយកមនុស្សដែលគេមិនសូវនិយមរាប់អាន ។ មនុស្សនេះទោះទៅទីណា ក៏អ្នកផងទាំងពួងមិនសូវចូលចិត្តយកជាមិត្តភក្តិអ្វីដែរ ។ ការណ៍ដែលគេមិនសូវរាប់រក ជួនកាលមកពីភាពជំលើយ ឬភាពក្រអឺតក្រអូមដែលគេហៅថា វាយប្លក់គ្មានអ្នកស្នើក៏មាន ឬជាមនុស្សមិនសូវចុះសំរុងក្នុងសហគមន៍ក៏មាន ។

មនុស្សប្រភេទនេះ ប្រសិនបើមានពិធីបុណ្យសាធារណៈដូចជា បុណ្យផ្កា បុណ្យកងិច្ច វិពិធីប្រជុំផ្សេងៗ បើមនុស្សនេះមកក៏មកទៅ គ្មានអ្នកណាហៅរក, រាក់ទាក់, សួរនាំ រឺយកចិត្តទុកដាក់អ្វីឡើយ ។ រួមសេចក្តីមកថា ចង់មកក៏មកទៅ ចង់ទៅវិញក៏ទៅ-ទៅ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកពោលថា មកអត់គេហៅ ទៅអត់គេរក ។

ថ្ងៃទី ២០-០៥-០៩



៣០៧. មានសត្រូវជាបណ្ឌិត ប្រសើរជាងមានមិត្តល្ងង់ខ្លៅ

និយមន័យ

មនុស្សល្ងង់ឱ្យទោសខ្លាំងជាងមនុស្សចេះដឹង

អត្ថាធិប្បាយ

ព្រះពុទ្ធដីកាទ្រង់ត្រាស់ថា មនុស្សដែលមិនជឿកម្មផលរមែងធ្វើនូវអំពើបាប ដោយមិនព្យាបាលដៃ ។ ឯអ្នកដែលជឿកម្មផល ទោះបីធ្វើអំពើបាបកម្មដូចគ្នា ក៏នៅ មានចិត្តព្យាបាលក្រែងបានម្តងក៏ដល់កម្មព្យាបាលខ្លះៗ ។

ដូច្នោះ សឹងតែជាប្រពៃណីទៅហើយ មនុស្សដែលមានចំនេះដឹងខ្ពស់ ទោះបីជា ខឹងក្រែវក្រោធនឹងអ្នកដែលជាសត្រូវក៏ដោយ ក៏តែងមានស្មារតី និងសតិសម្បជញ្ញៈ ខ្ពស់ដែរ ។ គឺគេចេះគិតពិចារណានូវហេតុផលអាក្រក់ ដែលជាបច្ច័យកើតឡើង ដោយសារទំរើរបស់ខ្លួន ។ ម្យ៉ាងទៀតជនជំពូកនេះ មុននឹងធ្វើនូវកម្មណាមួយ គេតែង ពិចារណាគ្រប់ជ្រុងជ្រោយពីផលដែលត្រូវត្រលប់មកវិញ ។ ម៉្លោះហើយ គេមិនងាយ ប្រព្រឹត្តនូវអំពើណាមួយដែលផ្តេសផ្តាសទេ ។

រីឯមនុស្សអវិជ្ជា គឺមនុស្សល្ងង់ខ្លៅវិញ គេពុំសូវចេះដឹងគិតគូរពិចារណានូវ ហេតុផលល្អ អាក្រក់, គុណ ទោសអ្វីប៉ុន្មានទេ ។ ជួនកាលអំពើអាក្រក់សោះ គេបែរ

ជាយល់ថា ជាអំពើល្អទៅវិញ ។ ម៉្លោះហើយជាញឹកញយ គេតែងយករឿងអាស្រូវ
ផ្សេងៗមកបកស្រាយប្រាប់មិត្ត ។ ដូចជាគេនិយាយថា អ្នកនេះ វិអ្នកនោះ និយាយ
ដើមសំលាញ់ឯង ។ បើមិត្តចិត្តស្រាលក៏ស្ទុះច្រលោតបង្កើតជារឿងធំក៏មាន ។ ជួន
កាលទៀត គេបបួលឱ្យលេងល្បែង, ផឹកស៊ី, រត់ពន្ធន... ដប់ដងម្តែងគង់តែភ្នាត់ខ្លួន
ទៅលេងម្តងមិនខាន ។

ហេតុការណ៍នេះហើយ បានជាអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយមានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន
តែងពោលថា : "អវិជ្ជា គឺជាបូសគល់ នៃបាបធម៌គ្រប់បែបយ៉ាង " ។

ថ្ងៃទី ១៦-០៨-០៩



៣០៨. យុត្តិធម៌ ជាគ្រឹះនៃសាមគ្គីធម៌

និយមន័យ

ភាពសុចរិតត្រឹមត្រូវជាមូលដ្ឋាននៃការរួបរួមគ្នា

អត្ថាធិប្បាយ

ព្រះធម្មធាន ខៀវ ខ្ញុំ ព្រះអង្គមានថេរដីកាជាពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ ឡើង ក្នុងគោលបំណងបញ្ជាក់ប្រាប់ថា **សាមគ្គីធម៌** អាចកើតឡើងបានត្រូវអាស្រ័យ នឹង **យុត្តិធម៌** គឺភាពត្រឹមត្រូវមិនប្រកាន់គ្នាដោយអតតិផ្សេងៗមិនរើសអើង, មិនពុក រលួយ, មិនប្រកាន់បក្សពួក, មិនកេងប្រវ័ញ្ចជាដើម ។

ព្រោះថា ការរួបរួមចងបាច់គ្នា, ការស្រលាញ់រាប់អានគ្នា, ការចងក្រង បង្កើតជាសមាគម, ជាគណបក្សដែលអាចមានជីវិតស្ថិតស្ថេរនៅជាយូរអង្វែងទៅ បាន សុទ្ធតែអាស្រ័យនឹងភាពយុត្តិធម៌ជាបច្ច័យទាំងអស់ ។ បើមានកង្វះខាត ភាពស្មោះត្រង់ និងគ្នាហើយ គឺវាចូលក្នុងការក្បត់ចិត្តគ្នា និងការស៊ីកិបកេងប្រវ័ញ្ច លើគ្នា ។ បើមានការក្បត់ចិត្តគ្នាលែងស្មោះត្រង់នឹងគ្នាហើយ តើមានអ្នកណាគេចង់ ទៅនៅក្នុងចង្កោម, ក្នុងអង្គការ, ក្នុងសមាគម និងក្នុងគណបក្សនេះតទៅទៀតបាន ។

ដូច្នេះ ដើម្បីឱ្យជីវិតក្រុម, សមាគម និងគណបក្សរស់នៅបានយូរ ម្នាក់ៗត្រូវ ប្រកាន់ខ្ជាប់នូវភាពស្មោះត្រង់ សុចរិត និងយុត្តិធម៌ជាមូលដ្ឋាន ។

ថ្ងៃទី ០៩-០១-០៧

៣០៩. យល់ញាតិ ឃ្លាតច្បាប់

និយមន័យ

ការយោគយល់ញាតិសន្តានធ្វើឱ្យប្រាសចាកច្បាប់

អក្ខរាវិរុទ្ធិ

“ ច្បាប់ ” គឺជាបទបញ្ញត្តិដែលអង្គការនីតិបញ្ញត្តិបានអនុម័តរួចហើយ ដើម្បីចាប់បង្ខំឱ្យប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរគ្រប់គ្នា ចាប់តាំងពីថ្នាក់ទាបបំផុតរហូតដល់ថ្នាក់កំពូលបំផុត គោរព ប្រតិបត្តិគ្រប់ៗគ្នា ។

ដូច្នេះ “ ច្បាប់ ” គ្មានមនុស្សខ្មែរណាម្នាក់មានសិទ្ធិប្រកែកតវ៉ា មិនគោរពបានឡើយ ។

ប៉ុន្តែក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកចង់និយាយពីមនោសញ្ចេតនារបស់ មនុស្សប្រព្រឹត្តិ ធ្វើឱ្យមានគំលាតច្បាប់ ។

ឧទាហរណ៍ : នគរបាលចរាចរម្នាក់មានតួនាទីចាំផែកបណ្តុំបើកបរ ។ លុះផែកចំទៅលើបងប្អូន វិញ្ញាតិសន្តានគាត់ដែលគ្មានបណ្តុំបើកបរគាត់មិនពិន័យទេ ។ គាត់គ្រាន់តែដេញទៅឱ្យឆាប់ៗ ។

ការយោគយល់បែបនេះហើយដែលលោកថា យល់ញាតិ ឃ្លាតច្បាប់ ។

ថ្ងៃទី ០៨-០១-០៧



៣១០. យក-កទៅ-លអន្ទាក់

និយមន័យ

ការចង់សាកល្បងនឹងកំហុសផ្លូវច្បាប់

អត្ថាធិប្បាយ

“ អន្ទាក់ ” នៅពេលនេះ គឺជាបទបញ្ញត្តិដែលរដ្ឋបានហាមប្រាម ។ ធម្មតា បទបញ្ញត្តិ កាលណាមានមនុស្សធ្វើអ្វីឱ្យខុសនឹងបទបញ្ញត្តិ អ្នកនោះនឹងត្រូវរងនូវផល វិបាកផ្សេងៗទៅតាមទំរើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះ មានមនុស្សខ្លះមិនមែនមិនដឹងទេ គឺដឹងច្បាស់ថា បើធ្វើ អ្វីឱ្យខុសនឹងផ្លូវច្បាប់ ប្រាកដជាត្រូវទទួលទុក្ខទោសមិនខាន ។ ប៉ុន្តែ មហិច្ឆតាមនុស្ស នៅតែចចេសចង់ធ្វើចង់ប្រព្រឹត្ត ព្រោះគិតថាប្រហែលអាជ្ញាធរមិនដឹងទេ ។

ឧទាហរណ៍ :

- ជនម្នាក់ឈ្មោះ វ៉ែន បានលួចថ្នក់ខ្សែភ្លើងប្រើ ។ ឪពុកម្តាយបានហាម ប្រាមថា : កុំយក-កទៅ-លអន្ទាក់ ប្រយ័ត្នអន្ទាក់វាត់ជាប់-ក ។ ទីបំផុត សមត្ថកិច្ច ចាប់បាន ។ អន្ទាក់វាត់ជាប់-កមែន ។

- នាយតាំ តែងយករបស់គេចេញ បង្កប់ក្នុងបាតទូកសារម៉ារពិស្រុកយូនចូលមក ។ លុះដល់សមត្ថកិច្ច ចាប់បាន ក-ដៃគេត្រូវជាប់អន្ទាក់ គឺខ្មោះមែន ។

ការណ៍ដែលចចេសប្រថុយប្រថានស្មានថាគេមិនដឹងបែបនេះ លោកហៅថា សុទ្ធតែជាល្បែងយក-កទៅ- លអន្ទាក់ទាំងអស់ ។

៣១១. យកមេឃទ្រាប់ក្អិតអង្កុយ

និយមន័យ

មនុស្សកំពូលមហាសែនអួត

អត្ថាធិប្បាយ

មនុស្សខ្លះ និយាយអួតអាងពីសមត្ថភាពខ្លួនថា គ្រាន់បើបែបនេះបែបនោះ ដើម្បីបោកប្រាស់គេយកបាយស៊ី ។ អំនួតនេះនៅគ្រាន់រកលេខដាក់បាន ។

ប៉ុន្តែនៅមានមនុស្សខ្លះទៀតដែលមានជីដូនជីតា ម៉ែឪមាននិស្ស័យកំពូលអួត គឺអួតយកមេឃទ្រាប់ក្អិតអង្កុយ ។ គេអួតសំបើមខ្លាំងណាស់ សូម្បីតែមេឃក៏គេថា យកមកទ្រាប់ក្អិតអង្កុយបណ្តែតអារម្មណ៍បានដែរ ។ ដូចជា :

- មនុស្សម្នាក់ ក្រវក់តែបបរស៊ីសឹងពុំបាន គេហ៊ានអួតថា គេធ្លាប់មានលុយ. ឡាន. វីឡាជាច្រើន តែត្រូវគេយកជាជ័យភណ្ឌអស់ហើយ ។
- កាលពីសង្គមចាស់ មានបុរសម្នាក់ម្តងដើរតូជា ថៅកែត្បូងពេជ្រនៅ ប៉ៃលិន. ម្តងដើរតូជាអធិការប៉ូលិស-ចុងក្រោយដើរតូជាព្រះអង្គម្ចាស់ ។
- នៅទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ៦០ មានអ្នកដឹកនាំប្រទេសស្បែកខ្មៅម្នាក់បានអួតអាងថា ខ្លួនគេ ជាមនុស្សដែលព្រះអាទិទេពដាក់មកឱ្យដឹកនាំប្រទេស ដូច្នេះអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់គេ ។ ជាពិសេសទៅទៀត គេដេកសុទ្ធតែត្រែមាស. មានប្រពន្ធ ដល់ទៅ៧នាក់ ។ នៅចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ៦០ ប្រជាជនក្រោកឡើងតស៊ូវាយរំលំ ជនផ្តាច់ការនេះ ចោលទៅ ។

ថ្ងៃទី ០៩-០១-០៧

៣១២. យីអ៊ិនជាក់ អារក្សជាន់

និយមន័យ

ជោគជតារាសីធ្លាក់ ខ្លោចបិសាចជាន់-កថែម

អត្ថនិយ្យាយ

" យីអ៊ិន " លោកសំដៅយកជោគជតារាសីរបស់មនុស្សម្នាក់ៗ ។

" រាសី " ខ្មែរប្រើសំគាល់ សម្រស់ជីវិត ។

" អារក្ស " ជាឈ្មោះខ្លោចល្បាក់សាដែលខ្មែរ ហៅសំគាល់ឈ្មោះខ្លោចមេមត់ មួយដែលគេជឿថាជាបិសាចដែលថែរក្សាមនុស្សគ្រប់គ្នា ។

កាលណាមានបុគ្គលណាម្នាក់មានវិបត្តិហេតុដោយប្រការណាមួយ គេជឿថា រាសីគេធ្លាក់ចុះហើយ ។ ចំពោះអ្នកដែលមានជំនឿខ្លាំង គេតែងទៅរកគ្រូស្រោចទឹក រំដោះគ្រោះលើករាសីឡើងវិញ ។

នៅក្នុងន័យខាងលើនេះ គេជឿថា រាសីគេធ្លាក់ចុះ ខ្លោចបិសាចដែលថែរក្សា គេក៏មកជាន់-កបន្ថែមមួយត្រួតទៀត ដូចជា :

- បុរសម្នាក់រកស៊ីខាតហើយ ថែមត្រូវគេបោកលុយទៀត ។
- ខ្លះកូន-ចៅឈឺហើយ ថែមចោរលួចបាត់ម៉ូតូទៀត ។
- ខ្លះទៀត មិនបានឡើងបុណ្យសក្តិហើយ ថែមត្រូវគេផ្លាស់ទៅខេត្តឆ្ងាយទៀត ។

ការណ៍ដែលមានបញ្ហាមួយហើយ ថែមមានបញ្ហាមួយទៀតមកត្រួតសង្កត់ ជាន់ពីលើបែបនេះគេថា យីអ៊ិនក៏ធ្លាក់ អារក្សក៏ជាន់ ។

៣១៣. យកអន្ទង់ទៅចំហុននឹងផ្កា

និយមន័យ

យកទៅដាក់ចំកន្លែងឱ្យរស់ជីវិត

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

សត្វអន្ទង់ជាពួកទីយជាតិ រាប់ចូលក្នុងពួកមច្ឆជាតិ វាចូលចិត្តរស់នៅក្នុងភក់ និងដីល្បាប់ណាស់ ។ វាពូកែមុជត្បូលរុករុលក្នុងភក់ ដើម្បីជាជីវិតរស់នៅ ។ បើគេយកវាទៅចំហុននឹងភក់ គឺយកវាទៅជ្រមុជ ក្នុងភក់នោះ គឺដូចជាយកវាទៅឱ្យរស់នៅយ៉ាងសុខស្រួលក្នុងទីសុវត្ថិភាពរបស់វា ។

▣ អត្ថប្បដិរូប

ក្នុងន័យនេះ លោកធ្វើការប្រៀបធៀបទៅនឹងបុគ្គលិកម្នាក់ ដែលត្រូវនាយចៅហ្វាយខឹង ឬស្លាប់ក៏ផ្លាស់ឱ្យទៅនៅតំបន់ឆ្ងាយដាច់ស្រយាល ។ គឺបំណងយកទៅធ្វើទណ្ឌកម្មសមនឹងកំហឹងចិត្តគាត់ ។ ប៉ុន្តែជាច្រៃដន្យល្អកន្លែងថ្មីនោះ ជាទីសុខមនោរម្យដែលអាចឱ្យគេរស់នៅបានសុខស្រួលជាងកន្លែងមុនទៅទៀត ។ តួយ៉ាងដូចជា :

- បុគ្គលិកម្នាក់ដែលនាយចៅហ្វាយពុំសូវចូលចិត្ត ក៏ផ្លាស់ឱ្យទៅនៅតំបន់ព្រៃ ។ បុគ្គលិកនោះក៏កើតគំនិតថ្មី រួចក៏ឆ្លៀតនាយអាយកាប់ឈើល្អៗលក់ ។ មិនយូរប៉ុន្មានគេឃើញជននោះជិះឡាន និងមានជីវភាពប្រសើរជាង មុនឆ្ងាយណាស់ ។

ថ្ងៃទី ២២-០១-០៧

៣១៤. យល់សប្តិក្លាយជាការណ៍ពិត

និយមន័យ

ការស្រមើស្រមៃ ស្រាប់តែសំរេចបានដោយចៃដន្យ

អត្ថាធិប្បាយ

ការយល់សប្តិ វិសុបិន សុទ្ធតែជាភាពស្រមើស្រមៃទាំងអស់ នឹងយកជាការណ៍ពិតពុំបាន ។ ព្រោះភាវៈទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែកើតឡើងដោយមនោគតិរបស់មនុស្សរឺកើតឡើងដោយការកំរើកនៃសរសៃវិញ្ញាណទាំងអស់ ។

ដូចនេះ គេមិនអាចយកជាផ្លូវការបានឡើយ ។ ព្រោះការយល់សប្តិក៏មិនខុសពីការផ្សងព្រេងដែរ ។

ប៉ុន្តែក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកចង់និយាយពីរឿងចៃដន្យថា : ជួនកាលរឿងស្រមើស្រមៃ ឬយល់សប្តិសោះ ស្រាប់តែអាចក្លាយជាការណ៍ពិតបានដែរ ។ ដូចជា :

- បុរសម្នាក់ផ្សងសុំឱ្យត្រូវវឌ្ឍនភាពខ្ពង់ខ្ពស់ ស្រាប់តែចៃដន្យត្រូវវឌ្ឍនភាពអាខ្ពង់ខ្ពស់ដូចបំណងមែន ។

- បុរសម្នាក់ទៀត ដេកយល់សប្តិថាបានជួបបងប្អូន ដែលបែកគ្នាក្នុងសម័យវាលពិឃាត ។ ប្រាំថ្ងៃបន្ទាប់មក ស្រាប់តែបានជួបនឹងបងប្អូនដូចការយល់សប្តិមែន ។

ដូច្នេះ អ្វីដែលជាការស្រមើស្រមៃ ឬការយល់សប្តិសោះ ស្រាប់តែលេចចេញជារូបរាងជាក់ស្តែងមែន នោះលោកថា យល់សប្តិក្លាយជាការណ៍ពិត ។

៣១៥. យកប្រពន្ធស្រុកឆ្ងាយស៊ីឆ្ងាយដែលឆ្ងាយ

និយមន័យ

អ្វីដែលនៅឆ្ងាយ អាចមានការភាន់ច្រឡំ

អត្ថាធិប្បាយ

ខ្លឹមសារនៃពាក្យទំនឹមទំនៀមខាងលើនេះ ចាស់ទុំលើកយកមកប្រាប់កូនចៅ ជំនាន់ក្រោយ-តៗមកថា : បើចង់បានប្រពន្ធខ្យាយកនារីដែលនៅជិតៗ ឬភូមិជិតខាង ផងគ្នាដែលគេអាចស្គាល់ច្បាស់នូវជីវប្រវត្តិពិតប្រាកដថា ល្អ ឬអាក្រក់បាន ។ ព្រោះ តាមប្រពៃណីខ្មែរ គេតែងចង់បាននារីណាដែលមានគុណសម្បុទ្ធខ្ពស់ ប្រកបដោយភាព បរិសុទ្ធ គឺនារីក្រមុំព្រហ្មចារី ។ បើស្រ្តីនោះជាស្រ្តីមេម៉ាយ ឱ្យប្រាកដជាមេម៉ាយពិត មែន ។

នេះគឺជាគោលបំណងរបស់ដួនតាខ្មែរ ។

ប៉ុន្តែតាមន័យខាងលើនេះ គឺលោកចង់និយាយថា បើយកប្រពន្ធស្រុកឆ្ងាយ ដែលគេមិនបានដឹងអំពីសាវតា ជាតិសាសន៍ និងជីវប្រវត្តិច្បាស់លាស់ថា ល្អ ឬអាក្រក់ យ៉ាងណានោះ លោកប្រាប់ថា ប្រយ័ត្នប៉ះចំលើនារីដែលពុំមានភាពបរិសុទ្ធ ដែល លោកទុកដូចជាស៊ីបាយដែលឆ្ងាយ គឺប៉ះលើនារីដែលត្រូវគេ កាត់ខ្សែប្តូរចោលហើយ ។

ថ្ងៃទី ២៣-០១-០៧



៣១៦. យកបន្តាស្រាស់មុខផ្ទះ

និយមន័យ

ពាក្យសំដីគំរាមកំហែងពីជនកំនាច លើជនកំសោយ

អក្ខរាវិរុទ្ធិ

" បន្តា ឬសំរាស់ " ជារបស់សំរាប់ស្រាស់រាំងផ្លូវមិនឱ្យគេចេញចូលបាន ។

បន្តា រឺសំរាស់នៅពេលនេះ លោកសំដៅយកពាក្យសំដីពោរពេញទៅដោយ ឥទ្ធិពលរបស់អ្នកមានអំនាច រឺរបស់ជនពាលកំនាចណាម្នាក់ដែលមានចិត្តគំនិតអាក្រក់ ទៅលើជនកំសោយម្នាក់ណាដែលខ្លួនមានកំហឹងដោយប្រការណាមួយ ។ គួយដឹងដូចជា :

- មន្ត្រីម្នាក់ដែលមានអំនាចខ្លាំងក្លា បានទៅទំនាក់ទំនងនឹងឪពុកម្តាយរបស់ កូនស្រីម្នាក់ដែលមានជីវភាពខ្សត់ខ្សោយ ។ ជាពិសេសមិនមានបុណ្យសក្តិ រឺក៏បុណ្យ សក្តិតូចទាប ដើម្បីយកមកធ្វើជាស្រីកំណាត់ ។ ប៉ុន្តែ ឪពុកម្តាយមិនព្រម មន្ត្រីកំនាច នោះ ក៏បោះពាក្យសំដីថា មិនអីទេ! បើមិនព្រមក៏ហឺចុះ ប៉ុន្តែនាងឯងក៏មិនអាចយក ប្តីបានដែរ ។ បើកាលណាហ៊ានយកប្តី គឺដូចជាហ៊ានយក សេចក្តីស្លាប់ចូលផ្ទះអីចឹង...

ដូច្នេះ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ទោះមានគេមកស្នើដណ្តឹងប៉ុន្មាននាក់ក៏ដោយ ក៏ឪពុកម្តាយមិនហ៊ានឱ្យដែរ ។ ព្រោះគាត់បារម្ភដល់សុវត្ថិភាពក្នុងគ្រួសារដែលនឹងត្រូវ កើតឡើងជាយថាហេតុដោយប្រការណាមួយ ។

ហ្នឹងហើយ សំរាស់ពាក្យសំដីនៃអ្នកមានសក្តានុភាព និងជនអន្ធពាលកំនាច ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៤-០៩

៣១៧. យុវជនរស់ក្នុងក្តីសង្ឃឹម ចាស់រស់ក្នុងក្តីស្រមៃ

និយមន័យ

ការស្រមៃស្រមៃ អ្នកនៅមានអនាគត និង អ្នកអស់អនាគត

អត្ថាធិប្បាយ

☞ យុវជនរស់ក្នុងក្តីសង្ឃឹម

ពាក្យ " យុវជន " សំដៅយកក្មេងប្រុស-ស្រីដែលនៅកំពុងពេញកំលាំង និង ជាពិសេសគឺនៅ " លីវ " ។

យុវជន គឺជាមនុស្សដែលនៅមានអនាគតរឹងឆ្ងាយទៅមុខទៀត ។ បើគេនៅ កំពុងរៀនសូត្រ គេតែងនឹកឃើញអនាគតប្រកបដោយសេចក្តីសង្ឃឹម និងមោទកភាព ។ បានជាគេចេះតែមានសេចក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងមុតមាំយ៉ាងនេះព្រោះអនាគតកាល វិអ្វីដែលជា បំណងរបស់គេមិនទាន់មានមកដល់ ។ ដូច្នោះ អ្វីដែលមិនទាន់មានមកដល់មនុស្ស ចេះតែមានសេចក្តីសង្ឃឹមជានិច្ច ។ ព្រោះគេនៅមិនទាន់ឃើញការណ៍ជាក់ស្តែង ។ សេចក្តី សង្ឃឹមនេះ ប្រៀបដូចអ្នកដែលមានសន្លឹកឆ្នោតមិនទាន់ផ្ទៀង ។

☞ ចាស់រស់ក្នុងក្តីស្រមៃ

ពាក្យថា " ចាស់ " សំដៅយកអ្នកដែលឈប់រៀនហើយ, មានគ្រួសារហើយ, មានការងារធ្វើហើយ, មានអាជីវកម្មហើយ ។ មនុស្សប្រភេទនេះរមែងដឹងខ្លួនថា :

អ្វីដែលគេនឹកសង្ឃឹម និងអ្វីដែលជាបំណងរបស់ខ្លួនទាំងប៉ុន្មានហាក់ដូចជា ត្រូវចប់ ត្រឹមប៉ុណ្ណោះ គឺប្រៀបដូចជាសន្លឹកឆ្នោតរបស់គេបានផ្ទៀងរួចហើយ ។ គ្រប់ការ ស្រមៃស្រមៃទាំងប៉ុន្មានរបស់គេបានមកដល់ទីបញ្ចប់ ។

ប៉ុន្តែ តណ្ហារបស់មនុស្សនៅមិនទាន់ចប់ត្រឹមនេះទេ ។ ដូចជា :

- បើអ្នកធ្វើការរដ្ឋតែងនឹកស្រមៃថា គង់មានថ្ងៃណាមួយគេនឹងបានឡើង បុណ្យសក្តិជាមន្ត្រីថ្នាក់នេះ ថ្នាក់នោះមិនខាន ។

- បើមន្ត្រីចូល់និវត្តន៍ក៏នៅតែនឹកស្រមៃថា គង់មានថ្ងៃណាគេនឹងហៅឱ្យជួយ ធ្វើការជាជំនួយនៅកន្លែងណាមួយ ។

- អ្នកចាស់ជរាខ្លះ បានបង្កើតរឿងប្រឌិតខ្លួនឯងរួចស្រមៃថា ខ្លួនឯងជាអ្នក ដើរតួសំខាន់ក្នុងរឿងរើរវាយនេះ ។

- អ្នកចាស់ជរាខ្លះទៀតនឹកស្រមៃថា គង់មានថ្ងៃណាទេវតានឹងប្រទានឱ្យគេ បានជួបនឹងភព្វព្រេងវាសនា ល្អដូចជាត្រូវឆ្នោតជាដើម ។

ថ្ងៃទី ០១-០៦-០៩



៣១៨. យុត្តិធម៌ទេវឯណា ?

និយមន័យ

ភាពសុក្រិត្យឥតខ្ចោះអាចរកឃើញទេ?

អន្តរាធិប្បាយ

ខ្លឹមសារពាក្យ " ស្លោក = SLOGAN " នេះគេទើបតែឮនៅក្នុងសម័យសម្ភារៈនិយមនេះឯង ។ ពាក្យនេះ គេច្រើននិយាយចំអកឱ្យអ្នកកាត់សេចក្តីណាម្នាក់ដែលគេមិនពេញចិត្ត ។

តុលាការក្នុងលោកធ្វើសវនាការកាត់សេចក្តីសព្វថ្ងៃនេះ គឺកាត់តាមច្បាប់ក្រមរដ្ឋប្បវេណី និងក្រមព្រហ្មទណ្ឌប៉ុណ្ណោះ ។ ដែលថា ឱ្យគេកាត់តាមគតិយុត្តិគឺពុំមានទាល់តែសោះ ។ បើមានកាត់តាមគតិយុត្តិ គឺមានត្រឹមតែលើក្រដាស និងលើបបូរមាត់ប៉ុណ្ណោះឯង ។ ព្រោះច្បាប់សុទ្ធតែចាប់បង្ខំឱ្យភាគីម្ខាងឈ្នះ. ម្ខាងទៀតចាញ់ជាប្រពៃណីទៅហើយ ។ ឧទាហរណ៍ :

- ជីតា និងចៅ មានបង្កែមមួយចាន ។ ជីតាថា តាចាស់ណាស់ហើយ មិនអាចរស់នៅបានយូរប៉ុន្មានទេ ។ ដូច្នេះ បង្កែមនេះត្រូវបានតាហូប នឹងចាំគេសែនឱ្យនៅពេលស្លាប់ដឹងជាដល់ ឬមិនដល់ទេ ។ ឯចៅថា លោកតារស់នៅបានយូរណាស់ហើយ ពិសារក៏បានច្រើនដែរ ។ ចំណែកខ្ញុំ ទើបនឹងរស់បានជាង ១០ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះដឹងជារស់នៅបានហូបយូរដូចលោកតា ឬក៏មិនបានផង ។ ដូច្នេះ ត្រូវបានខ្ញុំហូបទើបជាការគួរ ។

យោបល់ភាគីទាំងពីរនេះសុទ្ធតែសមរម្យ និងប្រកបដោយតក្កភាព(Logique) ទាំងអស់ ។ បើដូច្នោះ តើត្រូវបានអ្នកណាហូបទើបយុត្តិធម៌?

- ឪពុក និងកូនតូច ថ្ងៃមួយកូនទារទិញការ៉េមញ៉ាំ ។ ឪពុកថាញ៉ាំមិនបានទេកូន វានាំឱ្យរាករូស ។ កូនថាថ្ងៃមុន ពេលប៉ាឯងដេកលក់ ខ្ញុំទិញញ៉ាំដល់ទៅពីរដុំម៉ែចក់ មិនរាក ។ ឪពុកថា កាលណោះប៉ាដេកលក់ប៉ាអត់ដឹង ដឹងជាកូនឯងទិញការ៉េមអ្នក ណា ។ កូនថាទិញការ៉េមពូហ្នឹង ។ ឪពុកថា កាលណោះគេធ្វើមានអនាម័យ ។ ថ្ងៃនេះ ប៉ាឃើញរុយរោមច្រើនណាស់ ។ កូនមិនសុខចិត្ត ក៏ប្រើអាវុធពិសេសគឺ "យំរំអុក " ។ ឪពុកក៏ទាញអាវុធពិសេស របស់គាត់ដែរគឺ "រំពាត់ " កូនឃើញរំពាត់ក៏នឹកដល់ " ជំហី = ការឈឺ " ក៏ឈប់យំ និងឈប់បានញ៉ាំដែរ ។

តើយុត្តិធម៌ ត្រូវបានទៅភាគីណា ?

តើក្នុងលោកនេះ គេអាចរកយុត្តិធម៌ឃើញទេ? ។

ថ្ងៃទី ១១-០៩-០៩





៣១៩. រោគអ៊ីមិនស្មើនឹងរោគឃ្នាន

និយមន័យ

គំលានជារោគធំចំបង

អត្ថាធិប្បាយ

ព្រះពុទ្ធដីការបស់ព្រះបរមសាស្ត្រចារ្យ ដែលមានបន្ទូលដូចពំនោលខាងលើនេះ គឺដើម្បីបង្រៀនដល់បរិស័ទទាំងអស់ឱ្យយល់ថា : រោគដែលធំចំបងលើសគេទាំងអស់នោះ គ្មានរោគអ៊ីដែលខ្លាំងមហិមាជាងរោគឃ្នានឡើយ ។ ព្រោះរោគឃ្នាននេះហើយជាប្រភព និងជាមូលហេតុនៃបាបកម្មគ្រប់បែបយ៉ាង ។ ដោយសារមនុស្សគ្រប់រូបសុទ្ធ តែប្រាថ្នាចង់ឱ្យមានជីវិតគង់នៅឱ្យបានយឺនយូរ ។

ដូច្នេះ កាលបើម្នាក់ៗខ្សោះជាតិអាហារហើយ គេនឹងដល់នូវសម្រេកឃ្នាន ។ បើគំលាននេះចេះតែប្រព្រឹត្តទៅយូរនឹងធ្វើឱ្យគេប្រឈមមុខនឹងការបាត់បង់ជីវិត ។ ហេតុនេះ គេត្រូវតែស្តុះស្តាររកច្រក " រស់ " ។ ដើម្បីបានរស់គេត្រូវតែបង្ខំចិត្តហ៊ានប្រព្រឹត្តនូវអំពើបាបកម្មគ្រប់យ៉ាង ។ ដូចជា : ដើរបោកប្រាស់គេ, ដើរលួច ដើរឆក់, ដើរប្លន់សំលាប់គេ, ដើរចាប់ជីវិតគេ សំលាប់គោក្របី មាន់ទា ។ល ។

ម្យ៉ាងទៀត គំលាននេះវាយោងទៅដល់មហិច្ឆតារបស់មនុស្សទៀតផង ដូចជា : ឃ្នានអំនាច, ឃ្នានក្តីឈ្មោះ, ឃ្នានបុណ្យសក្តិ ។ល ។ ដូច្នេះ ដើម្បីរក្សា

អំនាច និងតួនាទីឱ្យបាននៅគង់វង់ គេពុំព្យាបាលប្រើអាជ្ញា និងប្រហារជីវិតអ្នក
ដែលមិនព្រមដង្ហែតាម ឬចូលក្នុងបក្សពួករបស់គេដែរ ។

នេះគឺជាទំនេសន៍របស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់បង្រៀនដល់បរិស័ទគ្រប់គ្នាថា : គ្មានរោគអ្វីកាច
សាហាវជាងសម្រែកឃ្លានរបស់សត្វលោកដែលពោរពេញទៅដោយគណ្ណា នេះទេ ។

ថ្ងៃទី ២៣-០១-០៧



៣២០. រើសដៃ ផ្ទៃផ្អែក

និយមន័យ

ហត្ថកម្ម នាំមកនូវចម្លែក

អក្ខរាធិប្បាយ

ពំនោលនេះ លោកចង់ដឹកនាំឱ្យមនុស្សកុំនៅខ្ជិលទ្រមក់ត្រូវតែឧស្សាហ៍ធ្វើនេះធ្វើនោះ កុំទុកដៃឱ្យនៅស្ងៀមឥតប្រយោជន៍ដែលលោកទុកដូចជារពិសដៃដែរ ។ ដូចជាគេអង្រុក ក៏យកចបទៅកាប់ដីដាំចេកបានពីរ-បី ដើម ។ បន្តិចមកគេទៅកាប់ដីលើកជារងដាំដំឡូង បន្ទាប់មកទៀតគេដើរឆ្កិះកូនល្អុងយកទៅដាំត្រង់កន្លែងណាចន្លោះគួរដាំបាន ។ល ។

មិនយូរប៉ុន្មាន ភ្លេចខ្លួនតែពីរខែកន្លះដំឡូងក៏ឱ្យផលឡើង ។ បន្តមកទៀតល្អុងក៏ចេញផ្កា ឯចេកក៏ទំលាក់ត្រយូងទៀត ។

ពេលបានផល គេបេះយកទៅលក់ឯផ្សារ ។ គេបានកំរៃពីការរើសដៃនេះ គេទិញគ្រឿងបរិភោគ និង ឧបភោគតាមតម្រូវការដែលអាចល្បែងជីពជន្មគេបានដោយសម្មាជីវ៉ា ។

ប៉ុន្តែនៅក្បែរន័យខាងលើនេះដែរ លោកក៏ប្រាប់ដែរថា ប្រយ័ត្នរើសដៃ ផ្ទៃមិនផ្អែកបែរទៅជាប់ខ្លោះ រឺជាប់តុករិញ្ញក៏មានដែរ ។ ដូចជា នៅស្ងៀមមិននៅរើសដៃទៅអូសម្លឹកអត់ប្រាប់ម្ចាស់គេ ។ រើសដៃបែបនេះ លោកថាមិនល្អលេងទេ ។

ថ្ងៃទី ២៤-០១-០៧



៣២១. រកអុសប្រទះឈើងាប់

និយមន័យ

របស់កំពុងរក ស្រាប់តែចែដន្យបានជួបប្រទះ

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

បុរសម្នាក់បរទេះទៅរកអុសនៅក្នុងព្រៃ ដោយមានឧបករណ៍សំរាប់កាប់ ដូចជា កាំបិត, ពូថៅ, រណារ និងខ្សែចង ។

លុះចូលទៅដល់ក្នុងព្រៃ គេពុំបានរុករកយូរពេលពេកទេ ។ គេក៏បានជួប ប្រទះនឹងដើមឈើធំមួយដើម មិនដឹងជាវលំដាប់តាំងពីកាលណាមក ។ គេក៏អារ កាត់-អារកាត់ លើកដាក់រទេះបរត្រលប់មកផ្ទះវិញរួយ ។

▣ អត្ថប្បដិរូប

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ លោកនិយាយប្រៀបពីអ្វីមួយដែលគេកំពុងប៉ងប្រាថ្នា ចង់រកស្រាប់តែចែដន្យគេបានរបស់នោះ ។ ជួនកាលគេបានជួបនឹងរបស់ផ្សេង តែ មានសភាពប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ឬក៏ល្អជាងក៏មាន ។ ដូចជា :

- ជនម្នាក់កំពុងដើររកទិញដី ស្រាប់តែជួបនឹងអ្នកដែលកំពុងចង់លក់ដី និង ផ្ទះ ។
- បុរសពោះម៉ាយម្នាក់កំពុងស្វែងរកប្រពន្ធ ស្រាប់តែជួបនឹងអ្នកមេម៉ាយ

ស្តុកម្នាក់ដែលកំពុងចង់បានប្តីដែរ ។

ការរករបស់អ្វី ស្រាប់តែជួបប្រទះរបស់នោះដូចការប៉ុនប៉ងលោកហៅថា រក
អុស ប្រទះឈើងាប់ ។

ថ្ងៃទី ២៥-០១-០៧



☞ បើលោក-អ្នក ចង់ដឹង "ជោគជតា" របស់ខ្លួនតាមរយៈ
"ថ្ងៃ-ខែ-ឆ្នាំ សាកល្ប" សូមទូរសព្ទទៅខ្ញុំ ។

៣២២. រស់នៅក៏គាប់ ស្លាប់ទៅក៏គួរ

និយមន័យ

មនុស្សដែលអស់សង្ឃឹម និងចុញចប់ក្នុងជីវិត

អត្ថាធិប្បាយ

ជាការណ៍ពិតណាស់ មនុស្សសត្វលោកគ្រប់រូបតែងតែមានចិត្តចង់រស់គ្រប់ៗ គ្នាមិនថាក្មេង ឬចាស់ចំណាស់ណាទេ ។

ប៉ុន្តែ នៅមានមនុស្សមួយពួកទៀតដែលចង់ស្លាប់ ។ មនុស្សពួកនេះតែង ជ្រើសយកការស្លាប់ដោយចង-ក, លេបថ្នាំ, លោតទឹក រឺលោតពីទីខ្ពស់ជាដើម ។

ជាយូរៗ គេបានប្រទះឃើញមនុស្សមួយចំនួនតូច ដែលពុំសូវមានតណ្ហាក្នុង ការរស់ និងការស្លាប់ដែរ ។

ហេតុការណ៍នេះ ដោយសារគេតូចចិត្ត និងវាសនារបស់គេដែលគេចេះតែជួប ប្រទះនូវវិបត្តិផ្សេងៗជាច្រើនផ្ទុះៗក្នុងអាករជីវិត ។ គេក៏ធ្លាប់ជាមនុស្ស លន្លង់ លន្លោច, គេតែងមានអារម្មណ៍ថាខ្លួនគេជាមនុស្សអភព្វធំ ជាងអ្នកណាទាំងអស់ដូចជាៈ ប្រឡងធ្លាក់, បាត់បង់អាជីព, វិបត្តិស្នេហ៍ និងវិបត្តិត្រួសារ រឺកូនចិត្តមិនបានជាដើម ។ អ្នកខ្លះទៀតមានជម្ងឺរ៉ាំរ៉ៃអស់ប្រាក់កាសព្យាបាល ។ កត្តាទាំងអស់នេះហើយបាន ញ៉ាំងឱ្យចិត្តរបស់គេក្លាយទៅជាឧបេក្ខាជន គឺជនដែលមានចិត្តស្នើៗក្នុងការរស់ និងការ ស្លាប់ ។ បានសេចក្តីថា បើរឿងត្រូវរស់ក៏រស់ទៅ, បើរឿងត្រូវស្លាប់ ក៏ស្លាប់ទៅ ។ គឺ គេគ្មានរំភើបក្នុងការរស់ និងគ្មានតក់ស្លុតក្នុងការស្លាប់ប៉ុន្មាន ។ គេបណ្តោយឱ្យជីវិតគេ ប្រព្រឹត្តទៅតាមដំណើរយថាកម្មចុះ ។

ថ្ងៃទី ២៥-០១-០៧

៣២៣. រនាបធាក់ហាក់ធានជួស សំដីហួសជ្រុះអស់មាសប្រាក់

និយមន័យ

សំដីនិយាយជ្រុល មិនអាចលុបចោល រឺកែប្រែបានទេ

អត្ថាធិប្បាយ

រនាបជ្ជះ ឬរនាបត្រៃ បើមានបាក់បែកគេអាចជួសឱ្យឃ្លីវិញបាន ។ ប៉ុន្តែ ក្នុងន័យខាងលើនេះ គឺលោកចង់ពោលពីពាក្យសំដីរបស់មនុស្សដែលនិយាយជ្រុល ហួសទៅហើយ បើមានលើសលោះខុសឆ្គងខ្លាំងអាចចូលដល់ការប្រមាថមើលងាយ គឺប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយសរបស់គេធ្វើឱ្យគេមានប្រតិកម្មខឹងក្រែវក្រោធរហូតដល់មានវិវាទ ឡើងដល់សាលាក្តី ។ ពេលនោះដើម្បីជួសជុលពាក្យសំដីដែលជ្រុសហួស និង ព្យាបាលជំងឺចិត្តឱ្យគេស្ងប់អារម្មណ៍ទៅបានទាល់តែបង់ប្រាក់កាស ។

ម្យ៉ាងទៀត បើគេជ្រុលពាក្យសំដីឱ្យតំលៃរបស់អ្វីមួយដែលគេចង់ទិញហួស ហាងឆេង(តំលៃលើទីផ្សារ) ។ គេមិនអាចកែប្រែក្រលះពាក្យសំដីវិញបានទេ គឺ ចាំបាច់ត្រូវតែបង់ខាតប្រាក់ឱ្យទៅគេ ដើម្បីរក្សាកិត្តិយសពាក្យ ដែលនិយាយ ជ្រុលហួសទៅហើយ ។

ថ្ងៃទី ២៥-០១-០៧

៣២៤. រនេចារក៏កន្លែងណា ខ្មែចស្មៅកន្លែងនោះ

និយមន័យ

មានហេតុត្រង់ណា ត្រង់នោះតែងទទួលផលវិបាក

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

ធម្មតារទេះក៏ដោយ យានយន្តក៏ដោយ បើខូចនៅត្រង់កន្លែងណាកន្លែងនោះ ត្រូវខ្ទេចអស់កូនឈើតូចធំ ដោយសារគេកាប់យកមកអបស្មបរទេះដែលបាក់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ស្មៅកន្លែងនោះក៏ត្រូវទក់ខ្ទេចខ្ទីដោយសារជើងមនុស្សដើរចុះឡើងវិវក់ ដើម្បីធ្វើការជួសជុល ។ បើគេជួសជុលយូរស្មៅត្រូវតែម្តងទៅជាដីមិនខាន ។ បើយាន យន្តត្រូវជាប់ផ្ទុះវិញ គេកាប់កូនឈើក្បែរៗនោះអស់ហើយដើម្បីយកមកគាស់ ឬកល់ឱ្យ យានយន្តបរទៅមុខបាន ។

▣ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

បើមានហេតុការណ៍កើតឡើងនៅកន្លែងណា កន្លែងនោះត្រូវតែទទួលរងនូវ បញ្ហាទៅតាមទំហំហេតុការណ៍ដែលកើតឡើងជាមិនខាន ។ ឧទាហរណ៍ :

- ព្រឹកមួយ នៅក្នុងបរិវេណផ្ទះពូសេក មានសាគសពបុរសម្នាក់មិនស្គាល់ អត្តសញ្ញាណ ។ សមត្ថកិច្ចបានកោះហៅពូសេកទៅសាកសួរព័ត៌មានម្តង ហើយម្តង

ទៀត ដែលជាហេតុនាំឱ្យគាត់ខាតបង់ពេលវេលា និងប្រាក់កាសធ្វើដំណើរចុះឡើង
តែតាមការណ៍ពិតគាត់ឥតដឹងអីសោះ ។

- មានមនុស្សឈ្មោះគ្នានៅចំមុខផ្ទះពូសៅ ដែលបានបង្កឱ្យមានរបួសស្នាម
យ៉ាងធ្ងន់ ។ ពូសៅ ត្រូវសមត្ថកិច្ចហៅទៅបំភ្លឺក្នុងករណីនេះជាញឹកញាប់ ធ្វើឱ្យរំខាន
ដល់ការរស់នៅរបស់គាត់ ។

ថ្ងៃទី ២៦-០១-០៧



👉 ព្រះសង្ឃគ្មានវិន័យ មិនល្អ គ្រូបាស្ត្រគ្មានរបរ មិនថ្លៃថ្នូរ
ប៊ុត - សារ៉ង្ស

៣២៥. រងថ្មបាក់

និយមន័យ

ទទួលរងនូវផលវិបាកជំនួសគេ

អត្ថានិច្ចប្បាយ

ពាក្យថា **រងថ្មបាក់** គឺជាការប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្វីដែលត្រូវទទួលរងធ្វើជំនួសគេ ។ ឯផលវិបាកដែលធ្លាក់មកលើខ្លួននេះ គឺជាបន្ទុកមួយច្រៀសមិនរួច ទោះបីខ្លួនគ្មានការពាក់ព័ន្ធពីមុនមកក៏ដោយ ។ ដូចជា :

- ប្រធានអង្គភាពម្នាក់ផ្លាស់ចេញ ប្រធានថ្មីចូលមកកាន់ការបន្ត ។ ពេលគាត់ចូលមកទទួលការងាររួចហើយ ទើបបានដឹងថា អង្គភាពនេះជំពាក់បំនុលគេជាច្រើន ។ គាត់ក៏ខំប្រឹងរកលុយមកដោះបំនុលគេតាមដំនើរ ។

- ពូជនីតរៀបការនឹងអ្នកមេម៉ាយកូនបី ។ គាត់ត្រូវមានភារកិច្ចចិញ្ចឹមកូនមុនឱ្យរស់រានជាចំបាច់ ទោះគាត់មិនចង់ក៏ដោយ ក៏ត្រូវតែទទួលរកជំនួសគេដែរ ។

ការដែលទទួលរងនូវផលវិបាកដែលអ្នកមុនបន្សល់ទុកមកដូចមានករណីខាងលើនេះ លោកហៅថា *ការទទួលរងថ្មបាក់* ។

សុដានី ចេញពីមន្ទីរពេទ្យ ថ្ងៃទី ២៦-០១-០៧



៣២៦. រូងមួយ គ្មានខ្លាឈ្មោលពីរទេ

និយមន័យ

អ្នកខ្លាំង មិនអាចនៅជាមួយគ្នាបានទេ

អត្ថាធិប្បាយ

■ អត្ថានុរូប

នៅក្នុងរូងភ្នំមួយ គេមិនដែលឃើញមានខ្លាឈ្មោលពីរទេ ។ ខ្លាឈ្មោល ក៏មិនខុសពីសត្វឈ្មោលឯទៀតៗដែរ តែងតែដណ្តើមអំនាចគ្នាគ្រប់គ្រង ។ វាតែងវាយប្រហារគ្នារហូតទាល់តែមានអ្នកចាញ់ និងអ្នកឈ្នះ ។ អ្នកចាញ់ត្រូវបោះបង់ទឹកនៃងដែលធ្លាប់រស់នៅ ទៅរកទឹកនៃងថ្មីទៀត ។ ឯអ្នកឈ្នះត្រូវឡើងគ្រប់គ្រង ។

■ អត្ថប្បដិរូប

ខ្លាឈ្មោល លោកប្រៀបប្រដូចនាយកដឹកនាំ, ប្រធានសហគមន៍, ប្រធានអង្គភាព ។ល ។ ដែលមាន របស្សនាមថា " បុរសខ្លាំង " ។ ធម្មតាបុរសខ្លាំង មិនអាចនៅក្នុងច្រូងមួយ រឺក្នុងភូមិមួយពីរនាក់បានទេ ។ ប្រសិនបើនៅជាមួយគ្នាដោយចៃដន្យដូចជា : សហនាយក, សហប្រធាន, សហរដ្ឋមន្ត្រីជាដើមនោះ តោងមានម្នាក់រលបម្នាក់ ។ បើពុំដូច្នោះទេប្រាកដជាមានការប្រទាំងប្រទើសប្រទូស្តវាយគ្នាពុំបានសុខឡើយ ។ ទីបំផុតឈានទៅដល់ការវាយប្រហារគ្នាឱ្យបាក់ភាគីណាមួយមិនខាន ។

ម្យ៉ាងទៀត សូម្បីតែនៅក្នុងភូមិជាមួយគ្នា នៅផ្ទះដោយឡែកពីគ្នាសោះ ក៏ត្រូវតែកាច់បំបាក់ម្ខាងៗដែរ ។ ដូចជា :

- នៅក្នុងអំឡុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ៥០ នៅភូមិព្រែកអំបិល មានបុរសខ្លាំងពីរនាក់ ។ ម្នាក់នៅខាងជើង ម្នាក់នៅខាងត្បូង ។ អ្នកខ្លាំងទាំងពីរនាក់នេះ ចេះតែសន្តិដាក់គ្នា ជាប់ជានិច្ច ។ យប់មួយប្រមាណជាម៉ោងប្រាំបី, អ្នកខ្លាំងខាងជើង អង្គុយក្បែរមាត់ ទ្វារផ្ទះខ្លួន (ផ្ទះក្រាលរនាបឬស្សី) ។ អ្នកខ្លាំងខាងត្បូងមកលបចូលក្រោមផ្ទះយក កាំបិតបន្ទោះបុករន្ធកូន តែមិនចំល្លត្រាន់តែជ្រិះ ។ មនុស្សម្នាផ្អើលឈូឆរ ឯជនល្មើស រត់គេចខ្លួនមួយភ្លែត ក៏ត្រលប់មកធ្វើជាជួយឈឺឆាលវិញ ដោយទោរកពន្លៃមកបុក បំពោករុំមុខរបួស និងជួយព្យាបាលរហូតជា ។

អ្នកខ្លាំងជើងភូមិមិនដឹងការណ៍ពិត ក៏សំរបខ្លួនរលាបអ្នកត្បូងដោយគិតថា គេ មានគុណ ។

ក្នុងន័យអ្នកខ្លាំងពីរនាក់ក្នុងចង្កោមជាមួយគ្នា សូម្បីតែប្តីប្រពន្ធក៏តោងមានម្នាក់ រលាបម្នាក់ទើបបានសុខ ។ បើគេដណ្តើមគ្នាធំតែរៀងខ្លួន ប្រាកដជាពុំបានសុខទេ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកពោលថា *មិនអាចមានខ្លាឈ្មោលពីរក្នុងរូងតែ មួយឡើយ* ។

ថ្ងៃទី ២៧-០១-០៧

រដ្ឋដេព្យូចិន ចិនដេព្យូខ្មែរ ខ្មែរដេព្យូខ្មោច ។ ឥសូរ ខ្មែរគ្មានខ្មោចដេព្យូ ក៏ដេព្យូខ្លួនឯងឱ្យទៅជាខ្មោច ។
ល.ថ.ល

៣២៧. រលកក្រោយរុញច្រានរលកមុខ

និយមន័យ

អ្នកថ្មីចូលមកជំនួស ហាក់ដូចជារុញច្រានអ្នកចាស់

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

ភាពចន្លោះប្រហោងនៃលំហមេឃ ធ្វើឱ្យមានបន្ទាត់ទិសវិទ្យាកាស រួចក៏បង្កើតឱ្យបានជាចរន្តខ្យល់ឡើង ។ ចរន្តខ្យល់ក៏បណ្តាលឱ្យមានកំលាំងសម្ពាធរុញច្រានវត្ថុនានាឱ្យប្តើងរលំទៅបាន ។

ដូច្នេះ ទឹកដែលនៅក្រោមអំនាចសម្ពាធខ្យល់ដែរនោះក៏កំរើកំរំពើកឡើងបង្កើតបានជារលកតូច-ធំ ។ រលករលេញប្រដេញគ្នាពេញផ្ទៃផលសា រហូតដល់មាត់ច្រាំង ឬមាត់ឆ្នេរសមុទ្រ ។

▣ អត្ថប្បវិរុប

អ្នកក្រោយឡើងមកគ្រប់គ្រង រឺទទួលតួនាទីជំនួសអ្នកមុនហាក់ដូចជារុញច្រានអ្នកមុនឱ្យឃ្នាតចេញ រឺឱ្យឆាប់ដល់ទីបញ្ចប់ ។ ដូចជា :

- អ្នកធ្វើការក្រោមចេះតែឡើងបុណ្យសក្តិបន្តគ្នាមក ហាក់ដូចជារុញច្រានអ្នកមុនបន្តគ្នារហូតដល់ទីចប់ ។
- កូនចេះតែធំឡើង ម៉ែឪចេះតែចាស់ទៅ ។ ទីបំផុតកូនក៏ឡើងមកគ្រប់គ្រងគ្រួសារជំនួសម៉ែឪ ហាក់ដូចជារុញច្រានគាត់ចេញដែរ ។

ថ្ងៃទី ២៨-០១-០៧





៣២៨. លួចគេធ្លាប់ដៃ ដេកថ្ងៃធ្លាប់ភ្នែក

និយមន័យ

ទំលាប់មិនល្អ និងទំលាប់ឥតប្រយោជន៍

អត្ថាធិប្បាយ

ទំនឹមទំនៀមនេះ មានពីរឃ្លា តែមានខ្លឹមសារប្រហាក់ប្រហែលគ្នា ។ គ្រាន់តែ មានន័យថា មួយទំលាប់អាក្រក់ និងខុសច្បាប់, ទំលាប់មួយទៀតមិនខុសច្បាប់ តែឥតប្រយោជន៍ ។

- **លួចគេធ្លាប់ដៃ**

ក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកនិយាយពីទំលាប់អាក្រក់ គឺទំលាប់លួច ។ ដំបូងឡើង គេរៀនលួចលុយបងប្អូនឯងសិន រួចឈានទៅលួចលុយឪពុកម្តាយទៀត ។ ដល់ ក្រោយមក គេប្រយ័ត្នគ្រប់គ្នាទៅលួចលែងបាន តែដៃធ្លាប់លួចទៅហើយ បើមិនបាន លួចគឺនៅមិនសុខ ។ ដូច្នេះ គេក៏ឈានទៅលួចអ្នកក្រៅផ្ទះ ។

- **ដេកថ្ងៃធ្លាប់ភ្នែក**

ពេលបាយថ្ងៃត្រង់ គេសំរាកបន្តិចដើម្បីឱ្យអាហាររលាយបានល្អ ។ ប៉ុន្តែ មាន មនុស្សមួយចំនួនពេលសំរាកឱ្យស្រែកបាយនោះក៏លង់លក់ទៅ ។ លុះយូរៗទៅ ក៏ក្លាយ

ជាទំលាប់ខានដេកថ្ងៃមិនបាន បើខានគេថាលឺក្បាល, មិនស្រួលខ្លួន ។

ទំលាប់ទាំងពីរនេះ លោកមិនចង់ឱ្យធ្លាប់ទេ ព្រោះវានាំឱ្យខូចកិរិយាមារយាទ និងខាតការងារ ។

ថ្ងៃទី ០៤-០២-០៧



ពិសេស : ពាក្យពិសេស និយាយបានតែម្តងទេ, បើនិយាយចាប់ពីពីរដង លែងពិសេសហើយ ។

ឆេត្នាញ + **ខំរាម** : ពាក្យនេះ សំរាប់យើង និយាយទៅរកគេ, បើនិយាយឱ្យគេមករកយើង គឺជាការមើលងាយគេ ។

៣២៩. លួចគេបានវាគ្រាន់ បើគេទាន់វាក្រែល

និយមន័យ

លទ្ធផលនៃជនលួច

អក្ខរាវិរុទ្ធិ

ខ្លឹមសារ លួចគេបានវាគ្រាន់នេះ ពុំមែនមានន័យថាលោកលើកទឹកចិត្តអ្នកលួចបានថាគ្រាន់បើ វិល្លប្រសើរនោះទេ គឺលោកចង់និយាយពីការរងគ្រោះ ដោយសារគេវាយដំនោះឯង ។ ព្រោះធម្មតាអ្នកម្ចាស់របស់ទ្រព្យ កាលណាមានចោរមកលួចបែបនេះ គេតែងមានការក្តៅក្រហាយជាខ្លាំង ។ ប្រសិនបើគេមិនបានដឹង, មិនបានឃើញ ចាត់ទុកថាគ្រាន់បើទៅចុះ គឺគ្រាន់បើត្រង់មិនបានត្រូវព្រនង់ រឺដំបងបែកក្បាល ។ ប៉ុន្តែ បើគេទាន់វិញ ប្រាកដជាត្រូវគេកាប់ក្បាល រឺរបួសស្នាមជាទំងន់មិនខាន ។ ម្យ៉ាងទៀត បើមានអ្នកជិតខាងជួយខឹងជួយឈឺឆ្កាលទៀតផងនោះ គេនឹងមកជួយស្វាគមន៍ម្នាក់មួយដៃ, មួយជើង រឺមួយព្រនង់, រឺមួយដំបងបន្ថែមទៀតនោះ ប្រាកដជាដង្ហើមចង្រិតមិនខាន ។ ជួនកាលអាចត្រូវធ្វើលិខិតឆ្លងដែនទៅកាន់បរលោកទៀតក៏មានដែរ ។

ហេតុនេះហើយ បានជាលោកថា លួចគេបានវាគ្រាន់ តែបើគេទាន់វាក្រែល ។ ខ្លះទៀតថា បើគេទាន់វា គ្រប់គឺ គ្រប់ដៃ, គ្រប់ជើង, គ្រប់ព្រនង់, គ្រប់ដំបងនោះឯង ។

ថ្ងៃទី ០៥-០២-០៧



៣៣០. លើកស្ទួយ បង្ហាញភ្នែក

និយមន័យ

អាវុធបញ្ឆោត បង្ហាញភ្នែកសត្រូវ

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

“ ស្នា ” គឺជាអាវុធហែវាយប្រហារដោយព្រួញសំរាប់បាញ់សត្វស្លាប វិសត្វផ្ទើរជើង ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកចុចចំសត្វក្អែកធ្វើជាតួយ៉ាង ។ ធម្មតាសត្វក្អែក បើមានគេហាលត្រីប្រលាក់ធ្វើងៀតលើរាន, ក្អែកតែងតែចុះមកឆាប់ឆាប់យកទៅស៊ី, បើវាមានគ្នាច្រើនវិញ វាចុះមកឆាប់ឆាប់ទាល់តែអស់ ។ ប៉ុន្តែ វាខ្លាចស្នាណាស់ពិតមែន តែវាជាសត្វតិរច្ឆានរស់នៅក្នុងសភាវគតិ (INSTINCT) ក៏ដោយក៏វាចេះចំនាំបានដែរ ។

ហេតុនេះហើយ បានជាពេលគេហាលត្រីម្តងៗ ដើម្បីការពារត្រីហាល គេតែងយកស្នាមកចងនឹងបង្គោលរាន, ក្អែកឃើញស្នាមិនហ៊ានចុះមកទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត បើគេមានស្នាបក្អែកដែលងាប់ពីមុន គេយកមកចងឱ្យក្អែកឃើញក៏បានដែរ ។ ព្រោះវាខ្លាចដូចគ្នា គឺវាមិនហ៊ានចុះមកទេ វានាំគ្នាស្រែកខ្ទក-ខ្ទក ទ្រហឹងអឹងអាបលើអាកាស ។ បើគេយកវិញវាយវាត់ស្លាប់ក្អែកនោះថែមទៀតវាវិលត្រឡប់ខ្ទក-ខ្ទកវិលតែខ្លាំងឡើងទៀត ហាក់ដូចជាគេវាយត្រូវខ្លួនវាពិតៗអីចឹង ។

៣ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

កិច្ចការអ្វីគេត្រូវតែការពារ បើមិនបានការពារមែនទែន ក៏គេត្រូវការពារ
បញ្ឆោតដែរ ដើម្បីកំលាចសត្រូវឱ្យយល់ច្រឡំ ។ ដូចជា :

- កសិករម្នាក់ ធ្វើរូបទីងមោងដោតកណ្តាលស្រែបញ្ឆោត សត្វចាប់ឱ្យស្មានថា
មនុស្សវាមិនហ៊ានចុះស៊ីស្រូវទេ ។

- កសិករម្នាក់ទៀត យកទឹកនោមមនុស្សទៅប្រូចៗជុំវិញចំការដំនាំ ដើម្បីកុំ
ឱ្យជ្រូកព្រៃចូលស៊ី ។ ព្រោះក្លិនទឹកនោមធ្វើឱ្យវាស្មានថា មានមនុស្សនៅជិតៗនេះ ។

- អ្នកចំការឪឡឹកម្នាក់ ដោយចោរចេះតែលួចញឹកញយពេក ក៏ទៅធ្វើរោង
ដេកចាំ យប់ឡើងគេចងមុងយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។ ប៉ុន្តែស្ងាត់ៗគេលួចដើរមកផ្ទះវិញបាត់
ដោយទុកឱ្យមុង និងខ្នើយឱបដេកចាំម្នាក់ឯងចុះ ។

កិច្ចការអ្វីក៏ដោយ ដែលគេធ្វើគ្រាន់តែបញ្ឆោត រឺបន្លំភ្នែក លោកពោលថា
លើកស្នា បង្ការក្អែកទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ០៨-០២-០៧



៣៣១. លីង្គ័រ កុំអាលចាក់ទឹកចោល

ឥយចន័យ

អ្វីដែលគ្រាន់តែពួកគេថា កុំអាលបោះបង់ការងារចាស់

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

បើគ្រាន់តែឮផ្លូវលាន់មិនទាន់មានភ្លៀងបង្ករមកទេ គេមិនត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់ ចាក់ទឹកដែលនៅសល់បន្តិចបន្តួចបាតពាងចោលទេ ។ ព្រោះជួនកាលផ្លូវលាន់បញ្ឆោត ក៏មាន បើគេប្រញាប់លាងពាងចាក់ទឹកចោល ។ គេប្រាកដជាខាតហើយ ។ ដូច្នេះគេ ត្រូវរង់ចាំទាល់តែមានភ្លៀងខ្លាំងសិន ។

▣ អត្ថប្បដិរូប

បើបានពូតិមានដែលមិនទាន់មានប្រភពច្បាស់ការណ៍ គេមិនត្រូវស្កុះស្កាវ បោះបង់ការងារចាស់ចោលឡើយ ។

ម្យ៉ាងទៀតរបស់ប្រើប្រាស់ ទោះបីរខេករខាករយីករយាកពិបាកប្រើក៏ដោយ គេមិនត្រូវប្រញាប់ប្រញាល់ត្រវាត់ចោលដែរ ។ ល្អីកណា គេមិនទាន់បានរបស់ថ្មីមក ដល់ដៃជាជំនួស ។ ព្រោះបើគេប្រញាប់បោះបង់របស់ចាស់ចោល គេអាចខកចិត្តជា មិនខាន ។ ដូចជា :

- យុវជនម្នាក់ គ្រាន់តែបានឮថាឪពុកគិតទិញម៉ូតូថ្មីឱ្យ គេក៏យកម៉ូតូចាស់ ទៅលក់បាត់ ។ បួន-ដប់ថ្ងៃហើយ ឪពុកមិនទាន់បានទិញឱ្យទេ ។ គេមានចិត្តកង្វល់ កង្វាយជាខ្លាំង ។

- នយោជិតម្នាក់ បានដឹងថាគេរើសយកអ្នកបំរើការងារក្នុងផ្នែករដ្ឋបាល ។ គេក៏ពឹងពាក់អ្នករត់ការឱ្យដែលបានប្រាប់ថា ច្បាស់ជាបានសំរេចមួយរយភាគរយ ។ គេក៏លាយបំពឹកន្លែងចាស់ ។ ប៉ុន្តែពីរ-បីខែហើយ គេមិនទាន់ត្រូវបានគេហៅឱ្យចូល ធ្វើការសោះ ។ គេក៏ត្រូវខកចិត្តជាខ្លាំង ។

ថ្ងៃទី ០៨-០២-០៧



៣៣២. លើកកញ្ជើង

ឆិយឆឆិយ

ការតាំងនៅមិននឹងន មួយកន្លែង

អគ្គាធិប្បាយ

ទ្វីបទំនៀមនេះ លោកពោលសំដៅដល់មនុស្សជំពូកខ្លះដែលពុំមានទីតាំង ត្រង់កន្លែងណាមួយឱ្យពិតប្រាកដ, ឱ្យច្បាស់លាស់ ។ ដោយម្តងគេឃើញនៅត្រង់នេះ ម្តងឃើញនៅត្រង់នោះ ដែលគេហៅថាមនុស្សអណ្តែតត្រសែតដូចករសាត់តាមទឹក ដូច្នោះដែរ ។

ខ្លឹមសារខាងលើនេះ លោកក៏ស្តីយោងទៅដល់ជនខ្លះទៀត ដែលមានចិត្ត សាវាមិនប្រាកដនិយម ម្តងគេឃើញធ្វើការនៅកន្លែងនេះ ម្តងនៅកន្លែងនោះ, ម្តង ទៅរកស៊ីនៅកន្លែងនេះ ម្តងទៅកន្លែងនោះផងដែរ ។

ការណ៍ដែលពុំមានទីតាំងត្រង់ណាមួយឱ្យពិតប្រាកដ រឺប្រកបការងារណាឱ្យ ស្ថិតស្ថេររ៉បបនេះ លោកហៅថា មនុស្សលើកកញ្ជើង ទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ០៨-០២-០៧



៣៣៣. លេងក្មេងអារម្មយស លេងពស់ខាំដៃ

និយមន័យ

ការលេងសើចខុសទំនង

អក្ខរាវិរុទ្ធិ

" យស " មានន័យថា អានុភាព, តេជះ, កេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ, សេចក្តីប្រសើរថ្កុំថ្កើង, សេចក្តីស្រឡាញ់រាប់អាន, សេចក្តីថ្លែងថ្កុំ ។

បើតាមខ្លឹមសារខាងលើនេះ អ្នកខ្លះមានសក្តិធម៌មែន តែពុំសូវមានយសប៉ុន្មានទេ, អ្នកខ្លះពុំមានសក្តិទេ តែមានយសច្រើនដែលគេហៅថា យសបរិវា គឺមានអ្នកស្រឡាញ់រាប់អានច្រើន ។

ដូច្នោះ " យស " នេះពុំមែនមានតែលើអ្នកមានលុយច្រើន រឺមានបុណ្យសក្តិ នោះទេ ។ សូម្បីប្រជារាស្ត្រ សាមញ្ញក៏មានដែរ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកប្រាប់ថា កុំលេងជាមួយក្មេង ព្រោះក្មេងគ្មានស្គាល់លោកណាមានសក្តិ រឺអត់សក្តិទេ តែកាលណាគេលេងធ្វើឱ្យវាលឺខឹងហើយ រួចវានិយាយគ្មានសីលធម៌ទេ ជួនកាលវាជេរក៏មាន ដែលជាហេតុនាំឱ្យអាច់ឱនដល់កិត្តិយស ។ ហ្នឹងហើយ ដែលគេហៅថា ក្មេង នោះ ។

ឯពាក្យថា លេងពស់ខាំដៃ គឺលោកលើកមកគ្រាន់ជាការបញ្ឆោត និងប្រៀបធៀបនូវន័យខាងលើប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រោះពស់កាលណាមនុស្សលេងវាៗនឹងចឹកមិនខាន គឺមិនខុសពីកូនក្មេងដូច្នោះឯង ។

ថ្ងៃទី ០៩-០២-០៧

៣៣៤. លិចកញ្ចង់ លង់កញ្ជើ

និយមន័យ

ការលិចលង់វិនាសអន្តរាយទ្រព្យសម្បត្តិ
អន្តរាធិប្បាយ

“ **កញ្ចង់** ” ពាក្យនេះដាក់មកសំរាប់បន្ថែមធ្វើឱ្យពាក្យ **លិច** រឹតតែមានន័យ ជ្រៅខ្លាំងឡើង, ធំឡើង គឺលិចខ្លាំងមែនទែន ។

“ **កញ្ជើ** ” ក្នុងទីនេះ ក៏មានន័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងន័យខាងលើដែរ គឺលង់ខ្លាំងក្រៃលែង ។ ម្យ៉ាងទៀតពាក្យថា **កញ្ជើ** ដាក់មកជួយលំអ និងឱ្យមាន សូរសៀងរណំណែងណាងតាមសូរសិល្ប៍ធ្វើឱ្យរឹតតែចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងឡើងទៀត ។

“ **លិចកញ្ចង់ លង់កញ្ជើ** ” គឺធ្វើឱ្យវិនាសអន្តរាយទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយសារ តែកិរិយាមារយាទឥតសណ្តាប់ធ្នាប់, ធ្វើអ្វីៗកញ្ជះកញ្ជាយគ្មានចេះគិតតួប្រយ័ត្នប្រយែង, ឥតគិតមុខគិតក្រោយឱ្យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយ ។ ដូចជា :

- បុរសម្នាក់ចេញទៅរកស៊ីរត់ពន្ធដោយគ្មានចេះរកមធ្យោបាយគ្រប់គ្រាន់ឱ្យ បានល្អ ក៏ត្រូវសឹមត្តកិច្ចចាប់ពិន័យខាតដើមខាតចុង ។ នៅសល់របស់ខ្លះ ថែមត្រូវ លក់ខាតអស់ទៀត ។

- យុវសិស្សម្នាក់ត្រូវប្រឡងធ្លាក់ហើយថែមត្រូវចោរលួចម៉ូតូបាត់ទៅទៀត ។ អ្វីដែលនាំឱ្យអន្តរាយ ហើយថែមហិនហោចទៀត លោកថា **លិចកញ្ចង់ លង់កញ្ជើ** ទាំងអស់ ។

៣៣៥. ល្មុកប្រល្មុក ល្មុកឱ្យកប់ភ្លៀក

និយមន័យ

បើជ្រុលល្មុកដៃធ្វើ គប្បីធ្វើទាល់តែសំរេច

អត្ថាធិប្បាយ

អ្នកណាក៏ដឹងដែរថា ប្រហុកមានក្លិនមិនសូវល្អបន្តិច ។ ប៉ុន្តែ ប្រហុកក្នុង ពេលនេះ ពុំមែនតំនាងឱ្យការវះអាក្រក់ទាំងអស់ទេ គឺតំនាងឱ្យការងារណាដែលពិបាក ផងដែរ ។

■ អត្ថានុរម

ប្រហុកបើគេលូកត្រឹមតែបន្តិច ក៏ប្រណក់ស្អុយជាប់ដៃ ។ ដូច្នេះ លោកប្រាប់ ថា បើបានជាជ្រុលស្អុយជាប់ដៃទៅហើយត្រូវលូកខ្នារឱ្យកប់ដៃតែម្តងទៅ ។

■ អត្ថប្បដ្ឋិរម

អត្ថន័យនៃពាក្យទំនិមទំនៀមខាងលើនេះ លោកប្រៀបធៀបទៅនឹងការងារ ពិបាកដែលគេបានលូកដៃចូលធ្វើហើយ ។ គេត្រូវតាំងចិត្តដាច់ខាតថា គេត្រូវតែតស៊ូ ធ្វើការងារនោះទាល់តែបានសំរេចជាស្ថាពរសឹមឈប់ ។

ម្យ៉ាងទៀតក្នុងន័យនេះ លោកច្រើនប្រៀបធៀបទៅនឹងការងារណាដែល ខុសច្បាប់ គឺធ្វើបន្តិចក៏ខុស ធ្វើច្រើនក៏ខុស ដូច្នេះត្រូវធ្វើច្រើនតែម្តងទៅ ។

ឧទាហរណ៍ :

- អ្នករកស៊ីរត់ពន្ធរដ្ឋក ១០ក្បាលទៅបរទេស គឺខុសនឹងច្បាប់ហាមឃាត់ ហើយ ។ ដូច្នេះ បំនាច់ខុសនឹងច្បាប់ គេត្រូវដាក់ ១០០ក្បាលតែម្តងទៅ ។ ព្រោះ បើ ហេង គេគ្រាន់នឹងចាយដែរ តែបើសិយ រត់ចោលស្រុកតែម្តងទៅ ។

ថ្ងៃទី ០៧-០៩-០៧



៣៣៦. លួចស្រលាញ់លួចកើតទុក្ខ

និយមន័យ

អ្វីដែលលួច សុទ្ធតែមានផលវិបាក

អត្ថាធិប្បាយ

វាជាការចម្លើតទៅហើយ កាលណាគេព្រាងថា "លួច" គេតែងនឹកឃើញ ដល់ក្រុមរដ្ឋប្បវេណីដែលចែង ពីមាត្រាច្បាប់តំរូវឱ្យជនលួច ត្រូវទទួលទោសទណ្ឌមាន កិច្ចធ្ងន់ស្រាលទៅតាមទំហំនៃការប្រព្រឹត្តរបស់ជនល្មើស ។

ប៉ុន្តែ ការលួចក្នុងនិយមន័យខាងលើនេះ ពុំមានច្បាប់ឯណាចែងពីការត្រូវ ទទួលទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការទេ ព្រោះពុំមានអ្នកប្តឹង ។ ដូច្នេះ គេត្រូវទទួល ទោសទណ្ឌតាមផ្លូវសត្យានុម័តវិញ ។ ព្រោះថាអ្វីក៏ដោយឱ្យតែមានពាក្យថា លួច គេតែងទទួលផលមិនល្អទាំងអស់ ទោះបីគ្មានអ្នកណាដឹងក៏ដោយ ។ បើតាមទ្រឹស្តី ព្រះពុទ្ធសាសនាថា ការលួចសុទ្ធតែមានមនុស្សដឹងទាំងអស់ បើអ្នកដទៃមិនដឹង ក៏ខ្លួន ឯងអ្នកលួចដឹងដែរ ។ ដូច្នេះត្រូវតែទទួលអកុសលកម្មច្រើនមិនផុត ។ ក្នុងនិយម ន័យខាងលើនេះទៀត លោកចង់ពោលថា បើអ្នកឯងលួចស្រលាញ់គេ អ្នកឯងក៏ត្រូវលួច កើតទុក្ខរឹងរៃម្នាក់ឯងអស់កាលឆាប់ រឺយូរ ទៅតាមទំហំចិត្តដែលលួចស្រលាញ់គេ នោះឯង ។ ព្រោះថាអ្នកឯងលួចស្រលាញ់គេមិនឱ្យគេដឹងក៏ត្រូវតែលួចកើតទុក្ខរឹងរៃ ម្នាក់ឯងមិនឱ្យគេដឹងដូចគ្នា ។ ជួនកាលការលួចកើតទុក្ខនេះមានទំហំធំអាចឈានទៅដល់ ទំរើអត្តឃាត ក៏មានដូចជា : លេបថ្នាំ, ចង-ក, លោតទឹក ។ល ។ ផងដែរ ។

នេះហើយ គឺជាផលកម្មដែលលួចនោះ ។ សមដូចពាក្យស្លោកមួយចែងថា : "សេចក្តីស្នេហា ធំជាងសេចក្តីស្លាប់" គឺបើគេកាន់តែបិទបាំង គេក៏កាន់តែ "អន្ទះសា" ខ្លាំងដែរ ។ គេនឹងបែកទ្រូងស្លាប់ ព្រោះមិនបានទំលាយចេញ ។

ថ្ងៃទី ០១-០៨-០៩

៣៣៧. លើកក្ដោង ទាន់មាត់ខ្យល់

និយមន័យ

ធ្វើអ្វីៗទាន់ឱកាសហុចឱ្យ

អត្ថាធិប្បាយ

សុភាសិតនេះ លោកអប់រំថា ធ្វើអ្វីៗក៏ដោយឱ្យសមស្រប និងជាពិសេសធ្វើឱ្យ ទាន់ឱកាសដែលកំពុងហុចឱ្យ ។

▣ **អត្ថានុរូប**

“ ខ្យល់ ” នៅពេលនេះ លោកសំដៅយកចរន្តខ្យល់ដែលបក់ មកខ្លាំងខុស ពីធម្មតា ប៉ុន្តែមិនថ្នាក់ដល់រលំផ្ទះសំបែងនោះទេ គឺជាខ្យល់ ដែលឱ្យមនុស្សអាចទាញ យកផលប្រយោជន៍ពីចរន្តខ្យល់នេះ ប្រើ ការបាន ។ ដូចជា : លើកក្ដោងទូកឱ្យមាន ចលនាលឿនទៅមុខ, រោយស្រូវ, រោយសណ្ដែក, រោយលូជាដើម ។

▣ **អត្ថប្បដ្ឋិរូប**

គោលបំណងរបស់លោកដែលលើកយកពំនោលនេះមក គឺចង់ សង្កត់ធ្ងន់ និង ជាពិសេសទៅលើមុខរបរអ្វី ដែលកំពុងហុចឱកាសឱ្យ ភ្លាមៗនោះ ។ គេត្រូវតែស្មោះ ស្មារតីកំយកឱកាសដឹកជញ្ជូន និងកំពុងហុច

ឱ្យភ្លាមៗនោះអោយបានទាន់ពេលវេលា ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងឱកាសយ៉ាង
អាសន្ននេះ ក៏គេត្រូវប្រយ័ត្នប្រយែងណាស់ដែរ ។ ព្រោះថា វាអាច
មួយបានទឹក មួយបានគោក ។ ដូច្នេះ គេត្រូវប្រើប្រាជ្ញាត្រិះរិះពិចារណា
ឱ្យបានវាងវៃបំផុត ទើបអាចចាប់យកផលប្រយោជន៍នោះបាន ។ ដូចជា៖

- ដីកំពុងឡើងថ្លៃ គេត្រូវប្រើគំនិតឱ្យបានខ្ពស់ឈ្លាសវៃបំផុត
បើត្រូវលក់ គឺលក់ភ្លាម ។
- គេកំពុងសកម្មទិញនូវរបស់អ្វី យើងត្រូវសកម្មរករបស់នោះយក
មកលក់ឱ្យ ទាន់សេចក្តីត្រូវការរបស់គេ ។
- ត្រូវប្រឹងយ៉ាងសកម្ម រកស៊ីនូវរបស់អ្វី ដែលច្បាប់មិនទាន់
ហាមឃាត់ ។

ការរកឱកាស ឬឆ្លៀតឱកាសរកស៊ីនៅពេលដែលច្បាប់មិនទាន់
តឹងតែង ឬ នៅពេលមានហាងឆេង លោកថា លើកក្តោង ទាន់មានខ្យល់
។ ប៉ុន្តែន័យនេះមិនយោង ទៅដល់មុខរបរណាដែលខុសច្បាប់ផងទេ ។

ថ្ងៃទី ១៣-០៨-០៩



៣៣៨. លោកថាឆ្លុតបី

ធម្មចន័យ

អបាយមុខទាំងបី រមែងនាំមកនូវសេចក្តីវិនាស

អត្ថាធិប្បាយ

ព្រះអនាវរណញ្ញាណ ទ្រង់ត្រាស់ថា អ្នកដែលប្រព្រឹត្តនូវល្បែងតែង
នាំមកនូវសេចក្តីវិនាសហិនហោចទាំងអស់ ទោះជាល្បែងប្រភេទណាក៏ដោយ ។
ល្បែងដែលព្រះអង្គ ទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមកមានបី គឺល្បែងស្រី ឬល្បែងភេទ,
ល្បែងស្រា និងល្បែង ស៊ុសងនានា ។

ក. ល្បែងស្រី ឬល្បែងភេទ

ល្បែងភេទនេះ សំដៅយកបុរស-ស្ត្រីណាដែលមានចិត្តលំអោនទៅរក“កាមារម្មណ៍”
គឺជាអ្នកត្រេកត្រអាលភ្លើតភ្លើនក្នុងផ្លូវភេទ ។ បើជាបុរសតែងគាប់ចិត្តនឹងភេទស្ត្រី,
បើជាស្ត្រីតែងគាប់ចិត្តនឹងភេទបុរស ពុំចេះឆ្អែតឆ្អន់ ។ ដូចជា :

- បុរសខ្លះចូលចិត្តដើរស្វែងរកគូដៃស្រីតាមហាង, តាមខាវ៉ាអូខេ, តាមបារ,
តាមសួន ច្បាររកក្រូចច្របាច់ជញ្ជក់ រឺ ក៏ដើរប្រមាញ់តាមផ្លូវ ។ល ។
- ស្ត្រីខ្លះមុបងលំនឹងប្រុសក្មេងខ្លាំងពេកទៅហ៊ានលួចលុយប្តី ដើម្បីចិញ្ចឹម
ប្រុសក្មេង ។ ស្ត្រីខ្លះចើកមែនទែនទៅ ហ៊ានរហូតយកប្រុសសហាយមកដេកលើផ្ទះ
ទៀតផង ។ ខ្លះទៀតហ៊ានផិតក្បត់រត់ចោលប្តី និងកូនទៅតាមប្រុសក៏មាន ។ល ។

ខ. ល្បែងស្រា និងមេរ័យ

ល្បែងស្រា និងមេរ័យ (ទឹកបំបៅមេ) អ្នកដែលចូលចិត្តវារហូតដល់ថ្នាក់ ញៀនញ៉ាមដាមជិត ជាប់ដកខ្លួនមិនរួច ខានមិនបាន ដែលគេហៅថា "ដុះមេ" ។ កាលបើដុះមេក្នុងខ្លួនហើយ គេមិនអាចខានជីកបានទេ ។ ព្រោះបើខានជីក វានាំឱ្យ ក្អួតចង្កោរ ។ បុរាណចារ្យលោកថា បើជីកដល់ ១៤កែវ វានឹងអសោច៍ក្តៅមិនខាន គឺដើររហូតក្រមា, សារុង, សំពត់ពីខ្លួន មិនខ្ចីខ្ចាស់អ្នកណា ចង់លេចអីលេចទៅ ។

ម្យ៉ាងទៀត ការស៊ីជីកនេះ បើជីកម្នាក់ឯងក៏មិនឆ្ងាញ់ដែរទាល់តែមានគ្នា, មានពួកម៉ាកពួកភ្លើងដែលចេះជីកស៊ីដូចគ្នា ។ លុះជីកយូរៗទៅនាំឱ្យហិនហោចលុយកាក់ ហ៊ានដល់យករបស់ក្នុងផ្ទះទៅលក់ រឹបញ្ជាំ រឹកដោះខ្សែ-ក ខ្សែដៃ ប្រពន្ធយក ទៅលក់ទៀត ដើម្បីបំពេញការញៀនរបស់គេ ។ ជួនកាលជីកស៊ីស្រវឹងពីណាពីណី ក្រៅផ្ទះ លុះចូលមកដល់ក្នុងផ្ទះក៏រករឿងវាយដំច្រំបាក់ប្រពន្ធកូនឥតត្រាប្រណី រហូតដល់ មានទោសទណ្ឌតាមផ្លូវតុលាការ ព្រោះតែអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារក៏មាន ។

គ. ល្បែងភ្នាល់

ភាសាអ្នកលេងល្បែងភ្នាល់គ្រប់ប្រភេទ តែងពោលថា " ល្បែងតែងវេ ម្តង យើង ម្តងរក " ពាក្យសំលោកនេះហើយដែលលើកទឹកចិត្តឱ្យគេមានកំលាំងលេងមិន ខ្ជាចនឿយហត់ ។ ទោះបីជាគេចាញ់អស់លុយពីខ្លួន ក៏ចិត្តគេនៅតែមិនចាញ់ដែរ ។ ព្រោះគេសង្ឃឹមថា បន្តិចទៀតនឹងរេយ្យះមកវិញមិនខាន ។ ប៉ុន្តែ គេភ្លេចគិតពាក្យ

ស្លោកមួយថា "មេមិនដែលនៅក្រោមពង" ។ ល្បែងតែងពពិតប្រាកដមែន គឺវារចុះទៅ
ឡើង រេទាល់តែដោះនាឡិកាដៃ, ខ្សែ-ក, ម៉ូតូ, ឡាន បញ្ជាក់ក្នុងវង់ល្បែង ។ បើ
អ្នកចាញ់ជាស្រីរូបស្រស់វិញ ច្បាស់ជាសុខចិត្តលក់សម្រស់ដោះកិត្តិយសចោលមួយ
ភ្លែតសិនចុះ បើមានប្រុសត្រូវការ ។

ហ្នឹងហើយល្បែង ទោះជាល្បែងអ្វីក៏ដោយសុទ្ធតែនាំមកនូវសេចក្តីវិនាសទាំងអស់
គឺវិនាសបុណ្យសក្តិ, វិនាសទ្រព្យធន, វិនាសកិត្តិយស ។

ល្បែងទាំងបីខាងលើនេះហើយដែលព្រះបរមសាស្ត្រាចារ្យទ្រង់ត្រាស់ថា :

" ឥត្តិធុត្តោ សុរាធុត្តោ អកុធុត្តោ ច យោ នរោ លទ្ធ�ំ លទ្ធ�ំ វិនាសេតិ តំ បរាភវតោ មុខំ "

មានន័យថា ការញៀននឹងល្បែងស្នេហាក្តី, ការញៀននឹងល្បែងស្រាក្តី, ការញៀននឹង
ល្បែងភ្នាលក្តី សុទ្ធតែនាំមកនូវសេចក្តីវិនាស ទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៩-០៩



៣៣៩. លក្ខណៈមនុស្ស៤ពួក

**កម្លោះឱ្យមើលជ្រុង ក្រមុំឱ្យមើលជ្វាយ
មេម៉ាយឱ្យមើលសក់ ជិតខាងឱ្យមើលត្រូវ**

និយមន័យ

លក្ខណៈមនុស្ស ៤ប្រភេទ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យស្លោកនេះ ស្ទើរតែហួសសម័យកាលទៅហើយ តែយើង
លើកយកមកធ្វើអត្ថាធិប្បាយ ដើម្បីរក្សាទុកកុំឱ្យបាត់បង់ ។

ក. កម្លោះឱ្យមើលជ្រុង

កាលសម័យពីដើម បុរាណចារ្យ លោកឱ្យសំគាល់មើលមនុស្ស
កំលោះថា មានគំនិត វីអត់ ។ លោកឱ្យមើលជ្រុងស្រែដែល កំលោះនោះ
ភ្ជួរ ។ ដើម្បីទុកដាក់ កូនចៅជាគូរវាសនាកុំឱ្យខុស ។

ព្រោះធម្មតាការភ្ជួរតែងតែសល់ត្រង់ជ្រុងទាំង៤ ។ បើ កំលោះ
នោះ មានគំនិតគេយកចបមកកាប់ត្រប់ជ្រុង បើចោលម្សៀតគេទុក
ចោលទាំងអស់ ដោយអាង លេសថា នឹងលចូលមិនដល់ ។

ខ. ក្រមុំឱ្យមើលជាយ

តាំងពីបុរាណកាលរៀងមក ក្រមុំខ្មែរ ពេលទៅណាមកណាម្តងៗ តែងតែ បង់-ក ក្រមាជាប់ជានិច្ច ។ ហេតុនេះហើយបានជាលោកថា : បើគេ ចង់ដឹងថាក្រមុំនោះ ឧស្សាហ៍ ឬខ្ជិលច្រអូស ។ លោកឱ្យសង្កេត មើលតែ ជាយក្រមា គឺជាការគ្រប់គ្រាន់ ។ ព្រោះបើជាយក្រមានោះ ពុំត្រូវដេរលិនទេ ។ ចាស់ៗតែងមានដំនៀលថា : ក្រមុំ ចោលមេរ្យ្រត កណ្តៀតស្មុត មិនតប្បិយក ធ្វើជាកូនប្រសារឡើយ ។ ព្រោះសព្វបើ គ្រាន់តែជាយក្រមាបង់-កខ្លួនឯង ក៏ មិនលិនទៅហើយ ចុះទំរាំបើកិច្ចការ ផ្សេងៗ ដឹងជាយ៉ាប់យ៉ាងណាទៅទៀត ។

គ. មេម៉ាយឱ្យមើលសក់

ជំនាន់ដើម ស្ត្រីខ្មែរដែលមានប្តីហើយ ច្រើនរាយមាយសក់ក្បាល គឺ តាមតែ វាក្រញេសក្រញោសយ៉ាងណាតាមដំនើរវាចុះ ។ ព្រោះគេ គិតថា គេមានប្តីហើយតែង ខ្លួនឱ្យអ្នកណាស្រណាញ់ទៀត ។

ប៉ុន្តែក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកឱ្យសំគាល់មើលនារីណាដែលនៅ លេងសក់ ដូចជា : សិតយ៉ាងស្អាត, ចងជីបដោយបូ ជួនកាលលំអទៅ ដោយផ្កាទៀតផងនោះ គឺជាស្ត្រីមេម៉ាយហើយ ។ ព្រោះអីគេតែងខ្លួន

ដើម្បីបង្កត ប្រុសៗ ជូនជាវាសនាមាន អាចទាក់បានកំលោះអ្វីហ្សឺន
ទៀតផង ។

ប៉ុន្តែកំនត់សំគាល់នេះ ហាក់ដូចជាហួសសម័យកាលទៅហើយ ។
ព្រោះ សម័យឥលូវនេះ នារីៗ ទោះបីក្រមុំ, មេម៉ាយរឺមានប្តីក៏ដោយ
គេលេងសក់សំបើមណាស់ ។ អ្នកខ្លះហាយឡាយសក់ សឹងតែបាត់
អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងជាខ្មែរអស់ទៅហើយ ។

យ. ជិតខាងឱ្យមើលព្រំ

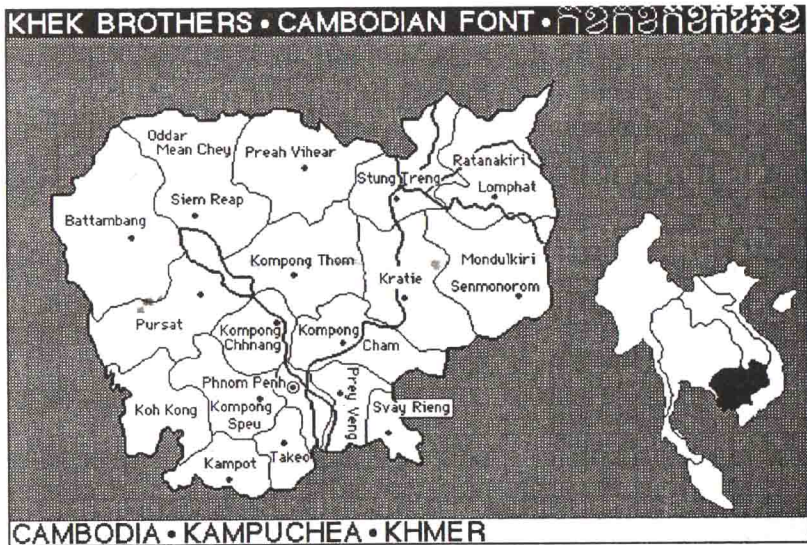
ដើម្បីសំគាល់ឱ្យដឹងថា

អ្នកជិតខាងគឺអ្នកដែលមានព្រំដីជាប់គ្នាថាជាមនុស្សល្អ រឺមិនល្អលោកឱ្យ
សំគាល់ ដូចនេះ :

- ប្រសិនណាបើ អ្នកនៅជាប់ព្រំដីគ្នាជាមនុស្សអាក្រក់ គេតែង
លួចអង្កីលបង្កោលព្រំបន្តិចម្តងបន្តិចម្តង ។
- អ្នកខ្លះយកដើមឫស្សីដាំ ដោតត្រង់ព្រំ ។ បន្ទាប់មកឫស្សី ចេះ
តែដុះទំពាំងកើនឡើងកើនឡើង ធ្វើឱ្យបាត់ខ្សែបន្ទាត់ព្រំ ហាក់ដូចជា
អង្កីលផ្ទៃដីចូលមក ។
- អ្នកខ្លះ យកកូនចេកមកដាំត្រង់ខ្សែបន្ទាត់ព្រំ ។ ទំរើនេះក៏
មានន័យដូចដើមឫស្សីដែរ ។

ពំនោលខាងលើនេះ ក៏មានន័យយោងទៅដល់ ខ្សែបន្ទាត់
ព្រំសីមារដ្ឋរវាងរដ្ឋដែរ ។

ថ្ងៃទី ២៩-០៥-១០





៣៤០. វាយផ្អែឱ្យមើលម្ចាស់

និយមន័យ

មុននឹងធ្វើទណ្ឌកម្មលើជនណាម្នាក់ ត្រូវគិតដល់អាណាព្យាបាល

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

“ ផ្អែ ” ជាសត្វតិរច្ឆាន ពុំមានធម្មសញ្ញាចេះគិតពិចារណាខុសត្រូវអ្វីទេ ។ ប៉ុន្តែ វាមានម្ចាស់ថែរក្សាវា ។ ដូច្នោះ បើកាលណាវាខាំ គេមិនត្រូវវាយវាភ្លាមតាមចិត្ត ខឹងនោះទេ គឺគេត្រូវគិតទៅដល់ម្ចាស់វាសិន ។ បើផ្អែនោះជា ផ្អែអនាថាគ្មានម្ចាស់ គេចង់វាយវា រឺធ្វើយ៉ាងណាក៏គ្មានបញ្ហាដែរ ។ ប៉ុន្តែបើផ្អែនោះមានម្ចាស់ ជាអ្នកមាន សម្បត្តិទ្រព្យ រឺអ្នកមានអំនាចវិញ ប្រាកដជាមានបញ្ហាហើយ ។

ដូច្នោះ គេត្រូវគិតគូរទៅតាមផ្លូវច្បាប់វិញទើបត្រឹមត្រូវ ។

▣ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

ប្រធានអង្គភាពម្នាក់ មានកំហឹងក្រែវក្រោធនឹងបុគ្គលិកក្រោមឱវាទម្នាក់ ដែលចេះតែប្រព្រឹត្តកំហុសឆ្គាំឆ្គងជាញយដង ទោះបីអប់រំយ៉ាងណាក៏មិនបានលទ្ធផល ល្អសោះ ។ ប្រធានចង់ធ្វើទណ្ឌកម្ម រឺផ្លាស់ចេញ ។ ពេលនេះគាត់ត្រូវគិតទៅដល់អ្នក

អាណាព្យាបាលរបស់មនុស្សនេះសិនថាតើជាអ្នកមានបណ្តាសក្តិធំ រឺជាអ្នកមានទ្រព្យ
 សម្បត្តិច្រើន រឺក៏អ្នកមានអំនាច ។ បើអ្នកអាណាព្យាបាលស្ថិតនៅក្នុងមនុស្ស
 ប្រភេទនេះ គេត្រូវស្ងៀមស្ងៀមអត់ធ្មត់សិន ។ ព្រោះបើធ្វើតាមកំហឹងចិត្តអាចមានប្រតិកម្ម
 មិនខាន ។ ប៉ុន្តែបើករណីធ្ងន់ធ្ងរ គេគួរដោះស្រាយជាមួយអ្នកអាណាព្យាបាល ទើប
 ជាការគួរ ។

ថ្ងៃទី ១៥-០៣-០៧



៣៤១. វត្តមួយសង្រ្គាមពីរ និមនស្អាត

និយមន័យ

ការមើលបំនាំគ្នា

អត្ថាធិប្បាយ

ធម្មតាវត្តអារាមនីមួយៗ តែងមានលោកគ្រូសង្គ្រាម (ចៅអធិការ) ជាចៅ
អាវាសតែមួយអង្គទេ ។ ប៉ុន្តែនៅវត្តខ្លះដែលមានអធិករណ៍កើតឡើងដោយសារ
មហិច្ឆតាលោភលន់ដណ្តើមអំនាចគ្នាគ្រប់គ្រង ក៏នាំឱ្យវត្តនោះមានសង្គ្រាមពីរ ។

ដូច្នេះ វត្តដែលមានលោកគ្រូចៅអធិការពីរអង្គ វត្តនោះពុំសូវមានការសូតលាស់
និងរីកចម្រើនទេ ឯទីវត្តក៏គ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងស្អាតបាតដែរដោយសារតែការ
ប្រចាំគ្នា, មើលបំនាំគ្នា ។

នៅក្នុងអង្គភាពមួយដែលមានសហប្រធានពីរនាក់ជាអ្នកគ្រប់គ្រង ។ គេតែង
សង្កេតឃើញអង្គភាពនោះ ពុំសូវមានការជឿនលឿនទេ ។ ព្រោះទីណាក៏ដោយ
ឱ្យតែមានអ្នកដឹកនាំពីរនាក់ មតិយោបល់ក៏មានពីរដែរ ។ ម៉្លោះហើយតែងតែ
ប្រទាញប្រទង់គ្នាយកអាទិភាពតែរៀងៗខ្លួន ។

ម្យ៉ាងទៀត សូម្បីតែនៅក្នុងគ្រួសារប្តី-ប្រពន្ធដែលពីរនាក់នេះមានចិត្តមាន
មិនព្រមរណបគ្នា ដណ្តើមអំនាចគ្នាគ្រប់គ្រងគ្រួសារតែរៀងៗខ្លួន ក៏ពុំមានសុវត្ថិភាព
និង រីកចម្រុះចម្រើនដែរ ។

៣៤២. ចំពោះបង្ហាញភ្នែក

និយមន័យ

បើក-កកាយរឿងអាស្រូវវិភាសខ្លួនឯង រឺក្នុងគ្រួសារប្រាប់គេ
អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

បើគេចំពោះខ្លួនឯង គេនឹងឃើញពោះរៀនឆ្ងាយចេញមកក្រៅ ។ ពេលនោះ
សត្វក្អែកដែលជាសត្វចូលចិត្តស៊ីគ្រឿងក្នុង វានឹងមកប្រញាយនាំគ្នាចឹកស៊ីយ៉ាង
ខ្សៀវខ្សាវ ។

▣ អត្ថប្បដិរូប

អត្ថន័យខាងលើនេះ លោកពោលចំពោះមនុស្សដែលនិយាយស្តីអ្វីៗគ្មានគិត
នាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិយសខ្លួន រឺគ្រួសារខ្លួនឯង ។ គេជាមនុស្សមាត់អត់គំរូបចូល
ចិត្តនិយាយចំនុចខ្សោយក្នុងគ្រួសារខ្លួន រឺក្នុងអង្គភាព ប្រាប់អ្នកក្រៅឱ្យគេដឹង ដែលជា
ហេតុនាំឱ្យគេមើលងាយ ជួនកាលអាចឈានទៅដល់ហេតុបច្ច័យដែលនាំឱ្យមាន
ទោសទណ្ឌទៀតផង ។

ឧទាហរណ៍ :

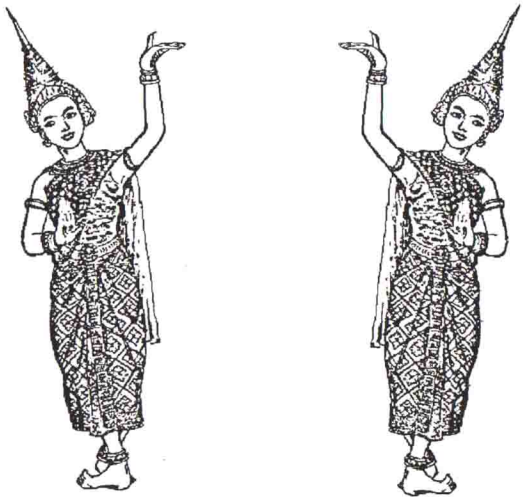
- ប្រពន្ធម្នាក់និយាយពីការផិតក្បត់របស់ខ្លួនប្រាប់មិត្តភក្តិ ។

- ឪពុកម្នាក់ និយាយពីអត្តចរិតខិលខូចរបស់កូនប្រាប់គេ ។
- ម្តាយម្នាក់ និយាយពីកិរិយាមារយាទកូនស្រីដែលខុសគន្លងប្រពៃណីប្រាប់គេ ។
- ប្រពន្ធម្នាក់ និយាយអំពីអំពើពុករលួយរបស់ប្តីអួតប្រាប់គេថា ប្តីខ្លួនចេះ

រកលុយគ្រាន់នឹងរស់ដែរ ។

ទំរើដែលបើក កកាយរឿងពីក្នុងគ្រួសារខ្លួនឯងប្រាប់អ្នកក្រៅឱ្យដឹងបែបនេះ
លោកថា ដូចគេវះពោះខ្លួនឯង បង្ហាញឱ្យក្អែកឃើញ ។

ថ្ងៃទី ១៩-០៣-០៧



៣៤៣. តែងលែងដឹង ខ្លីក្រញីងលីងចូលព្រៃ

និយមន័យ

របស់ច្រើនច្រើសល់ គ្មានបញ្ហា របស់ខ្លះខាតនាំព្រួយរិះគិត

អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

" ដឹង " គឺជាឧបករណ៍សំរាប់ចាំងឈើពីមកតូច វាមានរាងតូចសំប៉ែតដូច ពូថៅ តែផ្លែវានៅទទឹងដង ។

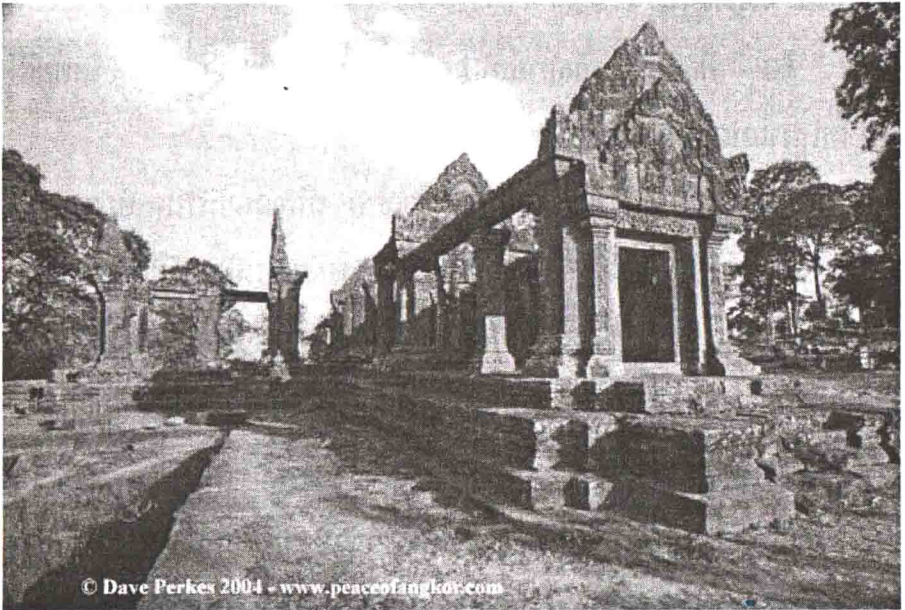
តាមអត្ថន័យខាងលើនេះ លោកចង់ពោលថា បើបានឈើវែងគ្រប់គ្រាន់ប្រើ ការ គេគ្មានកង្វល់អ្វីទេ គឺគេលែងនឹកនាដល់ "ដឹង" ហើយ គេលែង"ដឹង"ចោល ។ ប៉ុន្តែបើឈើខ្លះខាត គឺខ្លីកំប៉ុតវិញ គេមិនអាចធ្វើអ្វីកើតឡើយ គេត្រូវតែលីដឹង ចូល ព្រៃ ដើម្បីកាប់, ចាំង, ឈើយកមកប្រើការទៀត ។

▣ អត្ថប្បជ័រូប

មាសប្រាក់ ទ្រព្យធននានា ជាវត្ថុដែលជាទីប្រាថ្នារបស់ជនគ្រប់រូប ។ ដើម្បីនឹងបានរបស់អស់ទាំងនេះមក មនុស្សម្នាក់ៗ ខំប្រឹងស្វះស្វែងរកស៊ីគ្មានគិតពី ក្តីលំបាកឡើយហាត់អ្វីទេ ។ ព្រោះកាលណា បើគេមានប្រាក់ច្រើន ធនធានច្រើន គេពុំ មានកង្វល់ចិត្តអ្វីឡើយ ។ ដូច្នោះ គឺគេលែងដឹងពី " ក្តីក្រ " ទៀតហើយ, ប្រៀបដូចជា

គេលែងឧបករណ៍ "សិម" ចោល ដោយសារគេបាន "លើវែម" ដូច្នោះឯង ។ ប៉ុន្តែ បើគេ
ខ្វះខាតទ្រព្យធនធាន គឺដូចមានលើ "ខ្លឹក្រញឹង" នោះ គេត្រូវតែមូរជើងខោចូលព្រៃ
មានន័យថា "ប្រយុទ្ធក្នុងការរកស៊ីអោយខ្លាំងក្លាតទៅទៀត" ។

ថ្ងៃទី ២១-០៣-០៧



© Dave Perkes 2004 • www.penceofangkoi.com

ព្រះវិហារ

៣៤៤. វាស់ដំពៅទឹកសមុទ្របាន

វាស់ទឹកចិត្តមនុស្សមិនបាន

និយមន័យ

ចិត្តមនុស្សប្រែប្រួលឥតព្រំដែន

អត្ថាធិប្បាយ

“ទឹកសមុទ្រ” ទោះបីមានវិសាលភាពធំធេងយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អ្នកប្រាជ្ញវិទ្យាសាស្ត្រអាចដឹងពីទំហំផ្ទៃក្រឡាបាន និងដឹងអំពីជំរៅទឹកតាមទឹកនៃងបានទៀតផង ។

ប៉ុន្តែ លោកថា បើគេចង់វាស់ស្មារតីអំពីជំរៅទឹកចិត្តមនុស្សវិញ គឺពិតជាមិនត្រូវទាល់តែសោះ ។ ពីព្រោះ ចិត្តមនុស្សលោកពោរពេញទៅដោយឥណ្ឌា និងមហិច្ឆតាឥតព្រំដែន ។

ការលោភលន់, ការល្មោភចង់បាន, ការល្មោភអំនាចរបស់មនុស្សឥតមានសណ្តាប់ធ្នាប់បែបនេះហើយ បានជាគេឃើញមនុស្សខ្លះដែលអ្នកផងកត់សំគាល់ថាជាមនុស្សល្អប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់គួរគោរព បែរជាហ៊ានប្រព្រឹត្តិអំពើពាលាថោកទាបដោយឥតអៀនខ្មាស ។ អ្នកខ្លះទៀត កាលណាមានគេមកសង្កត់ត្រង់ចំនុចខ្សោយក៏ស្រាប់តែប្តូរចិត្តប្តូរគំនិតប្រព្រឹត្តិអំពើលាមកដោយឥតអៀនខ្មាសដែរ ។ ដូចជា :

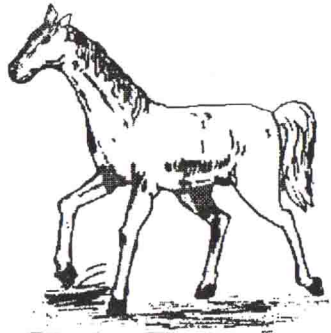
- ឧកញ៉ាម្នាក់ប្រព្រឹត្តតែកុសលធម៌ ដើរចែកអំនោយ អ្នកផងស្រលាញ់
គោរពគ្រប់គ្នា ស្រាប់តែមកកេងកើបប្រវ័ញ្ចយកដីប្រជារាស្ត្រទាំងមុខក្រាស់ងងើល ។

- នារីម្នាក់ដើររកស៊ីនៅមាត់សមុទ្រ មានអត្តចរិតជាស្ត្រីមេផ្ទះគំរូ ។ ប៉ុន្តែ
មិនយូរប៉ុន្មាន ស្រីល្អនោះក៏វេចបង្វេចរត់តាមប្រុសបាត់ទៅ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកពោលថា គេអាចវាស់ជំរៅទឹកសមុទ្របាន ប៉ុន្តែ
គេមិនអាចវាស់ជំរៅទឹកចិត្តមនុស្សដែលនៅលើគោកបានឡើយ ។

ផ្សារមាន ថ្ងៃទី ២១-០៤-០៧

មោហ៍បាំង ជញ្ជាំងបិទ ក្អិតបើក កក្រើកព្រះធរណី ។



៣៤៥. វាយក្បាល បកចេកបញ្ចុក

និយមន័យ

សិល្បវិធី នៃចិត្តសាស្ត្រ

អន្តរាធិប្បាយ

ការស្តីបន្ទោសទៅលើជនណាម្នាក់ ជាហេតុធ្វើឱ្យគេចុកចាប់ ។ ព្រោះធម្មតា អ្នករងទទួលនូវការស្តីបន្ទោស រមែងមានអារម្មណ៍ពុះពោរខឹងតបវិញជាខ្លាំងដែរ ។ ព្រោះការស្តីបន្ទោសនាំឱ្យខ្មាសគេផង, នាំឱ្យអាប់មុខមាត់ផង ។ ប៉ុន្តែ គេមិនហ៊ាន តបវិញទេ ។ ព្រោះអ្នកដែលស្តីបន្ទោសឱ្យនោះជាអ្នកមានឋានៈខ្ពស់ជាង ។ ដូចជា : ឪពុក, ម្តាយ, គ្រូ, អាណាព្យាបាល និងជាមេកោយ ។ ប៉ុន្តែ ទោះបីជាមានឋានៈជា អ្វីក៏ដោយ ក៏គេនៅតែខឹងដដែល ទុកណាជាគេទទួលស្គាល់នូវកំហុសរបស់គេក៏ដោយ ។ បើការស្តីបន្ទោសជាពាក្យធ្ងន់ៗ លោកថាឈឺ ដូចគេវាយក្បាលអីចឹង ។

ប៉ុន្តែ អ្នកដែលស្តីបន្ទោសគេខ្លះចេះប្រើវិធីចិត្តសាស្ត្រ ពេលដែលស្តីបន្ទោស គេរួចហើយ គេហៅជននោះមកឱ្យលុយចាយ រឺឱ្យរបស់ស៊ីចុក រឺក៏ឱ្យរបស់អ្វីដែល ល្មមពេញចិត្ត ។

សិល្បវិធី វាយប្រហារដោយពាក្យសម្តីហើយ ហើយចេះប្រើចិត្តសាស្ត្រឱ្យគេ ត្រជាក់ចិត្តវិញបែបនេះ លោកហៅថា " វាយក្បាល បកចេកបញ្ចុក " ។

ថ្ងៃទី ២៣-០៣-០៧



៣៤៦. វរិក វិ វិកវ ទទិកស្នូត

និយមន័យ

ភាពច្របូកច្របល់, ត្រលប់ធាតុ លែងប្រាកដប្រជា

អត្ថាធិប្បាយ

" **វរិក វិ វិកវ** " លោកសំដៅយកសភាពភ្ញាក់ផ្អើលជ្រួលជ្រើម, ជ្រួលច្របល់, កោលាហល, រញ្ជឹករញ្ជី ។

" **ទទិកស្នូត** " ក៏មានន័យប្រហាក់ប្រហែលគ្នា គឺម្តងទទិកម្តងស្នូត ។ ពេលណាទទិក ក៏មិនល្អ ព្រោះពេលដែលគេមិនត្រូវឱ្យទទិក ស្រាប់តែទទិកអស់ ក៏ជាហេតុនាំឱ្យអន្តរាយហិនហោចអស់ដែរ ដូចជា ស្រូវអង្ករ កាលណាទទិកហើយ គឺខូចការទាំងអស់ ។ ឯពាក្យថា **ស្នូត** ក៏ដូចគ្នាដែរ គឺស្នូតហូតហែងរាំងរិសដាំដំណាំអ្វីក៏មិនបានផលដែរ ។

ដូច្នេះ ពាក្យថា **វរិកទទិកស្នូត** នេះ លោកសំដៅនៅពេលមានសប្បដិក័យ គឺស្រុកមានសង្គ្រាម, ឬភ័យអាសន្នអន់ក្រដោយឧប្បត្តិហេតុអ្វីមួយ ។ ដូចជា :

- ស្រុកមានសង្គ្រាមរវាងជាតិ និងជាតិ, ប្រជារាស្ត្រធ្លាប់តែសុខសាន្ត បែរជាលែងសុខសាន្ត, ស្រុកធ្លាប់តែសំបូរសប្បាយ បែរជាទ្វិក្ស ។
- ពេលមានរដ្ឋប្រហារបង្ហូរឈាមគ្នា ដើម្បីដណ្តើមអំណាចគ្នាគ្រប់គ្រង ។

ពេលនេះទាំងមន្ត្រីរាជការ ទាំងអាណាប្រជានុរាស្ត្រ ជួលច្របល់មិនដឹងជាបក្សខាងណាឈ្នះ ខាងណាចាញ់ បើបក្សខាងអញឈ្នះជាការប្រសើរ តែបើចាញ់វិញត្រូវស្លាប់ រឺរត់ចោលស្រុក ។

- ស្រុកមានបដិវត្តន៍ ដ៏ឆ្លុតលីលារបស់ពួកខ្មែរក្រហមក៏ធ្វើឱ្យស្ថានការណ៍ប្រែប្រួលពី ស ទៅ ខ្មៅ, ពីល្អ ទៅ អាក្រក់, ពីចំរើនទៅវិនាសអន្តរាយ ដូចជា អ្នកបញ្ជាវន្តត្រូវសំលាប់ចោល, ពួកអវិជ្ជាចំកូតត្រូវឡើងធ្វើអ្នកដឹកនាំ ។

ស្ថានការណ៍ ក្រលាបចាក់ ច្របូកច្របល់បែបនេះហើយ គឺជានិយមរបស់ពាក្យ វររឹក ទទឹកស្អុត ។

ថ្ងៃទី ២៤-០៣-០៧



និព្វានំ បរមំ សុខំ : ព្រះនិព្វាន ជាឋានក្សេម
ព្រះពុទ្ធ

៣៤៧. វិទ្យាសាស្ត្រ ជាអាត្មធម្មុខពិរ

និយមន័យ

ចំនេះដឹង និងបច្ចេកទេស អាចសំលាប់គេក៏បាន សំលាប់ខ្លួនឯងក៏បាន

អត្ថាធិប្បាយ

“វិទ្យាសាស្ត្រ” គឺជាគម្ពីរ វិក្កនច្បាប់ប្រាប់នូវចំនេះដឹងអ្វីមួយ, គឺអ្វីដែលគេ អាចពន្យល់ប្រាប់ហេតុ ផល និងបច្ច័យអោយយល់បាន ។ល ។

ប៉ុន្តែពាក្យថា វិទ្យាសាស្ត្រនៅពេលនេះ លោកសំដៅយកបច្ចេកវិធី និង សិល្បវិធីកែច្នៃ ដែលអ្នកប្រាជ្ញយ៉ាងធ្វើម្យ៉ាងសម័យថ្មីបានស្រាវជ្រាវរក និងពិសោធន៍ យកមកប្រើប្រាស់ឱ្យទាន់តម្រូវការរបស់មនុស្សសម័យទំនើបដូចជា :

- សញ្ជាវុធ អាចសំលាប់គេក៏បាន អាចសំលាប់ខ្លួនឯងក៏បាន ។
- ថ្នាំពេទ្យ អាចលេប វិចាក់ឱ្យជាសះស្បើយរោគក៏បាន អាចលេប វិចាក់ សំលាប់ក៏បាន ។
- គ្រឿងយន្ត អាចធ្វើឱ្យគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតគេក៏បានដល់ជីវិតម្ចាស់ខ្លួន ឯងក៏បាន ។

ការលើកយកតួយ៉ាងមកបញ្ជាក់ប៉ុណ្ណោះ ក៏សមល្មមនឹងយល់ចូលចិត្តបាន ហើយ ។

ថ្ងៃទី ១១-០៩-០៧

វិជ្ជាចោរលួចមិនបាន តែបើឱ្យបាន ។

គេង ច័រ៉ាន់សាភ័



៣៤៨. សារមួយដៃ ប្រែមួយច្រើន

និយមន័យ

ពាក្យដោះសារឱ្យរួចផុតពីការស្តីបន្ទោស

អត្ថាធិប្បាយ

▣ **អត្ថានុរូប**

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ គ្រាន់តែជាពាក្យសំរាប់ដោះខ្លួនឱ្យរួចផុតពីការស្តីបន្ទោសប៉ុណ្ណោះ ។ ដូចជា :

ស្វាមីម្នាក់បន្ទោសប្រពន្ធថា ស្នាក់ក៏សាបម៉្លេះ? អំបិលឡើងផ្លែ រឺម៉ាក់វា ប្រពន្ធក៏ឆ្លើយថា មិនដឹងធ្វើ យ៉ាងម៉េចទៀតទេ ខ្ញុំបង់អំបិលមួយទូកដៃទៅហើយ នៅថាមិនប្រែទៀត ។

ប៉ុន្តែ បើប្តីបន្ទោសថា សម្លអីក៏ប្រែខ្លាំងម៉្លេះ? ប្រពន្ធឆ្លើយថា ខ្ញុំបង់អំបិលតែមួយច្រើនសោះ ចេះស្រែកថាប្រែទៅកើត ដូចជានាគល់ដែរខ្ញុំ !

▣ **អត្ថប្បដ្ឋិរូប**

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ មានន័យថា ជាពាក្យសំរាប់ដោយសារយករួចខ្លួនមួយគ្រា-មួយគ្រា ភ្លាមៗ ដូចជា :

-ជាងកាត់ដេរម្នាក់ កាត់អាវរាងចង្កៀតបន្តិច ។ ម្ចាស់អាវមិនសូវពេញចិត្ត ។
ជាងថា : ខ្ញុំក៏ដឹងដែរ ប៉ុន្តែរាងក្នុងឯងពាក់អាវរាងចង្កៀតបន្តិចបែបនេះ វាសមនឹង
រាងក្នុងស្រីឯងណាស់ មើលទៅសិចស៊ីគួរអោយទាក់ទាញ ។

-ជាងកាត់ដេរម្នាក់ទៀត កាត់ខោរាងរលុងបន្តិច ។ ម្ចាស់ខោមិនសូវពេញចិត្ត ។
ជាងថា : ខ្ញុំក៏ដឹងដែរ ។ ប៉ុន្តែ បើខ្ញុំកាត់ឱ្យចង្កៀតបន្តិច ក្នុងឯងពិបាកអង្គុយ
ព្រោះវាតឹងមុខ តឹងក្រោយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ក្រណាត់នេះ បោកទឹកម្តងទៅ វារូញបន្តិច
ត្រូវនឹងក្នុងឯងចង់បានល្អម ។

ថ្ងៃទី ២៤-០៣-០៧



គួរពិចារណា ប្រើពាក្យខ្មែរវិញ
បាញ់ដែវ(យួន) នំចាក់អម្បែង(ខ្មែរ)
ដងកើ(យួន) ដងទង់ (ខ្មែរ)

៣៤៩. ស្នឿងសាប អង្គុយឱ្យទាប ប្រាជ្ញាឱ្យច្រើន

និយមន័យ

ធ្វើអ្វីពីដំបូងឱ្យខ្សោយសិន សឹមខ្លាំងជាក្រោយ តែស្មារតីវាងវៃ

អត្ថនិយាយ

* ស្នឿងសាប

លោកប្រាប់ថា បើស្នូលអ្វីក៏ដោយ ត្រូវស្នូលជាមុនសិន បើមិនល្មមចិត្តសឹម ថែមអំបិលជាក្រោយទៅតាមចំនង់ចំនូលចិត្ត ។ ព្រោះបើស្នូលប្រែរួចទៅហើយ មិនងាយ កែមកឱ្យសាប រឺឱ្យល្មមវិញបានស្រួលឡើយ បើបានក៏មិនសូវឆ្លាញ់ដែរ ។

* អង្គុយឱ្យទាប ប្រាជ្ញាឱ្យវៃ

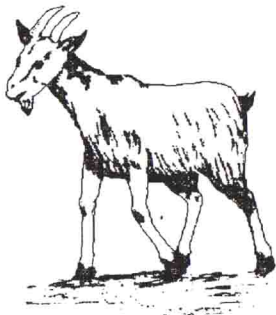
ក្នុងន័យនេះ លោកចង់បញ្ជាក់ប្រាប់ថា ទោះទៅទីណាក៏ដោយក៏ត្រូវប្រុង ប្រយ័ត្នក្នុងឥរិយាបថអង្គុយរបស់ខ្លួន ជាពិសេសក្នុងពិធីអ្វីមួយ ។ ដូចជានៅក្នុង អង្គសន្និបាត, អង្គប្រជុំនានា ។ល។ គេមានរៀបកៅអីជា ច្រើនសំរាប់ទទួលភ្ញៀវ ។ លោកថាបើឃើញគេរៀបកៅអីដូច្នោះ ។ គេមិនគួរគប្បីចូលទៅអង្គុយកៅអីជូរមុខទេ ។ ព្រោះជួរនេះគេទុកសំរាប់ភ្ញៀវសំខាន់ដូចជា លោកអ្នកធំ, អ្នកមុខអ្នកការ រឺមន្ត្រីមាន បណ្តាសក្តិធំជាងយើងជាដើម ។

ដូច្នោះ លោកប្រាប់ថា គេត្រូវទៅអង្គុយកៅអីថ្នាក់ទាប គឺជួរខាងក្រោយសិន ។

បើពេលនោះ អ្នករៀបចំកម្មវិធីស្គាល់, គេអញ្ជើញឱ្យទៅខាងមុខ ទើបសមរម្យ
នឹងទៅ ហើយពេញទៅដោយកិត្តិយសទៀតផង ។ បើពុំមានគេអញ្ជើញឱ្យទៅទេ
គេសុខចិត្តអង្គុយកៅអីក្រោយចុះ ប៉ុន្តែត្រូវឱ្យមានប្រាជ្ញាវាំងវៃ គឺកាលណាបើអង្គប្រ
ជុំមានសំនួរចោទសួរ ។ គេត្រូវចេះឆ្លងឆ្លើយធ្វើឱ្យគេចាប់អារម្មណ៍ និងកោតក្រែង
តាមក្រោយ ជាការប្រសើរណាស់ ។

ប្រសិនបើមិនធ្វើដូច្នោះទេ គឺភ្នែកភ្លាមរកកៅអីកិត្តិយសជូរមុខ ។ ស្រាប់តែ
ពិធីករគេថា សូមទោស កៅអីនេះសំរាប់លោកឧកញ៉ាទេ សូមទៅខាងក្រោយ ។
ពេលនោះ តើគេត្រូវធ្វើមុខយ៉ាងម៉េចទេបានសម ព្រោះគេបាត់បង់កិត្តិយស, ទទួល
មកវិញនូវកិត្តិយ័ប៉ុណ្ណោះ ។

ថ្ងៃទី ២៥-០៣-០៧



៣៥០. សាច់មិនធានស៊ី យកទុក្ខអំពល់មកដាក់ខ្លួន

និយមន័យ

គ្មានប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនសោះ យកទុក្ខអំពល់មកដាក់ខ្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀម នេះលោកចង់និយាយពីមនុស្សខ្លះដែលនៅស្ងៀមៗស្រាប់តែ មានព្រួយកង្វល់ដោយសារគេ ជួនកាលដឹងខ្លួន ជួនកាលទៀតមិនទាំងដឹងខ្លួនផង ។ ដូចជា :

- នៅស្ងៀមមិននៅ ដើរទៅមើលគេឈ្មោះគ្នា ។ គេចាប់ឱ្យធ្វើសាក្សីដឹងឮ ហើយក៏សុខចិត្តធ្វើសាក្សីឱ្យគេទៅ ។ បន្ទាប់មកឡើងចុះសាលាក្តីជាញឹកញាប់ នាំ ព្រួយកង្វល់ឥតប្រយោជន៍ ។

- បុរសម្នាក់ ថ្ងៃមួយមានមិត្តភក្ត្រយកម៉ូតូមកផ្លើ ។ ពេលគេចេញបាត់ យូរពេកក៏អូសម៉ូតូនោះចូលក្រោមផ្ទះ ។ ស្រាប់តែពេលនោះដែរសមត្ថកិច្ចក៏មកចាប់ ជាបន្ទាន់ភ្លាម ព្រោះម៉ូតូនោះចោរលួចយកមក ។

- ថ្ងៃមួយ បុរសម្នាក់បានឱ្យនារីដែលធ្លាប់ស្គាល់តាំងពីនៅរៀន ដោយសារ ម៉ូតូជាមួយ ។ លុះប្រពន្ធឃើញ ក៏ចោទផ្តួសផ្តាស បង្កើតជាបញ្ហាឡើង ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៣-០៧



៣៥១. សុខចិត្តហូបស្បៀង គ្រាន់បើជាងយល់សប្តិហូបសាច់គោ

និយមន័យ

សុវ័យករបស់ជាក់ស្តែងតិចតួច ប្រសើរជាងយករបស់ស្រមៃស្រមៃច្រើនប្លែង
អត្ថាធិប្បាយ

▣ អត្ថានុរូប

ការដែលគេរកម្ហូបឆ្ងាញ់មិនបានគេសុខចិត្តអត់ហូបសោះគឺជាការល្ងង់ខ្លៅ ។
ប៉ុន្តែបើគេមានស្បៀងហូបក៏គ្រាន់បើដែរ ។ ព្រោះស្បៀងដែលមានក្នុងកែវ គឺជាការណ៍
មានពិតប្រាកដមែនគេអាចហូបបានទោះឆ្ងាញ់មិនឆ្ងាញ់ក៏ដោយ ។ ព្រោះយ៉ាងណា
ក៏វាគ្រាន់បើជាការយល់សប្តិថាបានហូបសាច់គោទាំងគឺឡូដែរ ។ ព្រោះសាច់គោក្នុង
ការយល់សប្តិគឺជាការកុហកមិនមានអ្វីពិតប្រាកដបន្តិចបន្តួចសោះឡើយ ។

▣ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

កិច្ចការដែលកំពុងធ្វើក្នុងដៃទោះបីតូចតាច រឺស្អុយស្អើងក៏ដោយ ក៏វាជា
ការណ៍ពិត ការប្រសើរជាងតំនែងនាយករដ្ឋមន្ត្រីដែលគ្រាន់តែជាការស្រមៃក្នុងការ
យល់សប្តិ ។ តួយ៉ាងដូចជា ប្រាក់១រៀល ឬ១រយដែលមានក្នុងហោប៉ៅរបស់ខ្លួន វា
ប្រសើរជាងលុយវាល់លានក្នុងហោប៉ៅអ្នកដទៃ ។ ព្រោះលុយក្នុងហោប៉ៅខ្លួនៗអាច

ចាយវាយទៅតាមចិត្តចង់ ។ ឯលុយក្នុងហោប៉ៅគេគឺជាស្រមោល វិជាការកុហក
សំរាប់ខ្លួន ព្រោះខ្លួនមិនអាចយកចាយបានឡើយ ។

- កង់កញ្ចាស់ដែលមានក្នុងដៃប្រសើរជាងរថយន្តដ៏ទំនើបជារបស់គេ ។
- ឈើចាក់ធ្មេញមួយសរសៃប្រសើរជាងឈើហ៊ុបរាប់គីបជារបស់គេ ។
- ព្រានអណ្តាតប្រាក់ម្នាក់ប្រាប់ស្រីចើកថា បើនាងឯងសុខចិត្តលែងប្តីអោយ
ដាច់ស្រេចចូរចមកនៅជាមួយខ្ញុំៗនឹងទិញឡានទំនើបមួយគ្រឿងអោយ និងផ្ទះថ្មីមួយ
ឈុតអោយ តើពេលនេះនាងសុខចិត្តរស់នៅក្នុងផ្ទះឈើ និង ជិះឡានកញ្ចាស់របស់ប្តីនាង?

- បេក្ខជនតំនាងរាស្ត្រម្នាក់ប្រាប់ហោសនិកខ្លួនថា អ្នកឯងជួយហោសនារក
សំលេងឆ្នោតគាំទ្រយើងៗនឹងអោយម៉ូតូជំនំមួយគ្រឿងប្រើ រឺក៏ចាំយកអាធីមួយគ្រឿងវិញ
នៅពេលយើងជាប់ឆ្នោត?

- ក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកអោយនៅផ្ទះឈើ និងជិះឡានកញ្ចាស់ជាមួយ
ប្តីចុះ ព្រោះជារបស់ជាក់ស្តែងមានរួចទៅហើយ ចាំទៅនៅជាមួយគេដឹងគេទិញ
អោយឬអត់ បើទៅនៅក្នុងកណ្តាប់ដៃគេទៅហើយ ។

ម៉្យាងទៀតលោកអោយយកម៉ូតូជំនំជិះទៅ ព្រោះមិនដឹងថាបេក្ខជននោះ
ជាប់ឆ្នោតឬមិនជាប់ផង ។

៣៥២. ស៊ីព្រោះលោះកំលាំង

និយមន័យ

រស់ដោយសារគេដោយគ្មានមុខរបរ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមន្យមនេះមានន័យថា ការរស់នៅដោយសារពឹងពាក់ស្នាក់អាស្រ័យនៅជាមួយគេដោយខ្លួនពុំមានសមត្ថភាពនឹងរកស៊ីចិញ្ចឹមជីវិតដោយខ្លួនឯងបាន ។ ព្រោះហេតុចាស់ជរាភ័យមានអត់លទ្ធភាពនឹងប្រកបមុខរបរអ្វីមួយក៏មាន ។ ដូចជា :

- ឪពុកម្តាយ ជីដូនជីតា លោកចាស់ជរាទៅត្រូវបានកូនៗ ឬចៅៗជួយចិញ្ចឹមជួយទំនុកបំរុង ។

- យុវជនម្នាក់ នៅកំពុងសិក្សាបានមកស្នាក់អាស្រ័យនៅជាមួយឪពុកមា ។
- ក្មេងស្រីកំព្រាឪពុកម្តាយម្នាក់ ត្រូវម្តាយមិនយកមកចិញ្ចឹមគ្រាន់ជួយធ្វើ

ការផ្ទះខ្លះៗ ។

- អ្នកខ្លះ ទៅជ្រកកោនក្នុងវត្ត ក្រោមការទំនុកបំរុងរបស់ព្រះសង្ឃ ។

អ្នកទាំងអស់ខាងលើនេះ សុទ្ធតែពពួកជនស៊ីព្រោះលោះកំលាំងដោយសារគេទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ០៣-០៦-០៩

៣៥៣. សង្សារបានខ្លួនមិនសូចអានិត សង្សារបានចិត្តអានិតហើយស្រលាញ់ដង

និយមន័យ

អ្វីដែលមិនទាន់ដឹង តែងចង់ដឹងជាងរបស់ដែលដឹងរួចហើយ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមបុរាណមួយនេះ លោកពោលសំដៅចំពោះតែសេចក្តីស្នេហា រវាង ភេទមួយប៉ុណ្ណោះ ។ ក្នុងន័យនេះ លោកលើកយកតួអង្គពីរគូមកធ្វើបំរើរៀបចៀប គឺតួសង្សារភាគីមួយដែលតួអង្គស្រីបានប្រគល់ខ្លួនអោយតួអង្គប្រុស ។ មួយតួទៀត មិនទាន់ប្រគល់ខ្លួនអោយទេ ។ ប៉ុន្តែ គេចេះថ្នក់ថ្នមចិត្តត្នាទៅវិញទៅមក គឺចេះ ស្រលាញ់គ្នាពូកស្តីន មិនមានមោះមែ រឺឃើសចិត្ត ថ្នាំងថ្នាក់អ្វីសោះឡើយ ។

បើតាមន័យនេះ លោកពោលថា សង្សារដែលបានខ្លួនភាគីប្រុសកាត់បន្ថយ សេចក្តីស្រលាញ់ សេចក្តីអានិតខ្លះហើយ ។ ព្រោះហេតុតែអ្វីដែលគេចង់ដឹង ចង់ស្គាល់ រសជាតិ គឺគេបានដឹងបានស្គាល់រួចអស់ហើយ ។ នេះគឺជាបំណងចម្រើនរបស់បុរស ។ ឯសង្សារដែល បានចិត្ត រឺចិត្តបាន គឺចេះប្រណិប្រណាក់ ប្រថីបប្រថុប កំបុកកំបុក ញឹកញាប់ ខ្លឹកខ្លក់ គួរអោយខ្មាញ់ ។ ប៉ុន្តែនាងមិនបានបណ្តោយខ្លួនទេ ។ ត្រង់នេះ ហើយ ដែលធ្វើអោយ តួអង្គប្រុសរឹងរិតតែជ្រួលច្របល់ក្នុងកាមារម្មណ៍ ប្រកាច់ចាប់ មិនឈ្នះ ។ ដូច្នោះគេក៏មិនអាច បំភ្លេចបានភ្លាមៗឡើយ ។ ជាពិសេស តួអង្គប្រុស មិនទាន់បានស្គាល់រសជាតិ ។

៣៥៤. ស្នេហ៍មិនស្មើស្ម័គ្រ

និយមន័យ

មន្តអាគមសិល្បវិជ្ជាការ មិនមានប្រសិទ្ធិភាពជាការជិតដិតស្និទ្ធស្នាល

អន្តរាធិប្បាយ

“ ស្នេហ៍ ” គឺជាមន្តអាគមអូមអាមដែលពិសម័យបុរាណកាល គេជឿថាជាមន្តអាគមសំរាប់ដាក់លើជនណាម្នាក់ធ្វើឱ្យគេទន់ចិត្តអានិតខ្លួន ។ ជាពិសេសគេដាក់លើនារីៗដើម្បីឱ្យគេអានិត និងស្រលាញ់ខ្លួន ។ គេជឿទៀតថា ទោះនាងនោះរឹងត្អឹងយ៉ាងណាក៏ដោយ កាលបើត្រូវស្នេហ៍គេហើយ នាងនោះនឹងអានិតស្រលាញ់គេភ្លាម ។

ប៉ុន្តែលុះដល់សម័យក្រោយៗតមក មានអ្នកក្លាហានខ្លះពោលថា ការដាក់ស្នេហ៍វាយុរណាស់ ។ ជួនកាលបើនាងនោះមានឋានៈខ្ពស់ រឺមានធនធានច្រើនជាងខ្លួនទៀតនោះដាក់មិនត្រូវឡើយ ។ ដូច្នោះ មានតែវិធីម្យ៉ាងទេ គឺចូលទៅជិតស្និទ្ធស្នាលនឹងនាងដោយល្បិចផ្សេងៗ ។ គេជឿប្រាកដថា ការស្និទ្ធស្នាលធ្វើឱ្យនាងទន់ចិត្តអានិតខ្លួនគេជាមិនខាន ។ ដូច្នោះ លទ្ធផលដែលត្រូវទទួលបាន គឺសមដូចបំណង ។

ការណ៍នេះហើយដែលធ្វើឱ្យគេហ៊ាន ពោលអ្នកអាងថា ស្នេហ៍មិនស្មើស្ម័គ្រទេ ។

ថ្ងៃទី ២៨-០៣-០៧



៣៥៥. សន្សឹមកុំបំបោល ព្រៃកងកុំដល់ដូចប្រាជ្ញា

និយមន័យ

ការងារធ្វើតាមសំរួល ទទួលលទ្ធផលល្អជាងតុងតាង

អត្ថាធិប្បាយ

៣ អត្ថានុរូប

សាស្ត្រាច្បាប់កេរ្តិ៍កាលបានចែងក្នុងន័យខាងលើនេះ ដោយចង់បញ្ជាក់ថា បើគេធ្វើដំនើរតាមរទេះគោទៅតាមសំរួលគេនឹងទៅដល់ទីដៅដូចបំនង ។ ប៉ុន្តែបើគេ បំបោលចង់ដល់ឆាប់ជួនក៏បានទៅដល់ទីដៅ ជួនកាលក៏ពុំបានទៅដល់គោលដៅឡើយ ។ ព្រោះអាចមានបញ្ហាតាមផ្លូវដូចជា គោខកជើងទៅមុខពុំរួច ជួនរទេះត្រូវរង្គោះរង្គើ ខូចនេះខូចនោះនាំឱ្យស្កុនដំនើរ ។ សមដូចពាក្យគេថា **តុងតាងដេកផ្លូវ** ។

៣ អត្ថប្បដិរូប

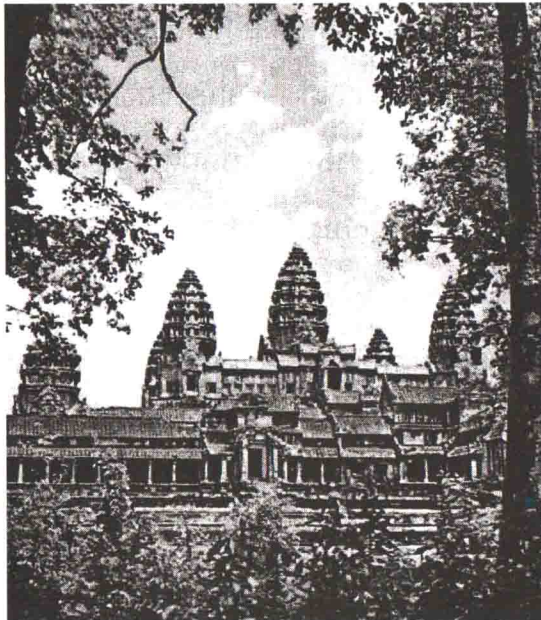
កិច្ចការអ្វីក៏ដោយ គេត្រូវធ្វើសន្សឹមៗទៅតាមសំរួល កុំបង្ខំច្រូតកាត់ខ្លាំងពេក ។ ព្រោះទំរើដោយបង្ខំរមែង ពុំសូវបានសំរេចលទ្ធផលសមតាមបំនងឡើយ ។ ដូចជា :

- យុវសិស្សម្នាក់ ខំប្រឹងរៀនយ៉ាងខ្លាំង គេច្រូតកាត់ផ្ទះមួយឆ្នាំពីរថ្នាក់ ។

ព្រោះគេប្រញាប់ចាប់យកសញ្ញាប័ត្របណ្ឌិតច្បាប់ ។ ប៉ុន្តែ ដោយកាយសម្បទា គេ ផុកខ្លាំងពេក ធ្វើឱ្យគេបាក់កំលាំងរៀនទៅមុខទៀតលែងកើត ។

- ជាងតុ-ទូម្នាក់ ចង់ធ្វើទូមួយឱ្យហើយក្នុងរយៈកាលតែពីរថ្ងៃ ។ គេខំប្រឹង
 អារកាត់ វាយដំប្លែងប្លែង ។ ទូធ្វើជិតហើយទៅហើយ ស្រាប់តែត្រង់ត្រចៀកទ្វារ ត្រូវប្រេះ ។
 គេគាស់ឡើងធ្វើសារជាថ្មី ។ ម្ល៉ោះហើយត្រូវយឺតពេលជាងធ្វើតាមសំរួល ទៅទៀត ។
 ទំរើសន្សឹមៗ និងតាមសំរួល គេគង់នឹងបានសំរេចផលសមតាមប្រាថ្នា ។

ថ្ងៃទី ៣០-០៣-០៧



៣៥៦. ស្រលាញ់កុំទៅញឹក លឺកសីមទៅម្តង

និយមន័យ

អ្វីដែលឃើញដដែលៗនាំឱ្យធុញទ្រាន់ យូរឃើញម្តងនាំឱ្យចាប់អារម្មណ៍

អត្ថាធិប្បាយ

មិត្តភក្តិដែលស្រលាញ់គ្នាជិតជិតស្និទ្ធស្នាលយ៉ាងណាក៏ដោយ កាលបើទៅជួបគ្នាញឹកញាប់ពេកនឹងទៅជាធម្មតា ។ ជួនកាលនាំឱ្យគេធុញទ្រាន់មិនសូវចង់រឺរវល់នឹងយកចិត្តទុកដាក់ជាហេតុនាំឱ្យអស់តំលៃ ។ ជាពិសេសគេមិនទាំងចង់និយាយរកទៀតផង ។

ប៉ុន្តែ បើយូរៗទៅម្តង គេទទួលស្វាគមន៍រាក់ទាក់ទាញកៅអីដាក់ឱ្យអង្គុយនិងរកអ្វីមកឱ្យទទួលទានទៀតផង ។ ជួនកាលគេឃាត់ឱ្យនៅអាស្រ័យបាយក៏មាន ។

- ការដែលទៅញឹកញាប់នេះ កុំថាឡើយត្រឹមមិត្តភក្តិសំលាញ់ សូម្បីតែបងប្អូន, គូសង្សារ រឺកូនយូអ៊ីតក៏ដោយក៏គេជិនណាយនឹងធុញទ្រាន់ដែរ ព្រោះវាដដែលៗពេក ។

- ហេតុនេះហើយបានជាលោកប្រាប់ថា ទោះបីស្រលាញ់ បាត់មុខមិនបានក៏ដោយ គេមិនត្រូវទៅញឹកពេកទេ បើរលឹកខ្លាំងណាស់សឹមទៅម្តងចុះ ។

ថ្ងៃទី ៣១-០៣-០៧



៣៥៧. សំដីជាងក លេខជាងនា

និយមន័យ

លំដាប់អត្តសញ្ញាណជាតិសាសន៍និមួយៗ

អត្ថាធិប្បាយ

* "សំដីជាងក" គ្រប់ជាតិសាសន៍និមួយៗ ទោះឯករាជ្យក្តី មិនឯករាជ្យក្តី ទោះមាន អរិយធម៌ ជឿនលឿនក្តី អន់ថយក្តី រមែងមានភាសានិយាយប្រចាំជាតិសាសន៍ ប្រចាំកុលសម្ព័ន្ធ របស់ខ្លួនជានិច្ច ។ ព្រោះថាមិនដែលមានជាតិសាសន៍ណាមួយដែល គ្មានភាសា និយាយគ្នានោះទេ សូម្បីតែសត្វតិរច្ឆានគ្រប់ប្រភេទ ក៏មានភាសា ប្រចាំត្រកូល របស់វាដែរ ។ ទោះណាជាសត្វស្នាប វិសត្វមានជើងប៉ុន្មានក៏ដោយ ។

ហេតុនេះហើយ បានជាលោកទុកភាសានិមួយៗជាអទិភាពមុនគេបង្អស់ គឺសំដីជាងក ។

* "លេខជាងនា" ពាក្យថា "លេខ" មានន័យថា ការគូសវាស ស្នាមកំនត់ ចំណាំ ត្រៀងសំគាល់អក្សរ សំបុត្រ... ។

តាមន័យខាងលើនេះ ជាតិសាសន៍ណាក៏ដោយ ទោះបីមានវប្បធម៌ អរិយធម៌ ជឿនលឿនក្តី មិនជឿនលឿនក្តី សុទ្ធសឹងតែមាន "លេខ" ឬ អក្សរទាំងអស់គ្នា រៀបរលែងតែសត្វតិរច្ឆានចេញ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកចាត់ទុក "លេខ" ជាលំដាប់ថ្នាក់ទីពីរ គ្រាន់តែ លោកព្យួក "លេខ" ជាពីរប្រភេទ គឺប្រភេទលេខ សំខ្យា និងលេខប្រភេទព្យួកព្នន្ធៈ រឺ អក្សរ ។

- ការណ៍ដែលលោករៀបរាប់ដាច់សំដី វិភាសានិងលេខដូច្នោះ ព្រោះធម្មតា មនុស្សជួបប្រស្រ័យគ្នា, ទាក់ទងសន្តានគ្នាសុទ្ធតែយកភាសានិយាយចរចាគ្នា សុទ្ធតែ យកភាសាជាត្រីមុខទាំងអស់ ទើបគេសរសេរជាលេខ ឬអក្សរទៅតាមក្រោយ ។ គ្រាន់តែ លេខ ឬអក្សរនោះមានលក្ខណៈសំគាល់និងកំនត់ចំនាំទៅតាមការសន្មត់ របស់ជាតិសាសន៍ ឬកុលសម្ព័ន្ធនិមួយៗប៉ុណ្ណោះ ។ ដូចជា :

- ពួកកុលសម្ព័ន្ធ (ជនជាតិភាគតិច) ក៏មានអក្សរប្រចាំត្រកូលរបស់គេដែរ ។ ឧបមាថា: បើគេត្រូវទារអ្វីដែលម្នាក់ទៀតជំពាក់ ។ គេធ្វើមែកឈើប៉ុនម្រាមដៃទៅ ។ បើមិនយកមកសង គេធ្វើមែកឈើផ្សេងម្តងទៀត តែគេរោលភ្លើងបន្តិច ដើម្បីឱ្យ ដឹងថា គេខឹងតិចៗហើយ ។ បើមិនយកមកសងទៀត គេដុតមែកឈើនេះឱ្យឆេះខ្លាំង ដើម្បីឱ្យដឹងថាគេខឹងខ្លាំងហើយ ។ល ។

- ជាតិសាសន៍ដែលមានវប្បធម៌ និងអរិយធម៌ជឿនលឿន គេយកស្នាមគំនូស គូសលើស្លឹកឈើ ឬស្បែកសត្វ ឬក៏លើក្រដាស ។

ហេតុនេះហើយ បានជាលោកទុកលេខ វី អក្សរ ជាលំដាប់ទីពីរ (លេខជាទោ) ។

☛ សំគាល់ ត្រីមុខ ត្រីជាប្រធានជាអ្នកនាំមុខក្នុងល្បែងអុក មិនបានថែមអក្សរជាត្រីទៀតទេ ។

ថ្ងៃទី ៣១-០៣-០៧



៣៥៨. សំនាបយោងដី ត្រូវយោងប្រុស

និយមន័យ

គំហើញនូវរូបភាពមួយ រួចយោងទៅដល់រូបភាពមួយទៀត

អត្ថាធិប្បាយ

* **សំនាបយោងដី** ផ្ទៃដីដែលពុំទាន់មានសំនាប រឺស្មៅដុះ គេមិនអាចដឹងថា ដីត្រង់នោះមានជីជាតិ ឬអត់ទេ ។ គឺទាល់តែគេបានឃើញសំនាប ឬស្មៅត្រង់ កន្លែងនោះល្អ ឬមិនល្អទើបគេដឹងថា ដីត្រង់កន្លែងនោះមានជីជាតិ ឬក៏ខ្សោះ ។ តួយ៉ាង ដូចជា: គេសាបសំនាបក្នុងថ្នាលមួយ មានកន្លែងខ្លះសំនាបដុះលូតលាស់ល្អ ធ្វើឱ្យ គេដឹងថា ដីត្រង់នោះមានជីជាតិល្អ ។ បើសំនាបដុះពេញៗ គេដឹងថាដីត្រង់នោះខ្សោះ ។

* **ត្រូវយោងប្រុស** ក្នុងន័យនេះលោកសំដៅយកប្តី-ប្រពន្ធក្នុងគ្រួសារមួយ ដែលមានប្រពន្ធចេះយោងមុខមាត់ប្តី ។ ដូចជា :

- ប្រពន្ធម្នាក់មានប្តីជាថៅកែសិប្បកម្មឆ្នាំងដែលមិនចេះអក្សរសោះ ។ ថ្ងៃ មួយមានភ្ញៀវកាន់លិខិតបញ្ជាទិញឆ្នាំងមួយចំនួនមកហុចឱ្យប្តីហើយពោលថា សុំថៅ- កែមើលហើយឆ្លើយតបទៅថៅកែខ្ញុំវិញផង ។ ពេលនោះ ប្រពន្ធស្តុះមកយកលិខិតពី ដៃប្តីរួចនិយាយថាបងឯងនៅប្រស្រ័យលេងជាមួយភ្ញៀវចុះ ចាំខ្ញុំយកលិខិតនេះទៅ មើលជំនួស ។ រួចហើយប្រពន្ធយកលិខិតឆ្លើយតបមកហុចឱ្យភ្ញៀវព្រមទាំងនិយាយប្រាប់

ប្តីពីន័យលិខិតផ្ញើមក និងផ្ញើតបទៅវិញ ។ ភ្ញៀវត្រលប់ទៅវិញដោយ ឥតដឹងថាប្តីអត់
ចេះអក្សរ១តួសោះ ។ ម៉្យាងទៀត ពេលមានភ្ញៀវឡើងផ្ទះ ប្រពន្ធសុខុស្តារមក
អញ្ជើញភ្ញៀវព្រមទាំងលើកកៅអីអោយភ្ញៀវអង្គុយនិងចាក់ទឹកតែជូនភ្ញៀវពិសារ ។

ពេលភ្ញៀវត្រលប់ទៅវិញនាងជូនភ្ញៀវដល់មាត់ទ្វាររបង ។

ហ្នឹងហើយដែលលោកថាស្រីយោងប្រុស ។

ថ្ងៃទី ០១-០៤-០៧, ថ្ងៃពោះឆ្នោតរើស ឃុំ-សង្កាត់



៣៥៩. សត្វបរោក្ខោ ទំមែកពោធិ ស៊ីផ្លែជ្រៃ

និយមន័យ

ជនដែលរមិលគុណអ្នកដែលជួយខ្លួន

▣ **អត្ថានុរូប**

* **សត្វបរោក្ខោ** : ពពួកសត្វភាគច្រើន, សន្តានសត្វជ្រឹង ។ វាមានជើងសំរាប់ថ្នក់ និងមានស្នាបស្តើង ។

* **ទំមែកពោធិ** : ការណ៍ពិត ជើងវាទុំមិនបានទេ គឺក្រាន់តែសំរាប់ថ្នក់ ប៉ុណ្ណោះ ។ វាចូលចិត្តមករកចំនីលើដើមពោធិ ។ ព្រោះ បើពោធិមានផ្លែ វាស៊ី ផ្លែពោធិ ។ បើពោធិមានជ្រៃព័ទ្ធព័ទ្ធច្រើន ហើយមានផ្លែទៀត វាស៊ីផ្លែជ្រៃ ។

▣ **អត្ថប្បដិរូប**

" **ស៊ី** " នៅពេលនេះ សំគាល់ន័យថា : ស្ម័គ្រស្មាគម, រែបនិព្យ ស្និទ្ធមេត្រី ។

អត្ថរសក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកចង់ពោលសំដៅទៅជនគ្រួសារដែលមាន និស្ស័យបំភ្លេចនូវឧបការគុណរបស់អ្នកដែលធ្លាប់ជួយទំនុកបំរុងខ្លួន ឱ្យបានសុខស្រួល នោះ រួចបែរជាទៅបំរើផលប្រយោជន៍ឱ្យអ្នកផ្សេងដទៃទៅវិញ ។ ដូចជា :

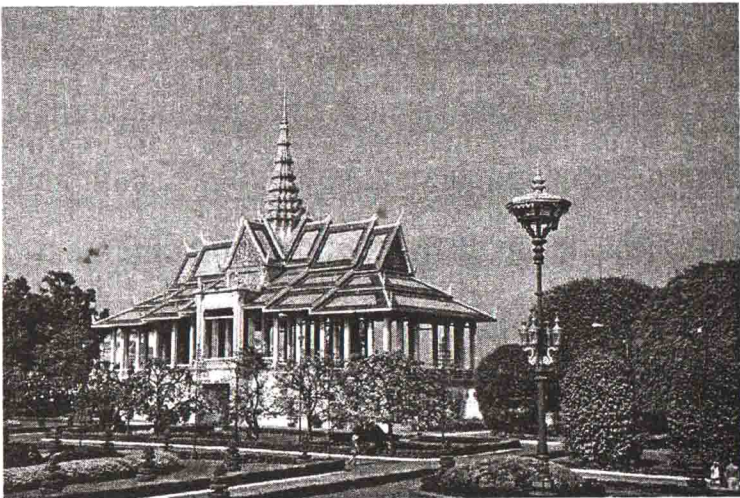
-យុវជនម្នាក់ ស្នាក់អាស្រ័យជាមួយឪពុកមា ។ ឪពុកមា ខំជួយផ្គត់ផ្គង់ឱ្យរៀនសូត្រ ។

លុះបាន ការងារធ្វើ ជននេះបែរជាទៅជួយរកផលប្រយោជន៍ឱ្យអ្នក ផ្សេងទៅវិញ ។

-យុវជនម្នាក់ទៀត បានមកជ្រកកោនក្នុងវត្តព្រះពុទ្ធសាសនា គេស៊ីព្រោះ
លោះកំលាំងនឹងព្រះសង្ឃ ដើម្បីរៀនសូត្រ ។ ប៉ុន្តែជននេះ បែរជាលបទៅបំរើ
ផលប្រយោជន៍ឱ្យពាហិរសាសនាទៅវិញ ។

ដូច្នោះ មនុស្ស "ក្បាលចេញ កន្ទុយចូល រឺ មនុស្សក្បាលពីរ " ដូច្នោះ
លោកហៅថា : " សត្វបរាក្លោ " ទាំងអស់ ។

ថ្ងៃបោះឆ្នោត-ឃុំ-សង្កាត់ ០១-០៤-០៧



៣៦០. សុខអោយសាច់ស៊ី កុំបង្ហាញព្រៃ

និយមន័យ

សុខចិត្តអោយសាច់ស៊ី កុំប្រាប់កន្លែងរក

អត្ថាធិប្បាយ

ខ្លឹមសារក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកប្រាប់ថា បើអ្នកទៅប្រមាញ់ រឺទៅនេសាទ បានសាច់យូរមកហើយមានគេសួររកកន្លែងប្រមាញ់ លោកហាមមិនឱ្យប្រាប់ទីកន្លែង គេទេ ។ ដ្បិតអ្នកដែលសួររកប្រភពប្រមាញ់ សុទ្ធតែចង់ទៅរកផងដែរ ។ ដូច្នេះ គេត្រូវតែលាក់ទីកន្លែងរកស៊ីដោយសុខចិត្តចំនាយសាច់ដែលរកបានមកឱ្យជា ទានដល់គេខ្លះចុះទោះបីខាតផលខ្លះក៏ដោយ ។

ព្រោះបើប្រាប់គេទៅនឹងនាំឱ្យខូចលាភ គឺត្រូវបាត់បង់ផលប្រយោជន៍ច្រើន ។ ម៉្យាងទៀតការកសិ គេមិនត្រូវចិត្តល្អពេកទេ និងមិនត្រូវគិតពីសីលធម៌ខ្លាំងពេកដែរ ។ សមដូចច្បាប់កេរ្តិកាលពោលថា **ផ្លូវវៀចកុំបោះបង់ ផ្លូវណាគ្រងកុំដើរហោង ។**

ថ្ងៃទី ០១-០៤-០៧, ផ្ទះបោះឆ្នោត -ឃុំ-សង្កាត់



៣៦១. ស្រីខ្មៅដូចក្អិតអម្បែង ចេះតុបចេះតែងអ្វីលែងមិនរួច

និយមន័យ

ការពោលអួតសរសើរពីគុណសម្បត្តិស្រីសំបុរខ្មៅ
អន្តរាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមទ័រនៀមនេះ លោកពោលត្រង់ៗមិនពិបាកយល់ទេ ។

" ក្អិតអម្បែង " តែងរោលដោយផ្សែងភ្លើងជាខ្លាំង ។ ក្នុងន័យនេះបញ្ជាក់ឱ្យ
ឃើញថានារីដែលមានសំបុរកាយខ្មៅមិនសូវបានជាទិសិយមប៉ុន្មានទេ ។ ប៉ុន្តែបើនារី
នោះមានចរិយាសម្បត្តិល្អប្រសើរ ជាពិសេសចេះតុបតែងសំអាងរាងកាយ ឱ្យស្អាត
បាតទៅតាមទំនង គឺចេះជ្រើសយកគ្រឿងសំអាងឱ្យស៊ីនិងសំបុរខ្លួនវិញនោះ ។ បុរស
ទាំងឡាយប្រាកដជាពិតពិរមិលមើលមិនដាក់ភ្នែក និងមានចំនាប់អារម្មណ៍យ៉ាង
ខ្លាំងជាមិនខាន ។ ជាពិសេសអ្នកជាប្តីតែម្តងគឺគេមិនអាចបោះបង់នាងចោលបាន
ងាយៗឡើយ សឹមដូចពាក្យចំអែចំអន់គេពោលថា " ខ្មៅមានជាតិ រីខ្មៅតែរូបតែម្តងគ្នាញ៉ា " ។
ម្តេច សំដៅយក កិរិយាមារយាទល្អ ម្យ៉ាងទៀត ន័យតុបតែងនេះ ក៏យោងទៅដល់ការចេះ
តុបតែងរៀបចំទុកដាក់ទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលប្តីរកបានមកផងដែរ ។

ថ្ងៃទី ០១-០៤-០៧, ថ្ងៃបោះឆ្នោតរើស-ឃុំ-សង្កាត់

៣៦២. សុវាយកស្រីខូចធ្វើប្រពន្ធ កុំយកប្រពន្ធច្នៃស្រីខូច

និយមន័យ

យករបស់ខូចកែច្នៃអោយល្អបាន ប្រសើរជាងយករបស់ល្អទៅធ្វើឱ្យខូច

អន្តរាជិយ្យាយ

“ ស្រីខូច ” នៅពេលនេះលោកសំដៅយកស្រីដែលបាត់បង់កិត្តិយស, បាត់បង់ប្រពៃណី និងទំនៀមទំលាប់ដ៏ល្អរបស់ជាតិ គឺស្រ្តីឥតរសោភិនី ។ ស្រ្តីប្រភេទនេះតែងទទួលការរើសអើងពីសហគមន៍ជាតិ ។

ប៉ុន្តែក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកចង់និយាយថា បើគេយកប្រពន្ធស្រ្តីប្រភេទនេះក្រោយពីបានអប់រំឱ្យលះបង់និងកែប្រែនូវអត្តចរិតថោកទាបជាទីស្អប់ខ្ពើមរបស់សង្គមជាតិបាននោះ វាជាការប្រសើរជាងយកប្រពន្ធដែលសង្គមជាតិទទួលស្គាល់ថា ជាធាតុប្រសើរទៅធ្វើជាស្រីខូច ដើម្បីរកកំរៃចិញ្ចឹមជីវិតនោះ គឺជាការថោកទាបបំផុត ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកប្រាប់ថា សុខចិត្តយកអ្វីដែលអស់តំលៃមកច្នៃឱ្យមានតំលៃវាប្រសើរជាងយករបស់ដែលមានតំលៃរួចហើយ ទៅធ្វើឱ្យខូចតំលៃវិញនោះ ។

ថ្ងៃទី ០៨-០៤-០៧

៣៦៣. សម្បត្តិកំចាត់ព្រួយ មានគេជួយមិនធាប់ហោរក

និយមន័យ

មានធនធានច្រើន មនុស្សផងស្គាល់គោរពស្រលាញ់

អត្ថាធិប្បាយ

បុរាណសុភាសិត បានកម្រិតតម្លៃលើទ្រព្យសម្បត្តិថាជារបស់ឧដ្ឋង្គុតមរិសេស វិសាលអស្ចារ្យខ្លាំងក្រៃ ។ ដោយលោកយល់ថា បើគេមានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ គេពុំមានព្រួយកង្វល់អំពីអ្វីទាំងអស់ ។ បើគេមានទុក្ខព្រួយពីរឿងអ្វីមួយក៏គេពុំមាន កង្វល់អ្វីដែរ ។ ព្រោះគេមានសំអាងលើទ្រព្យសម្បត្តិថា អាចជួយគេឱ្យចាកផុតទុក្ខ ព្រួយកង្វល់គ្រប់បែបយ៉ាងទាំងអស់ ។

ម្យ៉ាងទៀតបើគេជាអ្នកមានស្តុកស្តម្ភដូច្នោះ រមែងមានមនុស្សគោរពស្រលាញ់ ចេញចូលមិនពិបាកហោរកឡើយ ។ បើគេចង់បើកសិប្បកម្ម រឺប្រកបមុខរបរអ្វីមួយ គេគ្មានព្រួយកង្វល់អ្វីទេ ។

បើគេមានរឿងទោសទណ្ឌប្រកាណាមួយ គេជឿថាទ្រព្យសម្បត្តិប្រាក់កាស អាចជួយសង្គ្រោះគេឱ្យផុតទុក្ខទោស ទុក្ខព្រួយកង្វល់គ្រប់បែបយ៉ាង ។

បើមានវល់ធ្វើពិធីអ្វីមួយ តែងមានមនុស្សចូលមកជួយធ្វើសស្រាក់សស្រាំ ដោយមិនពិបាកហោរកផង ។

ហ្នឹងហើយ សម្បត្តិអាចកំចាត់ទុក្ខព្រួយកង្វល់បានទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ២៤-០៦-០៩

៣៦៤. សម្បត្តិច្រើន ចំរើនបុណ្យ, ប្រពន្ធឈ្មួសម្បវេមិត្រ

និយមន័យ

ឥទ្ធិពលទ្រព្យសម្បត្តិ និង ប្រពន្ធកបកល្យាណី
អគ្គាធិប្បាយ

ប្រពន្ធឈ្មួសនៅពេលនេះសំដៅយកស្ត្រីដែលមានគុណសម្បីទខ្ពស់, មានសីលធម៌ខ្ពស់, មានចរិយាសម្បីទខ្ពស់ ។ល ។ ស្ត្រីប្រភេទនេះប្រព្រឹត្តតែអំពើជាកុសលដែលលោកហៅថា " **កល្យាណភរិយា** " ។

សុភាសិតនេះមិនមែនជាបុរាណសុភាសិតទេ គឺជានិរុត្តរសុភាសិត (សុភាសិតថ្មី) ដែលគេទើបតែនឹងបង្កើតឡើងនៅក្នុងសម័យសំភារៈនិយម គឺប្រហែលឆ្នាំ ១៩៥៣ នេះឯង ។

ព្រោះគេយល់ថា កាលណាមានសម្បត្តិប្រាក់កាសច្រើននឹងកើនបុណ្យសក្តិមួយកម្រិតទៀត ដោយគេយកសម្បត្តិ ឬប្រាក់ធ្វើជាស្ពានចម្លងឱ្យគេមានតួនាទី, មានឋានៈបាន ។

រីឯប្រពន្ធឈ្មួស បរិបូរណ៍មិត្រ គឺជាប្រពៃណីរបស់ខ្មែរទៅហើយ ។ ព្រោះបើមានឧត្តមភរិយាចេះគួរសមរាក់ទាក់នឹងញាតិព្រៀងលាន ។ គេរមែងមានអ្នកផងស្រលាញ់រាប់អានជាច្រើន រាប់តាំងពីក្មេងៗរហូតដល់ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ។

ថ្ងៃទី ២៤-០៦-០៩

៣៦៥. ស្អាតតែរូប តែម្ហូបមិនឆ្ងាញ់

និយមន័យ

រូបសម្បុទស្រស់ប្រិមប្រិយ តែគុណសម្បុទគ្មាន

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យពំនោលនេះ លោកពោលចំពោះតែស្ត្រីភេទទេ ។ គឺជាពាក្យពោលចំអក ឱ្យស្ត្រីដែលមានរូបស្អាតស្រស់តាំងពីដំនើរ រាងរោសមសួនគួរឱ្យពិសម័យ ។ តែកិរិយា មារយាទគ្មានសមរម្យខ្លួនជាស្រី និងគ្មានចរិយាសម្បុទ ដូចជា :

- ស្ត្រីខ្លះ កើតក្នុងត្រកូលអភិជន តែមិនមានចំនេះដឹងអ្វីក្នុងខ្លួនទេ គឺមិន បានសិក្សាវិជ្ជាផ្លូវលោកផ្លូវធម៌ ជាពិសេស គេគ្មានវិជ្ជាជីវៈដូចជា ការត្បាញ រវៃ ឬ បច្ចេកវិទ្យាអ្វីមួយឡើយ ។

- ស្ត្រីខ្លះ មួយថ្ងៃៗគិតតែពីតុបតែងខ្លួន, ស្លៀកពាក់គ្រប់ម៉ូដគ្រប់ម៉ាក, លាប លន, លាបឡេត៍យ៉ាងរលោង តែគ្មានចិត្តគំនិតចង់ចេះចង់ដឹងពីវិជ្ជាមេផ្ទះ គ្មានសីល- ធម៌ គ្មានគុណសម្បុទឡើយ ។ល ។

- ស្ត្រីខ្លះ មានរូបសម្បុទស្រស់ត្រកាលពីធម្មជាតិ តែមារយាទមិនថ្លៃថ្នូរ គឺមិន លុះដោយដំបូន្មានឪពុកម្តាយ និងចាស់ទុំឡើយ ។ គេចូលចិត្តសេពគប់នឹងពួកប្រុស ពាល និងប្រព្រឹត្តអនាថារមានសេពគ្រឿងញៀនជាដើម ។

ថ្ងៃទី ២៤-០៤-០៧

៣៦៦. ស៊ីស្តមក្នុងកិត្តិយស កុំឱ្យដុះពោះក្នុងការបំផ្លាញជាតិ

និយមន័យ

សុខចិត្តធ្វើអ្នកក្រសួតស្តំ មិនធ្វើអ្នកមានពុករលួយ
អត្ថានិប្បាយ

ឧត្តមគតិ របស់មនុស្សម្នាក់ៗ រមែងមានគំនិតផ្សេងៗគ្នា ។ អ្នកខ្លះយល់ថា សុខចិត្តក្រីក្ររស់នៅតាមសម្មាជីវោ គឺមិនហ៊ានប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលនាំឱ្យបាត់បង់ ក្តៅឈ្មោះ, បាត់បង់សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ, បាត់បង់កិត្តិយស ។ល ។ បើទុកណាជាគេ ធ្លាក់ក្នុងក្តីទីទីលក្រលំបាកលំបិន ខ្លះមុខខ្លះក្រោយយ៉ាងណាក៏ដោយចុះ ឱ្យតែមាន ឈ្មោះថាជាអ្នកស្នេហាជាតិមាតុភូមិ ។

ប៉ុន្តែ នៅមានជនមួយពួកទៀតតែងពោលថា ទៀងមិនឈ្នះទីល ។ តែកាលណា ទីទីលក្រហើយ សុខចិត្តធ្មេចភ្នែកបូម ឬពុករលួយមួយគ្រាសិនចុះ ចាំរាងចូរចារបន្តិចសឹមធ្វើជាអ្នកក្រសួតស្តំម្តង ។ ប៉ុន្តែ តណ្ហាមនុស្សធ្វើម្តេចនឹងស្តប់ស្តល់ទៅបាន ។ លុះប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយយូរៗទៅក៏ក្លាយទៅជាទម្លាប់ និងជារឿងធម្មតា ។ ព្រោះប្រព្រឹត្តដូច្នោះបែបរាងស្រួលខ្លួនគ្រាន់បើដេរ ។ ទីបំផុតគេមានលុយទិញប៉ានន្តរសក្តិ ទីឧកញ៉ា មានឈ្មោះថា អ្នកស្នេហាជាតិដូចគ្នា ។

ដូច្នោះ គេក៏ប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយទាល់តែដុះពោះ ចង់អ្នកណាជេរម្រ័យថា អាបំផ្លាញជាតិយ៉ាងណាក៏ដោយចុះ ស្រេចតែអញមិនខ្ចីលី ។

ថ្ងៃទី ១០-០៤-០៧

៣៦៧. ស្រុកសង្គ្រាមត្រូវការអ្នកក្លាហាន ស្រុកសាន្តត្រាណត្រូវការអ្នកចេះដឹង

តិយចត័យ

តំរូវការគុណសម្បីទមនុស្សតាមកាលៈទេសៈ

អត្ថាធិប្បាយ

*** ស្រុកសង្គ្រាមត្រូវការអ្នកក្លាហាន**

នៅពេលស្រុកមានចំបាំងរាំងជលរវាំងភាគីពីរ ។ ដូច្នោះ ភាគីខាងណាក៏ត្រូវការកម្លាំងទ័ពដូចគ្នា ដើម្បីធ្វើការវាយប្រយុទ្ធដណើមអំនាចគ្នា ។ អ្នកដឹកនាំភាគីម្ខាងៗសុទ្ធតែខំប្រឹងអំពាវនាវរកអ្នកក្លាហានដើម្បីធ្វើពលសេនាយោធា ។ ដូច្នោះនៅពេលអាសន្នវិវិកទទឹកស្អប់បែបនេះ គេឥតគិតអ្វីក្រៅពីសេចក្តីក្លាហានទេ ។ គឺគេមមាញឹកក្នុងការប្រមូលយកអ្នកក្លាហានជាងអ្នកមានចំនេះ ។ ព្រោះស្រុកមានវិប្បវិតមិនទាន់មានសន្តិភាពរៀបរយបែបនេះ យកអ្នកមានចំនេះមកធ្វើការនៅកន្លែងឯណាបាន ។

*** ស្រុកសាន្តត្រាណត្រូវការអ្នកចេះដឹង**

កាលណាស្រុកមានសន្តិភាពរៀបរយល្អហើយ អ្នកដឹកនាំតែងប្រមូលយកអ្នកដែលមានចំនេះដឹង ដើម្បីធ្វើការតាមផ្នែកតាមស្ថាប័នតាមមុខជំនាញ តាមមុខក្រសួងនានា ។ ព្រោះការងារក្នុងការិយាល័យ តែងទាមទារអ្នកមានសមត្ថភាព មាន

ចំនេះដឹង ទើបធ្វើការកើត ។

ដូច្នោះ គេត្រូវការអ្នកមានចំនេះដឹងតាំងពីថ្នាក់ទាបរហូតដល់ថ្នាក់ខ្ពស់ មាន
ពួកបញ្ជវន្តដូចជា វិស្វករ បណ្ឌិត ស្ថាបត្យករជាដើម ។

ថ្ងៃទី ១១-០៤-០៧



៣៦៨. ស្រីៗបង្វិលចង្រ្កានមិនដុំ

និយមន័យ

ទំរើងដែលៗ ហាក់ដូចមិនចប់ ឬមិនដុំ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ ក្លាយទៅជាពាក្យស្លោកប្រចាំសម័យកាលទៅហើយ ។ ព្រោះកាលពីសម័យដើមកូនស្រី សឹងតែទាំងអស់ចាស់ទុំម៉ែឪមិនឱ្យទៅរៀនអក្សរទេ ដោយគាត់ខ្លាចចេះសរសេរសំបុត្រធ្វើទៅសង្សារ ។

ម្យ៉ាងទៀត ការរៀនអក្សរនៅសម័យកាលនោះ សាលាតាំងនៅតែក្នុងវត្ត រឺ រៀនតាមកុដិព្រះសង្ឃ ហើយដែលមានព្រះសង្ឃជាអ្នកបង្រៀនទៀតផង ។

ម៉្លោះហើយ កូនស្រីមិនហ៊ានទៅរៀនទេ ។ ដូច្នោះ នាងត្រូវតែធ្វើការនៅផ្ទះ ដូចជា រៀបចំទុកដាក់ផ្ទះសម្បែង និងរៀនត្បាញ រឺវែ ត្បាញសំពត់ ហូល ក្រមាកន្ទេល ។ ជាពិសេសរៀនដណ្តាំស្ល គឺធ្វើខ្លួនឱ្យទៅជាមេផ្ទះដ៏ល្អប្រចាំគ្រួសារ បន្តគ្នា តាំងពីជីដូនរហូតដល់ចៅ ។

ហេតុការណ៍នេះហើយ ដែលនាំឱ្យលោក លើកជាពាក្យទំនឹមទំនៀមថា កូនស្រីបង្វិល ចង្រ្កានមិនដុំទេ ។

ប៉ុន្តែកាលសម័យឥលូវនេះ ប្រទេសជាតិកាន់តែវិវឌ្ឍន៍ រឺកចម្រើនឡើង កូនស្រីក្តី កូនប្រុសក្តីមានកាតព្វកិច្ចត្រូវចូលរៀនសូត្រដូចៗគ្នា ។

ថ្ងៃទី ១៣-០៤-០៧

៣៦៩. ស្លុតស្លាប់ ឲ្យចរេមានភព្វអាយុយ័នយ្យ

និយមន័យ

ស្លុតហួសគ្មានបានការ ចេះល្បិចកិច្ចកលខ្លះរស់បានយូរ

អត្ថាធិប្បាយ

“ **ស្លុតស្លាប់** ” លោកសំដៅយកមនុស្សដែលស្លុតហួស សោកៀបហួស អន់ហួស តំរក់ហួស ។ មនុស្សប្រភេទនេះស្លុតផង ត្រង់ផង គ្មានចេះមាត់-កតវ៉ានឹង អ្នកណាឡើយ គឺគេសុខចិត្តតែនៅស្ងៀមៗ ទោះបីគេស្ម័គ្រខុសក៏ដោយ ត្រូវក៏ដោយ ខ្លាំងណាស់បានត្រឹមតែញឹមៗ គេស្លុតស្លាប់ទៅចុះ ។

មនុស្សប្រភេទនេះ ប្រៀបដូចស្មៅជើងក្រាស់ចង់អ្នកណាដើរជាន់យ៉ាងណាក៏បានដែរ ។

“ **ឲ្យចរេមានភព្វអាយុយ័នយ្យ** ” ជនប្រភេទនេះលោកសំដៅយក មនុស្សណាដែលចេះមានល្បិចកិច្ចកលខ្លះ មានមធ្យោបាយចេះគេចកែនាយអាយសម្រាប់ ដោះខ្លួននៅពេលមានបញ្ហាចោទឡើងម្តងៗ ដែលកើតមានឡើងជាយថាហេតុ ។

ក្នុងន័យនេះដដែល មានមនុស្សខ្លះប្រព្រឹត្តតែអំពើល្អគ្រប់ជំហាន សូម្បីតែ សហគមន៍ក៏ទទួលស្គាល់ថា ជាមនុស្សល្អគ្រប់គ្នាដែរ ។ ប៉ុន្តែនៅពេលមួយជននេះបាន ប្រព្រឹត្តអំពើជាក់ហុសដោយស្មាត់កំហាំង និងដោយមនុស្សគ្រប់គ្នា ជឿជាក់ថាល្អ រួចទៅហើយនោះ គេក៏គ្មានអ្នកណាម្នាក់សង្ស័យឡើយ ។

ដូច្នេះ អំពើល្អហាក់ដូចជាជួយបិទបាំងឱ្យគេបានរួចខ្លួនយ៉ាងស្រួល ។

មនុស្សប្រភេទនេះ លោកប្រៀបដូចផ្លូវអាចម៍មាន់ ។ ធម្មតាផ្លូវអាចម៍មាន់
តែងមានបន្ទាស្រួចមុតស្លេកស្កះ ។ ម៉្លោះហើយមនុស្សផងទាំងពួងមិនហ៊ានដើរជាន់ទេ ។

ថ្ងៃទី ១៣-០៤-០៧



ព្រះវិហារ



៣៧០. សម្តីសរសាតិ មារយានសត្រកូល

និយមន័យ

ភាសា និង ចរិយានាំឱ្យគេដឹងទៅដល់ជាតិសាសន៍ និងពូជអំបូរ

អត្ថាធិប្បាយ

“ សម្តីសរសាតិ ” សម្តី ឬភាសានៃជាតិសាសន៍នីមួយៗ កាលណានិយាយ ឡើង ធ្វើឱ្យគេរលឹកនឹកឃើញទៅដល់ជាតិសាសន៍របស់សាមីខ្លួន ។ ព្រោះសម្តី ឬ ភាសានេះហើយ ដែលជាមូលដ្ឋាននៃវប្បធម៌ជាតិរបស់គេ ។ ដូច្នេះ គេអាចស្គាល់ថា ជាជាតិសាសន៍ណាមួយ គឺតាមរយៈភាសានេះឯង ។

“ មារយានសត្រកូល ” មារយានគឺជាបុគ្គលិកលក្ខណៈ ឬជាអត្តចរិត របស់មនុស្សម្នាក់ៗ ។ ដូច្នេះ កាលណាជនណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តនូវកម្មអ្វីមួយ គឺជាហេតុសរ បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថាជននោះកើតក្នុងត្រកូលល្អ ឬអាក្រក់បាន ដូចជា :

- ក្មេងពាលម្នាក់ ដើរប្រព្រឹត្តតែអំពើអសីលធម៌, អនាចារ ប្រាសចាក ប្រពៃណីជាតិ ។ គេដឹងថា ក្មេងពាលនោះ រស់ក្នុងត្រកូលមានការអប់រំតិច ឬខ្សោយ ។ ទោះបីត្រកូលនោះជាអភិជនក៏ដោយ ។

- តាចាស់អភិជនម្នាក់ ដើរទិញតែព្រហ្មចារិយក្មេងស្រី ដើម្បីបំពេញតណ្ហា ខ្លួន ។ គេដឹងថា តាចាស់អភិជននោះ រស់ក្នុងត្រកូលទុយ័ស, អសីលធម៌ ប្រាសចាក គន្លងព្រឹទ្ធាចារ្យ ។

ចូលឆ្នាំកុរ នព្វស័ក ថ្ងៃទី ១៤-០៤-០៧

៣៧១. ស្រលាញ់មេ បំពេកូន

និយមន័យ

ស្រលាញ់ម្តាយ ត្រូវថ្នាក់ថ្មមកូន រយកកូនធ្វើជាធ្នាក់

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យថា " មេ និង កូន " នៅពេលនេះ បញ្ជាក់ឱ្យដឹងថា ជាស្ត្រីមេម៉ាយ មានកូនតូច ជូនកាលអាចឈានទៅដល់ប្រពន្ធតេទៀតផង ។

ន័យក្នុងទំនិមទំនៀមនេះ លោកនិយាយពីអ្នកដែលចាប់ចិត្តស្រលាញ់ស្ត្រី ដែលមានកូន ជាពិសេសគឺមានកូនតូច ។ ដើម្បីឈានទៅដល់ម៉ែ គេត្រូវយកកូនធ្វើ ជាធ្នាក់ ។

ដំបូងគេត្រូវយកទំលើ វិបាយឡកបាយឡ ដែលជារបស់កូនក្មេងចូលចិត្ត ទៅផ្ញើកូនតូចជាញយៗ ។ ជាពិសេស បើអាចធ្វើបាន គេត្រូវចេះបីបមថ្មមថ្នាក់ លើក-៣ រឹបញ្ជុះ-ក ។ ចំណែកម៉ែ គេមិនបាច់ចែបប្រែពេកទេ ។ ព្រោះការថ្នាក់ថ្មមកូន ការជិតជិតស្និទ្ធស្នាលនឹងកូន វាមានឥទ្ធិពល ជាងការស្និទ្ធស្នាលជាមួយម៉ែទ្វេដង ទៅទៀត ។ ម្យ៉ាងទៀតនៅក្នុងពេលនេះដែរ បើមានអ្នកក្រៅណាម្នាក់បញ្ជោះកូនឱ្យ ហៅគេថា ប៉ា ប៉ា ក្មេងនោះនឹង ហៅគេថា ប៉ា ភ្លាម ។ ព្រោះវាកំពុងអត់ប៉ាហៅផង ។ ពេលនេះហើយដែល ម៉ែមានអារម្មណ៍ចំលែកក្នុងចិត្ត ចំលែកចុះ ចំលែកឡើង ម៉ែ

ស្រលាញ់គេដោយមិនដឹងខ្លួន ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះដែរ ក៏មានពំនោលមួយគេពោលបញ្ជោសមកវិញថា បើស្រលាញ់កូន ឱ្យជូននំចំណីម៉ែ គឺយកម៉ែធ្វើជាធ្នាក់ម្តងវិញ ។

ពំនោលនេះ គេចង់និយាយថា បើម៉ែចាស់មានកូនក្រមុំ គេត្រូវអោនលំទោនជូននំចំណីម៉ែវិញម្តង ។ ការជូនញឹកញយទៅ សភាពជិតដិតស្និទ្ធស្នាលក៏កើតមានឡើង ។ បើមានភាពស្និទ្ធស្នាលកើតមានហើយ តើមានស្នេហ៍ស្តេចណាគ្រាន់បើជាង ។

*** កំណត់សម្គាល់**

វិធីសាស្ត្រខាងលើនេះ តាមការសង្កេតឃើញថា វាមានលក្ខណៈជាសាកលទៅហើយ ។ ទោះជាពិសាសន៍ណាក៏ឃើញគប្បីវិធីនេះដែរ ហើយមានប្រសិទ្ធិភាពដូចគ្នាទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ១៦-០៤-០៧



៣៧២. ស្រលាញ់ខ្លួនឱ្យស្លូនចំនី ស្រលាញ់ស្រីឱ្យស្លូនចិត្ត

និយមន័យ

បើស្រលាញ់ជីវិត និងស្រលាញ់ស្រីត្រូវចេះតមចំនី និងថ្នាក់ថ្នមចិត្ត

អត្ថាធិប្បាយ

❖ ស្រលាញ់ខ្លួនឱ្យស្លូនចំនី

លោកថា បើអ្នកស្រលាញ់ខ្លួន ចូរប្រយ័ត្ននូវចំនីអាហារណាដែលជាទោស ដល់សុខភាពរបស់ខ្លួនកុំទទួលទាន។ ព្រោះបើទទួលទានទៅនឹងធ្វើឱ្យខ្លួនទទួលរងនូវ ជម្ងឺផ្សេងៗដូចជា ភាគរូស ឈឺពោះ រីបង្កជាបញ្ហាផ្សេងៗ ។ ម្យ៉ាងទៀតបើមានជម្ងឺ ប្រចាំកាយដូចជា ជម្ងឺទឹកនោមផ្អែម, ថ្លើម, ក្រពះ។ល។ គេត្រូវតែតមចំនីអាហារ ដែលប្រឆាំងនឹងជម្ងឺអស់ទាំងនេះ ព្រោះវាឈានទៅដល់សេចក្តីស្លាប់បាន ។

❖ ស្រលាញ់ស្រីឱ្យស្លូនចិត្ត

ការស្លូនចិត្ត គឺជាការចេះថ្នាក់ថ្នម ថែរក្សាចិត្តស្រីឱ្យបានល្អប្រសើរ ត្រូវឱ្យ ដឹងពីចំនង់ចំនូលចិត្តគេ ។ ជាពិសេស ត្រូវដឹងពីចំណុចខ្សោយរបស់គេ ។ កាលបើ អ្នកគ្រប់គ្រងចិត្តគេបានហើយ អ្វីៗគេនឹងប្រគល់ជូនត្រលប់មកឱ្យអ្នកវិញគ្រប់បែប យ៉ាងជាមិនខាន ។

៣៧៣. សុខស្តួច កុំឱ្យដាច់

និយមន័យ

មានអ្វីបន្តិចបន្តួច ប្រសើរជាងគ្មាន

អត្ថាធិប្បាយ

របស់អ្វីក៏ដោយ បើគេមានចិត្តបន្តិចបន្តួចក៏ប្រសើរជាងគ្មានសោះដែរ ។ និយាយដោយហោចទៅ បើគេមានអំបិលមួយគ្រាប់ទទួលទាននឹងបាយ ក៏គ្រាន់បើជាងទទួលទានបាយទទេរដែរ ។ ព្រោះថា អ្វីដែលគ្រាន់តែរៀវស្តួច មានន័យថាមិនទាន់ដាច់បួរលត់បាត់សូន្យនៅឡើយទេ ។ គេអាចអបស្វបប្រើការបានតទៅទៀត ។

ម្យ៉ាងទៀត សោហ៊ុយលុយកាក់ក៏ដូចគ្នាដែរ បើមាននៅសល់ខ្លះក្នុងហោប៉ៅសូម្បីតែមួយរៀល ក៏វាប្រសើរជាងគ្មានសោះដែរ ។

ការណ៍នេះហើយ ដែលលោកទូន្មានថា បើយ៉ាងណាៗឱ្យត្រឹមតែស្តួចបានហើយ កុំឱ្យតែដាច់ត្រិលតែម្តង នោះគឺជាការពិបាកច្រើនហើយ ។

នេះជាខ្លឹមសារក្នុងនិយមន័យខាងលើនេះ គឺសុខចិត្តស្តួច កុំឱ្យដាច់ សុខចិត្តប្រកាច់កុំឱ្យស្លាប់ ។

ថ្ងៃទី ២៣-០៤-០៧



៣៧៤. សេះដាច់យកសេះតាម

និយមន័យ

បាត់បង់របស់ធំ ត្រូវយករបស់ធំទៅតាម

អត្ថាធិប្បាយ

❖ អត្ថានុរូប

សេះជាសត្វដើរលឿន លុនលឿន ងាយលឿន ។ ដូច្នោះ កាលណាបើវាដាច់ បាត់ គេត្រូវយកសេះដូចគ្នា ជិះដេញតាមទៅចាប់យកវាមកវិញ ។ ព្រោះបើគេ យកគោ ឬក្របីជិះ ដេញតាមនោះ ប្រាកដជាតាមមិនទាន់ទេ ។

❖ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

ក្នុងន័យនេះ លោកធ្វើការប្រៀបធៀបថា បើគេបាត់បង់លុយកាក់ វិខាតទុន ធំនោះ ដើម្បីនឹងស្តូចយករបស់ដែលបាត់បង់នោះមកវិញ ។ គេត្រូវយកលុយកាក់ ច្រើន ឬទុនធំប្រហាក់ប្រហែលគ្នាមករកស៊ីទៀត ទើបតាមប្រាក់កាសដែលខាតនោះ មកវិញបានដូចជា :

- គេរកស៊ីខាតអស់មួយលានរៀន គេត្រូវយកមួយលានរៀល វិពិរលាន រៀលទៅរកស៊ីទៀត ទើបដេញតាម វិស្តុចយកប្រាក់ដែលបង់ខាតនោះមកវិញបាន ។
- សិស្សម្នាក់ប្រលងធ្លាក់សញ្ញាប័ត្រ ដោយសារចំនេះវិជ្ជាមិនគ្រប់គ្រាន់ ។

ដូច្នេះគេត្រូវខំរៀនឱ្យខ្លាំង ជាងមុនដើម្បីតាមទៅយកសញ្ញាប័ត្រនោះឱ្យបានមក ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះ មិនស៊ីជម្រៅទៅដល់ការចាញ់ល្បែង រួចទៅយក
លុយពីផ្ទះថែមទៀត ដើម្បីដេញតាមប្រាក់ដែលចាញ់នោះទេ ។

ថ្ងៃទី ២៣-០៤-០៧



៣៧៥. ស្រមោចនេវជិតស្ករ

និយមន័យ

នៅជិតរបស់ដែលកំពុងត្រូវការ

អត្ថាធិប្បាយ

❖ **អត្ថានុរូប**

ធម្មតាសត្វស្រមោចតែងចូលចិត្តរបស់ណាដែលផ្អែមមានស្ករជាដើម ។ បើគេដាក់ស្ករឬទមិនស្ករជិតស្មិទ្ធិ សត្វស្រមោចស្រង់ក្លិនដឹងទាំងអស់ ។ កាលណាវាស្រង់ក្លិនបានហើយ វាតែងមករោម បើវាអាចចូលពាំបានវានឹងចូលពាំជញ្ជូនគ្រាប់ស្ករនោះទៅទុកនៅសំបុកវា ។

❖ **អត្ថប្បដិរូប**

តាមន័យខ្លឹមសារខាងលើនេះ លោកច្រើនពោលប្រៀបទៅនឹងកម្លោះ-ក្រមុំ ។ អ្នកទាំងពីរប្រភេទនេះ ពិតមែនតែរូបរាងកាយខាងក្រៅផ្ទុយគ្នាមែន តែផ្លូវចិត្តខាងក្នុងច្រើនតែរត់រកគ្នា ។ បើមិនរត់រកគ្នាទៅវិញទៅមកទេ ក៏កម្លោះរត់រកក្រមុំមុនដែរ ។ កាលបើកម្លោះចេះតែរត់រកគេជាញឹកញយដង និងជាយូរៗទៅលែងអីនឹងទោរទន់រកគ្នា ។ កាលបើគេទោរទន់រកគ្នាហើយ ប្រាកដជាមានបញ្ហាកើតឡើងជាមិនខាន ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកតែងពោលប្រាប់ថា *កុំយកស្ករដាក់ជិតស្រមោច រឺកុំយកស្ករដាក់ជិតអ្នកប្រមឹក ។*

៣៧៦. ស្តាប់អាចម៍ជិះដី ស្តាប់ក្តីឡើងចុងត្នោត

និយមន័យ

គេចពីអ្វីដែលស្តាប់ ត្រលប់មកជួបដោយចៃដន្យ

អត្ថាធិប្បាយ

▲ ស្តាប់អាចម៍ជិះដី

“ អាចម៍ ” គឺជាកាកសំនល់ដែលគួរខ្ពើមរអើម និងដែលនរណាក៏ចៀសវាងមិនចង់ប៉ះពាល់ រីចង់ឃើញដែរ សូម្បីតែអាចម៍លេចចេញពីកូនខ្លួនឯងក៏ដោយ ។ ដូចគេនិទានមានបុរសម្នាក់ស្តាប់អាចម៍ឡើងជិះដី ព្រោះខ្លាចដើរទៅជាន់អាចម៍ ។

▲ ស្តាប់ក្តីឡើងចុងត្នោត

ពាក្យថា “ ក្តី ” នៅពេលនេះលោកសំដៅយកការឈ្លោះប្រកែកគ្នាធម្មតា គឺមិនស៊ីជម្រៅដល់ការឡើងសាលាក្តីក្តាំនោះទេ ។ ជាការទូទៅអ្នកណាក៏ចង់ចៀសវាងជម្លោះនេះណាស់ ។ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះចេះតែចៃដន្យជួបនឹងសំអប់នេះទៅវិញ ។ ទាក់ទងក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកបានលើករឿងល្បីកម្ពុយដូចតទៅ :

មានបុរសម្នាក់ មានការចុញទ្រាន់នឹងជម្លោះ ក៏ប្រឹងគេចវេះរួចឡើងទៅពូននៅលើចុងត្នោត ។ ដើម្បីកែអផ្សុក បុរសនោះក៏កាត់ស្លឹកត្នោតចាក់ជាស្ពុត ។ លុះចាក់បានច្រើនក៏បែកប្រាជ្ញាថាយកទៅលក់បានចំណេញទិញមេមាន់ រួចទិញមេគោ...រួចរៀបការ

ប្រពន្ធមួយ រួចមានកូនតូចមួយ ។ រួចថ្ងៃមួយកូនតូចនោះវារមករំខានអញកំពុង អាន កាសែត ។ អញស្រែកហៅប្រពន្ធឱ្យមកចាប់កូន ។ តែគេហើមមាញឹកក្នុងផ្ទះបាយមិន បានមកចាប់ទេ ។ អញខឹងខ្លាំង អញស្ទុះទៅទាត់មួយជើង ។

បុរសនោះគិតហើយក៏ក្រោកឡើងមែនទែន ទាត់ឆាងត្នោតមួយជើងភ័ង រួចក៏ រហូតជើងធ្លាក់ចុះមក ។ តែបានស្រវាចាប់ស្លឹកត្នោតជាប់ ។ គាប់ជួនពេលនោះដែរ បុរសស្អប់ខ្ពើមអាចម៍ជិះដីរមកទាន់ពេលល្ងម ។ បុរសចាក់ស្កុតក៏អង្វរឱ្យជួយយក អាសារផង ដោយសន្យាថានឹងទៅនៅបម្រើអស់មួយជីវិត ។ បុរសស្អប់អាចម៍ក៏ ក្រោកឈរលើខ្នងដីចាប់ជើងទាំងពីរ ។ ដោយជំហរលើខ្នងដីញ័រៗ ដីស្មានថាម្ចាស់ ឱ្យសញ្ញាដើរទៅមុខ ក៏ដើរចេញទៅ ទុកឱ្យបុរសទាំងពីរនៅប្រតោងគ្នា ។ ពេលនោះ បុរសស្អប់ក្តីភិតភ័យពេក ព្រោះតែត្រូវទម្ងន់គេតោងជើង ក៏លេចអាចម៍ដាក់បុរសស្អប់ អាចម៍ ។ បុរសស្អប់អាចម៍ ក៏អង្វរបុរសស្អប់ក្តីថា : សូមបងតោងឱ្យជាប់ ពេលរួច ជីវិត ខ្ញុំសុខចិត្តទៅនៅបម្រើបងឯងមួយជីវិតវិញ ។ បុរសស្អប់ក្តីក៏ជេរគ្នារួចបង្កើតជា ជម្លោះមួយទៅ ។

ថ្ងៃទី ២៤-០៤-០៧



៣៧៧. សុវចន្យោតដ្ឋៈ កុំឱ្យចង្រ្កោតចិត្ត

និយមន័យ

ការចង្រ្កោតចង្រ្កោត រឺ ចូរទូលាយស្ថិតនៅក្នុងចិត្តទាំងអស់

អន្តរាធិប្បាយ

ព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ថា មនោ បុព្វទ្ធា ធម្មា = អ្វីក៏ដោយទោះបីល្អ អាក្រក់ បុណ្យបាប គុណទោស សុទ្ធតែកើតឡើងអំពីចិត្តទាំងអស់ ។ ព្រោះចិត្តហ្នឹង ឯងជាប្រធាន ជាអ្នកសម្រេចអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ។ ដូច្នេះបើផ្ទះចង្រ្កោតក៏ដោយតែចិត្តមិន ចង្រ្កោតចង្រ្កោតចិត្តសប្បាយរីករាយ ចិត្តជាកុសល ផ្ទះតូចរឺខ្លះមនោមេសទៅឃើញហាក់ ដូចជាធំទូលាយ ។ ផ្ទុយមកវិញ បើផ្ទះធំស្តីមនោ ប៉ុន្តែចិត្តមិនសប្បាយ មិនរីករាយ ចិត្តជាអកុសល ផ្ទះធំនោះមេសទៅឃើញហាក់ដូចជា ចង្រ្កោតទើសមុខទើសក្រោយ នៅពុំសុខសាន្តឡើយ ។

ឧទាហរណ៍ :

- ស្វាមីម្នាក់រស់នៅក្នុងផ្ទះធំស្តីមនោជាមួយប្រពន្ធដែលរអ៊ូរទាំរញ្ជាំរញ្ជូរ ។ គេចុះចង្រ្កោតចង្រ្កោតក្នុងចិត្តខ្លាំងណាស់ ។ គេសុខចិត្តចុះចេញទៅនៅខ្លះតូច មួយដែលមានអ្នកចេះថ្នាក់ថ្នមចិត្តឱ្យសប្បាយរីករាយ ។ គេយល់ថាខ្លះនេះ គឺជា វិមានសុភមង្គលសម្រាប់គេទៅវិញ ។

- ស្វាមីម្នាក់ទៀតរស់ក្នុងគ្រួសារដែលហូបសុទ្ធតែម្ហូបឆ្មាញ់ៗរាល់ថ្ងៃ តែសម្តីប្រពន្ធមិនឆ្មាញ់សោះ ។ គេហូបម្ហូបទាំងនេះទាំងជូរ, ចត់, លឿង, ប្រៃ គ្មានឱជារសបន្តិចឡើយ ។ ពេលមួយ គេមានស្រីស្នេហ៍ នាងនោះដាក់ឱ្យហូបតែត្រីងៀតគំរាំងមួយចំរៀក ជួនកាលអត់ទាំងត្រីទៅទៀត មានតែទឹកជ្រក់ ឬទឹកម្លូរ ។ ប៉ុន្តែពាក្យពេចន៍ នាងពោរពេញទៅដោយទឹកដមគួរភិសម័យ ម៉្លោះហើយត្រីងៀតក្តី ទឹកជ្រក់ក្តី ទឹកម្លូរក្តី ក្លាយទៅជាសំលឹមមួរគ្រឿង ជាឡ្ហកឡាក់ ពិសេសមានឱជារសអីម៉្លោះទេ ។

ត្រង់នេះហើយ ដែលលោកថា ចង្កៀតអីចង្កៀតទៅ កុំឱ្យតែចង្កៀតចិត្ត ។

ថ្ងៃទី ២៦.០៤.០៧



៣៧៨. ស៊ីពាទស៊ីបុក

និយមន័យ

ហ៊ានស៊ី ត្រូវតែហ៊ានគ្រប់គ្រង

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ លោកពោលសំដៅយកអ្នកថ្មីដែលចូលមកជំនួសអ្នកមុនដែលត្រូវឃ្នាតចេញ ។ ប៉ុន្តែពំនោលនេះ លោកមិនពោលជាសកល ឬជាលក្ខណៈទូទៅទេ គឺលោកចង់និយាយចំពោះតែទៅលើអ្នកដែលស្ម័គ្រចិត្តដោយខ្លួនឯង ឥតមានគេមកបង្ខំដូចជា :

បុរសម្នាក់ មានទំនាក់ទំនងស្នេហាជាមួយអ្នកមេម៉ាយកូនបី ។ ពេលដែលបានក្លាយខ្លួនជាប្តីស្របច្បាប់ហើយ គេក៏ត្រូវមានភារកិច្ចគ្រប់គ្រងគ្រួសារនេះឡើង ។ ពេល នោះ គេត្រូវមានកាតព្វកិច្ចរកស៊ីចិញ្ចឹមម្តាយគេផង ចិញ្ចឹមកូនរបស់គេផង ។

ហេតុនេះហើយ បានជាលោកពោលថា បើហ៊ានស៊ីពង គឺស៊ីម៉ែគេហើយ ត្រូវតែហ៊ានរងសំបុកទៀត គឺត្រូវគ្រប់គ្រងគ្រួសារនេះដោយហ៊ានចិញ្ចឹមកូនគេ ទោះចង់ឬមិនចង់ក៏ដោយក៏ត្រូវតែទទួលរងដែរ ។

ថ្ងៃទី ២៧.០៤.០៧



៣៧៩. ស្លៀកសម្បជំរិះកោរសក់ ឆ្លុះកញ្ចក់ឆ្មេងទេត្រា

និយមន័យ

ទ្រទ្រង់ផ្លុស តែមិនប្រតិបត្តិតាមធម៌វិន័យ

អត្ថាធិប្បាយ

▲ ស្លៀកសម្បជំរិះកោរសក់

“ស្បង់” គឺជាសំពត់សម្រាប់ស្លៀករបស់អ្នកបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ។

ក្នុងខ្លឹមសារខាងលើនេះ លោកពោលសំដៅទៅលើអ្នកបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ដែលគ្មានវិន័យ មិនប្រតិបត្តិតាមព្រហ្មចរិយធម៌ ប្រព្រឹត្តតែអំពើមិនសមស្របក្នុង ពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ ដូចជាសង្ឃខ្លះដើរថតបទចម្រៀងខាវ៉ាអូខេ ដោយឥតអៀនខ្មាស់ ដែល គេហៅថា **អាណជ្ជីសង្ឃ** ។ ម្យ៉ាងទៀតមានសិលវុន្ត-សិលវុន្តិខ្លះកាន់សិល១០ ទៅ ហើយ តែចិត្តនៅព្រើល ភ្ញាក់ផ្អើលតែនឹងលាភសក្ការៈដោយឥតអៀនខ្មាស់ ។ បើឮថា មានគេចែកអំនោយសំពត់-សម្បជំរិះ ឬក្រមាមួយវិញ សុះរកកន្លែងចុះឈ្មោះ ខ្សឹប ខ្សៀវវិញចុះឡើង ។ តែបើមិនបានវិញ ចាំស្តាប់ចុះឮសូរតែរអូរទាំភ្លេចសីល ភ្លេចទាន អស់ហើយ ។

▲ ឆ្លុះកញ្ចក់ធ្មេចនេត្រា

ខ្លឹមសារនេះ លោកសំដៅយកអ្នកដែលបានសិក្សា បានរៀន បានសូត្រនូវគម្ពីរ ដីកា ក្បួនច្បាប់ផ្សេងៗដែលព្រះបរមគ្រូទ្រង់ត្រាស់សំដែងទុកមក ។ ប៉ុន្តែមិនបាន គោរពប្រតិបត្តិតាមទេ គឺគេរៀន, គេមើល, គេអាន, គេសូត្រឱ្យតែគេកោត គេឮ ប៉ុណ្ណោះ ។ គេឥតខំប្រឹងយល់ឱ្យបានស៊ីជម្រៅ ពិចារណាឱ្យបានធូរឆ្ងាយនូវពុទ្ធវិចនៈ ទាំងនោះឡើយ ។ ការដែលបានរៀនសូត្រនូវក្បួនច្បាប់គម្ពីរដីកា ធម៌វិន័យដែលជា ពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ ឬ ពុទ្ធនុញ្ញាត លោកទុកដូចបានឆ្លុះកញ្ចក់ឱ្យបានដឹងបានយល់អំពីឱវាទ របស់ព្រះអង្គ ។ តែកង្វះខាតការគោរពប្រតិបត្តិ លោកទុកដូចធ្មេចនេត្រា ព្រោះគ្មាន បានផល ឬគំហើញ អ្វីបន្តិចសោះ ។

ថ្ងៃទី ២៦-០៤-០៧



ស្រែកយំ ស្រែកឃ្នាន នៅលើគំនរស្រូវ

៣៨០. សីលវិស្វករ ទានវិស្វករ

និយមន័យ

ការប្រព្រឹត្តិអំពើល្អ ជាស្ថានចម្បងទៅកាន់សុគតិ និងអំនោយជាអាហារូបត្ថម្ភ
អត្ថានិប្បាយ

▲ សីលវិស្វករ

"សីល" មានន័យថា ការរៀនចាកនូវអំពើអាក្រក់ ។

តាមន័យខាងលើនេះ លោកចង់បញ្ជាក់ប្រាប់ថា បើកាលណាគេមានសីលនៅ ក្នុងខ្លួន ឈ្មោះថា គេមានស្ថានចម្បងហើយ ។ គឺជាស្ថានចម្បងពីតែលោកនេះ ទៅ កាន់សុគតិលោក ។ សមដូចព្រះពុទ្ធដីកាថា **សីលេន សុគតិ យន្តិ** សត្វទាំងឡាយ ទៅកាន់សុគតិភពក៏ដោយសារសីល ។ តាមន័យនេះដដែលស្ថាននេះមានប្រវែង ផ្លូវវែងឆ្ងាយណាស់ដែលគេមិនអាចប្រមាណបាន ។ ដូច្នោះ អ្នកដែលមានដំនើរទៅ តាមស្ថាននេះ ត្រូវមានអាហារូបត្ថម្ភបន្ថែមទៀត ទើបមានកំលាំងគ្រប់គ្រាន់នឹងទៅដល់បាន ។

▲ ទានវិស្វករ

ស្បៀងនៅពេលនេះ កើតឡើងដោយសារផលនៃការឱ្យទាន ដូចជាធ្វើទាន ថ្វាយដល់ព្រះសង្ឃ ហៅថា សង្ឃទាន ។ ការទេសនា ការពន្យល់ធម៌អាទិ ការ បោះពុម្ពផ្សាយ ពីធម៌វិន័យក្បួនច្បាប់ចែកចាយដល់បរិស័ទ ដល់សិក្ខាកាម ឱ្យបាន យល់ដឹងនូវ ព្រះធម្មត្រូវស នៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ហៅថា "ធម្មទាន" ។ ការធ្វើអំនោយ ជាគ្រឿង ប្រើប្រាស់ ជាអាហារូបត្ថម្ភ ហៅថា "អាមិសទាន" ។ល ។

ផលានិសង្សដែលកើតឡើងអំពីការធ្វើទានទាំងអស់នេះ បានប្រែក្លាយជា ស្បៀងសម្រាប់អ្នកដែលមាន ចិត្តប្រាថ្នាទៅកាន់សុគតិភពទាំងអស់ ។

២៤៣. ប្រពន្ធរកបានឆាប់ ឆាប់មានសហាយ ប្រាក់រកបានងាយ ងាយចាយឆាប់អស់

និយមន័យ

អ្វីដែលចូលមកដោយធូរ ចេញទៅវិញក៏ធូរដែរ
អត្ថាធិប្បាយ

ក. ប្រពន្ធរកបានឆាប់ៗមានសហាយ

មនុស្សស្រីណា ដែលប្រុសទៅលួងលោមយកមកធ្វើជាប្រពន្ធបានដោយងាយ
ពេក, ឆាប់ពេក និងរហ័សពេក ច្រើនតែជាស្រ្តីដែលពុំសូវមានគំនិតចេះគិតឱ្យបាន
ម៉ត់ចត់ និងពិចារណាឱ្យបានគ្រប់ជ្រុងជ្រោយទេ គឺឱ្យតែមានគេមកនិយាយផ្អែមល្អែម
លួងលោមតែបន្តិច ក៏ទោរទន់បាក់ចិត្តស្រលាញ់គេភ្លាម, វេចបង្វេចទៅតាមគេភ្លាម
គ្មានសួរពិគ្រោះយោបល់នឹងព្យាបាលមិត្តណាម្នាក់ឡើយ ។

ដូច្នេះស្រីប្រភេទងាយនេះ លោកថាដល់ពេលចេញទៅវិញក៏ឆាប់ដូចគ្នានឹង
ពេលចូលមកដែរ ។ លោកប្រៀបប្រដូចរឿងនេះទៅនឹងដើមឈើដែលដុះងាយដុះ
រហ័ស ដល់ពេលងាប់ក៏ឆាប់ ក៏រហ័សដូចគ្នា ដូចជា : ដើមជី, ម្ទេស, ប៉េងប៉ោះ ។ល ។

ខ. ប្រាក់រកបានងាយៗចាយឆាប់អស់

ខ្លឹមសារនេះ ក៏មានន័យដូចខាងលើដែរ ព្រោះប្រាក់ដែលរកបានមកងាយៗ

មនុស្សដល់ពេលចាស់ បានលះបង់ចិត្តចេញពីផ្ទះសំបែង ចេញពីប្រពន្ធ រឺប្តី
ចេញពីកូន(ឧបេក្ខាចិត្ត) ចេញពីមុខរបរកសិកម្មទាំងអស់ ព្រោះខ្លួនចាស់ហើយ ។ ការ-
កិច្ចនេះត្រូវធ្លាក់ទៅលើកូនជាអ្នកបន្តវេនម្តង ។

ដោយសារលោកតា រឺលោកយាយ ពុំសូវមានចិត្តកង្វល់នឹងអ្វីៗទាំងអស់នេះ
ហើយដែលនាំឱ្យចិត្តគាត់មូលផ្តុំតែជាមួយចៅមួយផ្នែកប៉ុណ្ណោះ ។

ហេតុនេះហើយ បានជាលោកថា ស្រលាញ់កូនមួយតៅស្រលាញ់ចៅមួយចាំង ។

ប៉ុន្តែ បើមានករណីពិសេស ដូចជាលោកតាមានប្រពន្ធក្មេង ហើយមាន
កូនទៀតនោះ ។ គេជឿថាលោកតា ប្រាកដជាបែរពីស្រលាញ់ចៅមកស្រលាញ់កូន
ខ្លួនឯងពីរចាំងមិនខាន ។

ម្យ៉ាងវិញទៀតមនុស្សរឺយចាស់ចូលចិត្តកូនក្មេងណាស់ ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៤-០៧



៣៨២. ស្ទា១ អម្រែក២

និយមន័យ

ខ្លួនតែម្នាក់ទទួលបន្ទុកពីរ

អត្ថាធិប្បាយ

អម្រែក នៅពេលនេះលោកសំដៅយកការងារ រឺភារកិច្ចដែលត្រូវផ្ទុកទៅលើបុគ្គលតែម្នាក់ ។

បុគ្គលតែម្នាក់នេះ ត្រូវមានករណីយកិច្ចដែលត្រូវបំពេញដល់ទៅពីរ ។ គឺគេត្រូវទទួលខុសត្រូវ និងធានាការពារផលប្រយោជន៍ពីរផ្នែកដូចជា :

- លោកសាស្ត្រាចារ្យ លី សាលី ត្រូវទទួលភារកិច្ចជានាយកសាលាផង ត្រូវបង្រៀនសិស្ស១ថ្នាក់ថែមទៀតផង ។
- រដ្ឋមន្ត្រីម្នាក់ ត្រូវទទួលបំពេញមុខងារនៅក្រសួងសន្តិសុខជាតិផង នៅក្រសួងប្រេងឥន្ធនៈផង ។
- អគ្គនាយកក្រុមហ៊ុនម្នាក់ ធ្វើការឱ្យក្រុមហ៊ុនឯកជន១ផង ធ្វើជំនួញខ្លួនឯងផង ។
- ឧត្តមស្វាមីម្នាក់ ត្រូវគ្រប់គ្រងគ្រួសារមុនផង គ្រួសារក្រោយផង (ចំពោះអ្នកមានគ្រួសារពីរ) ។
- ករណីខ្លួនតែម្នាក់ រែកអម្រែកដល់ទៅពីរបែបនេះលោកថា ស្ទា១ អម្រែក២ ។

ថ្ងៃទី ២០-០៨-០៧



៣៨៣. សាមគ្គីជាកម្លាំង

និយមន័យ

ការប្រមូលផ្តុំកម្លាំងតូចៗជាកម្លាំងធំមួយ

អត្ថាធិប្បាយ

"សាមគ្គី" គឺការរួបរួម ការប្រមូលផ្តុំកម្លាំងតូចៗដែល នៅរាត់រាយមិនមូល ត្រកូលឱ្យមកផ្តុំគ្នាធ្វើជាកម្លាំងរឹងមាំតែមួយ ។

កាលបើបានកម្លាំងធំហើយ គេអាចសម្រេចកិច្ចការអ្វីៗទៅតាមបំណងបាន ដូចជា :

- អំបោះមួយសរសៃមិនអាចធ្វើជាខ្សែចងអ្វីមួយបានទេ ព្រោះជំនាប់របស់វា តិចតួចពេក ។ ប៉ុន្តែ បើគេយកខ្សែអំបោះជាច្រើនសរសៃមកវេញបញ្ចូលគ្នាជាចុង មួយទៅតាមទំហំដែលគេត្រូវការ គេនឹងបានជាខ្សែពូកែមួយដែលអាចយកទៅទាក់ដី សារក៏បាន ។

- ប្រជាជនម្នាក់ទៅតវ៉ា ដោយសារឧកញ៉ាម្នាក់រំលោភយកដី ។ គេមិនអាច ទទួលលទ្ធផលបានល្អទេ តែបើគេប្រមូលគ្នារាប់រយរាប់ពាន់នាក់ទៅតវ៉ាវិញ គេនឹង ទទួលបាននូវលទ្ធផលយ៉ាងគាប់ចិត្ត ។ សមដូចពាក្យលោកថាសម្លេងមហាជនគឺជា សម្លេងព្រះមហាក្សត្រ ។

ដូច្នេះ កាលណាមានកម្លាំងធំ គេអាចរំលាយភ្នំមួយក៏បានដែរ ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៤-០៧



៣៨៤. ស្មោះទឹកមាត់លើទ្រូងឯង

និយមន័យ

សម្តីនិយាយចេញទៅ តែផលវិបាកត្រូវសងមកលើខ្លួនឯងវិញ

អត្ថាធិប្បាយ

បើកាលណាគេដេកថ្លា ហើយស្មោះទឹកមាត់ចេញទៅ ។ ទឹកមាត់នោះនឹងធ្លាក់មកលើដើមទ្រូងខ្លួនឯងវិញមិនខាន ។ ការប្រៀបធៀបឧបម៉ានេះ លោកចង់និយាយយោងទៅដល់អ្នកដែលហាស្តីពុំបានគិតពីផលវិបាក ដែលត្រូវស្រោចមកលើខ្លួនឯងវិញដូចជា :

- ឪពុកខឹងនឹងកូនដែលចេះតែដើរលេងពុំគិតរៀនសូត្រ ក៏និយាយប្រាប់គេពីអត្តចរិតខិលខូចរបស់កូនថា យ៉ាងនេះមួយយ៉ាងនោះមួយ ។ អ្នកស្តាប់លឺហើយគេនិយាយបកត្រលប់មកវិញថា រឿងកូនខិលខូចនេះ គឺមកពីខ្វះការអប់រំរបស់ឪពុកម្តាយ ។ បើឪពុកម្តាយចេះអប់រំតាំងពីវាទៅតូចៗមក ម៉្លោះសមកូនមិនប្រព្រឹត្តអំពើពាលា ដើរអាវាសែដែលគេហៅថា " ក្មេងទំនើង " នោះទេ ។

- លោកគ្រូម្នាក់និយាយប្រាប់គេថា កូនសិស្សខ្ញុំរៀនខ្សោយណាស់ ។ អ្នកស្តាប់លឺហើយគេថា អា រឿង ខ្សោយនេះមកពីគ្រូមិនចេះបង្រៀនវា ។

ថ្ងៃទី ២៩-០៤-០៧



៣៨៥. សំលមិនឆ្ងាញ់ ឱ្យតែនោកក្តៅ ប្រពន្ធខ្មៅ ឱ្យតែនោកក្តៅ

និយមន័យ

ចំនុចខ្លាំងជួយយោងចំនុចខ្សោយ

អត្ថាធិប្បាយ

▲ សំលមិនឆ្ងាញ់ឱ្យតែនោកក្តៅ

អណ្តាត គឺជាឧបករណ៍នៃសរីរាង្គរបស់មនុស្ស ដែលមានមុខងារទទួលនូវវរស-
ជាតិអាហារគ្រប់យ៉ាង ។ តែបើសំលអន់ពេក អណ្តាតក៏ពុំសូវទទួលបាននូវវរសជាតិដែរ ។
ដូច្នោះដើម្បីឱ្យអណ្តាតទទួលបាននូវវរសជាតិ គេត្រូវពញាក់សរសៃទទួលវរសជាតិ នៃ
អណ្តាតឱ្យភ្ញាក់ឡើង ដូចជាបើសំលគ្រជាក់ពេក គេត្រូវព្យេចម្តេស ដើម្បីធ្វើឱ្យអណ្តាត
កំរើកងើបឡើងទទួលនូវវរសជាតិ ។ ប៉ុន្តែបើសំលនោះនៅក្តៅក៏អាចធ្វើឱ្យភ្លាចសរសៃ
អណ្តាតហើយក៏ហាក់ដូចជាមានឱជារសគ្រាន់បើដែរ គឺគ្រាន់បើជាងសំលគ្រជាក់
ជាច្រើន ។

▲ ប្រពន្ធខ្មៅឱ្យតែនោកក្តៅ

ក្នុងន័យនេះ ប្រពន្ធខ្មៅហាក់ដូចមិនជាទីនិយមរបស់ស្វាមីប៉ុន្មានឡើយ ។ ប៉ុន្តែ
បើស្រីម៉ៅនោះនៅកំពុងពេញវ័យ ក៏មិនជាអន់ថយប៉ុន្មានដែរទេ ។ ព្រោះថាស្រ្តីដែល

នៅកំពុងពេញវ័យ អ្វីៗក៏កំពុងពេញសោភណភាព និងមានទឹកដមទាំងអស់ ដូចជា ពណ៌សម្បុរស្បែកឆវីវណ្ណមានសម្រស់គួរឱ្យគយគន់ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើស្រីម៉ៅនោះចេះតែងខ្លួនសមតាមទំនង គឺចេះរើសពណ៌សម្បែក បំពាក់វិញនោះ ប្រាកដជាព្រិលភ្នែកហើយ ។ សមដូចពាក្យចាស់លោកថា ស្រីសល្អ ជាងស្រីខ្មៅ ត្រូវប្រេងត្រូវម្សៅ ស្រីម៉ៅស្អាតជាង ។

ហេតុនេះហើយបានជាមានពាក្យគេថា ប្រពន្ធខ្មៅក៏ខ្មៅចុះ ឱ្យតែនៅក្មេង វាប្រាកដជាស្រស់ត្រកាលដូចតែគ្នាហ្នឹង បើមិនដើរ សាកមើលទៅ ។

ថ្ងៃទី ១៧-០៨-០៧



☞ **ខ័ណ្ឌ** នាំមកនូវ **ចំណោត** គ្រប់យ៉ាង
លីថៃលី

៣៨៦. ស្តាប់កុំឱ្យធាញ្ចំ ស្រលាញ់កុំឱ្យខ្ចី

និយមន័យ

ត្រូវការពារខ្លួន និងការពារមិត្តភាព

អត្ថាធិប្បាយ

▲ **ស្តាប់កុំឱ្យធាញ្ចំ** ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះមានន័យថាត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន និងការពារខ្លួនកុំឱ្យគេចាប់ថ្នាក់ ដាក់ពិរុទ្ធកម្មមកលើខ្លួនបាន ។

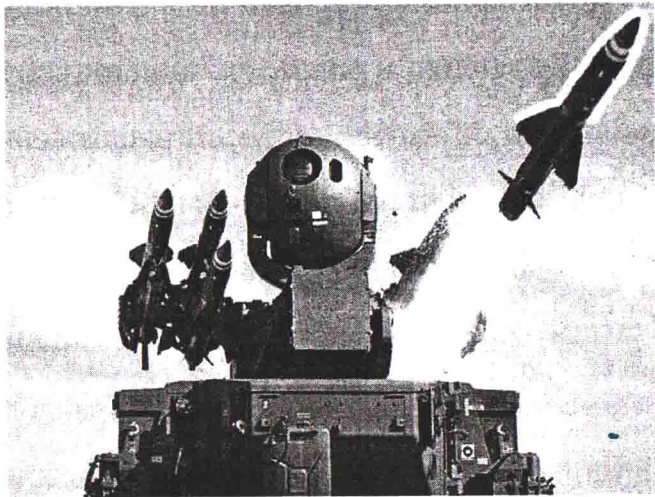
ឧទាហរណ៍ : នាយ "ក" ជាសត្រូវស្លាប់-រស់និងនាយ"ខ" ដែលរស់នៅ ក្នុងភូមិជាមួយគ្នា ។ ដោយសំអប់នេះខ្លាំងពេកនាយ"ក" ក៏លបទៅប្រហារនាយ"ខ" ជាសំងាត់ រឺជួលគេឱ្យសំលាប់នាយ"ខ"បាត់ទៅ ។ លោកហាមមិនឱ្យធ្វើដូច្នោះទេ ព្រោះបើសមត្ថកិច្ចចុះស្រាវជ្រាវ ជាដំបូងគេត្រូវស៊ើបរកមនុស្សណាដែលជាគូសត្រូវនិងនាយ "ខ"ជាមុនសិន ។ ដូច្នោះនាយ"ក" គឺជាមុខសញ្ញាដែលត្រូវគេយកចិត្តទុកដាក់មុនគេ ទើបធ្វើការស្រាវជ្រាវបន្ត ។ បើគ្មានពាក់ព័ន្ធទេទើបរួចខ្លួន ។

▲ **ស្រលាញ់កុំឱ្យខ្ចី** ពាក្យថាស្រលាញ់គឺលោក សំដៅយកមនុស្សជាមិត្តសម្លាញ់ រាប់អានគ្នាជិតស្និទ្ធស្នាល ។ ធម្មតាអ្នកដែលស្រលាញ់រាប់អានគ្នាលោកមិនចង់ឱ្យបែកបាក់ប្រេះរាអន់ចិត្តនឹងគ្នា ។ ហេតុនេះហើយបានជាលោកប្រាប់ថា បើមានរបស់អ្វីពុំគួរឱ្យខ្ចីទេ ដូចជា នាយសុខ ខ្ចីពូថៅនាយសៅ ។ នាយសុខ យក

មកប្រើយូរថ្ងៃនាំឱ្យនាយសោអន់ចិត្ត ព្រោះគេរកពូថៅប្រើគ្មាន ។ បើគេរហ័សយកសងវិញតែពូថៅវែបបន្តិច ។ បើពូថៅមិនវែប និងមិនយូរថ្ងៃ ប៉ុន្តែខ្លឹញឹកញាប់ពេកក៏នាំឱ្យគេរំខានចិត្តដែរ ។

កត្តាទាំងអស់នេះហើយ ដែលនាំឱ្យអវិចិត្តក្លាដែលលោកប្រាប់ថា កុំឱ្យខ្លី ។

ថ្ងៃទី ២៩-០៤-០៧



៣៨៧. សុំល្បិចសរសើរខ្លួន

និយមន័យ

មនុស្សមានចំណុចខ្សោយ ចេះតែផ្អើលៗ និងរសើបតូច

អត្ថាធិប្បាយ

“សុំល្បិច” ពាក្យនេះ លោកពោលសំដៅចំពោះមនុស្សខ្លះ ដែលប្រព្រឹត្ត នូវអំពើខុសឆ្គងអ្វីមួយមិនសមរម្យដូចជាប្រាសចាកប្រពៃណី រឺខុសច្បាប់ទម្លាប់ដែល គេហៅថា មនុស្សមានចំណុចខ្សោយ ។ ដូចជា :

- នារីម្នាក់ បានប្រាសចាកប្រពៃណីជាសំអាតជាមួយសង្សារ ។ កាលណា បើពួកគេនិយាយពីកូនកើតឥតខាន់ស្លា រឺនិយាយពីប្រពៃណីរវាងកម្លោះក្រមុំ ។ នារី នោះអង្គុយនៅមិនសុខទេ ចេះតែផ្អើលៗ និងរសើបតូច ។

- ស្ត្រីម្នាក់មានប្តីច្រើនដង ។ កាលណាពួកគេនិយាយពីស្រីចិត្តសារ៉ា ។ ស្រីនោះ ចេះតែរអៀសខ្លួន ព្រោះអារម្មណ៍ចេះតែនឹកគិតថា ក្រែងគេនិយាយដៀមដាមឱ្យខ្លួន ។

- ជនទុច្ចរិតម្នាក់ ប្រព្រឹត្តតែអំពើលួច ឆក់ ប្លន់ ។ល ។ កាលបើពួក គេនិយាយ ពីសមត្ថកិច្ចប៉ូលិសចាប់ចោរ ជននោះចេះតែរសើបតូចអង្គុយមិនស្ងៀម បើត្រូវសើច ក៏សើចមិនសមដែរ ។

ប៉ុន្តែការណ៍ពិត អ្នកនិយាយគ្មានចេតនាលើអ្នកណាទាំងអស់ គឺគេនិយាយ ដោយស្មោះត្រង់សុទ្ធសាធ ។ ព្រោះគ្នាគ្មានបានដឹងពីរឿងរ៉ាវអ្នកណាម្នាក់ឡើយ ។

មនុស្សភ្ញាក់ផ្អើល និងការរសើបតូចដូចខាងលើនេះហើយដែលលោកហៅថា មនុស្សស៊ី ល្បិចសរសើរខ្លួន ។

៣៨៨. ត្រង់បាញ់ពេញប្រាស, ស្អប់ដំពប់លើ

និយមន័យ

ការតាំងទុកក្នុងចិត្តដិតជាប់ក្នុងអារម្មណ៍ថាស្រលាញ់ និង សំអប់

អត្ថនិយាយ

ពំនោលក្នុងនិយមន័យខាងលើនេះ លោកសំដៅយកការស្រលាញ់ និងសំអប់ រវាងភេទដែលបុគ្គលប្រុស ស្រីធ្វើទុកក្នុងចិត្តជានិច្ចកាល ។ ន័យនេះសមដូច ព្រះពុទ្ធវិចនៈ ទ្រង់ត្រាស់ថា **យោ និសោ មនសិការៈ** គឺការតំកល់ ទុកយ៉ាងមុតមាំក្នុងចិត្ត ។

ដូច្នេះ អ្វីដែលផ្ទុយពីផ្លូវចិត្ត កាលបើគេបានជួបប្រទះរមែងប៉ះទង្គិចនឹងអារម្មណ៍ នាំឱ្យគេចូលចិត្តយល់ខុសថា : អ្វីដែលស្អប់ចេះតែជួប និងអ្វីដែលស្រលាញ់ចេះតែ ព្រាត់ប្រាស ។

ប៉ុន្តែតាមការណ៍ពិតការជួប និងការព្រាត់ប្រាសវាជាដំណើរចៃដន្យទៅតាម និស្ស័យកម្មរបស់សត្វលោកក្នុងវដ្តនេះឯង ។

បំរៀបធៀបម្យ៉ាងទៀតថា គេស្អប់អាចម៍ ពេលគេដើរជាន់អាចម៍ គេតែង ពោល : បើថាឯងស្អប់អាចម៍ ចេះតែដើរជាន់អាចម៍ ចុះត្រង់ដើរមិនជាន់រាប់ម៉ឺនដង ម៉េចក៏មិនថាផង ? ។ ហ្នឹងហើយដែលថា : អ្វីដែលផ្ទុយពីផ្លូវចិត្តចេះតែមានអារម្មណ៍ យល់ខុសដូចពោលមកខាងលើនេះស្រាប់ ។

ថ្ងៃទី ១៣-០៧-១០

៣៨៩. សំនាងពីអតីត គំនិតបច្ចុប្បន្ន

និយមន័យ

កុសលផលបុណ្យសាងពីជាតិមុន និង ការចេះគ្រប់គ្រងជាតិបច្ចុប្បន្ន

អត្ថាធិប្បាយ

“សំនាងពីអតីត:” គឺការកសាងពីជាតិមុនមក ។

យោលតាមទ្រឹស្តីពុទ្ធនិយមថា មានជាតិមុន ជាតិបច្ចុប្បន្ន និងជាតិអនាគត ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកនិយាយពីការកសាងកម្មពីជាតិមុន ។ ផលកម្មនោះនឹងផ្តល់ជូនដល់ម្ចាស់ទំរើ ក្នុងជាតិនេះទាំងអស់ ទោះល្អក្តី អាក្រក់ក្តី ។ តែក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកនិយាយតែពីកុសលកម្ម(អំពើល្អ) ដែលហៅថា សំនាង ឬការកសាង ។

ដូច្នេះក្នុងជាតិនេះ គឺជាជាតិដែលរងចាំទទួលនូវផលពីជាតិមុន រួចបង្កើតបានជាសំនាង ។

“គំនិតបច្ចុប្បន្ន ” បើមានសំនាងកើតក្នុងត្រកូលអ្នកមាន ទ្រព្យសម្បត្តិមហាសាលក៏ដោយ បើគំនិតមិនកើតគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិទាំងនោះពុំបាន គេក៏ត្រូវតែរលាយវិនាសហិនហោចទ្រព្យសម្បត្តិអស់ទៅវិញមិនខាន ដូចជា ចាយវាយខ្លះខ្លាយគ្មានគិតមុខក្រោយ ដើរលេងស៊ីផឹក និងលេងល្បែងភ្នាល់ផ្សេងៗជាដើម ។

ដូច្នេះពុំមែនមានសំនាងហើយ ចេះតែល្អប្រសើររហូតនោះទេ បើខ្លះគំនិតគ្រប់គ្រងផងនោះ ។

៣៩០. សងសឹកជាការកំឡើង

និយមន័យ

ការចងគំនុំព្យាបាទគ្នាជាការល្ងង់ខ្លៅ

អត្ថាធិប្បាយ

តាមទ្រឹស្តីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាបានចែងថា **អក្កោរេនន ជីនេ កោរំ** = ព្យែរ
រំងាប់ដោយការមិនចងព្យែរ ។

តាមន័យនេះ គឺលោកមិនចង់ឱ្យមនុស្សមានគំនិត ចេះតែរករឿងកុំកូន
ព្យាបាទគ្នាទេ ។ ព្រោះថាជម្លោះកើតមានហើយ ហើយរលត់សាបសូន្យទៅវិញបាន ក៏
អាស្រ័យដោយការមិនសងសឹកតបទៅវិញទៅមក ។ ការសងសឹកគ្នាមានន័យថា
គេចេះតែបន្តកម្មព្យែរឱ្យវែងទៅមុខទៀត ។ អ្នកដែលចេះតែបន្តការសងសឹកគ្នា ទៅ
វិញទៅមកមិនចេះចប់ លោកចាត់ទុកថាជាមនុស្សអវិជ្ជា គឺមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ ។ ធម្មតា
មនុស្ស ល្ងង់ខ្លៅ មានកង្វះខាតការពិចារណា គឺគេចេះតែគិតថា បើមិនតបត ទៅវិញទេ
ហាក់ដូច ជាអន់ពេកចាញ់ចិត្តគេពេក ដូច្នេះត្រូវតែសងសឹកទៅវិញកុំឱ្យខ្មាស់គេ ។

ការសងសឹកគ្នាចុះឡើង បែបនេះមានន័យថា ជីវិតគេទាំងសងខាងស្ថិតនៅ
មាត់ជ្រោះមរណៈទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ០៣-០៥-០៧



៣៩១. ស៊ីបាយបោកឆ្លាំង

និយមន័យ

មនុស្សត្រូវគុណលើអ្នកមានគុណរបស់ខ្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទ្រឹមទំនៀមនេះ លោកពោលសំដៅដល់មនុស្សណាដែលរមិលគុណអ្នកដែលមានគុណមកលើខ្លួន ដោយប្រព្រឹត្តអំពើយង់ឃ្នង, អសីលធម៌ពុំគួរគប្បី ដូចជា :

- ពូសុខបានយកយុវជនកំព្រាម្នាក់មកចិញ្ចឹមឱ្យរៀនសូត្រ ។ លុះនៅយូរៗទៅក៏មានទំនាក់ទំនងនឹងកូនក្រមុំពូសុខ ។ ថ្ងៃមួយពូសុខបានដឹងហេតុការណ៍នេះ ក៏ជេរថា ឃើញអាចារស៊ីបាយបោកឆ្លាំង ។

- មិត្តភក្តិពូម៉ៅម្នាក់បានមកស្នាក់បក្សប៉ុនអាស្រ័យនៅជាមួយគាត់ជាយូររំខំ ។ ស្រាប់តែថ្ងៃមួយមិត្តភក្តិនោះបានសមគំនិតឃុបឃិត រួចក៏ពង្រាត់យកប្រពន្ធគាត់ទៅបាត់ ។

អត្ថន័យខាងលើនេះ លោកច្រើនពោលសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើអ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុសក្នុងផ្លូវភោគ ដូចបានបរិយាយមកស្រាប់ ។

ថ្ងៃទី ៣០-០៤-០៧



៣៩២. សំពត់រំហែក ក្នុងរំហែកថែម

និយមន័យ

រឿងអាស្រូវវិភាសរបស់គេ កុំបរិហារបន្ថែម

អន្តរាធិប្បាយ

សំពត់រំហែក លោកប្រៀបប្រដូចទៅនឹងរឿងអាស្រូវវិភាសទាំងឡាយណាដែល ជារបស់កើតមានរួចទៅហើយ ។

លោកអប់រំថា គួរតែជួយបិទបាំងគ្នាផងទៅធ្វើម្តេចបានជាកន្លងជ្រុលហួស អស់ទៅហើយ ។ លោកមិនចង់ឱ្យអ្នកដែលបានដឹងរឿងនេះហើយ យកទៅនិយាយ បូរបានប្រាប់គ្នាឱ្យរឹតតែពូសុះសាយវែងអន្តាយតទៅទៀត ។ លោកថាសំពត់រំហែក រួចទៅហើយ បើមិនបានជួយដេរភ្លិតទេ ក៏ពុំគួរនឹងចាប់រំហែកឱ្យរឹតតែរំហែកបន្ថែម ទៀតឡើយ ។

ឧទាហរណ៍ :

- កូនចៅពូម្យ៉ែម បានខូចកាចនឹងគ្នារួចទៅហើយ ។ បើអ្នកបានដឹងរឿងនេះ ចូរនៅឱ្យស្ងៀម ជួយលាក់ទុកក្នុងចិត្ត ឈ្មោះថាបានជួយដេរភ្លិតសំពត់រំហែក នោះបាន ហើយ ។

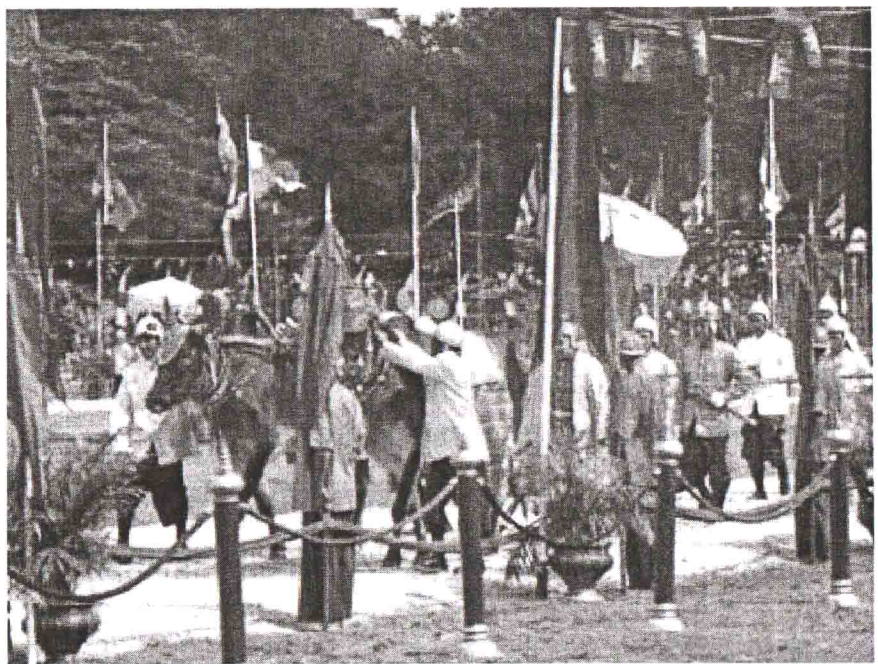
- ប្រពន្ធពូពាងបានលបលាក់មានសហាយ ។ រឿងនេះក៏មិនគួរនិយាយឱ្យឮ

ចេញពីមាត់មួយទៅមាត់មួយទៀតដែរ ។

ការណ៍អ្វីក៏ដោយ ដែលជារឿងអាស្រូវភាស គួរតែជួយបិទបាំងគ្នា ឈ្មោះថា បានកាន់យកនូវសីលធម៌ វិបានបំពេញនូវអំពើជាកុសលមួយដែរហើយ ។

ករណីនេះលោកច្រើនពោលតែពីរឿងអាស្រូវភាសផ្លូវភេទជាងរឿងអាស្រូវឯទៀត ។

ថ្ងៃទី ០១-០៥-០៧



៣៩៣. សុខស្លាប់បា កុំឱ្យស្លាប់មេ

និយមន័យ

សុខចិត្តស្លាប់ប្រុស កុំឱ្យស្លាប់ស្រី

អត្ថាធិប្បាយ

បំនកស្រាយតាមខ្លឹមសារក្នុងន័យខាងលើនេះ គឺលោកចង់ពោលថា បើ រឿងនេះត្រូវស្លាប់ម្នាក់ លោកចាំសុខចិត្តស្លាប់បាជាប្រុសទៅចុះ ពិតមែនមនុស្សប្រុស ជាអ្នករកស៊ីចិញ្ចឹមគ្រួសារ គ្រប់គ្រងគ្រួសារក៏ដោយ ក៏លោកសុខចិត្តចំនាយចោលដែរ ។ លោកសុខចិត្តទុក"មេ"ជាស្រីវិញដោយលោកយោលទៅលើព្រហ្មវិហារធម៌ គ្របដណ្តប់ មកលើកូនប្រុសស្រីក្នុងការថែទាំបីបមថ្មមថ្នាក់លើកដាក់ ផ្ទុកទឹកបញ្ចកន្តំចំណីសព្វ គ្រប់បែបយ៉ាងបានល្អជាងមនុស្សប្រុសជា "បា" ។ ពិតមែនតែ"មេ" ជាស្រីមិនសូវពូកែ រកស៊ីឱ្យបានខ្លាំងក្លាដូចជាប្រុសក៏ដោយ ។

ម្យ៉ាងទៀតព្រះពុទ្ធដីកា ក៏តែងពោលថា ម្តាយគឺជាមិត្តដ៏ជិតស្និទ្ធរបស់កូន ប្រុសស្រីគ្រប់ប្រាណ ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកឱ្យតម្លៃខ្លាំងទៅលើការបីបមថ្មមថ្នាក់ ធ្វើឱ្យកូន មានកំនក់ក្តៅ និងមានមនោសញ្ចេតនារវាងកូននឹងម្តាយខ្លាំងជាងឪពុក ។

ហេតុនេះហើយបានជាគេឃើញកូនប្រុសស្រីស្រលាញ់ម្តាយខ្លាំងជាងឪពុក ។

ថ្ងៃទី ០១-០៥-០៧

៣៩៤. ស្លាប់មិនដូរឈ្មោះ រស់មិនដូរត្រកូល

និយមន័យ

សម្តីអំនួតរបស់អ្នកមានចិត្តមាន៖

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យពំនោលនេះ ពុំមែនមានមកពីបរមបុរាណមកទេ គឺគេទើបនឹងឮនៅ ទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៩០នេះឯង ។

គោលបំណងនៃអ្នកដែលបង្កើតពាក្យនេះឡើង គឺដើម្បីសម្តែងឱ្យអ្នកផងទាំង ពួងឃើញ និងកោតស្ងប់ស្ងែងនៃកាយវិការរបស់គេថាជាអ្នកម៉ឺងម៉ាត់ និងអង់អាច ក្លាហានជាប់ជានិច្ច ។

ម្យ៉ាងទៀតគេចង់បញ្ជាក់ថា គេជាមនុស្សប្រាកដនិយមពិតប្រាកដណាស់ គឺ គេមិននិយាយបាត់ដៃជាខ្លួនដៃទេ គឺគេនៅតែរក្សាកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់គេជាដរាប ទោះ នៅរស់ក៏ដោយ ស្លាប់បាត់រូបក៏ដោយក៏មានចិត្តគេនៅតែជាអ្នកក្លាហានប្រាកដនិយម ដដែល ដូចជា កាលនៅរស់គេមានឈ្មោះសុវណ្ណហង្ស លុះស្លាប់ទៅក៏គេនៅតែឈ្មោះ សុវណ្ណហង្សដដែល មិនអាចប្រែជាសុវណ្ណព្រាបឡើយ ។

ឯពាក្យថា **រស់មិនដូរត្រកូល** ក៏មានខ្លឹមសារប្រហាក់ប្រហែលគ្នាដែរ គឺគេធ្វើ អ្វីៗទោះបីល្អក៏ដោយ អាក្រក់ក៏ដោយ គេមានមានចិត្តមុតមាំដាច់ខាតដោយហ៊ាន ទទួលខុសត្រូវនូវរាល់ទំរើដែលគេបានធ្វើ ។ គេឥតមានចិត្តរុញរា រឺកំសាកកំសោយ ឡើយ មានន័យថាគេហ៊ានទទួលនូវផលវិបាកទាំងអស់ដោយឥតមានខ្លាចបុរសបុគ្គល វិមារព្រហ្មយមយក្សណាម្នាក់សោះឡើយ ។

៣៩៥. សុខលិចទូកកណ្តាលទន្លេ កុំឱ្យតែភ្លើងឆេះផ្ទះ

និយមន័យ

សុខចិត្តប្រឈមមុខនឹងមរណៈ ឱ្យតែនៅសល់ទ្រព្យសម្បត្តិ

អត្ថាធិប្បាយ

ទ្រព្យសម្បត្តិប្រើប្រាស់គ្រប់បែបយ៉ាងបានមកពីការខិតខំសន្សំសំចៃបន្តិចម្តង-បន្តិចម្តង ទំរាំធ្វើបានជាផ្ទះសំបែងសម្រាប់រស់នៅ ។ កាលណាបានផ្ទះជ្រកហើយ តោងខំសន្សំប្រាក់កាសដើម្បីទិញសម្ភារៈប្រើប្រាស់ទៀត ។ បើមុខរបររកស៊ីពុំសូវ កាក់កប អ្នកខ្លះសឹងតែមួយជីវិតនៅតែសន្សំទិញម៉ូតូប្លុកកញ្ចាស់មួយប្រើមិនបាន ។ ដូច្នោះ ឃើញថាគេត្រូវប្រើពេលយូរណាស់ ។ បើជាអ្នករកស៊ីដោយកម្លាំងពលកម្មវិញ តោងបង្ហូរព្រឺសរាប់ពាន់ម៉ឺនតំនក់ទំរាំសង់បានកូនជម្រកមួយ ។

ដោយសារពិបាកនឹងរកទ្រព្យយ៉ាងនេះហើយ ទើបលោកពោលថា សុខចិត្ត ប្រថុយនឹងគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតទៅចុះកាលបើចៀសមិនផុត ឱ្យតែនៅសល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ទុកឱ្យអ្នកនៅរស់ប្រើប្រាស់ ។ ព្រោះថាបើកាលណា ភ្លើងឆេះផ្ទះវិញ គឺខ្មែរម៉ដ្ឋអស់ រលីងគ្មានសេសសល់អ្វីក្រៅពីផេះទេ ។ បន្ទាប់ពីភ្លើងឆេះរួចរកតែឆ្នាំងដាំបាយក៏ ពុំ បានផង ។ ឯការលិចទូកកណ្តាលទន្លេ ក៏ពុំប្រាកដជាស្លាប់ទាំងអស់ដែរ គឺអាចហោងសឹយ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកថា សុខចិត្តឱ្យលិចទូកចុះ កុំឱ្យភ្លើងឆេះផ្ទះ ។

ថ្ងៃទី ២៧-០៥-០៧

៣៩៦. សេចក្តីព្យាយាមគង់បានសម្រេចដូចប្រាថ្នា

និយមន័យ

ការសន្សំបន្តិចម្តងៗអាចសម្រេចបំណងបាន

អក្ខរាវិប្បាយ

ការងារគ្រប់បែបយ៉ាង សុទ្ធសឹងតែកើតឡើងពីសេចក្តីព្យាយាមទាំងអស់ ព្រោះថាបើមិនព្យាយាមធ្វើ ប្រាកដជាមិនបានទៅដល់គោលដៅទេ ។ ម្យ៉ាងទៀតសេចក្តីព្យាយាមជាបួសគល់នៃសេចក្តីសម្រេចគ្រប់យ៉ាង និងគ្រប់បំណងទាំងអស់ ។ សូម្បីតែការសិក្សាក៏យកសេចក្តីព្យាយាមជាបច្ច័យដើម្បីឈោងទៅ ចាប់នូវសេចក្តីសម្រេចសមតាមបំណងដែរ ។

ក្នុងន័យនេះទៀត លោកក៏គិតទៅដល់ការធ្វើបុណ្យសុន្ទរ៍ទានក៏ត្រូវមានការព្យាយាមធ្វើបន្តិចម្តង-បន្តិចម្តង រហូតដល់បានសម្រេចមគ្គផលសមតាមប្រាថ្នាដូចគ្នា ។

ឧទាហរណ៍ :

- សត្វកណ្តៀវតូចមួយ ព្យាយាមពាំយកធ្នូលីដីទៅគរទុកត្រង់កន្លែងមួយ យូរៗទៅក៏បង្កើតបានជាដំបូកមួយយ៉ាងធំ ។
- ផ្កាចម្លាក់ម្នាក់ព្យាយាមដាប់ផ្កាដាច់ជា បន្តិចម្តង-បន្តិចម្តង ទីបំផុតក៏លេចចេញជារូបភាពផ្សេងៗសមតាមបំណង ។
- អ្នកក្រកម្បត់ម្នាក់ខំប្រឹងសន្សំប្រាក់បន្តិចម្តង-បន្តិចម្តង យូរៗទៅក៏ក្លាយទៅជាពាណិជ្ជករយ៉ាងធំម្នាក់បាន ។
- យុវជនម្នាក់ ខំប្រឹងព្យាយាមសិក្សារហូតដល់បានជាបណ្ឌិតម្នាក់ ។

ថ្ងៃទី ១៥-០៨-០៧

៣៩៧. សុវត្ថ្រកំណយាម មិនឱ្យស្រក់ទឹកភ្នែក

និយមន័យ

វោហារអំនួតរបស់អ្នកក្លាហាន

អត្ថាធិប្បាយ

ធម្មតាអ្នកក្លាហានតែងមានអត្តចរិតស្វាហាប់ អង់អាច, ម៉ឹងម៉ាត់គ្មានចេះខ្លាចរំអង និងកោតក្រែងបុគ្គលណាម្នាក់ឡើយ ។ គឺគេសម្តែងឬក៏ពាឱ្យឃើញថា គេមិនព្រមចុះញ៉ម ឱនលំទោនចំពោះគូសត្រូវណាម្នាក់ទេ ព្រោះគេយល់ថាទំរើដូច្នោះនាំមកនូវភាពអាម៉ាស់ និងអាប្បឱនកិត្តិយសយ៉ាងសំបើមណាស់សម្រាប់ជីវិតរបស់គេ ។

ហេតុនេះហើយ គេមិនដែលឃើញជនប្រភេទនេះលុតជង្គង់អង្វរ-កតូបដិបក្សដល់ម្តងណាសោះឡើយ ។ ព្រោះគេយល់ថា ការមិនព្រមចុះញ៉មអ្នកណាម្នាក់ដូច្នោះគឺជាសភាពអង់អាចក្លាហានរបស់គេ រឺថាជាកិត្តិយសរបស់គេ ។ ម៉្លោះហើយ ទោះបីគេដឹងថាត្រូវប្រឈមនឹងហេតុការណ៍យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងររហូតដល់ស្រក់ឈាមក៏ដោយ ក៏គេមិនរុញរាដែរ ។

ថ្ងៃទី ១៥-០៨-០៧



៣៩៨. សុ-ចិ-បុ-និ

និយមន័យ

រូបមន្ត វិគន្លឹះនៃការសិក្សា

អត្ថាធិប្បាយ

អង្គទាំង ៤ នៃកាសិក្សានេះ គឺជាពុទ្ធវិចនៈរបស់ព្រះបរមគ្រូជាម្ចាស់នៃយើង ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងទុកមក ។ ព្រោះរូបមន្តនេះគឺជាគន្លឹះ វិជាបិតានៃការសិក្សានូវ ចំនេះវិជ្ជា សិល្ប៍សាស្ត្រគ្រប់បែបយ៉ាងទាំងអស់ ។

អ្នកសិក្សាសិល្ប៍វិជ្ជាអ្វីក៏ដោយ បើកាលណាខ្លះអង្គទាំងបួននេះហើយ គេមិន អាចរៀនឱ្យបានពូកែឡើយ ។

អត្ថន័យនៃអង្គទាំងបួនគឺ :

- សុ (សុត្តៈ) = ស្តាប់
- ចិ (ចិន្តៈ) = គិត, ពិចារណា
- បុ (បុច្ឆៈ) = សាកសួរ
- និ (និខិតៈ) = កត់ត្រាទុក

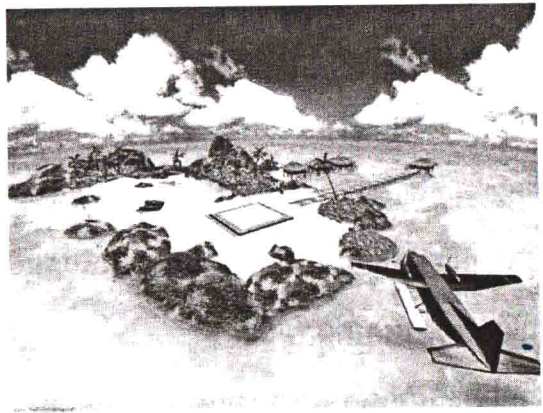
ដូច្នេះ មុននឹងសិក្សានូវចំនេះវិជ្ជាអ្វីមួយ ។ មុនដំបូងលោកឱ្យប្រឹងស្តាប់ (សុ) គេពន្យល់អធិប្បាយ ។ បើស្តាប់រួចហើយលោកឱ្យយកន័យ ឬខ្លឹមសារទាំងនោះ

មកត្រិះរិះគិតពិចារណា (ចិ) ឱ្យបានកាន់តែច្បាស់សេចក្តីល្អឡើង ។

ប៉ុន្តែបើគិតពិចារណាហើយ នៅតែមិនយល់ច្បាស់ល្អ រឺនៅមានសង្ស័យ ត្រង់ណានិមួយ លោកឱ្យសាកសួរ(បុ) ឱ្យគេជួយពន្យល់ម្តងទៀតទាល់តែចូលចិត្តស្តាប់ បាន ។ កាលណាបើស្តាប់យល់ល្អហើយ លោកឱ្យកត់ត្រាទុកចំនាំ (លិ) ទៅថ្ងៃ ក្រោយទៀត ក្រែងលោភ្លេចភ្លាំងច្រលំនីយ ។

ប្រសិនបើអ្នកសិក្សាណាម្នាក់បានអនុវត្តតាមអង្គនៃរូបមន្តទាំងបួននេះបានល្អ ហើយ លោកហៅអ្នកនោះ ថាជាអ្នកសិក្សាពូកែឆ្លើមលើសគេ ។

ថ្ងៃទី ១៥-០៨-០៧



៣៩៩. សេចក្តីស្រឡាញ់ស្នេហាមិនមាន

និយមន័យ

ស្រឡាញ់អ្វីក៏មិនស្នេហានឹងស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យថា "ខ្លួន" នៅពេលនេះលោកសំដៅយក "ជីវិត" ដែលជារបស់ខ្លួន ។

ព្រះពុទ្ធភាសិតទ្រង់សម្តែងថា **នត្តិ អត្តសមំ បេមំ** មានន័យថា បុគ្គលស្រឡាញ់អ្វីរាប់តាំងពីឪពុកម្តាយ បងប្អូន កូនចៅ... ឬសម្បត្តិទ្រព្យដ៏មានតម្លៃយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏សេចក្តីស្រឡាញ់នោះមិនអាចប្រៀបស្មើនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់ជីវិតរបស់ខ្លួនដែរ ។

ព្រោះថា "ជីវិត" របស់បុគ្គលម្នាក់ៗមានតម្លៃពុំអាចកាត់ថ្លៃបាន វាក៏ជាកម្មសិទ្ធផ្តាច់មុខរបស់បុគ្គលម្នាក់ៗដែលគេមិនអាចរំលែកឬផ្លាស់ប្តូរ ផ្ទេរពីម្នាក់ទៅម្នាក់ទៀត បានឡើយ ។

ម្យ៉ាងទៀត "ជីវិត" នេះក៏ពុំមានដាក់លក់ រឹទិញដូរបានដែរ ទោះបីមានប្រាក់ច្រើនដល់ម្នាក់ក៏ដោយ ។

ឧទាហរណ៍ :

- គ្រួសារមួយជិះទូកកណ្តាលទន្លេ ពេលមានខ្យល់ព្យុះបោកលិចទូកនោះ ។ គេឃើញម្នាក់ៗខំប្រឹងហែលយកព្រះអាយុសតែរៀងៗខ្លួន ។

អាស្រ័យហេតុនេះហើយ បានជាលោកថាគ្មាននរណាម្នាក់ស្រឡាញ់គេជាងស្រឡាញ់ខ្លួនឡើយ បើមានពួកថាគ្រាន់តែជាអំនួត រឺបោកប្រាស់ប៉ុណ្ណោះ ។

ថ្ងៃទី ១៦-០៨-០៧

៤០០. ស្វាងតឹង ស្រវឹងធ្ងរ

និយមន័យ

ឥរិយាបថប្រែប្រួលនៃអ្នកផឹកស្រា

អត្ថាធិប្បាយ

អ្នកផងទាំងពួងតែងសម្គាល់ឃើញនូវឥរិយាបថអ្នកផឹកស្រាថា : អ្នកខ្លះផឹកកាច អ្នកខ្លះផឹកស្អុត ។

ពេលនេះលោកនិយាយពីអ្នកផឹកស្អុត គឺអ្នកស្រវឹងធ្ងរ ។ មនុស្សប្រភេទនេះនៅធម្មតាធ្លាប់តែកាច បើមានអំនាចបន្តិចផង នរណាមើលមុខសឹងតែមិនបាន ។ តែលុះដល់បានទឹកអំនាចចូលពោះ បែរជាប្រែប្រួលឥរិយាបថអស់រលីង គឺទៅជាមនុស្សមានសភាពស្អុតបូត សុភាពរាបសារ ចង់អ្នកណាថាអ្វីក៏មិនតប.តវិញដែរ ។ ចំនែកប្រាក់កាសិវិញក៏ហ៊ានប៉ារគេស៊ីផឹកគគ្រឹកគគ្រេង ។ បើនៅក្នុងគ្រួសារវិញទោះបីប្រពន្ធ-កូនមាត់ឡឡាក់មិនខឹងឡើយ ។

ប៉ុន្តែគេសម្គាល់ឃើញម្យ៉ាងទៀតថា បើមនុស្សនេះរាងស្វាងស្រវឹងបន្តិចម្តង-បន្តិចម្តង កំនាចក៏ត្រឡប់មកវិញបន្តិចម្តង-បន្តិចម្តងដែរ ។ បើប្រពន្ធកូនចង់ពិភាក្សាការងារអ្វីក៏ពុំសូវចុះសម្រុងឡើយ ។ នេះគឺជាអត្តចរិតរបស់អ្នកផឹកខ្លះ ។

ហេតុនេះហើយទើបមានពាក្យថា: ស្វាងតឹង ស្រវឹងធ្ងរ ឬថា ខ្មោចចេញខ្មោចចូលក៏បាន ។

ថ្ងៃទី ១៨-០៨-០៧

៤០១. ស៊ីត្រង់ណា ដុះត្រង់នោះ

និយមន័យ

រស់នៅកន្លែងណាប្រព្រឹត្តអំពើលាមកកន្លែងនោះ

អត្ថាធិប្បាយ

នៅក្នុងសង្គមមនុស្ស តែងមានជនមួយចំនួនតូចដែលចូលចិត្តស៊ីត្រង់ណាដុះ ត្រង់នោះ ។ មនុស្សនេះបើ បានទៅស្នាក់អាស្រ័យស៊ីព្រោះលោះកម្លាំងនឹងសប្បុរស ជនម្នាក់ណាហើយ ។ គេមិនដែលជួយយកអាសារអ្នកដែលមានឧបការគុណលើ ខ្លួន ឬធ្វើអំពើអ្វីដើម្បីតបស្នងសងគុណគេទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ គេប្រព្រឹត្តតែអំពើ អសីលធម៌ អនាចារ នាំឱ្យអាប់ឱនកិត្តិយសអ្នកមានគុណទៅវិញ ។ គឺគេរស់នៅ ទីកន្លែងណា គេប្រព្រឹត្តអំពើលាមកកន្លែងនោះ ។ ដូចជា :

- នាយខ្លួន បានទៅរស់នៅក្នុងភូមិមួយ ។ គេមិនដែលមានគំនិតជួយកសាង ឬវិភាគទានដើម្បីស្ថាបនា អ្វីដែលជាសម្បត្តិសារធារណៈទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ គេតែង លួចយកសម្ភារៈសាធារណៈទៅលក់យកកម្រៃផ្ទាល់ខ្លួន ។

- នាយខ្លួន បានទៅស្នាក់អាស្រ័យនឹងឪពុកមា ។ គេតែងព្យាយាមលួច សម្បត្តិទ្រព្យឪពុកមាទៅលក់ ជួនកាលប្លន់មាឯងទៀតផង ។ ជួនកាលទៀតហ៊ាន លួចលាន់កូនក្រមុំមាឯងដែលត្រូវជាប្អូនជីដូនមួយថែមទៀតផង

មនុស្សដែលរស់នៅកន្លែងណាប្រព្រឹត្តអំពើលាមកកន្លែងនោះ គឺជាមនុស្សស៊ី ត្រង់ណាដុះត្រង់នោះ រឺជាមនុស្សស៊ីបាយបោកផ្ទាំង ។

ថ្ងៃទី ១៨-០៨-០៧

៤០២. ស្វាស៊ីបាយ លាមមាត់ពពែ

និយមន័យ

ជនកំហូចយកកំហុសខ្លួនឯងទំលាក់ឱ្យគេ

អន្តរាធិប្បាយ

ជនទុយិសខ្លះ ដើម្បីលុបលាងនូវទោសកំហុសរបស់ខ្លួនដែលបានប្រព្រឹត្តពុំសមរម្យ យកទៅទម្លាក់ដាក់ឱ្យអ្នកដទៃដែលគ្មានដឹងអ្វីបន្តិចសោះ ។ ដូចជាមានអ្នកនយោបាយខ្លះដែលមានកំហុសខ្លួនឯង ភ័យខ្លាចក្រែងមានទោសដល់ខ្លួន ក៏ក្លែងរកល្បិចកលយកកំហុសនេះទៅទម្លាក់ឱ្យគេ ។

សមប្រកបនឹងករណីនេះ មានអ្នកធំម្នាក់មានកញ្ចប់ត្រឡឹងញ្ជ្រៀនដែលមិនអាចរំដោះចេញបាន ក៏ប្រើល្បិចឱ្យសហការីជំនិតម្នាក់ យកកញ្ចប់នេះទៅដាក់នៅកន្លែងធ្វើការរបស់អ្នកណាម្នាក់ដែលខ្លួនស្អប់ រួចក៏ក្លែងទៅធ្វើជាចាប់គេ ។

ទាក់ទងនឹងន័យខាងលើនេះ លោកបានលើកជារឿងល្បីកម្ពុជដូចតទៅ :

ថ្ងៃមួយមានបុរសម្នាក់បានដឹកពពែមួយក្បាលទៅតាមខ្លួន ។ លុះបានទៅដល់ទីវាលស្មៅ និងទឹកហើយ បុរសនោះក៏ដោះលែងពពែឱ្យស៊ីស្មៅ ។ ឯខ្លួនឯងក៏ប្រះខ្លួនដេកលក់ក្រោមដើមឈើធំទៅ ។ ពេលនោះ សត្វស្វាមួយដែលនៅលើដើមឈើនោះក៏បានចុះមកស្រលាបបង្វិចបាយហើយស៊ីយ៉ាងឆ្អែត ។ ពេលស្ងៀមស្ងាត់យកដៃដែលប្រលាក់ បាយទៅជូតមាត់ពពែដែលជាសត្វស្លូត រួចក៏ឡើងទៅលើដើមឈើបាត់ទៅ ។

ឯបុរសនោះពេលភ្ញាក់ឡើងក៏នឹកឃ្លានបាយ ស្រាប់តែឃើញបាយជ្រុះ
រាត់រាយ បាយក៏អស់ត្រីអាំងក៏ម៉ដ្ឋ ក៏នឹកខឹងជាខ្លាំង ។ លុះងាកទៅឃើញមាត់ពពែ
សុទ្ធតែបាយក៏សម្គាល់ថា សត្វពពែចង្រៃនេះហើយស៊ីបាយអញ ។ បុរសនោតល្ងង់
នោះក៏យកដំបងមកសំពងពពែស្លូតត្រង់យ៉ាងធ្ងន់ដៃ ។

ល្លើកនិទាននេះបញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា មនុស្សស្លូតត្រង់តែងរងនូវអំពើមូលបង្កាច់
ពីមនុស្សកំហុចដែលនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដោយឥតដឹងខ្លួន ។ ករណីនេះសមដូចពាក្យ
បុរាណមួយឃ្លាពោលថា : ស្លូតស្លាប់ វៀចវើរមានភព្វអាយុយើនយូរ ។

ថ្ងៃទី ១៩-០៨-០៧



៤០៣. ស្ទាបក្រោយកន្ទុយក្បួន

និយមន័យ

ប្រុសដែលឈានពីក្រោយកន្ទុយស្រី

អន្តរាគមន៍

ពាក្យថា "កន្ទុយក្បួន" លោកសំដៅយកផ្លូវភេទស្រី ។

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ ជាពាក្យបន្តបង្ហាត់បង្ហាញប្រុសដែលមុជមិនជ្រៅ ទៅមិនឆ្ងាយពីប្រពន្ធ ។ គឺ ប្រុសដែលយល់ព្រមឱ្យប្រពន្ធធ្វើមេបញ្ជាការប្រចាំគ្រួសារ ។ ប្រុសប្រភេទនេះខ្លាចប្រពន្ធណាស់ បើប្រពន្ធប្រើឱ្យធ្វើអ្វី ទោះបីធ្ងន់យ៉ាងណាក៏ដោយ គឺគេធ្វើតាមបញ្ជាទាំងអស់ ។ ជួនកាលប្រពន្ធប្រើឱ្យទៅឈ្នោះនឹងគេៗក៏ទៅដែរ ដោយឥតមានគិតគូរអ្វីឡើយ ។ ឱ្យតែប្រពន្ធប្រើ គេហាក់ដូចជាគ្មានខ្លាចយក្សមារ អ្វីសោះទេ ។ គេខ្លាចតែម្យ៉ាងគត់ គឺខ្លាចប្រពន្ធ "កាត់របប" តែមួយប៉ុណ្ណោះ ។

រួមសេចក្តីមកថា គេសុខចិត្តបូជាអ្វីៗទាំងអស់ដើម្បីបុព្វហេតុ "របបប្រពន្ធ" ។

ថ្ងៃទី ២១-០៨-០៧



៤០៤. ស្រីមាឃា១០០ដំពូក

និយមន័យ

កលល្បិចស្រ្តីមានច្រើនបែប, ច្រើនយ៉ាងណាស់

អត្ថាធិប្បាយ

ពំនោលនេះ ពុំមែនមានន័យថា ជាការបន្តុះបង្ហាប់ រឺរើសអើងចំពោះស្រ្តីភេទទេ ។ គឺលោកចង់និយាយ យោងទៅតាមសត្យានុមតិ ដែលពិតជាក់ស្តែងក្នុងសង្គមប៉ុណ្ណោះ ។

ស្រីសម្បូរណ៍ល្បិចកិច្ចកលច្រើនលក្ខណៈណាស់ ហើយសុទ្ធតែសមៗ និងមានទំនងល្អទៀតផង ។ ល្បិចកិច្ចកលអស់ទាំងនេះមានប្រសិទ្ធភាពជាទីបំផុត ពេលដែលស្រ្តីប្រើទៅលើបុរស ជួនគេសម្តែងចេញតាមមាយា ជួនតាមភាពម៉ឹងម៉ាត់ ជួនតាមភាពទន់ភ្លន់តំអែរតំអូញឱ្យស្លាប់ចិត្ត ។ល ។ បានសេចក្តីថា ល្បិចអ្វីក៏ដោយក្រែងតែស្រ្តីមិនចង់ធ្វើ ។ លើគេចង់ធ្វើវិញសុទ្ធសឹងមានប្រសិទ្ធភាព និងសម្រេចបំនងទាំងអស់ ។

ដូចជា :

- ភរិយាម្នាក់ រកល្បិចកលទៅជួបសហាយ ប្រាប់ប្តីថាទៅទិញអាវពេលត្រលប់មកវិញយកអាវមួយមកបង្ហាញប្តី-ចប់ ។
- ប្រពន្ធម្នាក់ យកប្រុសកំណាន់ចិត្តមកនៅផ្ទះជាមួយ ។ គេប្រាប់ប្តីថាបងប្អូន

មកស្នាក់នៅមួយរយៈក្នុង ពេលឱកាសសមស្របនាំគ្នាចូលបន្ទប់យ៉ាងសុខសាន្ត ។ លុះ មានផ្ទៃពោះឆ្លើយដាក់ប្តី ។

- ប្រពន្ធខ្លះទៀតពេលប្តីចេញទៅធ្វើការបាត់ គេក៏ចេញទៅតាមក្រោយ ។ មុនពេលប្តីត្រលប់មកដល់ផ្ទះវិញ ។ គេមកដល់ផ្ទះចំអិនអាហារធ្វើមិនដឹង ។ លោក ប្តីសរសើរថា ប្រពន្ធអញមិនចេះដើរទៅណាផ្ដេសផ្ដាសទេ ឃើញនៅតែផ្ទះ ។

- ប្រពន្ធខ្លះពេលប្តីនៅផ្ទះក៏ដោយ គេយូរកន្ត្រកទៅផ្សារ ។ ឆក់ឱកាសយ៉ាង រហន់នេះ គេជួបគូស្នេហ៍យ៉ាងសុវត្ថិភាព ។

- ប្រពន្ធម្នាក់មានប្តីកាចចង់ដើរទៅណាក៏ពុំបាន តែប្រពន្ធមានតិរិយាបថ ស្រគត់ស្រគុំណាស់ ទាល់តែប្តីទុកចិត្តថា ប្រពន្ធអញជាស្រ្តីមេផ្ទះគំរូ ។ *ប្តីវ័ន្តដឹងអីនឹង លើរង្ហើក្រោមសោះ ។*

- ប្រពន្ធម្នាក់ត្រូវសុនពេលដោយជួបគ្នាយូរពេក ។ ពេលត្រលប់មកដល់ផ្ទះ គេក៏លើកកញ្ចប់នំបង្ហាញប្តីថា បងអើយថ្ងៃមុន អូនពូថាបងចង់ញ៉ាំនំតម ។ អូនទៅផ្សារខំដើររកទិញទំរាំបានយកមកផ្លែបង អីចឹងហើយបានជារាងយឺតពេល បន្តិច ។ ឯលោកប្តីវិញឆ្លើយថា មិនអីទេអូន ។ គេសប្បាយចិត្តណាស់ដោយឃើញ ប្រពន្ធយកចិត្តទុកដាក់នឹងខ្លួន ខំប្រឹងសរសើរប្រពន្ធថាចិត្តបាន រួចក៏ពមនំតមយ៉ាង ស្អិត-ក ទោះជានំតមនោះរាងផ្ទុមបន្តិចក៏ឆ្ងាញ់ដែរ ។

ម្យ៉ាងដែរ នំតមឯងឱ្យគេស៊ី នំតមផ្សារឱ្យប្តីហូប ។

ការលើកមកប៉ុណ្ណេះគ្រាន់តែជាឧទាហរណ៍យ៉ាងតិចតួចបំផុត ។

ថ្ងៃទី ២២-០៨-០៧



៤០៥. ស្រីមាយាជកខ្ចី

និយមន័យ

ស្រីដែលមានពុតត្បូត និងមានកលល្បិចខ្ពស់

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ សម្រាប់ជេរ ឬបន្តុះបង្ហាប់ស្រីណាដែលមានពុតត្បូត និងកលមាយាយ៉ាងប៊ុនប្រសប់ ។ ដោយសារស្រីនោះចេះរកមធ្យោបាយយ៉ាងសមស្រប មិនងាយចាប់ថ្នាក់បាន ។

ទាក់ទងនឹងន័យខាងលើនេះ លោកបានលើកលើកមកនិទានដូចតទៅ :

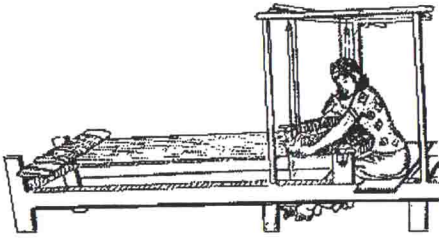
ប្រពន្ធចើកម្នាក់ លួចសហាយនឹងអន្តិតម្នាក់ ។ ពេលយប់ប្រុសនោះតែង មកពូនត្រង់គុម្ពខ្ចី រួចអង្រួនដើមខ្ចីជាសញ្ញា ។ ស្រីចើកនោះដឹងក៏ចុះទៅជួបគ្នាដោយ យកលេសថា ទៅដកខ្ចី ។ ពេលឡើងមកលើផ្ទះវិញ ប្តីសួរថា ហេតុអ្វីក៏ខ្ពងឯង ប្រលាក់សុទ្ធតែដី ។ ស្រីចើកឆ្លើយថា អ្នកអើយ! បើអ្នកបានឃើញផងប្រហែលសើច រហែកមាត់មិនខានទេ ។ គឺខ្ញុំប្រឹងដកខ្ចីខ្លាំងពេក រលើកទាំងបួស ដួលខ្ញុំដាច់ផ្ទារទៅ ក្រោយ បើអ្នកមិនជឿមើលខ្ពងខ្ញុំប្រលាក់សុទ្ធតែដី ។ ប្តីជឿក៏នៅស្ងៀម ។

យប់មួយប្តីប្រាប់ថា ឯងកុំទៅណាចាំខ្ញុំផ្អែបទអុំទូកឱ្យស្តាប់ ។ គាប់ជូនពេល នោះ ប្រុសសហាយក៏ទៅដល់ធ្វើសញ្ញាដូចមុន ។ ស្រីចើកដឹងក៏សួរទៅប្តីថា អ្នកផ្អែប ។

រាល់ថ្ងៃមានមើលរន្ធទេ ។ ប្តីថាអត់ទេ ។ ប្រពន្ធថា ដើម្បីឱ្យខ្ញុំជឿផង ខ្ញុំសូមបិទ
 ភ្នែកអ្នក ។ ប្រពន្ធក៏បិទភ្នែកប្តីទាំងពីរ រួចក៏ដេកកើយភ្លៅប្តីកន្លែកជើងទាំងពីរ
 ប្រហែល ៩០ អង្សា ។ ប្រុសសហាយយល់សញ្ញាក៏ឡើងទៅរួមរ័ក ។ ប្តីសួរថា ឯង
 ញាក់អីក៏ខ្លាំងម៉្លេះ? ។ ប្រពន្ធឆ្លើយថា ញាក់តាមសង្វាក់ភ្លេងអ្នកឯង ព្រោះយប់នេះ
 អ្នកឯងផ្ទុំបានពិរោះល្អណាស់ ។ ប្តីថា អូហ៎មកពីឯងជួយបន្តរផង...

ស្រីចើកនេះ ចេះរកលេសមកដោះស្រាយឱ្យសមស្របទៅនឹងអ្វីដែលមាន
 ជាក់ស្តែងបែបនេះ លោកហៅថា ស្រីមាយាដកខ្លី ។

ថ្ងៃទី ២២-០៨-០៧



៤០៦. ស្រុកក្នុងជម្រក ប្រហុកក្នុងពាន

និយមន័យ

ការត្រៀមរបបអាហារប្រចាំគ្រួសារ

អត្ថាធិប្បាយ

បុព្វបុរសខ្មែរតាំងពីសម័យដើមមកតែងទូន្មានកូន-ចៅគ្រប់គ្នាឱ្យប្រុងប្រៀប ទប់ទល់នឹងកង្វះខាតដែលកើតឡើងជាយថាហេតុ ។

ព្រោះសម័យកាលមុន ស្រុកទេសពុំសូវមានសន្តិភាពប៉ុន្មានទេ ព្រមទាំងជួប ប្រទះនឹងគ្រោះមហន្តរាយ ធម្មជាតិមានទឹកជំនន់ជាដើម ។ កាលណាមានទឹកជំនន់ធំ ការងារកសិកម្មក៏ត្រូវវិនាសហិនហោចអស់ ម៉្លោះហើយភាពទុរភិក្សក៏កើតមានឡើង ។

អាស្រ័យហេតុនេះហើយ បានជាលោកទូន្មានឱ្យមានស្បៀងបម្រុងប្រចាំគ្រួសារ ។ ព្រោះថា បើគេធ្វើកសិកម្មមិនបានផលមួយរដូវក៏នៅតែមាន ស្បៀងសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ ក្រុមគ្រួសារបានដែរ ។ គឺគេត្រូវឱ្យមានស្រូវក្នុងជម្រកជាប់ជាប្រចាំ ។ ប៉ុន្តែបើមានតែ បាយ អត់ម្ហូបក៏ទៅមិនរួចដែរ ។ ដូច្នេះ លោកឱ្យត្រៀមម្ហូបទៀត ។ ឯម្ហូបដែលទុក បានយូរហើយថែកទៀតនោះ គឺប្រហុក ។ លោកចង់និយាយថា បើអត់មានអ្វីសោះ ក៏ចាំបាច់ត្រូវតែមានប្រហុក ត្រៀមទុកជាប្រចាំដែរ ។ ព្រោះកាលគេរកត្រីពុំបាន ច្បាស់ជាគ្មានអ្វីវិសេសវិសាលជាងប្រហុកក្នុងប្រហុក ប្រហុកក្នុងពានទេ ។ ព្រោះគេអាច ចិញ្ចៀនផ្សំគ្រឿងនាយអាយដាក់ចំហុយទៅ ។ ឯអន្លក់មានត្រកូន ព្រលិតក៏មិនខ្លះដែរ តែប្រសិនបើខ្លះត្រយ៉ូងចេកចេញផ្លែមិនទាន់អស់ កាច់សិនក៏បាន ។

ថ្ងៃទី ២២-០៨-០៧

៤០៧. ស្លាប់ទៅបិទភ្នែកមិនជិត

និយមន័យ

មនុស្សស្លាប់ទៅ តែនៅមានកង្វល់

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀម ជាពំនោលរបស់ចាស់តាំងពីបុរាណកាលយូរយារមកហើយ គឺលោកចង់ពោលសំដៅទៅដល់មនុស្សណាដែលដល់ពេលជិតស្លាប់ ។ ប៉ុន្តែនៅមាន កង្វល់រឿងអ្វីមួយដែលពុំទាន់បានដោះស្រាយរួចនៅឡើយ ដូចជា :

- អ្នកខ្លះមានគេជំពាក់លុយច្រើន តែគេនៅមិនទាន់បានសងអស់ ។
- អ្នកខ្លះធ្វើផ្ទះសំបែងទុកឱ្យកូនចៅនៅមិនទាន់រួចរាល់ ។
- អ្នកខ្លះ នៅមិនទាន់បានរៀបចំទុកដាក់កូនឱ្យមានគ្រួសារ ជាពិសេសគឺកូនស្រីពៅ ។
- អ្នកខ្លះ មានកូនកំពុងឈ្លោះប្រកែកគ្នាដណ្តើមកេរមតិកមានដីធ្លី និងស្រែ

ចំការជាដើម ។

- អ្នកខ្លះ នៅនឹកស្តាយប្រពន្ធកំពុងពេញស្រលាញ់.... ។ល ។.....

អ្នកដែលមានវិបត្តិផ្លូវចិត្ត ដូចបានពោល មកខាងលើនេះ នៅពេលឈឺ ដែល ពុំមានសង្ឃឹមថា "រស់" តែងត្អូញត្អែរប្រាប់គេថា : "ខ្ញុំស្លាប់ទៅបិទភ្នែកមិនជិតទេ ព្រោះនៅមិនទាន់បានដោះស្រាយបញ្ហាក្នុងគ្រួសាររួចរាល់.."

ប៉ុន្តែតាមការណ៍ពិត ពុំប្រាកដជាបិទជិត ឬមិនជិតនោះទេ ។ ព្រោះគេ
 សង្កេតឃើញមានអ្នកខ្លះគ្មានរឿងរ៉ាវគួរឱ្យព្រួយកង្វល់អ្វីផង ស្រាប់តែពេលស្លាប់គេ
 ឃើញបើកភ្នែកក្រលោតហាក់ដូចជាខំប្រឹងមើលគេ តើអ្នកណាមកខ្លះ? ។ កាលបើ
 ជួបវិការដ្ឋានបែបនេះ មានអ្នកខ្លះបកស្រាយថា : បានជាដូច្នោះ មកពីគាត់នៅនឹកស្តាយ
 ទ្រព្យសម្បត្តិ មានប្រាក់ជាច្រើនដែលគាត់ខំសន្សំមិនហ៊ានស៊ីចាយ មិនហ៊ានធ្វើបុណ្យ
 ។ល ។ ម្យ៉ាងទៀតគាត់នៅមានវិប្បដិសារី ព្រោះទ្រព្យធនទាំងអស់នេះសុទ្ធ តែបាន
 មកពីអំពើទុច្ចរិតមានលួចជាតិ និងស៊ីសំនួកជាដើម ។

មានអ្នកខ្លះទៀត គ្រួសារមានវិបត្តិចម្រុងចម្រាស់ពេញផ្ទះតែពេលស្លាប់គេឃើញ
 បិទភ្នែកស្លាប់យ៉ាងជិតធ្វើព្រងើយ ។

ឯអ្នកបកស្រាយ ក៏បកថា : ខ្មោចនេះគ្មានគិតកូនចៅណាទាំងអស់ គឺគេ
 ស្លាប់ទៅបិទភ្នែកយ៉ាងជិតសម្លឹងកសុខម្នាក់ឯងគ្មានជំពាក់អ្នកណាមួយរៀល ។

រីឯការណ៍ពិតប្រាកដមែនទែនថាយ៉ាងណានោះ ស្រេចលើការវិនិច្ឆ័យយល់
 ចូលចិត្តរបស់អ្នកសិក្សាទៅចុះ ។

យើងគ្រាន់តែបកស្រាយន័យទៅតាមពំនោលរបស់អ្នកចាស់បុរាណប៉ុណ្ណោះ ។!

ថ្ងៃទី ១៦-០៧-១០



៤០៨. ស្រីក្លោកមាស

និយមន័យ

ស្រីដែលមានកាមារម្មណ៍ឥតល្អ

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ លោកធ្វើបំរៀបធៀបស្រីអាសទៅនឹងសត្វក្លោកញី ។ សត្វក្លោកញីមានស្លាបកន្ទុយវែង ប្រកបដោយក្រលាមូលៗរលេចពណ៌ចំរុះដូចគំនូរ ។ ក្លោកញីនេះ កាលណាឃើញឈ្មោលវាតែងលាតត្រដាងស្លាបកន្ទុយបង្ហូរឈ្មោល ដើម្បីទាក់ទាញឈ្មោលឱ្យមកបន្តពូជ ។

ហេតុនេះហើយ បានជាលោកធ្វើបំរៀបធៀបចំពោះស្រីអាសដែលមានការ ភ្លើតភ្លើនក្នុងកាមតណ្ហា គឺត្រេកត្រអាលតែក្នុងរសផ្លូវភេទមិនស្តប់ស្តល់ ។

ស្រីប្រភេទនេះ មិនព្យាបាទ ហើយក៏មិនរុញរាជាក្នុងការជិតក្បត់ និងរត់ចោលប្តី ចោលកូនទេ ។ គេតែងបណ្តោយខ្លួនឱ្យកាមទេព ឬកាមតណ្ហាដឹកមុខដោយសេរី គេ ពុំសូវបានគិតទៅដល់ប្រពៃណីទំនៀមទំលាប់អ្វីសោះ ។ គេពុំខ្វល់នឹងអ្នកណាសើច ចំអករិះគន់ពីចរិតរបស់គេឡើយ ។

ដោយលក្ខណៈឥតអៀនខ្មាស និងស្រើបស្រាលបែបនេះហើយបានជាលោក យកពាក្យថាស្រីភ្ជាប់នឹងសត្វក្លោកញី ។ ឯពាក្យថា មាស ក្នុងទីនេះលោកឱ្យន័យថា ស្រីដែលត្រេកត្រអាលនឹងប្រុសៗដូចពាក្យថា ស្រីផ្កាមាស ដូច្នោះដែរ ។

៤០៩. ស្លាប់ទាំងអស់ ស្តុយទាំងស្រុង

និយមន័យ

មនុស្សបំព្រៃលោក និង មនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើលាមកទុកដូចជា គម្រង់ ខ្លោច
អត្ថាធិប្បាយ

□ ស្លាប់ទាំងអស់

លោកអគ្គបណ្ឌិត ម៉ឺន សាវណ្ណ បានបង្កើតពាក្យនេះឡើងក្នុងគោលបំណងថា
: មនុស្សខ្លះពិតមែនតែរស់នៅជ្រងោ ។ ប៉ុន្តែគ្មានបានបំពេញអំពើជាកុសល ជា
សារធារណៈអ្វីបន្តិចសោះឡើយ ។ គឺជាមនុស្សគ្មានប្រយោជន៍ដល់សង្គមជាតិ រឺ
សហគមន៍ផ្សេងៗសោះ ។ ពោលគឺមនុស្សប្រភេទនេះបើទោះបីគេរស់នៅក្នុង
ត្រកូលអភិជនបរិច្ចរដោយភោគទ្រព្យយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេគ្មានសម្លាជ្រះថ្លាបរិច្ចាគ
ដើម្បីកសាងសមិទ្ធិផលនានាមាន : ផ្លូវ, ស្ពាន, សាលារៀន, មណ្ឌលសុខភាព រឺបំពេញ
កុសលក្នុងសាសនា មានកសាងកុដិ, សាលា, ព្រះវិហារជាដើមឡើយ ។

មនុស្សប្រភេទនេះ បើទោះជារស់នៅអស់កាលដ៏យូរក្នុងលោកនេះ ក៏គ្មានន័យ
អ្វីដែរ ។ គឺគេទុកដូចជា ស្លាប់ទាំងនៅពេលកំពុងមានដង្ហើមចេញចូលអីចឹង ។ សមដូច
ព្រះពុទ្ធតម្រាស់ថា: "ន សិយា លោកវឌ្ឍនោ "

"ចូរកុំធ្វើខ្លួនឱ្យទៅជាមនុស្សបំព្រៃលោក"

មានន័យថា : កុំប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ហួសហេតុ ប្រហែលនឹងព្រៃបន្លាស្តុក
រឺដូចចម្រូង ដង្កត់ ឱ្យគេទើសមុខទើសក្រោយ ។

□ ស្តុយទាំងស្រស់

ធម្មតាអ្វីក៏ដោយ កាលណានៅស្រស់មិនដែលផ្ទុំក្លិនស្តុយទេ ។ ប៉ុន្តែពេលនេះ
លោកថា ស្តុយទាំងនៅស្រស់តែម្តង ។ គឺលោកសំដៅដល់មនុស្សខ្លះកំពុងរស់នៅ
យ៉ាងស្រស់សង្ហា ។ ប៉ុន្តែគេមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះស្តុយគត្រក ផ្ទុំក្លិនអសោចដូចខ្លោច កំពុងហើម
ចេញទឹកខ្ទះឈាម រុយរោម ដង្កូវចុះ ។ ព្រោះតែគេជាជនពុករលួយ បំផ្លិចបំផ្លាញជាតិ ។ល។

មួយវិញទៀត មានបុគ្គលខ្លះលះបង់ភេទគ្រហស្ថទៅបួសជាសង្ឃ ។ តែគេ
គ្រាន់តែបួសកោរសក់កុហកព្រះ រឺបោកព្រះតែប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រោះគេឥតមានប្រតិបត្តិ
តាមធម៌វិន័យរបស់ព្រះអនាវរណញ្ញាណទេ ។ គឺគេបួសគ្រាន់តែយកទង់ជ័យព្រះអរហន្ត
មករុំខ្លួន ដើម្បីស្វែងរកលាភសក្ការៈ ដូចជា ធ្វើគាថាយន្ត មន្តកន្សែងស្នេហ៍ ខ្សែ-ក
ខ្សែដៃ និងស្រោចទឹកឱ្យក្រមុំៗ ដែលជាពិធីក្នុងព្រហ្មញ្ញសាសនា ប្រាស់ចាកធម៌វិន័យ
ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាទាំងស្រុង ។

នៅមានសង្ឃអលដ្ឋិខ្លះទៀត ដើរថតការស្បែកចំរៀងនិងការស្បែកអាសអាភាស ។

បុគ្គលប្រភេទខាងលើនេះហើយ ដែលលោកអគ្គបណ្ឌិតពោលថា ជា
មនុស្សស្លាប់ទាំងរស់ ស្តុយទាំងស្រស់ ។



៤១០. ហាលេបស្នាក់ ហាខ្នាក់ស្លែង

និយមន័យ

ស្ងៀមមិននិយាយក៏មិនបាន និយាយចេញក៏មិនកើត

អត្ថាធិប្បាយ

□ **អត្ថានុរូប**

- ហាលេបស្នាក់

អត្ថន័យនេះ លោកនិយាយថា ហាមាត់លេបចូលទៅមិនបាន ។ ព្រោះវាត្រូវស្នាក់ខ្មាស់ជាប់បំពង-ក ដូចជា ស្នាក់ឆ្អឹងត្រី រឺឆ្អឹងមាន់ជាដើម ។

- ហាខ្នាក់ស្លែង

ន័យនេះ លោកនិយាយថា បើខ្នាក់របស់នៅក្នុងមាត់ចេញមកក្រៅក៏មិនកើត ព្រោះវាស្លែងពើកនាំឱ្យគេ គ្រប់គ្នាខ្ចើមរអើម ។

□ **អត្ថប្បដិរូប**

- ហាលេបស្នាក់

ខ្លឹមសារនេះ លោកសំដៅយកនូវរឿងរ៉ាវទាំងឡាយណាដែលដឹងហើយតែ និយាយមិនបាន គឺត្រូវលេបរឿងហ្នឹងទុកក្នុងពោះ ។ ប៉ុន្តែ បើប្រឹងលេបទុកក៏នាំឱ្យ ចុកចាប់ រឺតឹងចិត្ត រឺក៏ត្រូវបែកទ្រូងស្លាប់ ។ ដូចជា :

កាលដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៦០ នៅទីក្រុងតាខ្មៅ មានភរិយាក្មេងម្នាក់មាន
 រូបសម្បទ័ស្រស់ត្រកាល បានធ្វើអត្តឃាតដោយលោតពីលើផ្ទះកំពស់ពីរជាន់ ។ មូល
 ហេតុដែលនាំឱ្យមានករណីនេះឡើង ដោយសារតែដឹងរឿងពិតប្រាកដហើយ តែ
 និយាយមិនចេញ ក៏ចេះតែប្រឹងលេបទុក គឺទុកទាល់តែបែកទ្រូងស្លាប់ ។ រឿង
 នេះបណ្តាល មកពីគេឆក់យកស្វាមីជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្លួន ។ ឯស្រីអាសន៍ដែលឆក់យក
 ស្វាមីរបស់នាង គឺជាម្តាយបង្កើតរបស់នាងតែម្តង ។

- ហាខ្នាក់ស្លែង

ខ្លឹមសារនេះ លោកសំដៅយករឿងទាំងឡាយណាដែលដឹងព្រឡាស់ហើយ បើ
 នឹងនៅស្ងៀមមិននិយាយស្តីក៏ពុំកើត ។ ដូច្នេះត្រូវតែនិយាយចេញឱ្យគេដឹងព្រឡាផង ។
 ប៉ុន្តែ ពេលនិយាយចេញទៅវាស្លែងពេក គឺដូចជាអាសន៍អាភាសបូស ឬដូចជាអាក្រក់
 អាក្រីពេក ស្រកៀវត្រចៀកពេក ។ ម្យ៉ាងទៀត បើនិយាយចេញទៅហើយក៏នាំឱ្យមានបញ្ហា
 ឬមានប្រតិកម្មពីជនណាម្នាក់ជាហេតុនាំឱ្យមានទុក្ខទោសដល់ខ្លួន ដូចករណី ខាងលើនេះ
 ជាដើម ។ ន័យនេះហើយដែលលោកថា : ពាក្យពិតវែងស្លែងពុំពិរោះ ថា... ។

ថ្ងៃទី ២៣-០៨-០៧

៤១១. ហុតទឹកសំលឹងកាក ទាញរួចវាខ្វាក់សំលឹងត្រើយ

និយមន័យ

ចាប់ធ្វើអ្វីមួយ ចិត្តរំពឹងគិតដល់ផលប្រយោជន៍ និងគោលដៅទៅថ្ងៃក្រោយ
អត្ថាធិប្បាយ

* **អត្ថានុរូប**

- ហុតទឹកសំលឹងកាក

ក្នុងន័យខាងលើនេះ អ្នកបរិភោគបាយ ពេលហុតទឹកសំល. ភ្នែកគេតែងរំពៃ
សំលឹងមើលសាច់ ។ ពេលដែលគេហុតទឹកសំលរួចហើយ គេនឹងចាប់យកដុំសាច់នោះ
មកបរិភោគទៀត ។

- ទាញរួចវាខ្វាក់ សំលឹងត្រើយ

រីឯអ្នកធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់តាមផ្លូវទឹក ពេលឡើងលើទូក. គេតែងទាញរួចវា
មកអុំភ្លាមដែរ ។ ពេលទាញរួចវា ភ្នែកគេសំលឹងមើលទៅត្រើយម្ខាងដែលជាគោលដៅ ។

* **អត្ថប្បដ្ឋិរូប**

ពាក្យថា : ហុតទឹកសំលឹងកាក លោកពោលយកន័យបែបជាបុគ្គលាទិដ្ឋាន
(បុគ្គលអ្នកសំរេចនូវអំពើ) ថា : បុគ្គលខ្លះធ្វើអ្វីនិមួយ សុទ្ធតែសំលឹងឃើញប្រយោជន៍

ទៅថ្ងៃក្រោយទើបធ្វើ ។ បើគេចំនាយលុយទៅលើអ្នកណាម្នាក់ រឺទៅលើអ្វីមួយ ក៏សុទ្ធតែសំលឹងឃើញផលប្រយោជន៍រួចហើយ, ប្រៀបដូចអ្នកសន្ទូច មុននឹងបិទទុយ គេសំលឹងឃើញផលគឺ "ត្រី" រួចជាស្រេច ។ ម្យ៉ាងទៀតតួយ៉ាងដូចជា :

- បុរសពោះម៉ាយម្នាក់ ឧស្សាហ៍ទិញនំ, ចំនី រឺបាយឡុកបាយឡូទៅឱ្យកូន តូចម្នាក់របស់អ្នកមេម៉ាយក្មេងខ្ចី ។ នេះក៏ព្រោះតែ គេសំលឹងឃើញម្តាយរបស់ក្មេង នោះឯង ។

- យុវជនម្នាក់ពេលឃើញទូកលិច គេប្រញាប់ប្រញាល់យកពោងទៅជួយ សង្គ្រោះនារីម្នាក់ ព្រោះតែគេគិតថា យ៉ាងហោចណាស់ក៏បានត្រកងនាងនោះដែរ ។

- និយោជិតម្នាក់ ឧស្សាហ៍ចូលទៅផ្តាប់ផ្តននិយោជករបស់ខ្លួន, ក៏ព្រោះតែគេ ចង់បានមុខងារអ្វីមួយទៀតក្នុងរោងចក្រនោះ ។

រាល់សកម្មភាពអ្វីក៏ដោយ ឱ្យតែធ្វើទៅ ហើយមានចិត្តសំលឹងរំពៃទៅរកផល ប្រយោជន៍ទៅថ្ងៃក្រោយលោកហៅថា : " ហុតទឹកសំលឹងកាក. ទាញច្រវ៉ាខ្វាកសំលឹង ត្រើយ" ទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ២៤-០៨-០៧



៤១២. ហឹងយសព្រោះព្រហ្មហឹង

និយមន័យ

បាត់បង់កិត្តិយស ព្រោះគ្មានសីលធម៌

អត្ថាធិប្បាយ

"យស" មានន័យថា : អានុភាព, ឥស្សរភាព, បរិវារ, ទ្រព្យធន, កេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ,

សេចក្តីថ្លៃថ្នូរ ។

ដូច្នេះអ្នកដែលមាន "យស" គឺមានភាពថ្លៃថ្នូរ និងមានគោរពស្រឡាញ់ រាប់អានច្រើន ។ ព្រោះថាអ្នកដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ មានឬក៏ពិតជាថ្លៃថ្នូរសមរម្យ ទោះទៅទីណាក៏ជាទីនិយមចូលចិត្តពីសំនាក់អ្នកផងទាំងពួង គឺទាំងអ្នកតូចទាំងអ្នកធំ គ្រប់គ្នា ។

ប៉ុន្តែ បើអ្នកមាន "យស" ហើយមិនចេះថែរក្សា "យស" នេះឱ្យនៅគង់វង ឈ្មោះថាបាត់បង់នូវ "កិត្តិយស" និងបាត់បង់នូវសេចក្តីថ្លៃថ្នូរអស់រលីង ។ ទោះបីអ្នកនោះ មានទ្រព្យធនច្រើនដល់ម្នាក់ដោយ ។ យស នេះមិនទាក់ ទងនឹងបុណ្យសក្តិទេ ។

ការបាត់បង់យសនេះ ក៏ព្រោះតែអំពើអសីលធម៌ គ្មានស្គាល់គុណទោស គ្មានស្គាល់ ខ្ពស់ទាប គ្មានស្គាល់សម និង គួរដែលលោកហៅថា មនុស្សព្រហ្មហឹងប្រកាន់នូវ អស្មិមានៈ ។

កាលណាមនុស្សមានភាពក្រអឺតក្រទមបែបនេះហើយ តែងទទួលនូវសំអប់ ពីមហាជនគ្រប់ទិសទី ។

៤១៣. ហុចអំបោះស្រនោះដៃ

និយមន័យ

ការធ្វើទានដែលមិនជ្រះស្រលះពីសន្តានចិត្ត

អក្ខរាវិបារាយ

រាល់អំនោយទាន កាលបើគេធ្វើចំពោះនរណាម្នាក់ហើយ គេត្រូវផ្តាច់កម្មសិទ្ធិ និងសិទ្ធិរបស់ខ្លួននៅពេលដែលរបស់នោះ វត្ថុនោះចេញផុតពីដៃម្ចាស់អំនោយនៅពេល នោះដែរ ។ ដូច្នោះ ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិថ្មីនេះ មានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់នឹងប្រើប្រាស់ ឬចាយវាយ តាមទំនើងចិត្តបានដោយសេរី ។ ព្រោះរបស់នោះ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនហើយ ។

ឧទាហរណ៍ :

- ទាយកម្នាក់ សាងកុដិ, សាលា, ព្រះវិហារ ។ល ។ ថ្វាយសង្ឃ ។ នៅពេល វេរថ្វាយសង្ឃរួច កុដិ, សាលានោះក្លាយទៅជារបស់សង្ឃហើយ ។ ទាយកនោះ មិនអាច និយាយថា : ឯងខំធ្វើកុដិចង់ងាប់ គ្រាន់តែនៅស្រាប់ ក៏មិនជួយថែទាំផង មិនបានដែរ ។ ការពោលដូច្នោះ ឈ្មោះថា ហុចអំបោះស្រនោះដៃ ។ ម្យ៉ាងទៀត វានឹងកើតជា ទោសបានបាបថែមទៀតផង ។

- បុរសម្នាក់ លក់ម៉ូតូឱ្យគេ ពេលទទួលលុយ តំលៃលក់ និងប្រគល់ម៉ូតូឱ្យគេ រួចរាល់ ។ ម្ចាស់មុន លែងមានសិទ្ធិអ្វីទាំងអស់ ។

- កូនម្នាក់ ទិញឡានមួយត្រឡឹងជូនឪពុក ។ ឪពុកយកឡាននោះទៅបញ្ជិះស្រីក្មេង កូនឃើញក៏ខឹងនឹងឪពុក, ត្រង់"ខឹង" នេះក៏ជាទោសដែរ គឺកូនយកបុណ្យចេញ យកបាបចូល ។ ព្រោះថា ពេលកូនជូនទៅឪពុក គឺជូនទាំងកម្មសិទ្ធិ, ជូនទាំងសិទ្ធិព្រមជាមួយគ្នា, ចង់គាត់យកទៅបញ្ជិះស្រីក្មេងស្រីខ្មៅអ្វីក៏ដោយ វាជាកម្មសិទ្ធិរបស់គាត់ទាំងអស់ ។ ព្រោះឡាននេះ ជាឡានរបស់គាត់ ចង់គាត់លក់ដូរ រឺ ឱ្យទៅអ្នកណា គឺជាសិទ្ធិស្របច្បាប់របស់គាត់ទាំងអស់ ។

- កូនម្នាក់ទៀត ជូនលុយឪពុក រួចប្រាប់ថាឱ្យប៉ាយកទៅធ្វើបុណ្យភ្នំ ។ ត្រង់នេះក៏ជាទោសដែរ ។ ព្រោះដូចជាប្រើគាត់ឱ្យទៅធ្វើបុណ្យជំនួសខ្លួន ។ ម្យ៉ាងទៀត បើគាត់យកលុយនេះទៅចូលបារ រឺ ខាវាអូខេ ចែកចាយឱ្យពួកនាង-នាង ដើម្បីជាមធ្យោបាយ ទាក់ទាញ ធ្វើឱ្យគាត់សប្បាយចិត្តរស់នៅឱ្យបានរីករាលដាលទៀត, ក៏គ្មានបញ្ហាអ្វីដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត បើគាត់យកលុយកូនជូនទៅសេពសុភារ រឺ ជក់ត្រឡឹងព្យែន ដែលជាទំរើខុសនឹង ច្បាប់រដ្ឋ ក៏គ្មានសៅហ្មងដល់កូនដែរ ។ ព្រោះថា បុណ្យនិងបាបអ្នកណាធ្វើអ្នកនោះ ទទួល(ដូចពាក្យគេថា *ក្បាលអ្នកណា សក់អ្នកហ្នឹង*) ។

- បើកូនជំនាន់រាស្ត្រម្នាក់ យកអំនោយទៅចែកប្រជារាស្ត្រ ដោយសំលឹងឃើញសន្លឹកឆ្នោត ។

អំនោយអ្វីក៏ដោយ ត្រូវចេះកាត់ផ្តាច់កម្មសិទ្ធិ និងសិទ្ធិឱ្យជ្រះស្រលះ ។ បើផ្ទុយពីនេះឈ្មោះថា " *ហុចអំបោះស្រនោះដៃ* " ហើយ ។

ថ្ងៃទី ០២-០៣-១១





៤១៤. ឡើងខ្ពស់កប់ពពក ធ្លាក់មកជ្រកអាចម៍ជន្លួន

និយមន័យ

ឧក្រិដ្ឋជន ពេលឡើងបុណ្យ ខ្ពស់កប់ពពក, ពេលអស់បុណ្យ ធ្លាក់មកជ្រកអាចម៍ជន្លួន

អត្ថាធិប្បាយ

□ អត្ថានុរូប

អ្វីក៏ដោយ កាលណាឡើងកាន់តែខ្ពស់ទៅក្នុងលំហអាកាស លុះដល់ពេលធ្លាក់ មកផែនដីវិញ តែងតែកប់ជ្រៅទៅក្នុងដី ។ គឺជ្រៅទៅនៅពីក្រោមអាចម៍ជន្លួនទៅទៀត ។

□ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

ខ្លឹមសារក្នុងទំនិមទំនៀមខាងលើនេះ លោកពោលសំដៅទៅលើអ្នកដែល ឡើងឋានៈពីក្រោមទៅលើ វិញ្ញាណមាន ពីតូចទៅធំ ។ ដូចជា :

- អ្នករកស៊ីរត់ពន្ធលើម្នាក់ឡើងរហូតដល់ឧកញ៉ា
- ជាងធ្វើម៉ូតូម្នាក់ឡើងរហូតដល់ឧត្តមសេនីយ
- អ្នកបដិវត្តន៍ម្នាក់ឡើងរហូតដល់ប្រធានាធិបតី

ករណីបែបនេះ លោកហៅថាសុទ្ធតែឡើងកប់ពពកទាំងអស់ ។ ប៉ុន្តែ ដូចព្រះពុទ្ធអង្គត្រាស់ថា ទាប-ខ្ពស់ តូច-ធំ តែងផ្លាស់ប្តូរវេន គ្នាជានិច្ច គឺលោកឧកញ៉ាម្នាក់ ត្រូវធ្វើអត្ថឃាត (ពេលអស់លក្ខណ៍) លោកឧត្តមសេនីយ ត្រូវ

ជាប់គុកអស់មួយជីវិត(ពេលអស់បុណ្យ) លោកប្រធានាធិបតីម្នាក់ត្រូវជាប់គុក និង
ស្លាប់(ពេលត្រូវរដ្ឋប្រហារ) ។

ការដែលធ្លាក់បុណ្យសក្តិ និងឋានៈយ៉ាងអាក្រក់អាក្រីបែបនេះលោកហៅថា
ធ្លាក់មកជ្រកអាចម៍ជំនួនដីទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ១៤-០៩-០៧





៤១៥. អយតោ បរិ ខានតិ

ច្រែះកើតពីដៃក រមែងស៊ីដៃក

និយមន័យ

ជនអគតិ និង ផលកម្ម

អត្ថាធិប្បាយ

□ **អត្ថានុរូប**

“ ច្រែះ ” កើតពីដៃក រមែងស៊ីដៃកនោះវិញ ។

នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបរមសាស្ត្រាចារ្យនៃយើង ។

ព្រះពុទ្ធវចនៈនេះមានន័យថា : “ ដៃក ” ជាបច្ច័យនាំឱ្យកើត “ ច្រែះ ” ។

កាលណាដៃកបង្កើតបានជាច្រែះហើយ ច្រែះនោះឯងក៏ស៊ីកំទេចដៃកនោះឱ្យពុក

ផុយទាល់តែរលាយបាត់រូបអស់ទៅដែរ ។

□ **អត្ថប្បដ្ឋិរូប**

បុគ្គលដែលធ្វើនូវទំរើអ្វីមួយ សុទ្ធតែមាន “ ចិត្ត ” នាំឱ្យធ្វើទាំងអស់ ព្រោះ...

“ ចិត្ត ” ជាធម្មជាតិសម្រាប់សន្សំនូវអារម្មណ៍ ឱ្យគិតធ្វើនូវទំរើដែលហៅថា “

ចេតនាកម្ម ” ។

ដូច្នេះ " ចេតនា " ជាគំនិតដែលនាំចិត្តឱ្យនឹកភ្នកឱ្យផ្អូចផ្អើមគិតឡើង ។

មួយវិញទៀត " ចេតនា " ក៏ជាតួ " ចេតសិក " ដែលដឹកនាំចិត្តឱ្យធ្វើនូវកម្ម អ្វីមួយដែរ ។

ព្រះពុទ្ធវិចារនៈនេះពោលសំដៅដល់ជនអតតិ ដែលមានចិត្តអកតញ្ចចំពោះ អ្នកមានគុណរបស់ខ្លួន ។ ដូចជា :

- ពូសុខមានកូនម្នាក់ឈ្មោះអាខែ ។ មួយថ្ងៃអាខែគិតតែយកលុយឪពុក ដើរស៊ីចាយ ។ វាបំផ្លាញឪពុក វាទាល់តែអស់ ។ ពេលឪពុកវាអស់លុយកាក់ ទ្រព្យ សម្បត្តិហើយ អាខែក៏ខ្សោះអស់ដែរ ។

- បញ្ជើក្អែកទំលើមែកស្វាយ ។ វាតែងបឺតស្រូបយកសារធាតុចិញ្ចឹមពីដើម ស្វាយនោះទាល់តែខ្សោះ ។ លុះស្វាយខ្សោះជីវជាតិហើយក៏ងាប់ទៅ ។ ឯបញ្ជើក្អែក ក៏ងាប់ទៅដែរ ។

- គណនេយ្យករម្នាក់ចេះតែកេងកឹបប្រវ័ញ្ចប្រាក់ថៅកែ ។ យូរៗទៅថៅកែ ក៏រលំដួល អ្នកកាន់ហឺបប្រាក់ ក៏អន្តរាយធានទៅដែរ ព្រោះអស់ការងារធ្វើ ។

- អ្នករត់ឡានតាក់ស៊ីម្នាក់ ចេះតែប្រើល្បិចកឹបថ្លៃល្អួល ។ ទីបំផុតថៅកែ ឡានក៏ខាតបះជើងដួលរលំទៅ ។ ឯអ្នករត់តាក់ស៊ីក៏អស់ការងារធ្វើទៅដែរ ។

- ភរិយាកញ្ជើច្នុះម្នាក់ ចេះតែលួចលុយប្តីលេងល្បែង និងទិញគ្រឿងអលង្ការ

ពាក់តាមចំនង់ ។ យូរៗទៅ អ្នកជាស្វាមីក៏ខ្សោះអស់រលីងពីខ្លួន ។ ឯស្រីស្ត្រនោះ ក៏រលត់រលាយអន្តរធានទៅដែរ ។

- ចំហេះកើតពីសំរាម ។ កាលណាសំរាមនេះអស់រលីងហើយ ចំហេះក៏រលត់ បាត់ទៅដែរ ។

ជនអគតិដូចបានបរិយាយមកប៉ុណ្ណោះ បញ្ជាក់ឱ្យឃើញថា៖ បើវាទៅនៅទីណា វាតែងបំផ្លាញគេនៅទីនោះ ដោយសារមានចិត្តបាបជាអ្នកដឹកនាំ ប្រៀបបាននឹង " ច្រែះ " ដូច្នោះឯង ។

ថ្ងៃទី ២០-០៧-១០



៤១៦. អូសទូកកុំឱ្យល្អាន ចាប់ត្រីបានកុំឱ្យល្អក់ទឹក

និយមន័យ

ធ្វើការងារបានសំរេចដោយគ្មានបញ្ហា

អត្ថាធិប្បាយ

□ **អត្ថានុរូប**

- **អូសទូកកុំឱ្យល្អាន**

ការអូសទូកនៅលើដីផ្ទាល់តែងមានលំអាន គឺស្នាមដានដែលគេអូស ។ តែក្នុងន័យខាងលើនេះ លោកមិនចង់ឱ្យអូសទូកមានល្អានទេ ។ ដូច្នេះ គេត្រូវរកកំនល់ជាក់នាត់កង់ៗមានកំនាត់ដើមចេកជាដើមយកមកដាក់កល់អូស ទើបគ្មានលំអានផង គ្មាន សំណឹកបាតទូកផង ។

- **ចាប់ត្រីបានកុំឱ្យល្អក់ទឹក**

ត្រីនៅក្នុងទឹក បើមានមនុស្សចុះចាប់វានឹងកករល្អក់ទឹកពុំខាន ។ តែលោកចង់ឱ្យចាប់បានហើយមិនឱ្យល្អក់ទឹកទៀត ។ ដូច្នេះគេត្រូវរកមង បបក់ និងសន្ទូចមកចាប់ទើបមិនធ្វើឱ្យទឹកល្អក់ ។

□ **អត្ថប្បដិរូប**

- **អូសទូកកុំឱ្យល្អាន**

ការងារឯកជនក្តី រដ្ឋបាលក្តី មន្ត្រីរាជការតប្បីធ្វើការឱ្យបានសម្រេចប្រយោជន៍
ដោយពុំឱ្យមានទំនាស់នឹងនីតិវិធីដែលជាហេតុនាំឱ្យមាន បញ្ហាពិបាកដោះស្រាយតាម
ក្រោយទៀត ។

ឧទាហរណ៍ :

- នាយត្រដក់មានព្រំដីជាប់នឹងនាយត្រដោក ។ ថ្ងៃមួយនាយត្រដក់ចង់
រៀបឥដ្ឋធ្វើរបង ។ នាយត្រដក់ ក៏អញ្ជើញនាយត្រដោកមកពិភាក្សាគ្នាសម្រួល ។ លុះ
ស្រួលចិត្តគ្នាទាំងសងខាងហើយនាយត្រដក់ចាប់ធ្វើដោយគ្មានបញ្ហាអ្វីតាមក្រោយ ។

- ចាប់ត្រីបានកុំឱ្យល្អក់ទឹក

ន័យនេះលោកពោលសំដៅដល់សមត្ថកិច្ចដែលមានតួនាទីស៊ើបអង្កេត និង
ចាប់ជនល្មើស ។ កាលណាមានវត្តតាងគ្រប់គ្រាន់ហើយ ។ លោកឱ្យអញ្ជើញ មុខ
សញ្ញាទាំងអស់មកប្រជុំ ។ លុះជួបជុំគ្នាហើយ លោកឱ្យចាប់គ្រឹបតែម្តង គ្មានរញ្ជីករព្រៃឡើយ ។

ថ្ងៃទី ២៦-០៨-០៧



៤១៧. អីមអៀម ស្ងៀមជាងស្រងី ស្ងីចេកខ្ចីជាងមាត់ទនេ

និយមន័យ

កាលមិនគួរនិយាយ គប្បីនៅស្ងៀមប្រសើរជាង
ធ្វើការតូចតាច ប្រសើរជាងនៅស្ងៀម
អត្ថាធិប្បាយ

“ **អីមអៀម** ” = ការចង់និយាយបន្តិច, មិនចង់និយាយបន្តិច, គឺចិត្តរារែក
អល់អែក, កន្លះរា, ខ្មាសអៀន, មិនលុះលាញ, មិនក្លាហាន, ចិត្តកំសោយ ។

ពាក្យទំនឹមទំនៀមអ្នកចាស់បុរាណខាងលើនេះ គឺលោកចង់ប្រដៅថា :
បើចិត្តអល់ឯក, ស្នាក់ស្ទើរ, រុញរា, មិនដាច់ស្រេចសូរនៅស្ងៀមវិញប្រសើរជាង ។
ព្រោះ បើនិយាយទៅក៏មិនលះសេចក្តីដែរ គឺ តតិបតតុប រអាក់រអួល ចាប់ចុងព្រយុង
ដើមគ្មានប្រាកដក្នុងខ្លួន ។

ម្យ៉ាងទៀត អ្នកដែលញញើតញញើមក្នុងការនិយាយស្តីដោយចេះតែបារម្ភ
ខ្លាចប៉ះពាល់ដល់អ្នកនេះ អ្នកនោះ ត្រង់នេះក៏លោកប្រាប់ថា នៅស្ងៀមវិញទៅ
ប្រសើរជាងការពោលស្តី ។

- សីចេកខ្លីជាងនៅមាត់ទំនេរ

ចេកខ្លីមិនសូវជាឆ្លាញ់ប៉ុន្មានដែរទេ ប៉ុន្តែបើគេចេះរកគ្រឿងផ្សំដូចជាកាពិជា-
ដើមចូលរួមផង ដូចជាគ្រាន់បើម្យ៉ាងដែរ ។

ក្នុងន័យនេះ លោកចង់ពោលថា បើនៅស្ងៀមឥតប្រយោជន៍ លោកឱ្យធ្វើការ
កំប៉ុកកំប៉ុកកែវផ្ទះដូចជា ជំរះស្មៅ ពូនគុម្ពចេក គុម្ពអំពៅ រឺបោសច្រាសសំអាតទីធ្លា
ផ្ទះជាដើម ។

លោកថា ការងារនេះទោះជាតូចតាចក៏ដោយ បើគេធ្វើទៅក៏បានផលប្រសើរ
ជាងអង្គុយស្ងៀមដកដង្ហើមចោលដែរ ។

ថ្ងៃទី ២៨-០៩-០៧



៤១៨. អណ្ដើកទៅទើង ចាំបាច់ក្អក់ផ្អែ

និយមន័យ

អ្វីដែលងាយ ពុំចាំបាច់អំពាវនាវរកជំនួយឡើយ

អត្ថាធិប្បាយ

* អត្ថានុរូប

អ្នកចាប់អណ្ដើក តែងនាំផ្អែប្រមាញ់៤-៥ក្បាលដើម្បីជាជំនួយក្នុងការស្វែងរកអណ្ដើក ។ កាលណាគេទៅ ដល់គោលដៅហើយ ផ្អែប្រមាញ់ក៏រត់ប្រសេចប្រសាចដើម្បីស្វែងរកអណ្ដើក ។ កាលណាគេឮផ្អែមួយកោះហើយ ម្ចាស់ដឹងថាមានអណ្ដើក គេក៏ប្រញាប់ប្រញាល់ទៅចាប់អណ្ដើកដាក់ទ្រុង ។

ប៉ុន្តែបើម្ចាស់ខ្លួនឯងឃើញអណ្ដើកនៅក្បែរជើងហើយ ចាំបាច់អ្វីក្អក់ហៅផ្អែមកជួយ គឺគេត្រូវចាប់អណ្ដើកដាក់ទ្រុងតែម្តងទៅជាការស្រេច ។

* អត្ថប្បដិរូប

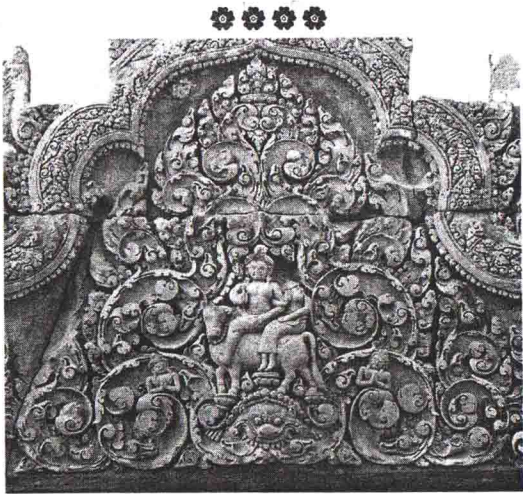
អត្ថន័យនៃទំនិមទំនៀមនេះ លោកនិយាយថា អ្វីក៏ដោយឱ្យតែងាយស្រួលក្នុងការចាប់យក គេត្រូវតែចាប់យកភ្លាមដោយខ្លួនឯង ដោយមិនចាំបាច់ប្រកូកប្រកាសប្រាប់គេឱ្យមកជួយឡើយ ។ ព្រោះការដែលហៅគេមកជួយ គេក៏ត្រូវការយកផលចំណេញខ្លះដែលជាហេតុនាំឱ្យគេដឹងឮផង នាំឱ្យខាតប្រយោជន៍ផង ។ តួយ៉ាងដូចជា :

- នាយវិសេសបានជិតដិតស្និទ្ធស្នាលនឹងនាងវិសុទ្ធ ដែលគេមានចិត្តប្រតិព័ទ្ធ
នឹងនាងតែហាក់ដូចជានៅមិនទាន់យល់ជម្រៅចិត្តនាងសោះ ។

ក្នុងករណីបែបនេះ នាយវិសេសត្រូវតែក្លាហានសួរចិត្តនាងដោយខ្លួនឯង
តែម្តងទៅ ចាំបាច់អ្វីទៅពីងពាក់យាយសៅឱ្យជួយសួរ ។ ព្រោះនាំឱ្យខាតពេលរង់ចាំ
ដំណឹងផង នាំឱ្យបាត់ពាក្យពេចន៍ដែលនាងនិយាយផង និងនាំឱ្យជំពាក់គុណយាយ
សៅផង ។

- នាយត្រដែតបានស្ញើបដឹងថា កន្លែងមួយនោះគេត្រូវការមនុស្សធ្វើការ ។
ភ្លាមៗគេត្រូវតែដាក់ពាក្យសុំចូលធ្វើការទៅ មិនចាំបាច់ពីងពាក់អ្នកណាឱ្យមកជួយរត់
ការទៀតទេ ។

ថ្ងៃទី ០៨-០៩-០៧



**៤១៩. អ្នកឡើងមិនបានបេះ អ្នកប្រលេះមិនបានស៊ី
អ្នកនៅទំនេរស៊ីឆ្អែត**

និយមន័យ

អ្នកធ្វើមិនបានកម្រៃ អ្នកនៅស្ងៀមទទួលផល

អត្ថាធិប្បាយ

* **អត្ថានុរូប**

- **អ្នកឡើងមិនបានបេះ** នៅពេលនេះលោកសំដៅយកជើងទាំងពីរដែលប្រឹងជាន់ឡើងពីគន្លាក់ទាប ទៅគន្លាក់ខ្ពស់រហូតដល់គោលដៅ ។ នៅពេលកំពុងឡើងប្រសិនណាបើជាន់ចំកន្លែងមិនល្អ អាចធ្លាក់ខ្លួនបាក់ដៃបាក់ជើង ។ ប៉ុន្តែជើងទាំងពីរនេះមិនអាចបេះបានឆ្អែត ឈឺមួយណាឡើយ គឺបានត្រឹមតែឡើងប៉ុណ្ណោះ ។

- **អ្នកប្រលេះមិនបានស៊ី** គឺដៃទាំងពីរដែលមមាញឹកក្នុងការបេះ ឬប្រលេះយកផល ។ ការបេះបាន ឬមិនបាន ឬក៏បេះបានតិច ឬច្រើនអាស្រ័យលើសមត្ថភាពដៃ ។ ដូច្នោះដៃមិនបានស៊ីទេ គឺបានត្រឹមតែបេះប៉ុណ្ណោះ ។

អ្នកនៅទំនេរស៊ីឆ្អែត គឺមាត់-មាត់នេះឥតមានជួយធ្វើអ្វីទេចាំតែ ទទួលផលស៊ីស្រាប់ៗ ។

*** អត្ថប្បដ្ឋិរូប**

អ្នកឡើងមិនបានបេះ លោកឱ្យន័យប្រៀបធៀបជាបុគ្គលាទិដ្ឋានទៅនឹងអ្នកដែលប្រឹងធ្វើការយ៉ាងសកម្មប្រយុទ្ធ ដើម្បីបុព្វហេតុនាយចៅហ្វាយ ។ ព្រោះពួកនេះជាពួកសេវាករ រង់ចាំតែបំរើ និងពួកកម្មករសាងសង់ ដូចជាស្ថាបនាផ្លូវថ្នល់, ស្ពាន និងអាគារ ផ្សេងៗ ។ ពួកនេះមិនដែលឡើងបុណ្យសក្តិ រឺ ឋានៈជាឧកញ៉ាទេ ។

ក្នុងករណីនេះ បើត្រូវបានរង្វាន់ ឬឡើងបុណ្យសក្តិ គឺចៅហ្វាយនាយឯណោះទេ ។

ឯអ្នកប្រលះមិនបានស៊ី គឺអ្នកដែលខំប្រឹងបំពេញបែបបទផ្សេងៗយ៉ាងមមាញឹក តែមិនបានទទួលផលអ្វីដែរ ។ គឺគេបំពេញកាតព្វកិច្ចក្នុងន័យបំរើ នាយចៅហ្វាយប៉ុណ្ណោះ ។ ដូចជាធ្វើប្លង់ដី ប្លង់ផ្ទះឱ្យឯកជនជាដើម ។

ចំនែកអ្នកនៅទំនេរស៊ីឆ្កែ គឺអ្នកដែលនៅស្ងៀមធ្វើមិនដឹង មិនពង្សនោះ វិញទេ ដែលបានទទួលផលយ៉ាងសែនត្រជាក់ចិត្ត គឺលោកនាយដែលសម្បូរអំនាច ។

ចំពោះលោកនាយនេះ ប្រសិនបើករណីណាមានអាស្រូវកើតឡើងដោយចៃដន្យនោះ លោកតែងឆ្លើយដាក់កូនចៅដែលគ្នាមិនបានលិទ្ធជណោះទៅវិញទេ ។

ថ្ងៃទី ០៩-០៩-០៧



៤២០. អ្នកប្រាជ្ញជាន់ចាស់ស្មៅដុះលើដី អ្នកប្រាជ្ញជាន់ថ្មីដុះលើស្មៅ

និយមន័យ

ឧត្តមភាពនៃការរីកចម្រើនរបស់អ្នកប្រាជ្ញសម័យថ្មី

អត្ថាធិប្បាយ

◆ អ្នកប្រាជ្ញជាន់ចាស់ស្មៅដុះលើដី

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះមានន័យថា អ្នកប្រាជ្ញជំនាន់មុន គឺជំនាន់វិទ្យាសាស្ត្រ មិនសូវជឿនលឿនប៉ុន្មាន ។ អ្នកប្រាជ្ញជំនាន់នោះមានរបកគំហើញនៅខ្សោយជាង សព្វថ្ងៃ ។ ម៉្លោះហើយ ស្មៅត្រូវដុះលើដីតាមធម្មជាតិរបស់វា ឯអ្នកប្រាជ្ញជាន់ចាស់ មានបច្ចេកទេសធ្វើកំនែប្រែខ្លះដូចជា :

- យកក្បួនជាតិមកចំរាញ់ធ្វើជាថ្នាំគុលិកាសំរាប់លេប និងថ្នាំចាក់ ។
- ចេះច្នៃធ្វើ ឡានដុតធួន និងកប៉ាល់ទឹកដើរដោយចំហាយ
- ចេះច្នៃធ្វើរទេះភ្លើងដុតអុស
- ចេះច្នៃធ្វើទូរសព្ទមានខ្សែ
- ចេះធ្វើវិទ្យុ
- ចេះធ្វើពុម្ពអក្សរ និងអង្កុលីលេខ ។ល ។

◆ អ្នកប្រាជ្ញជាន់ថ្មីដីដុះលើស្មៅ

ដោយបច្ចេកទេសរបស់អ្នកប្រាជ្ញជំនាន់ថ្មីចេះតែមានការវិវត្តន៍ឈានឡើង ។ អ្វីៗត្រូវប្រែប្រួលទាំងអស់ ដែលគេយល់មិនបានស្មានមិនដល់ ។ គឺមិនត្រឹមតែរបស់ប្រើប្រាស់ទេ សូម្បីតែដើមឈើនានាក៏ឆ្លុះរដូវរដូវកាលលែងដឹងប្រតិទិនអស់ហើយ ព្រោះគេបង្កាប់ឱ្យផ្លែផ្កាតាមចំនង់គេទាំងអស់ ។ ដូចជា :

- ដើមស្វាយមួយដើម គេផ្សាំបំបៅមែកខ្លះពូជមួយទៅ មែកខ្លះពូជផ្សេងទៀតទៅ ។ល ។
- ពូជរុក្ខជាតិជាច្រើន គេឱ្យផ្លែរហូតលែងមានរដូវ ។
- គេដាំប៉េងប៉ោះក្នុងកែវទឹកថ្នាំ ដោយមិនបាច់មានដើមទេ គឺចេញជាផ្លែតែម្តង ។
- កុំព្យូទ័រ ជាពុម្ពអក្សរ ជាពុម្ពរូបភាពយ៉ាងទំនើបដែលអាចបំរើតាម តំរូវការរបស់មនុស្សបានសឹងតែទាំងអស់ ។
- រថយន្តទំនើបដែលអាចចាក់ប្រេងសាំង ប្រេងកាត ទឹកអប់ អាល់កុល ឧស្ម័ន...បានទាំងអស់ឱ្យតែមាន ជាតិឧស្ម័នបន្តិចនាំមុខ រហូតដល់ចាក់ទឹកទៀតផង ។ល ។

ម្យ៉ាងទៀតន័យដដែលខាងលើនេះ គេក៏ប្រើជាពាក្យចំអក់ឡូកឡឺយឱ្យអ្នកដែលមានអំនួតហួសហេតុផងដែរ ។ ដូចជា គេតែងពោលឱ្យថា *ហ្នឹងហើយ ឯងហ្នឹង ជាអ្នកប្រាជ្ញជាន់ថ្មី អ្វីៗវាត្រលប់ឆាតុអស់ហើយ* ។

៤២១. អណ្ណាតជាអាទិ៍កន្លង

ធានសុខទុក្ខក្នុងងព្រោះអណ្ណាត

និយមន័យ

ការនិយាយស្តី នាំមកនូវសេចក្តីសុខ វិទុក្ខ
អត្ថាធិប្បាយ

អណ្ណាត គឺជាអរិយវៈនៅក្នុងមាត់សំរាប់គ្រលៀស គ្រលៀវដើម្បីបង្កើតជា
សំលេង ជាសំនៀង ជាភាសានិយាយ ។

ការនិយាយស្តី ការចរចា ការសន្ទនា សុទ្ធតែពឹងលើអណ្ណាតជាអាទិភាពជា
ដើមចមទាំងអស់ ។

ដូច្នេះបើគេនិយាយស្តីពីអ្វីដែលជាតតិបណ្ឌិត ជាកុសលវាចា ជាធម៌អាទិ និង
ជាការអប់រំ ។ល ។ គេនឹងបានទទួលនូវការគោរព ការស្រលាញ់ ការរាប់អាន ពី
សំនាក់មហាជនគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។ កាលបើមានគេគោរពស្រលាញ់រាប់អានយ៉ាងដូច្នោះ
គេរមែងស្ថិតនៅជាសុខអស់កាលជានិច្ច ក៏ព្រោះតែអណ្ណាតហ្នឹងឯង ។

ផ្ទុយទៅវិញ បើគេនិយាយសុទ្ធតែពាក្យអសុរោះ ក្រោតក្រាត មិនសមរម្យ
ដូចជា ជេរបញ្ឆោត ច្រាសឆ្កេះ គ្មានពាក្យសមគួរ និងគ្មានស្គាល់តុណ្ហទោសខ្ពស់-ទាប
គឺជាសម្តីដែលគ្មានតុណ្ហធម៌ ។ កាលបើគេពោលតែពាក្យ អសីលធម៌ដូច្នោះ គេរមែង
ទទួលនូវសំអប់គ្រប់ទិសទី ។

ម្យ៉ាងទៀត បើគេនិយាយតែពាក្យរោយរាយ ចាក់ដោតឆ្កិះឆ្កៀលពីមនុស្ស
ម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់ទៀត ។ គេនឹងបានទទួលនូវទុក្ខទោសដល់ខ្លួន ក៏ព្រោះតែ
អណ្ណាតហ្នឹងឯង ។

៤២២. អាវែក គេស៊ីក្រោមភ្នែក អាវែកមិនដឹង

និយមន័យ

មនុស្សអវិជ្ជា គ្មានដឹងអ្វីទាំងអស់

អត្ថាធិប្បាយ

❖ អត្ថានុប

” វែក ” គឺជាវត្ថុមានដង និងមានផ្លែធ្វើអំពីត្រលោកដូង រឺលោហធាតុ សំរាប់ ដួសបាយ សំល រឺដួសអ្វីដែលគេត្រូវការ ។

វែកនេះ ទោះបីគេដាក់ត្រាំក្នុងឆ្នាំងសំលង់មានរសជាតិឆ្ងាញ់ពិសា យ៉ាងយូរ ក៏ដោយ ក៏វាគ្មានដឹងរសជាតិអ្វីបន្តិចដែរ ។ ព្រោះវាជាវត្ថុឥពិណ្ឌណ ។

❖ អត្ថប្បដិរូប

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ លោកពោលប្រៀបធៀបទៅលើមនុស្សដែលមាន ប្រពន្ធជិតក្បត់ លបលួចមានសហាយ ។ គេរស់នៅជាមួយប្រពន្ធចើករាប់ឆ្នាំអស់ កាលដ៏យូរ ។ ប៉ុន្តែ គេឥតបានដឹងពីអំពើជិតក្បត់របស់ប្រពន្ធគេបន្តិចសោះ ។ ជួន កាលទៀតប្រពន្ធចើកនោះ យកសហាយឡើងមកប្រព្រឹត្តអំពើអនាថារលើផ្ទះទៀត ផងក៏មាន ។ បើប្តីសង្ស័យ ស្រីនោះថា បងប្អូននៅស្រុកឆ្ងាយមកល្មើង ។ ប្តីវែកនោះ ក៏ជឿទៅ ហើយថែមទាំងរាក់ទាក់ គួរសម រៀបចំបាយទឹកឱ្យស៊ីទៀត ។

ហេតុនេះហើយ បានជាមានពាក្យចំអកថា ” អាវែក គេស៊ីក្រោមភ្នែក អាវែក គ្មានដឹងអី ” ។

៤២៣. អូសសំរាស់ ប្រទះពាក្យ

និយមន័យ

ការនិយាយប៉ះពារ ទៅលើរឿងហេតុដែលនាំឱ្យទាក់សំដីគ្នាដោយអចេតនា
អត្ថាធិប្បាយ

សំរាស់ នៅពេលនេះ លោកសំដោយកអ្នកដែលនិយាយស្តីដោយពុំបានគិត
រឺដោយពុំមានបំនង ។ ស្រាប់តែជូនជាប៉ះពារទៅលើរឿងពិត រឺហេតុពិតដែលនាំឱ្យ
មានការទាក់សំដីគ្នា រួចក៏បង្កើតទៅជារឿងរ៉ាវប្រកែកជំងែកគ្នា ។ ប៉ុន្តែការណ៍ពិត
សុទ្ធតែជារឿងកើតឡើងដោយចៃដន្យសុទ្ធសាធ ។ ដូចជា :

- នាយកុយ និយាយថា អញស្អប់អ្នកផឹកស្រាណាស់ ។ គាប់ជូនពេលនោះ
នាយ ចយ កាន់ដបស្រាដើរមកដល់បានឮពាក្យនោះក៏ពោលថា អញផឹកលុយអញ
គ្មានសុំ គ្មានជឿអាណាទេរឺយ កុំមកដេរ្យមជាមឱ្យអញ ។ ការជជែក និងប្រកាន់
ពាក្យសំដីក៏កើតមានឡើង ។

- អ្នក សយ និយាយថា អញស្អប់មនុស្សណាជំពាក់លុយគេមិនចង់សង អ្នក
សុទ្ធនៅជិតនោះឮហើយ ឆ្លើយថា បើខ្ញុំជំពាក់ក៏មិនមែនជំពាក់អ្នកឯងដែរ ។ អ្នក
សយតបវិញថា ទេ! ខ្ញុំមានថាឱ្យអ្នកសុទ្ធឯងឯណា ខ្ញុំនិយាយតែខ្ញុំទេតើ ។ ការជជែក
គ្នា ក៏កើតមានឡើង ។

ការណ៍ពិតទៅ អ្នកនិយាយមុនគ្មានបំនងថាឱ្យអ្នកណាទេ គ្រាន់តែចង់
និយាយតាមឆន្ទៈរបស់ខ្លួនប៉ុណ្ណោះ ។

ថ្ងៃទី ១២-០៩-០៧



៤២៤. អាទ្យោបធ្វើកង អាត្រង់ធ្វើកាំ

និយមន័យ

ការប្រើមនុស្សទៅតាមសមត្ថភាព រឺជំនាញ
អត្ថាធិប្បាយ

❖ អត្ថានុរូប

ជាងឈើយ៉ាងស្អាតជំនាញម្នាក់ មានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការរើសឈើមកធ្វើរទេះ ដើម្បីកុំឱ្យខាតឈើឥតប្រយោជន៍ ។ គាត់ចេះមើលទំនងរាងឈើ តើត្រូវធ្វើអ្វីបាន ។ គាត់បានយកឈើដែលរៀចកោងធ្វើខ្នងកងរទេះ ឯឈើណាដែលត្រង់ៗធ្វើជាកាំ ។ គឺគាត់ឥតមានចោលឈើមួយកំនាត់ណាឡើយ ។

❖ អត្ថប្បដិរូប

នាយចៅហ្វាយដ៏ឆ្លាតវាំងវៃម្នាក់ ដែលគ្រប់គ្រងពលទាហានមានបច្ចេកវិធីក្នុងការប្រើមនុស្សទៅតាម សមត្ថភាព និងតាមអត្តចរិត គឺគាត់ប្រើទាំងអ្នកអត្តចរិតល្អ និងអ្នកខិលខូចបានទាំងអស់ ដោយសារគាត់ចេះចាត់តាំងឱ្យបំពេញមុខការត្រូវតាមសមត្ថភាព តួយ៉ាងដូចជា :

- អ្នកមានចំនេះដឹងផ្នែកវប្បធម៌ទូទៅត្រូវចាត់ឱ្យ ធ្វើការនៅការិយាល័យ
- អ្នកជំនាញកលយុទ្ធ ជាមេដឹកនាំពួកពលចូលសមរក្សមិ
- អ្នកមានសមត្ថភាពផ្នែកគណនេយ្យ ត្រូវធ្វើជាគណនេយ្យករ
- អ្នកស្មោះត្រង់ ត្រូវគ្រប់គ្រងសម្ភារៈ
- អ្នកក្លាហាន រឺអ្នករាងខិលខូចជាកងឈ្នបស៊ើបការណ៍ ។

មនុស្សប្រភេទណាក៏ប្រើការបាន លោកថា **អាវៀចធ្វើកង អាត្រង់ធ្វើកាំ** ។
ថ្ងៃទី ១៣-០៩-០៧

៤២៥. អង្គុយលើចង្កេះលើកខ្លួនឯង

និយមន័យ

មោទកភាពខ្លួនឯងខ្លាំងពេក

អត្ថាធិប្បាយ

❖ អត្ថានុរូប

បើគេយកចង្កេះមួយមកដាក់អង្គុយពីលើ រួចហើយខំប្រឹងលើកចង្កេះនោះ ដោយខ្លួនឯងទៀត ។ គេជឿថា ទោះបីជាខំប្រឹងលើកទាល់តែស្លាប់ខ្លួនទៅទៀត ក៏មិនអាចលើករួចដែរ ។ ព្រោះទម្ងន់ខ្លួននៅលើចង្កេះ ឯកំលាំងប្រឹងដើម្បីលើកក៏នៅលើចង្កេះទៀត តើលើកម្តេចរួច ។

❖ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ លោកឱ្យន័យថា មនុស្សដែលមានមោទកភាពខ្លួនឯងខ្លាំងពេក ខំប្រឹងនិយាយអួតសរសើរតែពិតុណាសម្បទំ គុណធម៌របស់ខ្លួនដោយខ្លួនឯងបែបនេះ ប្រាកដជាគ្មានន័យអ្វីទេ ។ ព្រោះអ្នកពោលអួតពីសមត្ថភាព ពីសមិទ្ធិផលពិតុណាធម៌របស់ខ្លួន រឺរបស់បុព្វកូនក្មេងៗគ្រប់ច្រកល្អក លោកប្រៀបថា មិនខុសពីអង្គុយលើចង្កេះលើកខ្លួនឯងឡើយ បើអ្នកដទៃក្រៅពីខ្លួន គេសរសើរលើកតំកើងទើបជាការគួរ ។

ថ្ងៃទី ១៣-០៩-០៧



៤២៦. អ្នកហ៊ានស្បែកដាច់ អ្នកខ្លាចស្បែកស្ងិត

និយមន័យ

អ្នកក្លាហានស្បែកសុទ្ធតែស្នាមរូស អ្នកខ្លាចស្បែកស្អាត

អត្ថាធិប្បាយ

អ្នកហ៊ានស្បែកដាច់ គឺអ្នកដែលក្លាហានគ្មានខ្លាចនរណា ។ អ្នកក្លាហាន ឬ អ្នកហ៊ាននេះ នៅតាមស្បែកនៃរាងកាយរបស់គេតែងមានស្នាមដាច់ដាច់ រឺស្នាមរូសដោយសារការវាយប្រហារពីភាគីម្ខាងទៀត ។

ម្យ៉ាងទៀតសូម្បីតែខ្លួនគេក៏តែងពោលថា ក្បាលគេមានស្នាមដេរជាច្រើនកន្លែង ព្រោះតែមិនចេះខ្លាចនរណាម្នាក់ឡើយ ។ សមដូចពាក្យគេប្រៀបធៀបថាឆ្កែកាច ស្លឹកត្រចៀកវារំហែកជានិច្ច ព្រោះត្រូវឆ្កែឯទៀតខាំ ។

ហេតុនេះហើយបានជាលោកពោលថា ហ៊ានខ្លាំងរូសក៏ខ្លាំងដែរ ហាក់ដូចស្បែកគេផុយឆាប់ដាច់ឆាប់រំហែក ។

ឯអ្នកដែលខ្លាចស្បែកស្ងិត គឺស្បែករបស់គេពុំមានដាច់ដាច់ រឺរូសស្នាមទេ មើលទៅហាក់ដូចស្បែករបស់គេស្ងិតកាប់មិនមុតដុតមិនឆេះអីចឹង ។ ប៉ុន្តែ ការណ៍ពិតគឺគេមិនដែលហ៊ានចេញមុខទៅតាំងនឹងភាគីជម្លោះណាឡើយ ។

ថ្ងៃទី ១៣-០៩-០៧



៤២៧. អន្ទង់វែង អ្នករកឆ្នាំវែង

និយមន័យ

ការខ្ចី រីងាយ កុំធ្វើឱ្យវែង រឺឱ្យពិបាក

អន្តរាធិប្បាយ

❖ អន្តរាធិប្បាយ

“អន្ទង់” ជាទិយជាតិ ខ្លួនវែងសណ្ឋានពស់តែគ្មានពិស រាប់បញ្ចូលក្នុងពួកមច្ចុជាតិ(ពពួកត្រី) ។

កាលណា គេចង់ធ្វើម្ហូប, គេកាត់ឱ្យខ្លីតាមចំនង់ចំនូលចិត្ត, បើឆ្កាខ្លីត្រូវហាន់ឱ្យស្លើងល្មម, បើអាំងមិនបាច់កាត់ទេ គ្រាន់តែពត់ពែនចុះឡើងដាក់ផ្លៀបក្នុងតំបុត ជាការស្រេច ។

❖ អន្តរាធិប្បាយ

អត្ថន័យពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ លោកពោលថា : រឿងរ៉ាវទាំងឡាយណាដែលមើលទៅឃើញស្មុគស្មាញ និងវែងអន្តាយនោះ ។ លោកប្រាប់ថា ត្រូវកាត់ៗរឹសង្កេបឱ្យខ្លីៗទៅ ដើម្បីជាការងាយស្រួលក្នុងទំរើដែលត្រូវធ្វើ និង ឱ្យបានឆាប់ដល់គោលដៅ ។ ការណ៍ពិត បើគេធ្វើតាមបែបបទជាការត្រឹមត្រូវហើយ តែត្រូវចំនាយពេលវេលា និងប្រាក់កាសច្រើនពេក ។ ដូចជា :

- ពូសុក ត្រូវរៀបការកូន ។ ប្រពន្ធគាត់ថា ត្រូវរៀបចំទៅតាមទំនៀម
ទំលាប់ប្រពៃណីពីដួនតាមក ។ ប៉ុន្តែពូសុកថា " កុំអន្លង់វែង ឆ្នាំងវែងពេក " សង្ខេបៗ
ទៅបានហើយ ។ បើធ្វើតាមប្រពៃណីឃើញថា ខាតពេល និងអស់លុយកាក់ច្រើន
ណាស់ ។

- ពូសៅ ចង់នាំកូនឱ្យចូលរៀន ។ គាត់ថា ត្រូវនាំកូនទៅធ្វើបញ្ជីជាតិ រួច
ទៅសុំសំបុត្រពេទ្យបញ្ជាក់ពីសុខភាព និងថតរូប ។ ពេលនោះពូ សាន ឆ្លើយថា "
កុំអន្លង់វែង ឆ្នាំងវែងពេក " យកកូនទៅចុះឈ្មោះឱ្យវាចូលរៀនសិនទៅ រួចសឹម
បំពេញបែបបទទៅតាមក្រោយ ។

ការវែង រឺការពិបាក សុគតស្នាញ កាត់មកឱ្យជាការខ្លី រឺការងាយស្រួលបែបនេះ
លោកថា បើអន្លង់វែង កុំរកឆ្នាំងវែងតាមវាវាឱ្យខាតពេលវេលាទេ ។

ថ្ងៃទី ២៥-០៦-១០



៤២៨. អាគមធឿរាយ

និយមន័យ

ជំនួយផ្លូវចិត្តបូកផ្សំនឹងអាយុមិនទាន់អស់ធ្វើឱ្យមនុស្សស្រវឹងជម្ងឺ រឺរស់បានបន្តិចទៀតដែរ

អត្ថាធិប្បាយ

“អាគម” (អានថាអាគុំ) គឺជាឈ្មោះឧទ្ទាមជនម្នាក់ក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទអង្គចន្ទទី១ ។

សេចក្តីដំនាលថា អាគមនេះជាឧទ្ទាមជនដែលតែងតែដើររាតត្បាតគ្រប់ភូមិគ្រប់ស្រុកតាមដោយទំនើងចិត្តរបស់វា ។ នៅសម័យកាលនោះ អ្នកស្រុកគ្រប់ភូមិស្មានតែងខ្លាចរអាវនឹងអាគមនេះណាស់ ។ បើវាចូលទៅដល់ទីណាវាតែងវាយប្រហារកាប់សំលាប់ឥតត្រាប្រណីដោយគ្មាននរណាហ៊ានតតាំងនឹងវាទេ ។ ព្រោះកាលនោះអ្នកស្រុកតែងជឿថា អាគម នេះចេះមន្តវិជ្ជាការកាប់មិនមុតដុតមិនឆេះ ។

លុះកាលក្រោយមក ដែលអ្នកស្រុកជឿថា ដល់ពេលវាអស់លក្សណ៍ ។ ក្រុមអាជ្ញាហ្លួងក៏ចាប់បានអាគមនេះមក ។ ពេលចាប់បានវាមក គេឃើញនៅតាមដងខ្លួនវាមានសុទ្ធនៃតសក្តិយ័ន្តមន្តតាមមន្តអចិនស្ទើរតែគ្មានសល់សាច់ ។ គេជឿថា ហេតុនេះហើយបានជាវាមានឥទ្ធិឬទ្ធិខ្លាំងពូកែយ៉ាងសម្បើមនោះ ។

អាស្រ័យលើជំនឿនេះហើយ ទើបអ្នកស្រុកណាដែលចង់ឱ្យខ្លួនខ្លាំងពូកែសក្តិសិទ្ធិក៏បានទៅសុំរៀនមន្តវិជ្ជាការ មន្តសិល្ប៍ មន្តគាថា មន្តអថែន ពីអាគមគ្រប់ៗគ្នា ។ បន្ទាប់មក គេនាំគ្នាហៅមន្តគាថានេះថា មន្តអាគមគាថាជាប់រហូតមក ។

តាមអត្ថន័យខាងលើនេះ លោកចង់និយាយថា បើមានមនុស្សឈឺនៅសម័យនោះ គេនិយមមន្តអាគមឱមអាមស្តោះផ្អែមអ្នកជំងឺ ។ លុះអ្នកជំងឺបានស្រន់បន្តិចហើយ គេថាមកពីបានមន្តអាគមគាថាលោកត្រូវឱមអាម ស្តោះផ្អែម ។ ជួនកាលទៀតអ្នកជំងឺក៏ថ្នាំឆ្កែហាក់ដូចមិនសូវកបសោះ គេថា ម៉េចមិនទៅរកត្រូវ (ត្រូវឱមអាម) ជួយមើលឱ្យផង តើវាមានខុសខាងណា មេបាចាស់ទុំ រឺអស់លោកអ្នកតា បង់បត់ មេមត់កន្តោងខៀវ ជំទាវតី រឺក៏ខ្មោចល្បាក់សា ជួរចំបូរខាងម្តាយ រឺឪពុក តើរូបមួយណាមិនសប្បាយចិត្ត ។ គេថា ចេះតែផ្សំគ្នាទៅ គេថា អាគមផ្សំអាយុ គឺបើអាយុមិនទាន់អស់ បូកផ្សំនឹងជំនួយខាងផ្លូវចិត្តផង ជម្ងឺពិតជាស្រាកស្រាន្តមិនខាន ។

ថ្ងៃទី ១៦-០៩-០៧



៤២៩. អ្នកក្រត្រដរស់ក្បែរអ្នកមាន

និយមន័យ

អ្នកសម្ភារៈនិយម ហាក់ដូចជាអ្នកមានភោគទ្រព្យ

អត្ថានិច្ចប្បាយ

ខ្លឹមសារក្នុងនិយមន័យខាងលើនេះ ជាសំដីមោទកភាពរបស់ជនមួយចំនួន ដែលជាអ្នកសំភារៈនិយម ។ គឺ ជាអ្នកដែលចូលចិត្តប្រើប្រាស់សំភារៈទាន់សម័យ បើទោះជាមិនបានថ្វីស្រលាងចេញពីហាង រឺហែកពីកេះក៏ដោយ ក៏គេមានឈ្មោះថា អ្នកមានសំភារៈប្រើប្រាស់ទាន់សម័យដូចជាអ្នកមានភោគទ្រព្យច្រើនដែរ ។ ដូចជា :

- មានទូរសព្ទទំនើប
- មានទូរទស្សន៍ពណ៌
- មានគ្រឿងភ្លេង
- មានម៉ូតូ រឺ រថយន្ត
- សំភារៈប្រើប្រាស់ផ្សេងៗទៀតសុទ្ធតែទាន់សម័យ

អ្នកសំភារៈនិយមប្រភេទនេះ មិនសូវជាអ្នកអាងប៉ុន្មានទេ ។ បើមាន គេសរសើរលើកទឹកចិត្ត គេតែងពោលថា កុំមាត់ខ្ញុំប្រើប្រាស់របស់អស់ទាំងនេះ មើល ទៅហាក់ដូចជាអ្នកមានភោគទ្រព្យច្រើនអីចឹង ។ ប៉ុន្តែ ការណ៍ពិតសុទ្ធតែជារបស់ជំនុំ មួយទឹកពីរទឹកទេ ។ តែអ្វីដែលល្អសំរាប់ខ្ញុំ គឺខ្ញុំមានទៅតាមលទ្ធភាពដែលរកបាន គឺឥត មានកេងប្រវ័ញ្ច និងជឿបុលនរណា រឺក៏ពុករលួយឡើយ ។ ខ្ញុំហ្នឹងហើយដែលគេ ហៅថា អ្នកក្រត្រដរស់ក្បែរអ្នកមាន ។

ថ្ងៃទី ១៧-០៩-០៧

៤៣០. អាយុមិនអស់ មិនស្លាប់

និយមន័យ

បើមិនទាន់ដល់ពេលស្លាប់ មានគ្រោះថ្នាក់ក៏មិនស្លាប់ដែរ

អក្ខរាវិរុទ្ធិ

នៅក្នុងសង្គមខ្មែរ គេតែងជឿថា មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលមានជីវិតរស់នៅបាន សុទ្ធតែរស់ទៅតាមចំណារព្រំហួសខិតទាំងអស់ ។ គឺថា បើព្រហ្មលិខិតកំនត់ឱ្យ មនុស្សស្លាប់នៅអាយុប៉ុន្មាន បើមិនទាន់ដល់កំនត់នោះទេ គឺគេមិនទាន់ស្លាប់ឡើយ ។ ដូចជា :

- នៅឆ្នាំ ១៩៧០ ពួកខ្មាំងបានចាប់ទាហានរដ្ឋាភិបាល ១៥ នាក់ ។ ក្រោយ ពីបានពិចារណារួចវាឱ្យឈរតម្រងពីរជួរ ។ ជួរខាងឆ្វេងត្រូវកំទេច ជួរខាងស្តាំត្រូវ ដោះលែង ។ ពេលនោះទាហានម្នាក់នៅជួរខាងឆ្វេង ដកហិរិហោប៉ៅដើរទៅសុំ ភ្លើងដុតពីអ្នកជួរខាងស្តាំ ។ ពេលកំពុងដុតហិរិ ខ្មាំងបានស្រែកឱ្យជួរខាងស្តាំត្រលប់ទៅផ្ទះ ។ អ្នកដុតហិរិក៏ដើរទៅជាមួយគេរួចខ្លួនទៅ ។ ទៅតាមផ្លូវគេស្រែកក្មេងក្មាងថា អាយុមិន ទាន់អស់ មិនស្លាប់ទេ ។

- កាលទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ៩០ មានយន្តហោះមួយគ្រឿងត្រូវផ្ទុះធ្លាក់នៅ ខាងលិច ពោធិចិនតុង ។ អ្នកជិះយន្តហោះនោះត្រូវស្លាប់ទាំងអស់ សល់តែកូនក្មេងប្រុសម្នាក់

អាយុប្រមាណមួយខួបកន្លះ ។ គេថា ក្មេងនោះអាយុមិនទាន់អស់ទេ ។

- កាលឆ្នាំ ៨៤ នៅមុខផ្សារអូឡាំពិក មានក្មេងម្នាក់អាយុប្រមាណបីឆ្នាំធ្លាក់ពីលើផ្ទះថ្មមួយជាន់កន្លះមកលើកម្រាលថ្ម ។ បន្ទាប់ពីធ្លាក់មកក្មេងនោះក្រោកឡើងរត់រុយ ។ គេបាននាំក្មេងនោះទៅមន្ទីរពេទ្យ ។ ក្រោយពី ពិនិត្យសព្វគ្រប់រួចពេទ្យប្រាប់ថាគ្មានឃើញអ្វីគួរកត់សម្គាល់ទេ ។

ពេលនោះអ្នកខ្លះថា បានជាក្មេងនោះមិនស្លាប់ ព្រោះផែនដីលោកទ្រ ។ អ្នកខ្លះថា មកពីអាយុមិនទាន់អស់ អ្នកខ្លះថា ម៉េចថាស្លាប់កើត បើអាយុវា រឺជីវិតវានៅមាន ។

ថ្ងៃទី ១៦-០៩-០៧



៤៣១. អ្នកដទៃ បើស្ម័គ្រទុកជាញាតិ ញាតិបើឃ្លាត ទុកជាជាតិអ្នកដទៃ

និយមន័យ

ភាពសិទ្ធស្នាល គឺជាបងប្អូន តំលាតធ្វើឱ្យបែកញាតិ
អគ្គាធិប្បាយ

- អ្នកដទៃបើស្ម័គ្រទុកជាញាតិ

ការស្រលាញ់រាប់អានគ្នាស្មោះអស់ពីពោះពុង និងមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិត
ដិតស្ម័គ្រស្នាលនឹងគ្នាខ្លាំង និងចេះជួយទុក្ខធុរៈគ្នាទៅវិញទៅមក ។ សមដូចពាក្យគេថា
បានអ្វីបន្តិចក៏រំលែកចែកគ្នាដែរ ។ សកម្មភាពបែបនេះហើយដែលគេថា រួមសុខរួម
ទុក្ខជាមួយគ្នា គឺបើម្នាក់មានទុក្ខ ម្នាក់ទៀតក៏មានទុក្ខ បើម្នាក់បានសុខ ម្នាក់ទៀតក៏
សប្បាយចិត្តដែរ ។

ករណីបែបនេះ ប្រសិនបើអ្នកនោះជាអ្នកដទៃសុទ្ធសាធ គ្មានជាប់ជាញាតិអ្វី
បន្តិចក៏ដោយ ក៏លោកប្រាប់ថា ហ្នឹងហើយជាញាតិ ជាបងប្អូន ជាសាច់សាលាហិត
របស់ខ្លួន ។ ញាតិបែបនេះគេហៅថា ញាតិពន្ធ ។

- ញាតិបើឃ្លាត ទុកជាជាតិអ្នកដទៃ

បងប្អូនដែលជាប់វង្សត្រកូលជាមួយគ្នា គឺជាប់ខ្សែស្រលាយហូរហែមក រឺក៏

បងប្អូនបង្កើតរួមឧទរជាមួយគ្នាក៏ដោយ ប្រសិនបើឃ្លាតគ្នាពុំសូវបាននឹកគិតដល់គ្នា និងពុំសូវមានទំនាក់ទំនងគ្នា គឺហាក់ដូចជាបោះបង់ចោលគ្នា ។ និយាយដោយហោច ទៅ សូម្បីតែធ្វើបុណ្យសុន្ទរ៍ទានអ្វីក៏ពុំបាននឹកនាដល់គ្នាដែរ ។

វិការដ្ឋានបែបនេះ លោកថាទុកជាជាតិអ្នកដទៃ ព្រោះគេបាត់បង់អស់នូវទំនាក់ ទំនងផ្លូវចិត្ត និងផ្លូវសកម្មភាព ។

គំលាតឆ្ងាយនេះ លោកមិននិយាយយោងទៅដល់គំលាតឆ្ងាយផ្លូវកាយផងទេ ។ ព្រោះគំលាតនេះ ទោះបីគេឃ្លាតឆ្ងាយនៅវិលងទ្វីបវិលងសមុទ្រក៏ដោយ បើទំនាក់ ទំនងគ្នានៅតែមាន ក៏ទុកដូចជានៅជិតដែរ ។

គំលាតទាំងផ្លូវចិត្ត ទាំងផ្លូវសកម្មភាពបែបខាងលើនេះ លោកថាញាតិបែបនេះ ទុកជាជាតិអ្នកដទៃ ។

ថ្ងៃទី ១៨-០៩-០៧



៤៣២. អង្ករក្លាយជាបាយ

និយមន័យ

កំលាយបាត់បង់ភាពដើមកែលែងបាន

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមនេះ ទើបនឹងលេចឮក្នុងទសវត្សរ៍ថ្មីៗនេះទេ ។ គឺប្រហែលនៅក្នុងទសវត្សរ៍ ១៩៩០ នេះឯង ។

គោលបំណងរបស់លោកអ្នកបង្កើតពាក្យនេះឡើង គឺចង់និយាយពីករណីណាដែលបានធ្វើជ្រុលហួសទៅហើយនោះ ហើយរកមធ្យោបាយទប់ទល់ រឺដោះស្រាយតាមការជាក់ស្តែង ។ ដូចជា :

- នាយសំរូប យកអង្ករទៅធ្វើនឹងនាយ សរិត ។ នាយសរិត ក៏យកអង្ករនោះទៅដាំបាយ អាស្រ័យអស់ទៅ ស្រាប់តែនាយសំរូបមកទារយកអង្ករ ។ សរិតថាធ្វើម៉េចបើអង្ករអ្នកឯងក្លាយជាបាយទៅហើយ ។ ដូច្នោះ ចាំខ្ញុំចេញថ្លៃអង្ករសងវិញចុះ ។

- ជាងឈើម្នាក់ធ្វើតុមួយរាងបួនជ្រុងស្មើ ពេលម្ចាស់បញ្ជាមកយក គេថាម៉េចក៏ធ្វើបួនជ្រុងស្មើ ខ្ញុំឱ្យធ្វើបួនជ្រុងទ្រវែងទេតើ ។ ជាងថា ធ្វើម៉េច អង្ករក្លាយជាបាយទៅហើយ ចាំខ្ញុំលក់តុនេះយកលុយទិញឈើធ្វើតុរាងទ្រវែងជូន ។

- ឪពុកម្តាយកូនប្រុសនិយាយនឹងម៉ែឪពុកស្រីថា ធ្វើម៉េចទៅបើអង្ករក្លាយជាបាយទៅហើយ មានតែរៀបការឱ្យវាតែម្តងទៅបានទេ ? ការចំនាយក្នុងពិធីនេះស្រេចលើខ្ញុំខាងប្រុសទៅចុះ ។

ករណីដែលជ្រុលហួស បាត់បង់ភាពដើមក្លាយទៅជាភាពមួយទៀតបែបនេះហើយ

ហាក់ថា **អង្ករក្លាយជាបាយ** ។

ថ្ងៃទី ១៨-០៩-០៧



៤៣៣. អ្នកក្រមិនហ៊ាន អ្នកមានមិនចូល

និយមន័យ

ស្នាក់ស្នើរ ទាំងលើទាំងក្រោម

អត្ថាធិប្បាយ

នៅក្នុងសហគមន៍ខ្មែរ ការរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ដើម្បីបង្កើតជាគ្រួសារមួយ គឺជាប្រពៃណីខ្មែរតាំងពីបុរាណកាល ។ គេសង្កេតឃើញថា ទោះបីយុវជន យុវនារី នោះមានសម្បុរស្បែកខ្សោយបន្តិចក៏ដោយ ក៏ចេះតែមានគូស្រករទាំងអស់ ។ ព្រោះថា បើម្នាក់មិនត្រូវ ក៏មានម្នាក់ទៀតត្រូវដែរ ។

ប៉ុន្តែ ខ្លឹមសារខាងលើនេះ លោកចង់និយាយពីនារីមួយចំនួនតូចដែលស្ថិតនៅក្នុងភាពក្រមុំរហូតអស់មួយជីវិត ។ នារីប្រភេទនេះ ភាគច្រើនរស់នៅក្នុងស្ថានភាពគ្រួសារថ្នាក់កណ្តាល ។ ជួនថែមមានទាំងសោភណភាពស្រស់ទៀតផង ។ ប៉ុន្តែឥតមានបុរសណាចូលមកចែចូរសោះ ជួនកាលនាងនោះមានទ្រព្យច្រើនតែរូបអាក្រក់ក៏មាន ។

- អ្នកក្រមិនហ៊ាន

អ្នកក្រពេលនេះ លោកសំដៅយកបុរសណាដែលមានធនធានទាបជាងនារីដែលជាកម្មវត្ថុក្នុងន័យខាងលើនេះ ។ បុរសថ្នាក់ទាបជាងនេះ ចេះតែមានការស្នាក់ស្នើររារែកក្នុងចិត្តមិនហ៊ានចូលស្តី ទោះបីខ្លួនស្រលាញ់ពេញចិត្តយ៉ាងណាក៏ដោយ ។

ព្រោះគេនឹកបារម្ភថា ក្រែងឪពុកម្តាយ វិសាមិទ្ធនានាងនោះមិនគាប់អធ្យាស្រ័យ
ព្រោះឯងក្រជាងគេ ។

ម៉្លោះហើយ គេបានត្រឹមតែលូចស្រណាញ់តែម្នាក់ឯង រួចហើយក៏ហីទៅ ។

- អ្នកមានមិនចូល

អ្នកដែលមានភោគទ្រព្យច្រើនជាងនាង គេសំលឹងមើលឃើញនាងហ្នឹងហាក់
ដូច ជាក្រជាងខ្លួន ។ ដូច្នោះគេសំលឹងរកនាងណាដែលមានធនធានដែលគេយល់ថា
ល្មម សមនឹងខ្លួនគេ ។ ម៉្លោះហើយគេក៏មើលរំលងហួសនាងទៅទៀត ។

កម្មវត្ថុដែលស្ថិតនៅត្រង់ចន្លោះអ្នកមាន និងអ្នកក្រជាងបែបនេះ តំរូវឱ្យនាង
នៅយូរ រឺនៅលីវរហូត ។ ព្រោះតែអ្នកក្រមិនហ៊ាន អ្នកមានមិនចូល ។

ថ្ងៃទី ១៨-០៩-០៧



៤៣៤. អូសឫសឬបញ្ឆោសចុង

និយមន័យ

ភាពរឹងរូសដែលគេពិបាកទូន្មានប្រៀនប្រដៅ

អត្ថាធិប្បាយ

ឬសឬពេលនេះលោក សំដៅយកឬសឬទាំងដើមទាំងចុងដែលគេមិនទាន់លួសមែក និងស្លឹក គឺនៅច្រងេងច្រងាង ។

❖ អត្ថានុរូប

បើគេចាប់ចុងឬសឬអូសបញ្ឆោសដូចអគ្គន័យខាងលើនេះ ។ គេប្រាកដជាពិបាកអូសណាស់ ។ ព្រោះមែក ច្រងេងច្រងាងប្រទីងប្រទាំងទាក់ចាក់ដី ធ្វើឱ្យអំនូសនេះមានភាពតឹងដោយសារតែមែកវាត្របាំងបាស់ ។

❖ អត្ថប្បដិរូប

លោកបានធ្វើបំរើប្រៀបអំនូសឬសឬបញ្ឆោសចុងនេះទៅលើ មនុស្សណា រឺបឹងរឹងរូសដែលគេអប់រំ រឺទូន្មានប្រៀនប្រដៅបានដោយលំបាក ។ ព្រោះមនុស្ស រឺបឹងនេះ មានអស្មិមានមិនងាយស្តាប់ដំបូន្មានជនណាឡើយ ម្ល៉ោះហើយអ្នកប្រៀន ប្រដៅមានការតានតឹងក្នុងចិត្តជាខ្លាំង ។ សមដូចពាក្យលោកថា តឹងដូចអូសឬសឬ បញ្ឆោសចុងអីចឹង ។

ថ្ងៃទី ២៦-០៩-០៩



៤៣៥. អ្នកមានសក្តិ មិនស្មើអ្នកមានយស

និយមន័យ

អ្នកមានបុណ្យសក្តិ បើគ្មានគេស្រលាញ់ចាញ់អ្នកសាមញ្ញមានគេរាប់អានច្រើន
អត្ថាធិប្បាយ

អ្នកមានសក្តិ សំដៅយកអ្នកដែលមានឋាននួរសក្តិជាមន្ត្រីថ្នាក់នេះ ថ្នាក់នោះ តាំងពីថ្នាក់ទាបរហូតដល់ថ្នាក់លើមែនទែន ។

ធម្មតាអ្នកមានបុណ្យសក្តិ តែងមានមហាជនគោរពកោតក្រែងរអែងចេស្តាណាស់ ។ ព្រោះអ្នកមានបុណ្យសក្តិតែងមានអំនាច ។ បើគេកាន់តែធំ អំនាចគេក៏កាន់តែខ្លាំងក្លាណាស់ដែរ ។ ដូច្នោះអ្នកមានបុណ្យសក្តិណាដែលធ្វើឱ្យគេខួបខ្លាច រអាវដូចខ្លាចសត្វខ្លាសាហាវនោះ រមែងទទួលនូវសំរាប់ជាច្រើនពីមហាជនទូទៅ ដូចជា ពេលជួបមុខ គេអោនលំទោនគោរពខួបខ្លាច ពេលទៅហួសផុតគេពេបមាត់ ជួនគេលួចជេរម្រាយតាមក្រោយទៀតផង ។

រីឯអ្នកមានយសវិញមិនបាច់មានបុណ្យសក្តិធំទេ សូម្បីតែមន្ត្រីតូចតាចក៏មានគេគោរពស្រលាញ់រាប់អានគ្រប់គ្នាដែរ ។ ទោះគេទៅទីណាក៏មិនខ្លះអ្នកចោមរោមអបអរសាទរស្មោះស្ម័គ្រមេត្រីឡើយ ។

អ្នកមានយស មិនចាំបាច់មានមុខងារជាមន្ត្រីទេ សូម្បីតែជនសាមញ្ញធម្មតាក៏ដោយ ឱ្យតែមានគេស្រលាញ់រាប់អានច្រើន លោកថាមាន **យស** ហើយ ។

ថ្ងៃទី ១៨-០៩-០៧



៤៣៦. អ្នកមានក្រឡាខ្យង ដូចសំពត់ព័ន្ធពីក្រៅ អ្នកប្រាជ្ញក្រឡាខ្មៅ ដូចសំពៅនូរសំដាន

និយមន័យ

អ្នកមាន និង អ្នកក្រត្រូវមានការប្រស្រ័យនឹងគ្នា

អត្ថាធិប្បាយ

អ្នកមាននៅពេលនេះ លោកសំដៅយកអ្នកដែលមានភោគទ្រព្យច្រើន ។

ពាក្យស្លោកខាងលើនេះ លោកពោលថា អ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិប្រើប្រាស់ច្រើន គឺអ្នកមានធនធានស្តុកស្តម្ភ និងជាអភិជន ក៏ត្រូវតែធ្វើខ្លួនឱ្យបានជាទីពឹងដល់អ្នកក្រខ្យងទុកតិចដែរ ។

លោកប្រៀបថា អ្នកក្រខ្យងទុកដូចជាសំពត់ខោអាវដែលរុំព័ទ្ធរាងកាយ ។ ព្រោះថា បើទោះជាគេមាន រូបរាងកាយស្អាតស្រស់សង្ហាយ៉ាងណាក៏ដោយ បើអត់មានសំលៀកបំពាក់បិទបាំងរាងកាយទេ ។ ពេលគេដើរទៅណាមកណាទាំងរាងកាយអាក្រាតននលតក ។ គេជឿថា ប្រាកដជាឆ្កែព្រួសបែកបំពង់-កងាប់មិនខាន ព្រោះ វាស្មានថា បរជីវត្ថុប្រែតរដូវបុណ្យភ្នំមករកស៊ីអន្សម ។

ដូច្នោះ អ្នកមានភោគទ្រព្យត្រូវរាប់អានអ្នកក្រខ្យងឱ្យបានល្អ ។ ព្រោះជនប្រភេទនេះហើយដែលការពារ និងហែហមជាបរិវារឱ្យអ្នកមានឱ្យបានប្រសើររុងរឿងមានកិត្តិមាមទៅបាន ។ សមដូចពាក្យចាស់លោកថា នាយភ្លើងដ្បិតពលរក្សាឱ្យសុខ ។

អ្នកប្រាជ្ញរក្សាខ្មៅ ដូចសំពៅនូតសំប៉ាង

និយមន័យ

បញ្ញវិន្ត ត្រូវមានការប្រស្រ័យល្អនឹងអ្នកអរិជ្ជា

អត្ថាធិប្បាយ

សំពៅ = នាវាសមុទ្រមានមាឌធំមានស្លាបក្តោងច្រើន លឿនដោយសារចរន្តខ្យល់ មិនអាចចតនៅទឹកភក់បានទេ ។

សំប៉ាង = ទូកអុំតំលើកក្តា ៥សន្លឹក ក្បាលនិងកន្សែរាង-ង មានសណ្ឋានដូចទូកផ្កាចារិដេរ ។

អ្នកប្រាជ្ញរក្សាខ្មៅ ពាក្យនេះ ពុំមានន័យថា : អ្នកប្រាជ្ញត្រូវរក្សាអ្នកខ្មៅអោយនៅតែខ្មៅរហូតនោះទេ ។ គឺមានន័យថា : ត្រូវរាប់អានប្រស្រ័យនិងជួយផ្គត់ផ្គង់គ្នាផង ។

អ្នកប្រាជ្ញទុកដូចជាសំពៅដែលមានមាឌធំផ្ទុកទំនិញបានច្រើន ។ ប៉ុន្តែ បានតែនៅលើទឹកជ្រៅទេ បើនឹង ចូលចតដល់ច្រាំងគឺមិនបានសោះឡើយ ។ ដូច្នោះ ធ្វើម្តេចបានទំនិញទៅដល់គោក ទាល់តែពីងសំប៉ាងឱ្យជញ្ជូនជាបន្តទៅទៀត ។

បំរើបច្ច័យបម្រើទៀតថា អ្នកប្រាជ្ញដូចជាវិស្វករគួរបង្កងផ្ទះ ។ ឯអ្នកល្ងង់ខ្មៅដូចជាកម្មករសំនង់ ។ ពួកកម្មករនេះហើយជាអ្នកដឹកជញ្ជូនសំភារៈ វិជាអ្នកសាងសង់។ ម៉្លោះហើយអ្នកទាំងពីរពួកនេះតោងប្រស្រ័យគ្នា ទើបធ្វើសំនង់បាន។ ព្រោះបើឱ្យអ្នកល្ងង់គួរបង្កងផ្ទះប្រាកដជារង្វេងហើយ មិនដឹងជាត្រូវដាក់អ្វីត្រង់ណាទេ។ ឯអ្នកប្រាជ្ញក៏មិនអាចមកជញ្ជូនឥដ្ឋកើតដែរ ។

អាស្រ័យហេតុនេះហើយ បានជាលោកថា អ្នកប្រាជ្ញត្រូវតែមានទំនាក់ទំនងនឹងអ្នកល្ងង់ខ្មៅផងដែរ ។

ថ្ងៃទី ២១-០៩-០៧



៤៣៧. អាមិនដឹងខ្យល់

និយមន័យ

អ្នកមិនឈ្លាសវៃតាមព្រឹត្តិហេតុដែលកើតមានជាក់ស្តែងនៅចំពោះមុខ និង មិនចេះបត់បែនតាមសភាពការណ៍

អត្ថាធិប្បាយ

- អាមិនដឹងខ្យល់

នេះគឺជាពាក្យជំនេររបស់ចាស់បុរាណ ដែលបង្កប់នូវន័យយ៉ាងជ្រៅសំរាប់ឱ្យ អនុជនជំនាន់ក្រោយលើកយកមកត្រិះរិះពិចារណា ។

“ ខ្យល់ ” នៅពេលនេះ គឺសម្ពាធខ្យល់អំនាចនៃអ្នកឈ្នះ ។ ធម្មតាអ្នកឈ្នះ ពេលឡើងកាន់អំនាច គេតែងជំរះបញ្ជីចាស់ចោល គឺវាយប្រហារកាប់សំលាប់នូវ អ្នកចាញ់ និងអ្នកជាគូបដិបក្សណាដែលមិនសំរេចខ្លួនតាម ចរន្តខ្យល់អំនាចរបស់គេ ។

ដូច្នោះជំនេរនេះ លោកពោលសំដៅមនុស្សណាដែលល្ងង់មិនយល់នូវព្រឹត្តិការណ៍ ដែលកំពុងកើតមានជាក់ស្តែងនៅចំពោះមុខ ។ ព្រោះថា ការមិនយល់ រឺយល់ មិនទាន់សភាពការណ៍ដែលកំពុងមាន រឺក៏បត់បែនមិនស្របនឹងសភាពការណ៍ និងនាំ មកនូវការវិនាសអន្តរាយដល់ខ្លួន ជួន រហូតដល់បាត់បង់ជីវិតទៀតផងក៏មាន ។ ដូចជា :

- ពេលមានរដ្ឋប្រហារដណ្តើមអំនាចគ្នាម្តងៗ អ្នកឈ្នះឥតព្យញ្ជ័តដៃនឹងសំលាប់ អ្នកចាញ់ និងអ្នកណាដែលរត់បញ្ឆោសនឹងចរន្តខ្យល់ជោគជ័យរបស់គេ ។

- ពេលបដិវត្តន៍របស់ពួកទមិទ្ធព្រាតសាសនា បីឆ្នាំប្រាំបីខែដប់ប្រាំបួនថ្ងៃ ដប់ពីរម៉ោង និងសាមសិបនាទី ។ ពួកវាកាប់សំលាប់យ៉ាងសាហាវជាទីបំផុត ដូចជា ចាប់ជើងកូនក្មេងបោកផ្លុំបន្លំនឹងគល់ឈើ អារ-ក, កប់ទាំងរស់, រុំចំបើងដុតទាំងរស់ ចងដៃចងជើង រះពោះបារយកពោះរៀន អារ-កនឹងធាងត្នោត និងចោះខ្នងកាត់យក ប្រមាត់ ត្រាំស្រាធីក ។ល ។

អំពើយង់ឃ្នងយ៉ាងព្រៃផ្សៃនេះ វាធ្វើទៅលើអ្នកដែលជាគូបដិបក្ស និងអ្នក ដែលមិនចេះសំរបខ្លួនទៅតាមបណ្តោយចរន្តខ្យល់អំនាចរបស់វា ។ ព្រោះវាមាន ពាក្យស្លោកថា កង់ប្រវត្តិសាស្ត្រវិលទៅមុខហើយ អ្នកណាតាមមិនទាន់នឹងទៅចោល ហើយ ។ ឯអ្នកណាដែលចង់រារាំងកង់ប្រវត្តិសាស្ត្រសុទ្ធតែគ្រោះថ្នាក់ទាំងអស់ (សម្លាប់) បើហ៊ានលូកដៃ-ដាច់ដៃ បើហ៊ានលូកជើង-ដាច់ជើង ។ល ។

អ្នកដែលដើរបញ្ជ្រាសចរន្តអំនាចរបស់វានេះហើយដែលលោកជេរថា អា មិនដឹងខ្យល់ ។!

ថ្ងៃទី ២៣-០៩-០៧



៤៣៨. អំបិលកំពុងស្អុយ

និយមន័យ

អ្វីដែលគ្រប់គ្នាជឿថា ល្អ សុក្រិត្យបែរជាលាមក

អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនិមទំនៀមនេះ ទើបតែនឹងលេចឮឡើងនៅចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ២០០១

នេះដោយលោកអគ្គបណ្ឌិត **ម៉ឺន សាវណ្ណ** ។

អំបិល គឺជាសារធាតុម្យ៉ាងមានរសជាតិប្រៃសំរាប់ប្រលាក់សាច់ រឺផ្លែឈើ ដើម្បីទប់ស្កាត់ភាពរលួយស្អុយ ។

គោលបំណងរបស់លោកដែលបង្កើតពាក្យនេះឡើងគឺក្នុងន័យរិះគន់ រឺតិះដៀល នូវជនណាដែលគេជឿថា ជាអ្នកធ្លាប់ប្រព្រឹត្តតែការវៈល្អ សុក្រិត្យ ប្រកាន់ខ្ជាប់ព្រហ្មវិហារធម៌ ស្រាប់តែបែរមកប្រព្រឹត្តអំពើលាមកថោកទាបគួរឱ្យខ្លឹមឆ្លើម ។ ដូចជា :

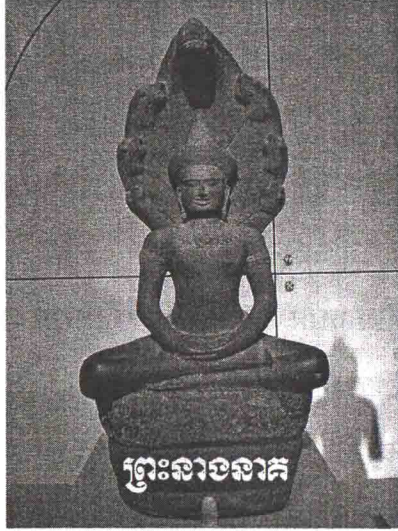
- បព្វជិតអលដ្ឋីខ្លះ(អ្នកបួសឥតកេរ្តិ៍ខ្មាស) ដែលមកជ្រកក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា បែរមកប្រព្រឹត្តអំពើអនាថារដូចជា :
 - ដើរថតចម្រៀងស្នេហា ខាវ៉ាអូខេ និងរូបភាពអាសអាភាសដាក់ទូរសព្ទ រឺវីស៊ីឌី យកទៅមើលលេង ។
 - អ្នកបួសខ្លះ ចិញ្ចឹមជីវិតតាមបែបប្រព្រឹត្តអនេសនៈ២១ និងបាបធម៌ ៥ យ៉ាង (ការស្វែងរកលាភខុសនឹងពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ) ដូចជាធ្វើគ្រូមន្តអាគមអូមអាមជាដើម ។

- អ្នកបួសខ្លះ ចេះញ៉ោះញ៉ោះ និងស្រ្តីភេទរហូតឈានទៅដល់បរាជិកភាព ។
- មន្ត្រីរាជការខ្លះ ប្រព្រឹត្តអំពើពុករលួយកេងប្រវ័ញ្ច និងលួចយកសម្បត្តិរដ្ឋវិសម្បត្តិរួមមកធ្វើជាសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ។

អ្នកដែលតែងទូន្មានអប់រំគេឱ្យប្រព្រឹត្តអំពើល្អ អំពើសុចរិតគ្រប់ពេល ។ ប៉ុន្តែខ្លួនឯងបែរមកប្រព្រឹត្តអំពើ អនាចារ អសីលធម៌ អំពើលាមកយ៉ាងថោកទាប ។

លោកអគ្គបណ្ឌិត *ប៊ុត សាវ័ង្ស* បង្កើតពាក្យពំនោលនេះឡើងក្នុងគោលបំណងជួយកែតម្រូវអ្នកដែលដើរខុសផ្លូវច្បាប់ និងប្រាសចាកផ្លូវពុទ្ធសាសន៍ឱ្យបានដឹងខ្លួនឡើងវិញ ។

ថ្ងៃទី ២៥-១១-០៧



**៤៣៩. អសារក្ដីបី បណ្ដាំមេ-ដី ព្រេងព្រីទ្ធប្រដៅ
អន្តរ-សសុទ្ធ ចំអិនឱ្យកោរ ពិសីហើយខ្លៅ
ប្រាជ្ញឥតមារយាង**

និយមន័យ

មនុស្សបីប្រភេទដែលឥតខ្លឹមសារ

អត្ថាធិប្បាយ

* អសារក្ដីបី

- អសារៈ គឺអ្វីដែលឥតខ្លឹមសារ, ឥតប្រយោជន៍, ឥតអំពើ, ឥតបានការ, ឥតបានផល, ឥតតំលៃ ។ល ។

ក្នុងន័យខាងលើនេះ ព្រះរាជសម្ភារ ទ្រង់ត្រាស់សំដៅយកមនុស្សបីប្រភេទថា ជាមនុស្សឥតខ្លឹមសារ ។

* បណ្ដាំមេ-ដី ព្រេងព្រីទ្ធប្រដៅ

មេ-ដី (មេបា + ដីដូនដីតា)

ក្នុងន័យខាងលើនេះ គឺជាពាក្យផ្ដេផ្ដាំប្រៀនប្រដៅវិលីកទូន្មានរបស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ តាំងពីបុរាណកាលមក គឺលោកពោលសំដៅយកមនុស្សបីប្រភេទ ដូចខាងក្រោមនេះ

*** អង្ករ-សស្ងួច ចំអិនឱ្យឆៅ**

- **អង្ករ-សស្ងួច** : នៅពេលនេះ ទ្រង់ត្រាស់សំដៅយកអង្ករដែលគ្មានល្បាយ និង មានសំបុរ-ស ស្ទើរជាអង្ករដើម ។ វាមានគ្រាប់រលូន សឹងតែគ្មានបាក់មួយគ្រាប់ ណាសោះ ពោលគឺជាអង្ករ ល្អប្រណីត...

- **ចំអិនឱ្យឆៅ** : ក្នុងន័យនេះដែរ ទ្រង់ត្រាស់យោងទៅដល់មនុស្សខ្លះដែល បានរបស់ល្អហើយតែល្ងង់ មិនចេះប្រើប្រាស់ឱ្យសមស្របទៅតាមតំលៃ វិត្តណាភាព របស់នោះ ។ ដូចជា :

- អ្នកខ្លះយកឈើ បេង នាងនួន ផ្លឹក សុក្រម យកទៅធ្វើដងអំបោស ជណ្តើរផ្ទះ វិសសរខ្ទមជាដើម ។

- អ្នកខ្លះ បានវត្ថុល្អដូចជា " ទូរសព្ទដៃ " យ៉ាងទំនើបទាន់សម័យតែមិនចេះ ប្រើ ។ គេប្រឹងចុចចុះចុចឡើង ទីបំផុតក៏ខូចអស់ទៅ ។

- អ្នកខ្លះជាមេកោយគេ ដែលមានបុគ្គលិកក្រោមឱវាទជាអ្នកចេះដឹងច្រើន តែខ្លួនឯងល្ងង់មិនចេះចាត់តាំងឱ្យធ្វើការទៅតាមសមត្ថភាព ឬជំនាញរបស់គេ ។

ពំនោលដូចខាងលើនេះ សុទ្ធសឹងតែជាអ្នកបាន **អង្ករ-សស្ងួចចំអិនឱ្យឆៅទាំងអស់** ។

*** ពិសីហើយខ្លៅ ប្រាជ្ញឥតមារយាទ**

ពិសីហើយខ្លៅ : ទ្រង់ត្រាស់ទៅលើនារីណាដែលមានរូបសម្បុរស្អាតស្រស់ ប្រិមប្រិយគួរជាទីតយគន់ ។ ប៉ុន្តែ បែរជាល្ងង់ខ្លៅទៅវិញ ពោលគឺគ្មានចេះគេហកិច្ច

និងគ្មានចំនេះដឹងទាំងផ្លូវលោក ទាំងផ្លូវធម៌សោះឡើយ ។ សមដូចពាក្យបុរាណាចារ្យ
ពោលថា : ស្អាតតែរូប តែម្ហូបមិនឆ្ងាញ់ ។

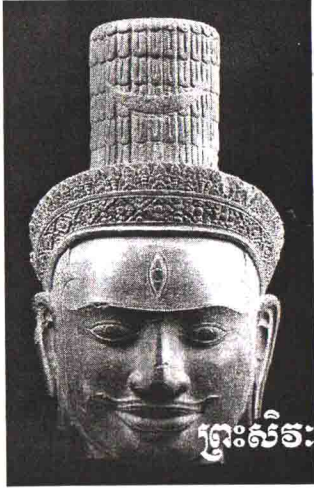
ត/ប្រាជ្ញតតមាយាទ : ន័យនេះ ទ្រង់សំដៅយកមនុស្សដែលមានចំនេះដឹង
ខ្ពស់គួរជាទីកោតក្រែងពីមហាជន ។ ប៉ុន្តែគេបែរជាមានមារយាទទាប មិនថ្លៃថ្នូរ គឺគេ
ប្រព្រឹត្តតែអំពើអនាចារ អសីលធម៌ ពោលគឺ គ្មានចរិយាសម្ប័ទ និងសុជីវធម៌ដូចជា :
ដើរលេងសុំផឹក ឡូឡាតតសណ្តាប់ធ្នាប់ គឺគេរស់នៅក្នុងសហគមន៍ ហាក់ដូចជា
មនុស្សបំព្រៃលោក ។ គឺធ្វើឱ្យលោកទៅជាព្រៃស្តុក ។

ពំនោលទាំងបីគឺ : អង្ករ-សស្គូ ចំអិនឱ្យនៅ ពិសីហើយខ្លៅ និងប្រាជ្ញតត
មារយាទ នេះឯងហើយ ដែលលោកថា អសារក្តីបី ។

ថ្ងៃទី ២៣-០៥-១០



ទិកអង្គបំពង់ខ្លី



ព្រះសិវៈ

៤៤០. អន្តិកោលោក

និយមន័យ

អ្នកដែលសឹកពីបួស តែជាមនុស្សកញ្ឆោត និងឡើងជំនោរ ដោយស្រីៗ បញ្ឆោរ

អត្ថាធិប្បាយ

ពំនោលនេះ គឺជាពាក្យបង្ហាត់ចំពោះអ្នកដែលសឹកពីបួសតែនោត ជាពិសេស គឺស៊ីខ្សែជោរនិងស្រីៗ ។ អន្តិកនោះស្រីៗបញ្ឆោត និងបញ្ឆោរបានដោយងាយបំផុត ។ ដូចមានរឿងដំនាលថា :

មានអន្តិកម្នាក់ទើបសឹកពីបួសមកធ្វើចំការដាំពោត ។ នៅពេលដែលពោត កំពុងពេញសាច់ ក៏មានស្រ្តីក្រមុំរូបស្រស់ម្នាក់មកញ៉ោះញ៉ោះលែបខាយពាក្យសំដី និយាយថា : លោកបងអើយ លក់ពោតក្នុងចំការនេះឱ្យខ្ញុំសិនមក ។ ចាំសណ្តែកខ្ញុំខ្ញុំ ខ្ញុំលក់យកលុយសងលោកបងឯងវិញ ។ អ្នកអន្តិកនោះក៏ព្រមលក់ជឿឱ្យនាងនោះទៅ ។ លុះដល់នាងនោះច្រូតសណ្តែកលក់ នាងនោះនិយាយទៀតថា លោកបងអើយ សណ្តែកខ្ញុំស្តុកច្រើនណាស់ មកពីខ្ញុំជាស្រីមិនសូវចេះធ្វើចំការ មិនដូចលោកបងឯង ជាប្រុស ប៊ុនធ្វើចំការយ៉ាងចំនាប់គួរឱ្យស្រលាញ់ នាងណាបានលោកបងឯងធ្វើប្តី ពិតជា មានសំនាងធំហើយ ។ ដោយស៊ីខ្សែជោរស្រាប់ អន្តិកនោះក៏នៅស្ងៀមជាសញ្ញា យល់ព្រម ។ ក្រោយមកគេឥតបានលុយថ្លៃពោតនោះសោះ ។

អ្នកផងទាំងពួង កាលបើបានដឹងរឿងនេះហើយ ក៏នាំគ្នាសើចចំអក និង
 បង្ហាត់ថា : អន្ទិតគោលោតអើយ អីក៏ឆោតល្ងង់ម្ល៉េះ ។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមក
 ពាក្យថា អន្ទិតគោលោតក៏ចាប់ពូជរហូតមក ។ បន្ទាប់មកបុរាណចារ្យក៏ចង
 ជាពាក្យស្លោកថា : " អន្ទិតគោលោត ឱ្យស្រីបញ្ឆោត អស់ពោតមួយចំការ (ពាក្យស្លោក
 វិចនានុក្រមខ្មែរ) " ។

ថ្ងៃទី ២៥-១០-០៩



លាតជល់អី

៤៤១. អក្កោធនន ជិនេ កោធិ

និយមន័យ

" ព្យែវ " រម្ងាប់ដោយការមិនចង ព្យែវ

អក្កាធិប្បាយ

ព្រះអនាវរណញ្ញាណ ជាអម្ចាស់ ទ្រង់ក្រាលសំនាព្វញ្ញាណប្រមើលមើលនូវ ឧបនិស្ស័យ វេនេយ្យសត្វ គឺសត្វដែលអាចទូន្មានបាន ជាមុនសិន ទើបស្តេចយាងទៅ ប្រោសសត្វនោះ ។

នៅពេលនេះ ព្រះបរមសាស្ត្រាចារ្យនៃយើង ទ្រង់បង្រៀនដល់ពុទ្ធបរិស័ទ ទាំងឡាយថា : " បើកាលណាបុគ្គលមានសេចក្តី ក្រោធ កើតឡើងហើយ, មោហៈ គឺ សេចក្តីវង្វេងក៏កើតឡើងព្រមពេលបន្ទាប់គ្នា ។ កាលណាមោហៈកើតឡើងហើយ សត្វលោកតែងកើតគំនិតចងគំនុំព្យាបាទគ្នា, សងសឹកគ្នា, ប្រទូសរ៉ាយគ្នា ។ ទាល់តែ បានសងសឹកគ្នារួច ទើបអារម្មណ៍ គេនៅស្ងៀមលែងស្ទុះពុះកញ្ឆោលបាន ។

ប៉ុន្តែ ភាគីម្ខាងទៀតនោះ គេក៏មិនអាចតាំងចិត្តនៅឱ្យស្ងប់ស្ងៀមបានឡើយ ។ ម៉្លោះហើយគេក៏ប្រឹងរិះរកមធ្យោបាយយ៉ាងណា ដើម្បីប្រទូសត្តបត្រលប់មកវិញជា មិនខាន ។

ថ្ងៃទី ៣០-១១-១០



**៤៤២. អំពិលអំពែកទំបែកពុទ្ធា ព្រឺតៗគ្រប់គ្នា
ថាងខត្តី បូស្សីឥតថ្នាំ គោងលែងលី
លោចខែត្តី ខ្មែតចង្កិតសុទ្ធ**

និយមន័យ : ភ្លើតភ្លើនភ្លេចអត្តសញ្ញាណខ្លួន និងទំរើប្រាសចាកទំលាប់តាម ទំនើង
អត្ថាធិប្បាយ

ពាក្យទំនឹមទំនៀមខាងលើនេះ លោកពោលបែបជាបុគ្គលាធិដ្ឋាន គឺពោល
សំដៅយកបុគ្គលជាទីតាំង និងពោលសំដៅយកបុគ្គលអ្នកសំរេចនូវអំពើទាំងពួង ។

ក/អំពិលអំពែក : ពួកសត្វតូចសន្តានដង្កូវ មានពន្លឺព្រាកៗនៅក្រោម
ពោះត្រង់ចុងកន្ទុយ ភ្លឺតែក្នុងវេលាយប់ងងឹត. ឈ្មោលមានស្លាបហើរបាន. ញឹតតស្លាប
ទេ គឺជាពួកសត្វរាត្រីចរ ។

ខ/ទំបែកពុទ្ធា : ជាទីតាំងដែលវាចូលចិត្តរស់នៅ. ព្រោះទីនោះសំបូរទៅ
ដោយចំនីរបស់វា ។

គ/ព្រឺតៗគ្រប់គ្នាថាងខត្តី : នៅវេលាយប់វាបញ្ចេញពន្លឺព្រោងព្រាត
ដើម្បីបំភ្លឺរកចំនីស៊ី ។

ឃ/បូស្សីឥតថ្នាំ : ជាធម្មតាបូស្សីតែងមានថ្នាំខណ្ឌៗហូរហែតាមដើម រហូតបង្កើត
បានជាបន្ទប់ខ្យល់នាំឱ្យវាអណ្តែតលើទឹកបាន និងនាំឱ្យវាមានជំហរ រឹងពីងបានផង ។

១/គោរិ : វត្ថុសិតពិលង់ហិនរាងសំប៉ែតមូលដូចរាំងខែ ខ្លះមានហាមជា
កណ្តាប់ជុំវិញ ខ្លះលាតស្មើ ។ តែមានដោះតូចនៅចំកណ្តាលដូចគ្នា ។ ដោះនេះ សំរាប់
គោះឱ្យលឺសំលេងស្រួយរន គឺសូរសព្ទញ័រន្តាន់ (Vibration) ។

សូរសព្ទគាំង ជាសញ្ញាដង្ហោយហៅ និមន្ត អញ្ជើញ ចូលរួមប្រកបពិធីផ្សេងៗ
សូត្រធម៌ ឆាន់ចង្កាន់ ។ល។ ក្រោយមក ដោយគ្មានអ្នកផលិតគាំង គេក៏យកបន្ទះ
លោហៈអ្វីក៏ដោយឱ្យតែគោះទៅលឺសំលេងខ្លាំងបាន ដូចជាបន្ទះដែកធំ ខ្នងកង់ឡាន...
គេសន្មតថាជាគាំងទាំងអស់ ។

រគាំងនេះ គេតែងលឺសំលេងជាញឹកញាប់នៅក្នុងវត្តអារាមព្រះពុទ្ធ សាសនា ។

២/រលោចខ្ព្ពី ខ្ព្ពីតខវីតសុស្ស : ជាប្រក្រតី រនោច គឺពន្លឺដួងខែ
រោចទៅ ហោចទៅ ថយទៅ តិចទៅ ។ ឯខ្ព្ពីត ដួងខែមានពន្លឺ ផ្ទុយពីរនោច គឺកាន់តែ
ចំរើនឡើង ក្តីឡើងរហូតដល់ពេញរាំង ហៅថាខែពេញបូរមី ។

សំយោគមតិ

* **អំពិលអំពែក** លោកប្រៀបទៅនឹងជនខ្លះ ដែលធ្លាប់តែខ្សោយធនធាន
ខ្សោយបុណ្យសក្តិ ខ្សោយចំនេះដឹង ។

* **ទំមែកពុទ្រា** : មែកពុទ្រាលោកទុកដូចជាខ្នង ឬបង្អែករបស់ជនអ្នកប្រាថ្នា
លាភ ឬបុណ្យសក្តិ ។

* **ព្រើតៗគ្រប់គ្នាថាឯងភ្លឺ** : ជនកំសោយទាំងគ្រប់ខាងលើនេះ លោតែ

លក់ដីកេរបាន លោតឡើងបុណ្យសក្តិបន្តិចបន្តួចបាន គេច្រើនតែភ្លើតភ្លើនភ្លើងខ្លួន
ជ្រើមនឹងធនធាន ជ្រើមនឹងបុណ្យសក្តិ។ បើទោះជាធនធាន ឬបុណ្យសក្តិនោះ
បានមកដោយអំពើទុច្ចរិតបែបណាក៏ដោយ ក៏គេពុំខ្វល់ដែរ។

បុគ្គលដែលភ្លើតភ្លើននឹងឋានៈបុណ្យសក្តិទ្រព្យធនខ្លាំងពេកទៅ គេភ្លេចអស់
នូវអត្តសញ្ញាណជាតិ ភ្លេចជាតិកំនើត ភ្លេចគោត្រត្រកូលរបស់ខ្លួនដែលធ្លាប់តែ
តូចទាបអស់រលីង។ បុគ្គលខ្លះទៀត កាលបើបានឡើងធ្វើជាអ្នកគ្រាន់បន្តិចទៅ
ស្រាប់តែស្ទុះកញ្ជ្រោលហួសនឹម ហួសចន្ទោល។ ហេតុការណ៍នេះបណ្តាលមកពីគេ
ជ្រើមតាមគ្នា បង្កតគ្នាពីធនធាន ពីបុណ្យសក្តិ។ ព្រោះគេគិតថា "គ្មានអ្នកស្មើ"។

អាកប្បកិរិយាបែបនេះហើយ ដែលលោកប្រៀបប្រដូចទៅនឹងសត្វ
អំពិលអំពែកថា "ព្រើតៗគ្រប់គ្នាថាឯងភ្លឺ"។

* ឫស្សីតតថ្នាំង : លោកចង់ឱ្យន័យថា "ច្បាប់ក្តី ប្រពៃណីក្តី ទំនៀមទំលាប់
ក្តី ឱ្យតែកាណណាមនុស្សទំនើបនិយមជ្រុល បរទេសនិយមជ្រុល សំភារៈនិយមជ្រុល
គឺគេលែងគោរពប្រតិបត្តិ លែងថែរក្សាប្រពៃណីជាតិ។ ពេលនោះ អត្តសញ្ញាណជាតិ
នឹងសាបសូន្យរលត់រលាយអស់ហើយ គឺវាមិនខុសពីដើមឫស្សីតតថ្នាំង ដែលមិនអាច
រក្សាជីវិតរបស់ខ្លួនអោយរឹងពឹងបានវិដូច "ឈើប៉ុដងវែង តាខេ"ដែលគ្មានខ្នង
គឺរលាយខ្នង ដូច្នោះឯង។

* រតាំងលែងលី : រតាំងដែលធ្លាប់តែដង្ហោយហៅមនុស្សអោយមកសូត្រធម៌

អោយមកប្រកបការងារតាមលំអានព្រះពុទ្ធសាសនាក៏លែងលឺដែរ ។ ការណ៍នេះ
បញ្ជាក់អោយដឹងថាប្រពៃណីក្នុងសាសនាចុះខ្សោយ ហើយធុរៈកិច្ចផ្សេងៗក្នុងសាសនា
គេលែងស្ងប់ប្រតិបត្តិអស់ហើយ ។

* *រនោចខ្ញុំភ្លឺ* : ធម្មតាខែរនោចដែលធ្លាប់តែងងឹត ត្រលប់បែរជាភ្លឺទៅវិញ
គឺមានន័យសំដៅចំពោះជនអវិជ្ជាដែលធ្លាប់តែស្ថិតនៅថ្នាក់ក្រោម នៅស្រទាប់បាត
ស្រាប់តែឡើងធ្វើអ្នកគ្រាន់ អ្នកដឹកនាំទៅវិញ តួយ៉ាងដូចនៅក្នុងសម័យខ្មែរក្រហម
ជាដើម ។

* *ខ្មើតងងឹតសូន្យ* : អ្នកបញ្ជាវន្ត បណ្ឌិត វិស្វករ ស្ថាបត្យករ អ្នកចេះដឹងខ្ពស់
អ្នកមានបទពិសោធន៍ច្រើន និងអ្នកមានអភិបាលកិច្ចល្អ ស្រាប់តែត្រលប់ធាតុ ក្លាយ
ទៅជាអ្នកស្រទាប់បាតក្រោម ជំនួសពួកអវិជ្ជាទៅវិញ ។

នេះហើយដែលលោកថាបរិយាកាសពុករលួយ និងបរិយាកាសដ៏សែនឆ្កួត
លីលារបស់ពួកខ្មែរក្រហមដែលយកពួកបញ្ជាវន្តទៅសំលាប់ចោល រួចតាំងពួកអវិជ្ជា
អោយធ្វើជាអ្នកដឹកនាំ ។

ទំរើបែបនេះហើយដែលលោកថា "ខ្មើតងងឹតសូន្យ" ជនជាអ្នកចេះដឹងបែរជា
ងងឹតងងុល ក្លាយជាមនុស្សអត់ប្រយោជន៍ទៅវិញ ។

មញ្ជូរក៍

ការបរិយាយខាងលើនេះ ជាវត្ថុបំណងរបស់បុរាណចារ្យ ដែលបានលើកពាក្យ

ទំនឹមទំនៀមនេះឡើង ។ ប៉ុន្តែបើមានបំណកស្រាយទីទៃពីនេះ ដើម្បីតំរូវទៅតាម
ចំនួនចិត្ត របស់គេ វាជាសិទ្ធិរបស់អ្នកវេហារសាស្ត្រទេ ។

១៩. ៦. ១១



“ជនមិនធ្លាប់អប់រំខ្លួនស្នូនសុចរិត ធ្លាប់ប្រព្រឹត្តតែកំហុសខុសឃោរឃៅ
បានកំពស់យសកំប៉ិចបន្តិចទៅ ឡើងសន្ទៅជំសន្ធិកជាន់គ្នាឯង” ។
ឱម. ណាត្រី

៤៤៣. អ្នកបួសឥតក្រិត្យ ចាស់ឥតប្រព្រឹត្ត
ខ្យត់ច្រើនប្រមាទ ភរិយាដុយដាយ
ចាយវាយឥតខ្ចាត ពលពាលសុទ្ធសារធម៌
ប្រជេវក្រឡាន ២

និយមន័យ

ពួកជនឥតកាន់ក្រិត្យក្រម

អត្ថាធិប្បាយ

* អ្នកបួសឥតក្រិត្យ ចាស់ឥតប្រព្រឹត្ត ខ្យត់ច្រើនប្រមាទ ព្រះរាជសម្ភារ ទ្រង់ត្រាស់ថា ពួកជនដែលឥតកាន់ក្រិត្យក្រម គឺ :

ក/ អ្នកបួសឥតក្រិត្យ : គឺអ្នកបួសដែលមិនប្រតិបត្តិតាមពុទ្ធិដីកា, មិនប្រព្រឹត្តិតាមធម៌វិន័យ របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធវិក័មិនគោរពតាមពុទ្ធបញ្ញត្តិ ។

ខ/ ចាស់ឥតប្រព្រឹត្តិ : ទ្រង់ពោលសំដៅយកមនុស្សចាស់ណាដែលឥតដឹងខ្លួនថា "ខ្លួនឯងចាស់" ។ ឯពាក្យថា : ឥតប្រព្រឹត្តិ គឺពោលសំដៅយកការប្រព្រឹត្តិអំពើ ជាកុសល ។ មនុស្សចាស់នេះ មានអាកប្បកិរិយាជាជនពាល មានការដើរស៊ីផឹក ស្រវឹងខ្ជុប និងគ្មានបែបបទជាចាស់មានសីលធម៌, គុណធម៌ និង គុណវុឌ្ឍិ ពោលគឺចាស់អន់ថយ ។

គ/ ខ្យត់ច្រើនប្រមាទ : ទ្រង់ពោលទៅលើជន ខ្យត់ខ្សោយថា ពួកជននេះ

ច្រើនតែជាជនប្រមាទ គឺធ្វេសប្រហែសក្នុងការងារគ្រប់យ៉ាង មានការងាររកស៊ី ចិញ្ចឹមជីវិត និងជាជនខ្ជិលច្រអូស

* ភរិយាផ្ទុយផ្ទាយ-ពលពោលសុទ្ធសាធ ប្រដៅក្របាន

ក/ ភរិយាផ្ទុយផ្ទាយ : គឺភរិយាដែលមិនគត់មត់ក្នុងកិច្ចការជាស្រី មេផ្ទះ មានចរិយាមារយាទមិនប្រក្រតី ។ របស់របរ វិប្រាក់កាស ដែលប្តីរកបានមក គ្មានគំនិត ចេះរៀបចំ សន្សំទុកដាក់ អោយមានសណ្តាប់ធ្នាប់ និងចាយវាយគ្មានដីមុខក្រោយ ។ ជួនកាលទិញរបស់ដែលមិនចាំបាច់ ។ ជាស្រ្តីរឡេះរឡោះ ចូលចិត្តដើរលេងសើចតាម ផ្ទះគេ ។ ជួនកាលទៀត យកប្រាក់កាសដែលប្តីរកបែកញើសហូរញើស ទៅលេង ល្បែងស៊ីសងទៀតផង ជាពិសេសទៅទៀត គេមានចរិយាជាស្រីចិត្តចើក ។

ខ/ ពលពោលសុទ្ធសាធ ប្រដៅក្របាន : គឺពពួកពោលសាមាន្យអប្រិយ ដែលដើរ តែប្រព្រឹត្តិអំពើអនាថារ មានការស៊ីផឹក, ការលួច, ប្លន់, ឆបោក, កេងប្រវ័ញ្ច ។ល។ ពួកជនអស់ទាំងនេះ មិនងាយមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅបានឡើយ ។ បើមានគ្រូ ប្រដៅ អប់រំ ក៏មិនខ្ជិលស្តាប់ដែរ ។

សុដានី ចូលគេងពេទ្យកុមារជាតិ ១៥-៩-១១

មិត្តអាក្រក់ប្រៀបដូចធូរខ្មៅ ពេលវារឆេះក្តៅរលាកដៃ
ពេលវាត្រជាក់ក៏ចង្រៃ កាន់ប្រលាក់ដៃពុំជាឡើយ ។

ល.ថ.ល

៤៤៤. អោយត្រាច់កុកសាច់ កុំត្រាច់កុកស

និយមន័យ

ត្រូវចេះផ្លាស់ប្តូរគំរិយាបថតាមកាលៈទេសៈនិងកុំធ្វើអ្វីដែលមិនស្របតាមពេលវេលា

អត្ថាធិប្បាយ

■ អត្ថានុរូប

- "កុកសាច់" ជាញាតិសន្តាននឹងកុកគ្រោង, កុកក្រក, កុកស ដែរ ប៉ុន្តែវាមានលក្ខណៈពិសេស ត្រង់ដែលវាមានអំនោយពីធម្មជាតិ ដែលបានចងដៃអោយវានូវសារធាតុម្យ៉ាង ដែលអាចផ្លាស់ប្តូរពិណសំបុរស្លាបរបស់វា ទៅតាមមជ្ឈដ្ឋានដែលវាស្ថិតនៅជាស្វ័យប្រវត្តិ ។ ដូចជា :

បើវាស្ថិតនៅកន្លែងណាដែលមានពណ៌ខ្មៅ មានភក់ជាដើម សំបុរស្លាបវាក៏ខ្មៅតាម, បើវាទៅទំលើមែកឈើ មានសំបុរពិណបៃតងចាស់ រឺ ខ្ចី ស្លាបវាក៏ប្តូរពណ៌ទៅតាមស្លឹកឈើទាំងនោះដែរ, បើវាហើរទៅលើអាកាស ដែលមានពពកសំបុរស ស្លាបវាក៏មានសំបុរ-ស ដូចពពកដែរ ។

ឯ "កុក-ស" ការណ៍ដែលវាប្រែប្រួលសំបុរស្លាប ទៅតាមទីកន្លែងដែលវាទំគឺជាកិច្ចមួយបន្តភ្នែក កុំឱ្យសត្រូវមើលឃើញ ។

■ អត្ថប្បដ្ឋិរូប

បុរាណចារ្យ បានលើកយកពំនោលនេះឡើង គឺក្នុងស្មារតីជួយបង្រៀនដល់

អនុជនជំនាន់ក្រោយអោយ "ចេះរស់ក្នុងមជ្ឈដ្ឋាននានា" ។ បើទឹកនៃនោះ គេមាន
ទំលាប់ដូចម្តេច តប្បិបង្ហាន់ឥរិយាបថខ្លួនទៅតាមសហគមន៍ ដែលរស់នៅទើបជា ការល្អ ។
ប៉ុន្តែ មិនមែនធ្វើខ្លួនអោយទៅជាជន "រើសយម" ដូចចុងស្រល់នោះទេ ។

ម្យ៉ាងទៀត ន័យនេះក៏មិនយោងទៅយកតម្រាប់អ្វីដែលជាអំពើអាក្រក់ និង
ខុសច្បាប់នោះដែរ ដូចជា : កាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ, រត់ពន្ធ, ជក់គ្រឿងញៀន, ចោរកម្ម,
ពាលាអាវ៉ាសែជាដើម ។

ការណ៍ដែលចេះសម្របខ្លួនទៅតាមកន្លែងរស់នៅដូចកុកសាប់ គេនឹងបាន
សេចក្តីសុខ ព្រោះចេះចូលស្ទឹងតាមបត់ គឺមិនឈឺយ មិនឆ្កងខុសគេ ដូចពាក្យ
លោកថា "នៅឯណាមិនច្រលំនឹងគេដុចកុក-ស" គឺត្រូវធ្វើខ្លួនអោយច្រលំនឹងគេ ដូច
កុកសាប់ ទើបជាការប្រពៃ ។

នេះគឺជាមេរៀនដែលបុរាណចារ្យ បានប្រដៅទុកមកអោយអនុជនប្រតិបត្តិតាម ។



ទីតាំងរបស់ខ្លួន

កាន់តែខឹង កាន់តែញញឹម សំដីទន់ភ្លន់
ធាតុដៃត្រជាក់ តែបេះដូងក្តៅ

និយមន័យ

បច្ចេកវិធីលាក់ពុត របស់ភាគី១ ទៅលើភាគីម្ខាងទៀត

អក្ខរាវិរុទ្ធិ

ពំនោលនេះ គឺជាពាក្យស្លោករបស់អ្នកនយោបាយ ដែលលើកឡើង ដើម្បីជា
ល្បិចគំនិតស៊ីជំរៅក្នុងកិច្ចការរបស់គេ ។ តែពេលនេះ យើងលើកយកសំលោកនេះ
មកបរិយាយដើម្បីជាសិល្បវិធីក្នុងប្រជាសហគមន៍ធម្មតាវិញ ។

សឹងតែជាប្រពៃណីទៅហើយ នៅក្នុងជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាសហគមន៍
រមែងតែមានបក្សពួក និងក្រុមដោយឡែក-ដោយឡែកពីគ្នា ។

ដូច្នេះ កាលណាមានបក្សមានក្រុម ក៏រមែងមានគំនិតចង់យកឈ្នះ យក
ប្រៀបលើគ្នាជានិច្ច ។ ម៉្លោះហើយក្រុមនិមួយៗចេះតែខំរារកសិល្បវិធីប្លែកៗ ដើម្បី
លើកយកមកបោកបញ្ឆោត រឺបន្លំភ្នែក និងបំភ័ន្តគំនិតគ្នា បានសេចក្តីថា : "ចិត្តផ្សេង
អាការៈខាងក្រៅផ្សេង" ។ តួយ៉ាងដូចខាងក្រោមនេះ :

👉 កាន់តែខឹង កាន់តែពួញព្វិម

ពំនោលនេះ មានន័យថា ត្រូវចេះលាក់ការណ៍ពិតកុំឱ្យគេដឹង គឺបើខឹងនឹងអ្នកណាម្នាក់ ជាខ្លាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ គេត្រូវធ្វើអាការៈហាក់ដូចជាមិនខឹងសោះ ។ គឺគេត្រូវ ប្រើទឹកមុខយ៉ាងណា រឺត្រូវបង្ខំចិត្តដូចម្តេចធ្វើជាពួញព្វិមព្រៃមយ៉ាងសាមញ្ញធម្មតា ហាក់ដូចជាមិនមានហេតុការណ៍អ្វីមួយកើតឡើងឡើយ ។ ព្រោះថា ទំរើចិត្តឱ្យកាន់ តែត្រជាក់ នៅពេលខឹងក្រែវក្រោធ គេនឹងស៊ីជំរៅកាន់តែខ្លាំងដែរ សមដូចពាក្យទំនឹម ទំនៀមខ្មែរមួយចែងថា : *"ក្តៅស៊ីរាក់ ត្រជាក់ស៊ីជ្រៅ"* រឺក៏ថា : *"លាក់ការណ៍ខ្ពស់ រស់ បានយូរ"* ដូច្នោះឯង ។ ព្រោះដោយសារតែ អ្នកម្ខាងទៀត ឥតបានយល់ បានដឹងពី ល្បិចកិច្ចកលអាទិកំបាំងរបស់គេឡើយ ។ ការណ៍ដែលចេះធ្វើឱ្យគេភន្តច្រលំ រឺស្មាន ខុសពីជំរៅចិត្តគំនិតអាទិកំបាំងរបស់គេហ្នឹង អាចចាត់ទុកថា ជាជោគជ័យរបស់គេ មួយជំហានយ៉ាងប្រសើរទៅហើយ ។

👉 សំដីទន់ភ្លន់ ឆាតដៃត្រជាក់

ពំនោលនេះ ក៏មានន័យប្រហាក់ប្រហែលនឹងខ្លឹមសារខាងលើដែរ ។ គឺគេ គ្រាន់តែ បន្ថែមន័យឱ្យបានកម្របទពិរទៀតគឺ *រិច្ចិកម្ម* និង *កាយកម្ម* ។

- **សំដីទន់ភ្លន់** ក៏ជាសិល្បវិធីយ៉ាងស៊ីជម្រៅមួយដែរ គឺគេត្រូវចេះប្រើសំដីផ្អែម ល្អែម, លើកដាក់, ថ្នាក់ថ្នមសំដីយ៉ាងសែនត្រជាក់ ដើម្បីបិទបាំងនូវគំនិតអាទិកំបាំង របស់គេ ។

- បាតដៃត្រជាក់ បាតដៃត្រជាក់នេះ ក៏ជាកាយវិការមួយបញ្ជាក់ថា : រាល់
 ទំរើទាំងឡាយ កុំធ្វើតូងតាង, អុងអាំង, ក្នុងក្តាំង ដូចពាក្យលោកថា : ដៃភ្លើង ដើម
 មាន់ ឱ្យសោះ ។ ព្រោះថា រាល់ការងារអ្វីក៏ដោយ កាលណាធ្វើតក្កបាលខ្លាំងពេក
 វានឹងធ្វើឱ្យខូចការអសារបង់ជាមិនខាន ។ សមដូចពាក្យទំនឹមទំនៀមខ្មែរបុរាណ
 ពោលថា : " សន្សឹមកុំបំបោល ក្រែងពុំដល់ដូចប្រាថ្នា វិថា : តូងតាងដេកផ្លូវ" ។

*** តែបេះដូងក្តៅ**

ពាក្យថា "តែ" ជាពាក្យខណ្ឌន័យទាំងពីរខាងលើ គឺពីសភាពទន់ភ្លន់ មកស-
 ភាពរឹងពឹង, ម៉ឹងម៉ាត់, ប្រាកដនិយម ។

បេះដូងក្តៅ គឺជាគោលបំនង និងជាទិសដៅដែលត្រូវធ្វើឱ្យបានសំរេច បើ
 ទោះជាមានឧបសគ្គយ៉ាងណា ក៏ត្រូវតែតាំងចិត្តប្តេជ្ញា ពុះពារគ្រប់ឧបសគ្គទាំងអស់
 រហូតដល់បានជោគជ័យជាស្ថាពរ ។

ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងខ្លឹមសារខាងលើនេះ គេអាចយកទៅប្រើក្នុងសិល្បវិធី
 "ប្រលោមស្នេហ៍" ក៏បានដែរ ។ ព្រោះសុទ្ធតែជាផ្លូវដែលគេត្រូវដើរប្រើល្បិចសំងាត់
 "ឆ្មាណាក់ក្រចក" វិក្កងន័យ "លាក់ពុត" ដូចគ្នាទាំងអស់ ។

ថ្ងៃទី ២២-១១-១០

គ្រោះថ្នាក់ស្លាប់ ៣៥៣ នាក់ របួស ៣៩៤នាក់ នៅស្ថានកោះពេជ្រ ភ្នំពេញ

ផ្ទាល់មនុស្សបីពួក

- ផ្ទាល់អ្នកដំ ដោយត្រូវបន្ទាន់ប្រាណ
- ផ្ទាល់អ្នកក្លាហាន ដោយទំលាយ
- ផ្ទាល់អ្នកតូច ដោយអោយឆាយទឹក

និយមន័យ

វិធីសាស្ត្រក្នុងការផ្ទាល់មនុស្ស

អត្ថាធិប្បាយ

ការយកភាពឈ្នះ លើបុគ្គលទាំងបីពួក គឺ : ថ្នាក់លើ ថ្នាក់កណ្តាល និង ថ្នាក់ក្រោម ។ លោកឱ្យប្រើវិធីសាស្ត្រក្នុងការផ្ទាល់ទៅតាមឋានៈមនុស្ស ។ ព្រោះថា : ការយកភាពឈ្នះលើមនុស្សដែលមានឋានៈខុសគ្នា, សិល្ប៍វិធីក៏មានលក្ខណៈ ខុសគ្នាដែរ ដូចជា :

ក. ផ្ទាល់អ្នកដំ ដោយត្រូវបន្ទាន់ប្រាណ

ពាក្យថា " អ្នកដំ " នៅពេលនេះ សំដៅយកអ្នកដែលមានបណ្តាសក្តិ និងអ្នកដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិ ។ បើគេចង់យកភាពឈ្នះលើបុគ្គលពួកនេះ គឺត្រូវប្រើ អាកប្បកិរិយាទន់ភ្លន់, ចេះគោរព, ចេះគួរសម, ចេះអោនលំទោន ។ បើឃើញគេនៅ កន្លែងណា បើអាចធ្វើបាន ត្រូវដើរទៅជិតៗ ក្បែរៗគេ ដើម្បីអោយគេឃើញមុខ

និងឃើញអាកប្បកិរិយា សុភាពរាបសារ និង អោនលំទោន ដប់ដង, ម្តែដង គង់គេនឹងចាប់អារម្មណ៍ម្តងមិនខាន។ កាលបើគេហៅរក ឈ្មោះថាជាការយក ភាពឈ្នះបានហើយ ។

ខ. ផ្ទាល់អ្នកក្លាហាន ដោយទំលាយ

អ្នកក្លាហាន នៅពេលនេះ សំដៅយកអ្នកដែលមិនចេះខ្លាចអ្នកណា, មិនចេះ យកចិត្តអ្នកណា គឺកេទុកអ្នកផងមិនស្មើនឹងខ្លួន ។ បើគេក្រលេកមើលអ្នកជុំវិញខ្លួន គេឃើញអ្នកផងហាក់ដូចជានៅតូចទាបជាងគេទាំងអស់ ។ ម៉្លោះហើយ គេពឹងទ្រូង និង មោទកភាព នឹកថាគ្មានអ្នកស្មើ ។

ក្រៅពីអញ គឺមានតែអញ ។ មនុស្សបែបនេះ មិនបាច់ទៅត្រុនៗ អោន លំទោនអ្វីទេ បើហ៊ានតែធ្វើខ្លួនខ្លាច គឺគេដើរជាន់បណ្តោយ ។

ដូច្នេះ គេត្រូវរកមធ្យោបាយបែបណា ទំលាយអោយឃើញថា : ខ្លួនយើងក៏ មិនធម្មតាដែរ គឺមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ មិនមែន "ម៉ាស្រុកមានតែឯងម្នាក់ទេ គឺមានអញម្នាក់ទៀតដែរ អាភឿន !" ។

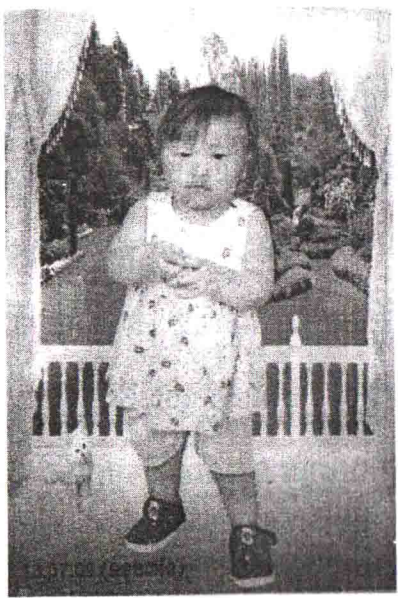
ការណ៍ដែលនិយាយបែបនេះ គឺនិយាយចំពោះតែអ្នកដែលក្លាហានដែរទេ ។ ចំពោះ អ្នកដែលញឹកៗ "សុំតែសុខ" នោះ សូមក្តោប "ប្រដាប់" ដើរចេញអោយឆ្ងាយ ទៅចុះ ។

គ. ផ្ទាល់អ្នកតូច ដោយអោយឈាមទឹក

អ្នកតូច នៅពេលនេះ សំដៅយកអ្នកដែលខ្សត់ខ្សោយទ្រពសម្បត្តិ ។

មានអ្នកខ្យត់ខ្សោយខ្លះ ច្រើនចិញ្ចឹម "ចិត្តធំ, ចិត្តខ្លាំង និងចិត្តមានៈ" ។ ពួកជន
 ប្រភេទនេះ តែងពោលដោយអំនួតថា : បើអញក្រ ក្រតែអញទេតើ មានទើស
 ក្បាលអាណា ! ។ ពួកអស់នេះ សុទ្ធតែប្រដៅបានដោយលំបាក ។ ព្រោះ គេក្រឡាតដឹង
 ខ្លួនថាក្រ, ល្ងង់ក៏មិនដឹងខ្លួនថា ល្ងង់ ។ ដូច្នោះ បើគេចង់ផ្លាស់ពួកអស់នេះ លោកថា :
 អោយឧស្សាហ៍ហៅរក និងអោយអ្វីៗជាអាហារស៊ីចុក មានបាយ-សំល ជាដើម ។
 មិនយូរប៉ុន្មាន មនុស្សបែបនេះ នឹងដោះម្នក ដើរអោនៗមករកយើង ។
 ត្រង់ហ្នឹងហើយដែលលោកថា : ភាពឈ្នះអ្នកតូច ដោយអោយបាយ-ទឹក ។

៤-១០-១១



កុំឡើងដោយខ្យល់ កុំឱនពាក្យពល កុំខ្វល់ដោយស្រី
កុំកាន់ពិសយប់ គប់នឹងស្រ្តី សមណៈជនី
កុំអោយភ្នំត្រូវ ១

និយមន័យ

បទហាមមិនអោយធ្វើ. ព្រោះជាបច្ច័យនាំមកនូវផលវិបាក និងមិនសមគួរ
អន្តរាធិប្បាយ

ពំនោលនៃតម្រាស់របស់ព្រះរាជសម្ភារ ក្នុងសំលោកខាងលើនេះ គឺជាបទ
 បង្ហាញផ្លូវដែលនាំអោយមានបញ្ហាទៅថ្ងៃក្រោយ ។

* កុំឡើងដោយខ្យល់ កុំឱនពាក្យពល កុំខ្វល់ដោយស្រី

ក/ កុំឡើងដោយខ្យល់ :

-ឡើង = ទ្រឹងគិតមិនលេច

-ខ្យល់ = ពេលនេះ គឺ "សំដីព្យូហ៍" ដែលធ្វើអោយភ័ន្ត

-ព្យូហ៍ = ឧបាយកលបោកបញ្ឆោតអោយលង់គំនិត

សរុបន័យ : បើកាលណាលើសំដីដែលគេនិយាយព្យូហ៍, ទ្រង់ប្រាប់ថា

ត្តទុកដាក់ និងវង្វេងវង្វាន់ភ័ន្តច្រលំ នាំអោយកើតកង្វល់ក្នុងចិត្ត ។

ខ/ កុំឱនពាក្យពល :

អ្នកដែលជា "មេកោយ" គេ ជាពិសេស មេទ័ព មិនត្រូវយកពាក្យពល គឺពាក្យកូនចៅដែលម្នាក់ថាយ៉ាងនេះ, ម្នាក់ទៀតថាយ៉ាងនោះ មកជាអារម្មណ៍ រឺយក មកគិតនាំអោយមានកង្វល់ទេ ។ ពិសេស មិនត្រូវបង្កោនទៅតាមពាក្យពលទេ គឺត្រូវបញ្ហាដាច់ណាត់ ។

គ/ កុំខ្វល់ដោយស្រី :

ន័យរបស់ពាក្យនេះ ក៏មានខ្លឹមសារប្រហាក់ប្រហែល និងដូច សំលោកខាងលើដែរ គ្រាន់តែមួយជា "ពល" មួយទៀតជា "ស្រី" ប៉ុណ្ណោះ ។

* កុំកាន់ពិសយង់ គប់នឹងស្រ្តី
សមណៈជនដី កុំក្តីអោយត្រូវ

ក/ កុំកាន់ពិសយង់ គប់នឹងស្រ្តី :

ពិសយង់ = ពិសខ្លាំង, ពិសកាចសាហាវ

តាមន័យនេះ ការភប់ប្រសព្វនឹងស្រ្តី គឺការស្ម័គ្រស្នាគមនឹងស្រ្តី ជាហេតុនាំមកនូវគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ធ្ងរ ប្រៀបដូច កាន់-កពស់ ដែលមានពិសកំនាច ដូច្នោះដែរ ។ ព្រោះស្រ្តីខ្លះជា កូនក្រមុំគេ, ខ្លះជាសង្សារគេ និងខ្លះជាប្រពន្ធគេ... ។ ដូច្នោះហើយ បានជាទ្រង់ត្រាស់ថា បើស្និទ្ធនឹងស្រ្តីណាម្នាក់ខ្លាំង គឺមិនខុសពីយក

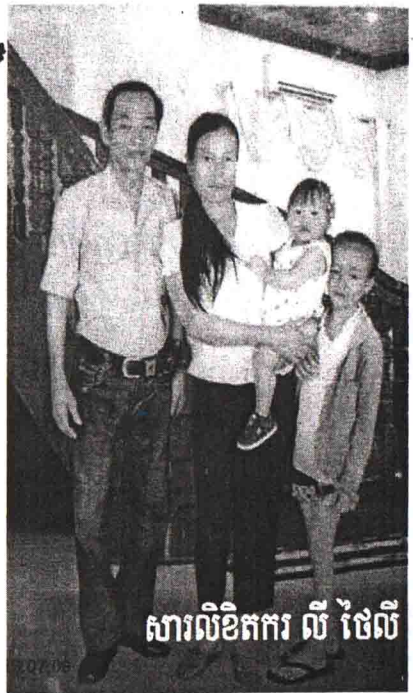
អាសិរិស មករុំ-ក លេង ដូច្នោះឯង ។

ខ/ សមណៈជនជី កុំអោយក្តីត្រូវ :

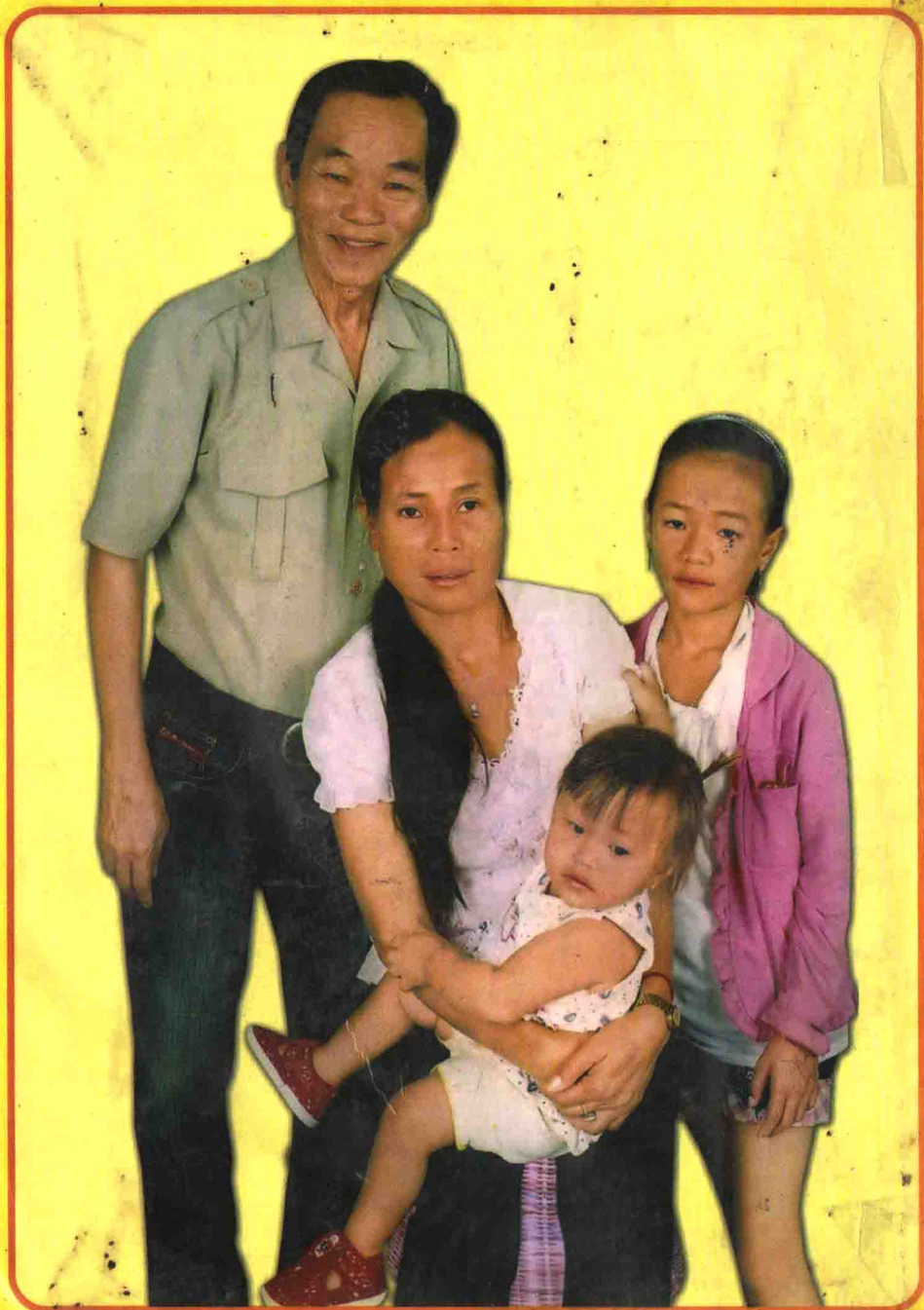
សមណៈ = អ្នកបួស, ជនជី = តាជី យាយជី, ក្តី = ជម្លោះ

ន័យនេះ ទ្រង់បានធ្វើការហាមប្រាមថា : ជាមួយនឹងព្រះសង្ឃ, តាជី, ដូនជី កុំទៅបង្ករឿងជម្លោះអ្វីមួយអោយសោះ ។ ព្រោះជនទាំងអស់នេះ គឺជាជនទ្រទ្រង់នូវ សីល, ប្រតិបត្តិនូវធម៌អាធិក្នុងសាសនាព្រះជិនស្រី ។ ដូច្នោះ គប្បីចៀសជម្លោះតូច-ធំ ពីពួកជនទាំងអស់នេះ ដែលទ្រង់ត្រាស់ថា : កុំអោយក្តីត្រូវ ។

២៩-៩-២០១១



សារលីខិតករ លី ថៃលី



ថ្ងៃទី១៣ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩